

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,
dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	17345
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	17345
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	17347
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	17348
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	17348
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik).....	17349
<i>Németh Zsolt</i> (Fidesz).....	17350
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	17351
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	17352
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP).....	17354
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	17356
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	17358
<i>Dr. Kovács Zoltán</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17359
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	17361
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17363
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	17365
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	17367
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző.....	17368
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez miniszteri kinevezésről:	
/Rogán Antal, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter/	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	17369
Miniszteri eskü.....	17369
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkár kinevezéséről:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	17370
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkár felmentéséről és kinevezéséről:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	17371
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkárok felmentéséről és kinevezéséről:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	17371
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkár felmentéséről és kinevezéséről:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	17371
Bejelentés frakcióvezető-helyettesek megválasztásáról.....	17372
Bejelentés időkeretben történő tárgyalásról:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző.....	17372
Határozathozatal.....	17372
Döntés napirend módosításáról.....	17373
Az ülés napirendjének elfogadása.....	17373
Bizottság felkérése beszámolók határozathozatalára.....	17373
Személyi ügyek:	
Az Országgyűlés jegyzőjének választása:	
/Ikotity István (LMP)/	

Hiszékeny Dezső jegyző	17374
Határozathozatal	17374
Új bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása.....	17374
Határozathozatal	17374

Interpellációk

Lukács Zoltán (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mivel indokolja az állami cégvezetők 150 százalékban pófátlan béremelését?” címmel	17375
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	17376
Viszonzválasz:	
Lukács Zoltán (MSZP)	17377
Határozathozatal	17378
Szilágyi György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Így loptok ti - fideszes korrupció a magyar sportéletben” címmel.....	17378
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17379
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	17381
Határozathozatal	17381
Schmuck Erzsébet és dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hány közmunkásként visszafoglalkoztatott dolgozót kárpótolt a kormány?” címmel.....	17381
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	17383
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	17384
Határozathozatal	17385
Vantara Gyula (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A digitális gazdaság terén hazánk az egyik legerősebb az EU-ban” címmel.....	17385
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	17386
Viszonzválasz:	
Vantara Gyula (Fidesz)	17387
Tóth Csaba (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz veled, Városliget?” címmel	17388
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17389
Viszonzválasz:	
Tóth Csaba (MSZP)	17391
Határozathozatal	17391
Apáti István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Így loptok ti: fideszes korrupció a pénztárgépek körül” címmel.....	17391
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	17392
Viszonzválasz:	
Apáti István (Jobbik)	17394
Határozathozatal	17395
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Amit főztél, edd is meg!” címmel	
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17395
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	17395
Schmuck Erzsébet és dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Milyen nyakatekert logika alapján lesz jobb az országnak akkor, ha zavartalanul folynak a munkaügyi jogsértések?” címmel.....	17398
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	17399
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	17400
Határozathozatal	17401

Gelencsér Attila (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Elérte a válság előtti szintet a magyar gazdaság?” címmel.....	17401
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	17402
Viszonzás:	
Gelencsér Attila (Fidesz).....	17403
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért halogatja a kormányzat a jövő évi bértárgyalások megkezdését?” címmel	17403
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	17405
Viszonzás:	
Gúr Nándor (MSZP)	17406
Határozathozatal	17406
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Így loptok ti: fideszes korrupció az energiaszektorban” címmel	17406
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	17407
Viszonzás:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	17409
Határozathozatal	17409
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Privatizáció a bankszektorban is. Miért árusítja ki mindenhol a Fidesz a közvagyon?” címmel	17409
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	17410
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	17411
Határozathozatal	17411
Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mik azok a titkos államügyek, amiket állítólag saját pénzén intézett külföldön?” címmel	17411
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	17413
Viszonzás:	
Demeter Márta (MSZP).....	17414
Határozathozatal	17415
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Harangozó Gábor István (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Miért nem fontos?” címmel	17415
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	17416
Viszonzás:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	17416
Orbán Viktor miniszterelnök.....	17417
Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Így loptok ti: fideszes szabotázs az elszámoltatás terén” címmel	17417
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	17418
Viszonzás:	
Vona Gábor (Jobbik)	17418
Orbán Viktor miniszterelnök.....	17419
Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Látszik-e Felcsútról a magyar vidék?” címmel	17420
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	17420
Viszonzás:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	17421
Orbán Viktor miniszterelnök.....	17421
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mennyiben járul hozzá a tartós gazdasági növekedés a társadalom életszínvonalának emelkedéséhez?” címmel	17422
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	17423
Bánki Erik (Fidesz)	17424

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	17424
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Önnek is fontos az átláthatóság?” címmel.....	17425
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	17425
Viszonzás:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	17426
Orbán Viktor miniszterelnök.....	17426
Magyar Zoltán (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Így loptok ti: fideszes korrupció az állami földeladásoknál” címmel.....	17427
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	17428
Viszonzás:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	17428
Orbán Viktor miniszterelnök.....	17429
Szászfalvi László (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan teljesít a magyar turizmus?” címmel.....	17429
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	17430
Viszonzás:	
Szászfalvi László (KDNP).....	17431
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	17431
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan ellenőrzik a kormány közeli kifizetőhely pénzosztását?” címmel.....	17432
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	17432
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP).....	17433
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17434
Gyopáros Alpár és dr. Höresik Richárd (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Jelentősebb nemzetközi távközlési együttműködés” címmel.....	17434
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza.....	17435
Viszonzás:	
Dr. Höresik Richárd (Fidesz).....	17436
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	17436
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mégis ki a fontos?” címmel.....	17437
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	17438
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	17439
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	17439
Önálló indítvány tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	17440
Hegedűs Lorántné (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője.....	17440
Felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	17442
Teleki László (MSZP).....	17443
Apáti István (Jobbik).....	17443
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	17444
Hegedűs Lorántné (Jobbik) előterjesztői válasza.....	17445
Önálló indítvány tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	17446
Sallai R. Benedek (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	17446
Felszólalók:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	17448
Ikotity István (LMP).....	17449
Harangozó Gábor István (MSZP).....	17450
Gyórfy Balázs (Fidesz).....	17450
Sallai R. Benedek (LMP) előterjesztői válasza.....	17451

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	17452
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	17452
Felszólalók:	
Dr. Bene Ildikó , a Népjeléti bizottság előadója	17453
Rig Lajos , a Népjeléti bizottság kisebbségi véleményének előadója	17454
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	17455
Tukacs István (MSZP)	17457
Gúr Nándor (MSZP)	17458
Dr. Bene Ildikó (Fidesz).....	17459
Gúr Nándor (MSZP)	17460
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	17460
A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	17461
Bánki Erik a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	17461
Felszólalók:	
Bodó Sándor (Fidesz).....	17463
Korózs Lajos (MSZP)	17466
Volner János (Jobbik).....	17468
Gúr Nándor (MSZP)	17470
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	17471
Bánki Erik a Gazdasági bizottság előadójának válasza	17472
A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	17473
A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2013. január 1. és 2013. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	17474
A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	17474
A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2015. január 1. és 2015. január 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	17475
Egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	17475
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	17475
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	17476
Vantara Gyula (Fidesz)	17477
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17478
Dr. Szakács László (MSZP)	17480
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17482
Mesterházy Attila (MSZP).....	17483
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	17484
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	17484
Felszólalók:	
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17485
Lukács Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17486

Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17490
Dr. Szakács László (MSZP)	17494
Mesterházy Attila (MSZP).....	17498
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	17501
Gúr Nándor (MSZP)	17505
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadójának válasza	17509

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetéséről szóló

törvényjavaslat általános vitája	17510
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	17510

Felszólalók:

Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17512
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17513
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17517
Mesterházy Attila (MSZP).....	17522
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	17526
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	17528
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadójának válasza	17530

Napirenden kívüli felszólalók:

Bodó Sándor (Fidesz)	17531
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	17533
Magyar Zoltán (Jobbik)	17535
Ander Balázs (Jobbik).....	17536
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	17538
Novák Előd (Jobbik)	17539
Sallai R. Benedek (LMP).....	17541

Az ülésnap bezárása	17544
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügy-miniszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
9. ülésnapja
2015. október 19-én, hétfőn
(13.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **a kormány nevében felszólalásra jelentkezett** Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr: „Népvándorlás: a veszély nem múlt el” címmel. Öné a szó, külügyminiszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A modern kori népvándorlás az Európai Unió történetének legsúlyosabb kihívása, és mindez ugyanígy marad addig, amíg az Európai Unió nem tudja visszaszerezni azt a képességét, hogy ellenőrzést gyakoroljon a saját határai felett. Mindez ugyanígy marad mindaddig, amíg naponta öt-tíz-ezrével áramolnak be a bevándorlók ellenőrizetlenül az Európai Unió területére. Márpedig Európát meg kell védeni a bevándorlók áradatától. Meg kell védenünk Európát, meg kell védenünk Európa biztonságát, meg kell védenünk közös értékeinket, és meg kell védeni közös szabályainkat is.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország bebizonyította, hogy mindez lehetséges, igenis lehetséges megállítani a modern kori népvándorlást. És Magyarország bebizonyította azt is, hogy igenis lehetséges a mégoly bonyolultnak és összetettnek tűnő határrendészeti feladatokat is megoldani, mindehhez két dologra van szükség: szándékra, akaratra, illetőleg összefogásra.

Magyarország a visegrádi négyek összefogásának élén megvédi déli határát, és a mai napon itt azt tudom jelenteni az Országgyűlésnek, hogy mára megszűnt az illegális bevándorlók beáramlása Magyarországra déli határán. Megvédtük tehát ettől a veszélytől Magyarországot, megvédtük a magyar embereket. Köszönet illeti mindazokat a rendőröket és katonákat, akiknek a megfeszített és áldozatkész munkája nélkül mindezt a jelentést itt ma az Országgyűlésben nem tudtam volna megtenni.

És köszönet illeti visegrádi partnereinket is, köszönet illeti Szlovákiát, Csehországot és Lengyelországot is, hiszen mi így négyen együtt bebizonyítottuk, hogy Magyarország déli határát meg tudjuk védeni, meg tudjuk védeni az Európai Unió és a schengeni zóna külső határát, és innentől kezdve nincsen elfogadható magyarázat, nincsen elfogadha-

tó kifogás arra, hogy 28-an miért ne tudnánk megvédeni Görögország külső határát, vagyis miért ne lehetne a legjobb megoldást alkalmazni, miért kellett a második legjobb megoldáshoz nyúlnunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a veszélyt tehát elhárítottuk, ami délről érkezik, azonban itt van a modern kori népvándorlás újabb veszélye, ez azonban nyugatról leselkedik ránk, mégpedig a kötelező bevándorlóbefogadási kvóták képében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió egy kötelező érvényű bevándorlóbefogadási kvótát kíván bevezetni. Magyarul, akiket most az európai szabályok felrúgásával, ellenőrizetlenül beengednek az Európai Unió területére, ezeket a bevándorlókat vissza akarják osztani, többek között azokba az országokba, amelyek komoly erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy megfeleljenek minden európai uniós szabálynak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kötelező bevándorlóbefogadási kvótát Magyarország nem fogadja, nem fogadhatja el. És nemcsak azért nem fogadjuk el ezt a kötelező kvótát, mert a miniszterelnöknél tartott ötpárti egyeztetésen a pártok világossá tették, hogy ők maguk sem támogatnak egy ilyen kötelező mechanizmust; nemcsak azért nem fogadjuk el, mert álláspontunk szerint az európai jogszabályok megsértésével hozták ezt a döntést; nemcsak azért nem fogadjuk el, mert tagállami jogsultságokat vontak el akkor, amikor ez a döntés megszületett; és nemcsak azért nem fogadhatjuk el ezt a rendszert, mert az európai politikai vezetők akaratával szembement. Hanem azért sem fogadhatjuk el, mert a nemzeti konzultáción a magyar emberek világos véleményét fogalmazták meg, és a nemzeti konzultáción elmondott állásponttal nem fér össze egy kötelező bevándorlóbefogadási kvóta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A feladat tehát világos: meg kell védenünk a nemzeti szuverenitásunkat, és meg kell védeni, helyre kell állítani az európai jogszerűséget. Meg kell védenünk Magyarországot, meg kell védenünk a magyar embereket a bevándorlási hullám egy újabb veszélyétől, amely nyugatról érkezik, és kötelező kvótának hívják. Mi azt gondoljuk, hogy nemcsak Magyarországnak, hanem az egész Európai Uniónak az az érdeke, hogy ez a szabályozás semmiképpen se maradjon hatályban. Ezért a kormány vizsgálja azokat a lehetséges lépéseket, amelyekkel fel tud lépni európai szinten a kötelező kvótával szemben. Egyeztetünk visegrádi partnereinkkel is, a kormány a javaslatát az Országgyűlés elé fogja hozni, az Országgyűlés döntését fogjuk kérni, és az Országgyűlés felhatalmazása alapján fogunk eljárni az európai szinten ezzel az újabb veszéllyel szemben.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Megkérdezem, a képviselőcsoportok részéről kíván-e valaki

kétperces időkeretben szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Elsőként megadom a szót Szél Bernadett képviselő aszszonynak, Lehet Más a Politika.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük a jelentését, ahogyan ön fogalmazott, de visszautalnék én egy korábbi beszédre is, amit miniszterelnök úrtól nem is olyan rég hallottunk, és megtudhattuk azt, hogy a magyar kormány először kívánja kezelni a problémát, majd utána valamikor, egyszer, majd később a megoldáson is hajlandó gondolkodni. Számomra úgy tűnik, hogy azok az emberek beszélnek így, akik nem érzik magukat kellően felkészültnek arra, hogy valós megoldásokban gondolkodjanak.

Tisztelt Miniszter Úr! Ez egy olyan helyzet, ami-ben Európa van, amelyben a nem komplex megoldások nem fognak működni. Úgy is fogalmazhatnék, hogy a pótcselekvések ideje lejárt. Azt gondolom, hogy ha önök ezt így folytatják tovább, még viszonylag sokszor fognak különböző kormánytagok az Országgyűlés és az ország színe előtt állni és magyarázni a bizonyítványukat, hogy miért nem tudunk kikecmeregni ebből a kátyúból.

Az igaz, hogy a kvóta, mint olyan, önmagában nem megoldás, de szeretném, ha tudná, hogy a kerítés sem az. Igazából a magyar kormány a válság elmúlt hónapjaiban semmi mást nem tudott felmutatni, mint egy, majd még egy kerítést. Ez nyilván egy abszurd helyzet. Gondoljanak csak bele, ha mindenki Európában a magyar kormány megoldását másolná, hogyan nézne ki az Európai Közösség. Kerítések lennének köztünk, határokon túlnyúlóan, de - és ez a lényeg - a probléma ugyanúgy megmaradna.

A pótcselekvések tehát nem fognak működni, de ha a megoldásokról akarunk beszélni - és ebben mindenképpen partnerek vagyunk -, három alapvetést tisztázni kell. Az egyik az, hogy úgy nem lesz európai megoldás, ha a tagállamok mindenre nemet mondanak. Együttműködésre szükség van, ahogy miniszter úr is mondta, de nem elég mondani, csinálni is kell. A második alapvetés az, amit az LMP vár az Európai Uniótól - beleértve a magyar kormányt is, hiszen önök is bejáratosak a tárgyalóasztalokhoz -, az az, hogy kidolgozott, megalapozott, és az országok különböző teherbíró képességére érzékeny, valós megoldásokat szolgáltatassanak. Az is tény, hogy ez idáig ilyen nem született.

Tisztelt Külügyminiszter Úr! Még egy kérés az ön irányába. Magyarország hosszú távú érdeke az, hogy a szomszédos országainkkal civilizált módon beszéljünk. Kérem, fogadja meg ezt a tanácsot! *(Taps az LMP soraiban. - Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönjük szépen. A következő hozzászóló Tóth Bertalan képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az a kettős beszéd, az a pávatánc, amit folytatnak az elmúlt időszakban, az ön jelentéséből is kiderül, hiszen arról beszél, hogy Európát kell megvédeni, európai értékeket kell megvédeni, és sikerült megállítani azt a menekülthullámot, ami Magyarországot érinti. Ön is utalt arra, hogy a magyar határ lezárásával ez a probléma nem szűnt meg, Magyarország számára még további problémákat jelent. Kérem, hogy fejezzék be ezt a kettős beszédet.

Arról volt a szó, hogy a kötelező kvóta elfogadását megtámadják, amit az Európai Unió Belügyi Tanácsa elfogadott, és arról volt szó, hogy itt, a parlament előtt is fogjuk tárgyalni, még sincs napirenden ez a javaslat. Az állandó elosztási mechanizmust támadják a nemzeti szuverenitásra hivatkozva, miközben szlovák, lengyel és cseh rendőrök és katonák vannak Magyarország területén, és önök követelik azt, hogy Görögországba vonuljon be az európai haderő és határvédelem, és őrizze meg az Európai Unió határát, miközben az is Görögország nemzeti szuverenitását érinti. Orbán Viktor azt nyilatkozta, hogy nemzetállami megoldásra van szükség, most a napokban egy osztrák vagy német napilapban, miközben európai megoldásról beszélnek.

El kellene dönteni végre, hogy igenis, európai közös megoldásra van szükség, az MSZP-nek ez a javaslata. Valóban, a kötelező elosztási mechanizmus és a kvóta csak valaminek a vége lehet, tehát önmagában nem jelent megoldást, de ezzel kapcsolatban nem kapunk arra választ, hogy mi történik akkor, ha a Dublin III-ast - amiről ez az állandó elosztási mechanizmus is szól, ennek a rendeletnek a módosításáról szól -, ha ezt megakadályozza Magyarország, akkor mi történik azzal a 176 ezer regisztrált menekültstátust kérővel, akit itt, Magyarországon regisztráltak. Mert a Dublin III. ettől még érvényben marad, ez a veszély ott van *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, erre viszont nem kapunk választ.

Kérem, ezekre majd a későbbiekben válaszoljon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Harrach Péter, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A KDNP véleménye a helyzetről és a megoldásról röviden a következő. Kettős felelősséget kell gyakorolnunk, ennek érdekében különbséget tenni menekült és bevándorló között. A bevándorlókkal szemben önvédelemre van szükség. És tegyük fel rögtön a kérdést: miért nem működik ez az önvédelmi reflex az Unió vezetőiben? Nyilván az a magatartás, az a szellemiség, aminek képviselői, az megbukott. Megbukott az a multikulturális társadalomba vetett hit, ami tömegeket képes integrálni. Létezik multikulturális társadalom, de ez egyes személyek

részvételével valósul meg, azoknak a személyeknek a részvételével, akik tiszteletben tartják a befogadó ország normáit, nem pedig egy új, számára teljesen idegen kultúrát kívánnak meghonosítani.

Ezért az a helyzet, amit ma elfogad a nyugat-európai vezetés, azt eredményezi, hogy Nyugat-Európa iszlamizálódása befejezett tény. Ettől kell megóvni Közép-Európát. Ezt teszi ma a magyar kormány, és ezért ezt a megoldást, amit eddig a határ védelmével és egyúttal természetesen az emberieségi magatartás gyakorlásával megvalósított, azt támogatjuk és továbbra is kérjük.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Örömmel töltött el az a kijelentés, amit ön most mondott a kvótarendszerrel kapcsolatban, de még mielőtt ezt bővebben kifejteném, annyi engedtessek meg, hogy egyszer és mindenkorra tegyük itt is mindenki számára világossá, hogy az Európai Unió vezető hatalmai, úgy is mondhatnám, hogy a nyugat-európai közösség és politikai gondolkodás dilettantizmusát és impotens mivoltát ebben a kérdésben mi sem jelzi jobban, hogy egy olyan kvótarendszerről beszélnek, amely szerint 120-160 ezer illegális bevándorló elhelyezéséről vitatkoznak, ellenben pontosan tudjuk, hogy már messze-messze jóval több mint félmillió illegális bevándorló érkezett ebbe az országba. Tehát az a félelem maximálisan jogos, hogy mi lesz a közel 400-500 ezer emberrel, aki már bent van az Európai Unió különböző tagállamaiban.

Itt viszont a kormánynak egyenesen és korrekten nyilvánosságra kell hozni a tényleges álláspontját. Az ugyanis nem működik, bár nekem nagyon tetszik, hogy a miniszter úr határozottan a kormány nevében elveti a kvótarendszert. Mi is ezt javasoljuk minden egyes politikai pártnak, viszont Németh Zsolt, a Külügyi bizottság elnöke többször, több fórumon azt nyilatkozta és azt jelentette ki, azt deklarálta, hogy ha az Európai Unió ezt javasolja, akkor mi kötelesek vagyunk ezt elfogadni.

Én arra kérem a kormányt és mindenkit, hogy akár az Európai Bírósághoz forduljon, akár európai szintű népszavazást kezdeményezzünk, de ne engedjünk ennek a gyakorlatnak. És az is célszerű és üdvös lenne, és ezt megint felelőségünk teljes tudatában jelentsük ki, hogy ez nemcsak összeurópai, hanem össznemzeti ügy is, és jó lenne, ha a baloldal is egyértelművé tenné, minden pártja, hogy mi a tényleges álláspontja a kvótarendszerrel kapcsolatban, mert ez fog fenyegetni a következő időszakban, és nagyon szerencsés lenne, ha ez a kérdés nem pártpolitikai szintre degradálna *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*,

hanem össznemzeti ügyként, egyértelműen mindenkinek a magyar társadalom, Magyarország biztonsága érdekében elutasítaná a kvótarendszert. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Németh Zsolt bizottsági elnök úr.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a Külügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szeretném hangsúlyozni még egyszer, mint ahogy ezt többször megtettük már, hogy az emberieség szempontja mellett a jelenlegi helyzetben fokozottan kell a magyar társadalomnak, a magyar politikának a józan eszére hallgatnia. Magyarország megvédi Magyarország déli határait és megvédi Európa déli határait is. Köszönet illeti a magyar kormányt a kezdeményező képességéért, a magyar rendészeti szerveket, és valóban, a visegrádi együttműködésben részt vevő rendészeti szerveket is. A külső határ védelme az Európai Tanács prioritásává vált a múlt héten, mint hallhattuk. Ez is a magyar diplomáciának egy kiemelkedő eredménye. Az is, hogy ma Merkel kancellár asszony Ankarában tárgyal Törökországgal, és bízunk abban, hogy a török megállapodás el fogja hozni azt a finanszírozási megállapodást is, ami a törökországi menekültáborok finanszírozását célozza, valamint megkezdődik a politikai megoldás kimunkálása a szíriai válság megoldását illetően.

Ami pedig a kötelező kvótát illeti, Mirkóczki képviselőtársamat szeretném megnyugtatni, nem megoldás a kötelező kvótarendszer a magyar kormány szerint. Gerjeszti a bevándorlást, ez a legfőbb probléma a kötelező kvótával, másrészt pedig az Európai Unió megosztottságát is eredményezi az eljárás, ahogy megpróbálja lenyomni a közép-európai országok torkán az Európai Bizottság ezt a kötelezőkvóta-megoldást.

(13.20)

Szocialista képviselőtársaimnak pedig szeretném felhívni a figyelmét arra, megállapodtunk arról, hogy november 2-án napirenden fog szerepelni a kötelező kvóta kérdése a Magyar Országgyűlésben. Elindult a sárga lapos eljárás, a héten az Európai ügyek bizottsága fogja tárgyalni. És van pozitív javaslat is a kvótával kapcsolatban Magyarország Kormányának, ez pedig a világkvótára vonatkozó javaslat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Napirend előtti felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP. Felszólalásának címe: „Rendszerszintű változásokra van szükség a dolgozói szegénység megszüntetésére”. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szombaton volt a szegénység elleni küzdelem világnapja. Mára a világ kettészakadt, kevés gazdagra és sok szegényre. A szakadékok évről évre mélyülnek. A folyamat mögött egyértelműen az a neoliberais gazdasági modell áll, amely a multinacionális vállalatok érdekeit szolgálja, szemben a dolgozó emberekével. Így van ez Magyarországon is. A Fidesz, korábbi ígéretével szemben, nem az emberek pártjára állt, hanem összeszerelő országgá süllyesztette hazánkat, ahol a versenyképesség kulcsává az olcsó és kiszolgáltatott munkaerőt tette.

A szegénységi, egyenlőtlenségi mutatók terén soha nem álltunk jól, de a helyzet a 2008-as gazdasági válság begyűrűzésével, valamint a korábbi és a Fidesz-KDNP-kormányok zsákutcás politikájának következtében drámaian romlott. Magyarországon egyre nagyobb méreteket ölt az elszegényedés, egyre nőnek a társadalmi egyenlőtlenségek, nyílik a társadalmi olló. Ez a folyamat ma már veszélyes méreteket ölt, az ország talpra állásának lehetőségét ássa alá. A hivatalos statisztikák szerint másfél millió ember él szegénységben, de közel négymillióan vannak, akik létminimum alatti jövedelemből kénytelenek megélni.

A szegénység nem elszigetelt probléma, egyre inkább kiterjed a középosztályra, a dolgozó, adófizető emberek jelentős részére. Egyre többen nem jönnek ki a fizetésükből, egyik hónapról a másikra élnek. Az adózók közel fele, több mint kétmillió ember keres a létminimum alatt. Az a gazdasági-társadalmi modell, amit a kormány követ, egyszerűen elhibázott. A lefelé nivelláló bérversenyt, a munkavállalók kiszolgáltatottságának növelését, a humán területeket érintő megszorítások súlyos tévedések. A kormány a multinacionális vállalatoknak, a nagybefektetőknek kedvez, de nem szolgálja az egész társadalom és gazdaság érdekét. Összeszerelő üzemekre, alacsony hozzáadott értékű munkára nem lehet sikeres országot építeni. A következményeket ismerjük: gyorsuló elszegényedés, növekvő egyenlőtlenségek és végső soron tömegessé váló elvándorlás.

A helyzet annyiban változott a korábbiakhoz képest, hogy a kormány mostanában legalább úgy tesz, mintha kezelni akarná a dolgozói szegénység problémáját. De amit látunk, az legfeljebb tüneti kezelés, nem a problémák gyökerét kezeli. Jó példa erre a családi adókedvezmény kiterjesztése, a családi otthonteremtési kedvezmény és az ingyenes iskolai gyermekétkeztetés. A családi adókedvezmény jellemből fakadón csak a munkavállalókat éri el, azon belül is a magasabb keresetűeknek segít jobban. Az adókedvezményen kívül a többi családpolitikai támogatás, például a gyes vagy a családi pótlék összege 2008 óta egy fillérrel sem emelkedett, holott ezek minden gyermekes családhoz eljutó ellátások.

A családi otthonteremtési kedvezménnyel hiába lehet akár milliós összegeket is igénybe venni, jelentős önerő és magas jövedelem nélkül továbbra sem

lehet lakáshoz jutni Magyarországon. A rászoruló és nagycsaládosok bölcsődei és óvodai étkezése eddig is ingyenes volt. Hiába a kibővítés, a rászoruló étkezése iskolaidón kívül továbbra sem megoldott. A nyári szünetekben, bár működik a szociális nyári gyermekétkeztetés programja, de az a rászoruló minősülő gyermekek - több mint félmillió gyermekről beszélünk - csupán negyedét-ötödét éri el. Más iskolai szünetben vagy hétvégén továbbra sincs megoldva a napi étkezés.

Az LMP rendszerszintű megoldásokat sürget az elszegényedésre, az egyenlőtlenségek növekedésének megállítására, a dolgozói szegénység kezelésére. A legkiszolgáltatottabbak részére be kellene vezetni a jelenlegi segélyezési rendszert felváltó minimumjövédelmet. Ez nem a feltétel nélküli alapjövédlem, de egy minimális szociális biztonságot minden nélkülöző számára biztosítana.

Újra és újra a kormány figyelmébe ajánljuk az LMP-nek a dolgozói szegénység kezelése érdekében tett korábbi javaslatait: a munka terhelésének csökkentését, a többkulcsos adórendszer visszaállítását, a minimálbér létminimum szintjére emelését, a családi pótlék és a családi adókedvezmény kiterjesztését a felsőfokú oktatásban részt vevő fiatal 24 éves koráig, béremelés és életpályamodellek bevezetését a közszférában, az alacsony bevétellel rendelkező induló vállalkozások terheinek csökkentését, és az alapvető, helyben termelt élelmiszerek áfájának csökkentését. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vége felé, úgy 4 perc 10 másodpercnél azért csak kibújt a zsákból tisztelt képviselő asszony, ugyanis elárulta egy félmondattal magát, amikor azt mondta - amit a választási programjukban is írtak -, hogy az LMP személyi jövedelemadó-emelésre készül, hiszen ön szépen többkulcsos adózásnak hívta, de ez valójában személyi jövedelemadó-emelést jelentene, ami a rendszerszintű megoldása az alacsony jövedelmekre az LMP-nek. Elégé egyedi megoldás, hogy egy párt adóemeléssel kíván az alacsony jövedelmekkel szemben fellépni.

Már nem emlékszem pontosan, hogy az LMP javaslatában a választási kampányban 41 százalékos vagy 51 százalékos volt-e a legmagasabb adókulcs. Nem tudom, önök fel tudják-e idézni a saját pártjuk programját másfél évvel ezelőtről. A Fidesz-KDNP ezzel szemben pontosan azért, hogy az emberek többet vihessenek haza abból a pénzből, amit megkeresnek, és ami joggal jár nekik, bevezette az arányos egykulcsos adózást, amelynek a mértéke most már 16 százalék, jövőre pedig még kisebb lesz, 15 százalék. Önök semelyik személyi jövedelemadó-csökkent-

tést nem támogatták. Itt a parlamentben felszólalnak azért, hogy az embereknek többet kellene keresniük, és amikor adócsökkentéssel az embereknél több pénzt lehetne hagyni, akkor megnyomják a „nem” gombot. Szerintem önök nem rendszerszintű megoldást, hanem rendszerszintű problémát okoznának azzal, hogy adóemelésekkel próbálnának előrelépni.

Kicsit furcsa vád volt a képviselő asszonytól, hogy a multinacionális cégek támogatásával vádolta meg ezt a kormányzatot. Lassan már nem lesz olyan nemzetközi nagyvállalat, amely Brüsszelnél valamiféle keresetet ne nyújtott volna be Magyarországgal szemben, mert pontosan az ő pluszbefizetéseikkel - bankadóval, ágazati különadókkal, akár biztosítótársaságokra, akár kereskedelmi láncokra kivetett különadókkal - teremtették meg annak a fedezetét, hogy a családoknál több pénz maradhasson. Így tudtuk bevezetni a családi típusú adózás rendszerét, és így tudtuk csökkenteni a személyi jövedelemadót. Mert amit ezelőtt hat-nyolc évvel az állampolgárok a bérükből fizettek be, azt most ezek a nagyvállalatok a saját profitjukból fizetik be, és így Magyarországon több pénz marad.

Ezért sikerült javítani az emberek bérvizonyait, ezért nőtt kétszeres mértékben az elmúlt öt évben a magyar bérszínvonal a GDP-hez képest. Tehát amennyivel nőtt a GDP, kétszer nagyobb arányban nőttek a bérek Magyarországon. Így elmondhatjuk, hogy az átlagos bér 202 525 forintról 243 217 forintra emelkedett, miközben az infláció lényegében megszűnt. 200 ezerről majdnem 250 ezer forintra nőtt az átlagbér. Tisztelt képviselő asszony, nem én mondom önnek ellent, hanem a számok és az adatok. Úgyhogy azzal ne vádoljon minket, tisztelt képviselő asszony, hogy mi bármilyen formában is a multinacionális cégek érdekét szolgáljuk. Erre a brüsszeli irománybeadó iktatóbélyegző szerintem a legjobb példa és ellenpélda.

Hogy hogyan alakult a szegénységgel veszélyeztetett dolgozók száma, az ezek után nagyon fontos kérdés, amit ön felvetett. Nézzük meg, hogy az Unióban hogyan alakult ez, az Európai Unió egészében: 2006-ban 8,1 százalék, 2009-ben 8,4 százalék, 2013-ban 8,9 százalék, 2014-ben 9,6 százalék. Tehát 8,1 százalékról 9,6 százalékra emelkedett. S milyen adatokat látunk Magyarországon? 2013-ról 2014-re 6,6 százalékról 6,4 százalékra csökkent. Ezek Eurostat-adatok, tehát képviselő asszony is bizonyára hivatkozna rá.

Nálunk csökkent 6,6-ról 6,4 százalékra, míg az Unióban 8,1-ről 9,6 százalékra nőtt. Magyarország úgy tudta csökkenteni a dolgozói szegénységet az Eurostat adatai szerint, hogy közben az Európai Unióban nőtt azoknak az embereknek az aránya, akik dolgoznak, és mégis szegénységben kell hogy éljenek. Mert mi az adócsökkentések politikáját választottuk, míg a nyugat-európai országok a válságra adóemelésekkel válaszoltak. Ezért lett Magyarországon jobb ez az arány az Eurostat szerint is, mint mindenhol máshol.

(13.30)

Ön is felhozta a családi adókedvezményt. Ön is tudja, tisztelt képviselő asszony, hogy 2014. január 1-jétől, amikor kiterjesztettük a családi típusú adókedvezményeket a járulékokra is, nagyobb mértékben tudták már igénybe venni a három- és többgyermekes családok ezt a kedvezményt, több pénz maradt ott náluk, mint korábban, amikor 2011-2012-ben bevezettük a családi típusú adózás lehetőségét. Emellett a családok otthonteremtési kedvezménye, a CSOK pedig olyan lehetőséget jelent minden családnak, akár 3 millió forintos támogatással is, hogy saját lakást vásároljanak maguknak, ne csak újat építhessenek, hanem sajátot is vásároljanak, amire évek óta nem volt példa.

Ami pedig a gyermekek nyári szünetben való étkeztetését illeti, ezt is felhozta képviselő asszony, ön is tudja, az idei nyáron rekordot döntöttünk több szempontból is, hiszen 3 milliárd forintot költöttünk a gyermekek nyári szociális étkeztetésére, ami 400 millióval több, mint tavaly, és több, mint amit valaha a rendszerváltás után egy kormány a szünetben lévő étkeztetésre költött. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos, az MSZP-képviselőcsoportból: „A szegénység elleni küzdelem világnapjára” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A hét végén volt, ahogy képviselőtársam is említette, a szegénység elleni küzdelem világnapja. Minden parlamenti párt megemlékezett erről valamilyen formában, kivéve a kormánypártokat. Ők csak viszontreagálásokat tudtak tenni azokra a sajtómegjelenésekre, amelyeket többek között a szocialisták eszközöltek. És gyalázatnak tartom azt, hogy ma már második éve, hogy a Központi Statisztikai Hivatal szeptember végén, október elején a szegénységre, a szegregációra, a társadalmi kirekesztettségre vagy a deprivációra semmilyen tanulmányt nem publikál, nem hoz nyilvánosságra. Ez gyalázat, kérem szépen!

Gyalázat azért is, mert ez év nyarán bejelentették, hogy a következő évtől kezdve létminimum-kutatásukat sem fogják publikálni. Ellenben van néhány olyan civil szervezet vagy tudományos műhely, amelyik nagyon komolyan foglalkozik a szegénység kérdésével. Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy néhány adatot idehozzak, az Országgyűlés elé. Azt mondja a Magyar Tudományos Akadémia két héttel ezelőtt publikált tanulmánya, hogy a magyar háztartások 75 százalékának valamilyen szintű nehézséget okoz a szokásos kiadások fedezése. Ez azt jelenti, kedves képviselőtársaim, hogy nem tudnak egy nagyobb összegű kiadást finanszírozni ezek a

háztartások, hiszen nem tudnak egy kazáncserét megoldani, nem tudnak egy tetőfelújítást megoldani.

Azt mondja ez a tanulmány, hogy a községekben ez az arány eléri a 90 százalékot is, és a kistelepüléseken, az északkelet-magyarországi régióban, az északi régióban és az észak-alföldi régióban bizony a 95 százalékot is eléri. Miről szól ez? Arról szól, kedves képviselőtársaim, hogy egy 3 ezer lelkes településen körülbelül ezer háztartás van, és az ezer háztartásból 990 háztartás képtelen megfinanszírozni egy komolyabb kiadást. Nem tud százezer forintokat félretenni arra, hogy egy rendkívüli kiadást meg tudjon finanszírozni.

Képviselőtársaim! Ebben a tanulmányban olvasható, hogy a megkérdezettek 38 százaléka valamilyen deprivációs mutatóval rendelkezik - azokat a háztartásokat nevezi a szociológia depriváltak, ahol legalább három mutatóban hiányt szenved egy család -, és 21 százalékuk halmozottan hátrányos, súlyos anyagi deprivációban él.

Képviselőtársaim! Ebben a tanulmányban az is benne van, hogy a társadalom 67 százaléka nem engedheti meg magának, hogy legalább egy hétre el tudjon menni nyaralni. És kapaszkodjanak meg: a magyar társadalom 25 százaléka, egynegyede nem engedheti meg magának azt, hogy kétnaponta húst egyen, vagy ha valaki vegetáriánus, annak megfelelő táplálékot magához vegyen.

Úgy látom, képviselőtársaim, hogy ez a kormány nem tud kormányozni - uszítani tud. De egy dolgot szeretnék előrebocsátani: a szegénység ellen nem lehet drótkerítéssel harcolni, nem lehet drótkerítéssel védekezni a kiszolgáltatottsággal szemben.

Kedves Képviselőtársaim! Annak ellenére, hogy nekem gyalázatos véleményem van a Központi Statisztikai Hivatalról és annak elnökéről, igen, államtitkár asszony, de azért érdemes mégiscsak néhány tanulmányát forgatni. Azt látjuk, hogy a dolgozók is borzasztó nagy szegénységben élnek ebben az országban. Nem olyan régen publikálták a kistérségek jövedelemviszonyait, és ebből kiderül, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében egy beteghordó átlagos nettó fizetése 75 ezer forint, a vendéglátásban dolgozó szakácsok jövedelme Borsod megyében 83 ezer forint, Békés megyében egy nővér nem keres többet 80 ezer forintnál három műszakban, és egy nagyon kemény fizikai munkát végző kőműves sem keres 95 ezer forintnál többet. Azt már meg sem merem említeni, hogy Nógrád megyében ezek az adatok még rosszabbak. A kistérségeket illetően a Bodroghözben az egy lakosra jutó éves nettó jövedelem, kapaszkodjanak meg, 394 ezer forint, ami 32 900 forintos havi átlagra jön ki. Mondják meg nekem, képviselőtársaim, hogy lehet ebből a pénzből megélni!

A szocialisták a dolgozó emberek pártján állnak, ebből adódóan a dolgozó emberek számára követelünk fizetésemelést nemcsak a közszférában, hanem most már a versenyszférában is. Ha a multinacionális Auchan megengedheti magának azt, hogy 10 százalékos bérfelzárkózást csináljon a következő év január

1-jével, akkor igenis én azon a véleményen vagyok, hogy minden magyar versenyszférában dolgozó vállalat meg kell hogy tegye ezt a béremelést, legalább ezt a béremelést.

És változatlanul követeljük a közszféra dolgozóinak béremelését, amit megtettünk már több alkalommal itt, az Országgyűlés előtt, hiszen ők az országot építik, az országot védik.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is engedje meg, hogy azt a pár ellentmondást előhozzam, amit ön a felszólalása legelején mondott. Ugye, azt mondta, hogy a Központi Statisztikai Hivatal nem hozta nyilvánosságra a szegénységgel veszélyeztetettekkel vonatkozó statisztikai adatokat, majd pedig idézte ezeket az adatokat. Ugyanis azért tudta idézni, mert tavaly novemberben is nyilvánosságra hozta a KSH ezeket az adatokat, és természetesen az idén novemberben is nyilvánosságra fogja hozni, gondolom, ahogy tavaly is megtette. Mivel tavaly megtette, ezért tudta ön ezt idézni. Így önmagának mondott ellent 30 másodpercen belül.

Fölhozta például, hogy a KSH ezen kutatása szerint évi egyhetes üdülésre a magyarok részéről hány ember nem tud elmenni. Csak azt az egyetlen dolgot felejtette el, hogy összehasonlítsa a mostani számot 2013-2014-ből azzal a számmal, ami az azt megelőző években volt. Mert valóban lehet azt mondani, hogy a lakosság 59,6 százaléka nem tudott elmenni egy hét üdülésre, de ezelőtt pár évvel ez még 66,6 százalék volt. 700 ezerrel több ember nem engedhette meg évekkal ezelőtt magának, hogy elmenjen nyaralni, mint ahányan most.

Vagy a kétnaponkénti húsételfogyasztás hiánya - mert ön azt mondta az imént, hogy az emberek körülbelül negyede nem engedheti meg magának kétnaponta a húsételfogyasztást. Hát mennyi volt ez négy évvel ezelőtt? A harmada nem engedhette meg. Ezt 33 százalékról levittük 27,2 százalékra, 580 ezer emberrel több engedheti most meg magának azt, hogy húsételt fogyasszon, mint ezelőtt jó pár évvel, amikor még a szocialista kormányzás hatásai jobban érződtek.

És lehet sorolni, tisztelt képviselő úr, ön a többi nem vette elő. Például a lakás megfelelő fűtésének hiánya most már 250 ezer emberrel kevesebbnek okoz gondot és problémát. Ezért jött le most a napokban az a hír is, hogy a rezsicsökkentés politikájának köszönhetően a rezsitartozások mértéke 143 milliárd forintról 77 milliárdra csökkent. A felére csökkent a rezsitartozások mértéke. És azt sem említette, tisztelt képviselő úr, hogy ugyanebben a kér-

déssorban arra a kérdésre, hogy valakinek anyagi okokból nincs kocsija, most már 70 ezerrel kevesebben mondták azt, hogy anyagi okokból nem engedhetik meg maguknak azt, hogy autójuk legyen. Vagy azok száma, akiknek hiteltörlesztéssel vagy lakással kapcsolatos problémáik voltak, már a tavalyi adatok szerint is 130 ezerrel kisebb volt. Vagyis 130 ezerrel több ember volt az, aki azt mondta, hogy megengedheti magának, pontosabban, most már ki tudja gazdálkodni, hogy a hiteleit vagy a lakással kapcsolatos fizetési részleteit törlessze.

Képviselő Úr! Lehet kiragadni bizonyos számokat, de akkor hasonlítsa össze a szocialista időszakkal, és ne csak egy számmal dobálózson, hanem ismerje el, hogy ez 700 ezerrel vagy 580 ezerrel, vagy 250 ezerrel már jobb szám, mint a szocialista kormányzás idején. Úgy gondolom, ha visszatérnénk a szocialista kormányzáshoz, akkor megint ezek a számok romlanának, ezért érdemes a Fidesz-KDNP további útján haladni.

De ha azt nézzük, hogy mennyivel többen dolgoznak, hiszen nyilvánvalóan azok vannak leginkább kitéve a szegénység kockázatának, akiknek nincs munkájuk, itt is a foglalkoztatottak száma, ne feledjük, 2010 első negyedéve óta 445 700-zal nőtt.

(13.40)

3 millió 709 ezer fő helyett most már 4 millió 155 ezer fő dolgozik. És ahogy arra utaltam már a másik ellenzéki napirend előtti felvetésnél is, ezek az emberek jóval többet keresnek, hiszen az átlag bruttó keresetük 200 ezer forintról 250 ezer forintra nőtt. Így a munkanélküliek száma is 51 ezerrel kisebb csak egy év alatt, ha az elmúlt időszakot nézem, tavaly júniustól idén júniusig, ha a nyári adatokat figyelem. És a másik oldal is megjelenik, az, hogy az embereknél több pénz marad, mert egyrészt többen dolgoznak, másrészt magasabbak a bruttó keresetek, harmadszor pedig kisebbek az adók, akár a családi típusú adózás, akár az egykulcsos adó következtében. Ennek köszönhető az, hogy 2014-ről 2015-re a kiskereskedelmi forgalom 7 százalékkal nőtt, mivel több pénz van az embereknél, többet tudnak költeni, és éppen ezért a kiskereskedelemnek nő a forgalma, most már talán húsz hónapja folyamatosan.

Ha a megtakarítások arányát nézzük, 8 százalékkal nőtt az emberek megtakarítása az elmúlt időszakban. Ez is azt mutatja, hogy több pénz marad az embereknél, több pénzt tudnak keresni, és folyamatosan csökken éppen ezért a dolgozói szegénység. De ha más adatot nézünk, a forgalomba helyezett autók aránya 20 százalékkal emelkedett, vagy a kiadott lakásépítési engedélyek száma 39 százalékkal emelkedett. Mind azt mutatja, hogy nemcsak az egyik oldalon, a bevételi oldalon, de ahol megjelenik ez a kiadás, ott is látható az, hogy az embereknél több pénz marad.

Persze mi is szeretnénk folytatni a béremelések politikáját, ahogy idén szeptemberben, úgy jövő szeptemberben is növekedni fog a pedagógusok bére, és minden más területen, a közszférában is arra törekszünk, hogy az emberek többet keressenek és kevesebbet adózzanak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából: „Bürokráciacsökkentés” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy a bürokráciacsökkentés jegyében a modern magyar közigazgatás megteremtésének egyik atyjáról, a 140 éve, 1875. október 20-án az uralkodó által kormányfővé kinevezett Tisza Kálmán politikustársunkról, Magyarország miniszterelnökéről megemlékezzem, aki 1830. december 16-án született a Bihar vármegyei Geszten egy vagyonos nemesi család ifjú sarjaként. 1861-ben országgyűlési képviselővé választották, majd a tisztelt Ház alelnöke lett. Tisza ellenezte a Deák-féle kiegyezést, vagyis a közös minisztériumok és delegációk létrehozását, ezért a Deák körül csoportosuló Felirati Párttal szemben a Határozati Párthoz csatlakozott, melynek elnöke is lett. Az önálló magyar hadsereg, kereskedelmi és pénzügyi rendszer, az önálló jegybank megteremtését tűzte ki célul úgy, hogy egyidejűleg Magyarország diplomáciai elismerését is követelte. 1876-ban a modern közigazgatási kiépítése érdekében minden korábbi közigazgatási egységet - szék, kerület, mezőváros, szabad királyi város és a többi - felszámolt és egységesen 65 vármegyébe szervezett. 1882-ben felállította az államrendőrséget, majd bevezette a Trefort Ágoston kultuszminiszter nevével fémjelzett iskolatörvényeket. Mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy Tisza Kálmán hazánk régóta megoldatlan bajai megoldására a régi rendszert alkalmatlannak ítélte, ezért mai szóhasználattal élve, unortodox megoldásokat keresett és talált.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Közel másfél évszázad után felmerül egy eldöntendő kérdés, nevezetesen az, hogy a második Orbán-kormány vajon nem hasonlóképpen cselekedett-e akkor, amikor 2010 áprilisában a magyar választók megdöntötték a régi rendszert, és felhatalmazták a Fidesz-KDNP-t arra, hogy egy új társadalmi szerződést hozzon létre, és azt töltsse ki tartalommal. A válasz egyértelmű igen.

Azonban az igen megvalósítása nem volt könnyű, és jelenleg sem könnyű. Az ország pedig azt várja tőlünk, hogy ezt a munkát tovább folytassuk az államigazgatás területén is, és valósítsuk meg a szolgáltató közigazgatást. A munka megkezdődött akkor, amikor megindítottuk a közigazgatás teljes újjászervezését, továbbá a hatékony, gyors és egyszerű ügy-

intézés biztosítása érdekében a polgárok lakóhelyéhez közeli kormányablakokat hoztunk létre, amelyekben jelenleg már közel 450 ügytípus egy ablakban intézhető, és a célunk az, hogy az egy ablaknál intézhető ügyek száma ezer fölé emelkedjen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az államreform II. keretében a bürokráciacsökkentés programja, annak megvalósulása érdekében a kormány törvénycsomagot nyújtott be az Országgyűlés elé, mely 110 törvény módosításával segíti az állampolgárok és vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését. A kormány a jövő évi költségvetésből 10 milliárd forintot különített el kifejezetten erre a célra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekkel arra kívántam rávilágítani, hogy sok kihívás előtt állunk, de a magyar polgárok érdekében igyekszünk legjobb tudásunk szerint helytállni, ugyanis egyet biztosan tudunk, amit Tisza Kálmán is tudott: „A dolgokat megéri jól végezni, különösen, ha azokat az ember Istenért és a hazájáért teszi.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Kovács Zoltán államtitkár úr fog válaszolni.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy e történelmi visszatekintést követően én is egy történelmi gondolatot idézzek az általam igazán nem kedvelt kalapos királytól, de valahol mégis, nincs új a nap alatt, amiről ön is beszélt. Gróf Esterházy Ferenc kancellárhoz írta, a pápai kórház alapítójához: „Önök tehát minden tekintet nélkül a múltra és a jelenleg fennállóra csak arra lesz gondja, hogy helyesen kormányozzon a közügyek javára, az állam gyarapítására, méltányossággal minden egyes ember iránt. Fő szempontja kell hogy legyen a tárgyalások egyszerűsítése, minden kerülőút kerülése, ebből adódik a csökkenő mennyiségű irkálás, a személyi állományban a megtakarítás.” Ez több mint 250 évvel ezelőtt hangzott el, tisztelt képviselő úr, ezért is vágott bele az Orbán-kormány 2010-ben, hogy a jó állam ismérveinek megfelelő bürokráciacsökkentés keretében azt a bizalmi viszonyt, amely egy állampolgár és az állam között fennáll, azt helyreállítsa, azon javítson. Hiszen mindannyian tudjuk, mi, akik a törvényhozásban is ülünk, hogy ez a bizalom hosszú távon elfogyott. Ennek a helyreállítása folyik most, és ennek egyik része az, hogy bekerült a parlament elé a 110 törvényt módosító bürokráciacsökkentő csomag. Tekintettel arra, hogy valóban a bürokratikus jogszabályok megölik az ügyintézés - idézőjelbe téve -, részben az állampolgárok oldaláról, részben pedig az ügyintéző oldaláról.

Szeretném önnek elmondani és a tisztelt Házat tájékoztatni arról, hogy noha a kormány a benyújtója ennek a javaslatnak, mégis az alapötlet, ha szabad ezt a kifejezést használni, a végéről, a járási hivata-

loktól, illetve a kormányhivataloktól érkezett, hogy melyek azok a jogszabályok, amelyek bosszantóak az állampolgárok számára, sok engedélyt, iratot kérnek be tőlük, illetve az ügyintézői oldalról is rendkívüli nehézségeket okoznak. Több mint 1100 javaslat jött be, ezeknek az összefoglalását tartalmazza ez a 110 törvény.

Ez a közigazgatás részbeni egyszerűsítéséről, átalakításáról szól, de az állam nem csak ezeken a pontokon kíván beavatkozni az államigazgatásba, illetve a közigazgatásba. Határozott szándéka az, hogy mind az adóigazgatás terén újat kíván hozni a rendszerbe, erről Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr már beszélt; az építésügyi szabályok tekintetében is egy új rendszert kíván kialakítani, amely egyszerűbb, és az állampolgárok számára könnyebbé teszi adott esetben az építőipari jogszabályoknak az alkalmazását; illetve az európai uniós pénzekhez való hozzáférés az a terület, amely nagyon fontos akár a vállalkozások, akár pedig a különböző pályázók oldaláról.

(13.50)

Szeretném azt mondani, hogy ez csak az egyik része ennek az ügynevezett csomagnak, a másik része az, amiről ön is említést tett, hogy a költségvetésben 2016. január 1-jétől mintegy 10 milliárd forintot kíván az állampolgárok zsebében hagyni a kormány azzal, hogy jó néhány, több mint 20 igazgatási szolgáltatási díjat, illetve illetéket el kíván törölni, illetve csökkenteni, ez a szándéka. Az ezzel kapcsolatos javaslattétel gyakorlatilag már készen van, és a közeljövőben benyújtásra kerül a parlament elé.

Ez mind-mind olyan eljárási és igazgatási szolgáltatási díj, amely tétel - gyakorlatilag az elveszett igazolványok pótlása esetén, a diákok esetében a diákigazolvány vagy a felvételi eljárás díja, de a vállalkozók oldaláról is fontos az adóhatósági eljárás keretében az igazolás kiadása, az ügynevezett nullás igazolás vagy adott esetben a telephely-engedélyezési eljárás - több társadalmi csoportot jelentős mértékben érint, és szeretnénk őket ilyen módon kevesebb kiadáshoz, egyszerűbb eljárásokhoz juttatni. Ennek érdekében ez a törvénycsomag tartalmazza az eljárási időknél a csökkentését, a fellebbezési eljárásban megszüntetné a hatályon kívül helyezési eljárást néhány kivételtől eltekintve, mert rendkívül bosszantó, hogy újrakezdődik egy eljárás, az engedélyhez kötött eljárásokat bejelentéshez kötötté tenné jó néhány esetben.

Úgy gondolom, hogy ez a tevékenység a kormány részéről a közigazgatási bürokrácia csökkentésével a hatósági eljárások egyszerűsítését, gyorsítását *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* célzó kormányzati programnak a része. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra je-

lentkezett Vona Gábor frakcióvezető úr, a Jobbik frakcióvezetője: „Így loptok ti: A mindent elárasztó korrupció? Mikor lesz elszámoltatás Magyarországon?” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nyugodtan mondhatjuk azt, hogy ma Magyarországon a hazai közéletben a korrupció jelenti azt a mocsarat, amiben minden elsüpped, sajnos a jó kezdeményezések is. Bár az elmúlt 25 évben minden egyes ellenzéki párt megígérte a maga választási programjában, hogy megvalósítja az elszámoltatást, hogy minimálisra vagy minimumra szorítja a korrupció jelenségét Magyarországon, aztán amikor az illető pártok megnyerték a választást és kormányra kerültek, akkor nemhogy megszüntették a korrupciót, hanem kormányra kerülve ők maguk váltak annak a motorjaivá, működtetőivé.

És annak, hogy ez mindig így történt, alapvetően két oka van. Az egyik az, amit úgy szokott a népi bölcsesség mondani, hogy holló hollónak nem vájja ki a szemét, vagy a kéz kezét mos elve, ugye, vagyis akik kormányra kerültek, benne voltak a korrupcióban, tehát nem voltak érdekeltek abban, hogy azt felszámolják.

A másik ok ehhez szorosan kapcsolódik, ez pedig az, hogy a kormányra kerülő pártok nem csupán kormányra kerülve váltak korrupttá, hanem már ellenzékben, ellenzéki pártként vagy pártként való megalakulásuk idején is korrupciós mechanizmusokra építették fel a működésüket. És józan ésszel belátható, hogy aki már a pártját is eleve korrupciós mechanizmusokra, működtetésre építi, az kormányra kerülve nem tudja ezt felszámolni, hiszen ha felszámolná a korrupciót, akkor lényegében a saját struktúráit kellene megszüntetnie. És így jutottunk el oda 2015-ben, amire egyébként én magam sem gondoltam volna még 2010-ben, hogy ma kijelenthetjük, hogy a Fidesz korrupció tekintetében túlszárnyalta a szocialistákat.

Ebben az Országgyűlésben már számtalanszor elhangzott az, hogy annak idején, amikor a szocialisták voltak kormányon, akkor talicskával tolták ki a pénzt. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök ugyanezt teszik, csak nem így, összevissza talicskával, hanem menetrend szerint teherautóval viszik ki a pénzt korrupciós csatornáikon. Vannak fideszes ismerőseim, akik maguk is elmondják, hogy szégyellik magukat, szégyellik azt a sok korrupciós botrányt, ami a saját pártjuknak a kormányzását végigkíséri. Ezek a beszélgetéseken ők azzal szoktak védekezni, azzal védik a saját álláspontjukat, hogy biztos a miniszterelnök úr nem tud róla, biztos Orbán Viktor erről nem tud, mert ha a miniszterelnök úr tudna róla, akkor megszüntetné ezt a korrupciót.

Nekem ilyenkor mindig az jut eszembe, amikor a Szovjetunióban annak idején kivégzésre vitték az elvtársakat, és a bitófa alatt szerencsétlenek azt mondták, hogy bezzeg ha Sztálin elvtárs tudna róla, akkor bizonyára ez a galádság nem történne meg

velük. Na most, Sztálin elvtárs nemhogy tudott róla, hogy mi történt, hanem ő maga adta ki a parancsot, és én azt gondolom, hogy itt is valami hasonlóval állhatunk szemben. Minden hal a fejtől bűzlik. Minden hal a fejtől bűzlik! Orbán Viktorral kapcsolatban azt gondolom, hogy a Fidesz szimpatizánsainak ez az önmentesítése egy csalóka illúzió, amivel le kéne számolni - egy önámítás. Tehát nincs olyan, hogy vannak rossz tanácsadók, és van egy jó király. Ha a királynak a környezete rossz, akkor az a király rossz.

Emlékezzünk egy kicsit az 1998-2002 közötti időszakra, az első Orbán-kormány idejére: kik vették körül akkor a miniszterelnök urat? Nemeskürty István - nemrég hunyt el, Isten nyugosztalja -, Tellér Gyula, Tóth Gy. László, csupa olyan ember, akiknek az erkölcsisége kikezdhetetlen. És ha most megkérdezzük magunkat, önöket, hogy ki a miniszterelnök úr három legfőbb bizalmasa, akkor milyen neveket tudunk mondani? Csak hármat hadd mondjak önöknek: Andy Vajna, Mészáros Lőrinc és Habony Árpád. Na most, itt félretéve mindenféle pártpolitikai hovatartozást, üléspontot meg álláspontot, most önöket is kérdezem, fideszes képviselőtársaim: van-e olyan itt közöttünk, aki ezért a három emberért tűzbe merné tenni a kezét? (*Derültség a Jobbik soraiban.*) Vagy akár csak az egyikért! Nem kell mind a háromért, csak az egyikért, aki tűzbe merné tenni a kezét - nem merné senki tűzbe tenni a kezét.

Egyébként hogy a miniszterelnök úr mit gondol erről a kérdésről, úgy általában a korrupcióról, ami elárasztja Magyarországot, erről ma számot adhat, hiszen ma a Jobbik minden felszólalása ezzel a témával foglalkozik. Lesznek interpellációink, lesznek azonnali kérdéseink, személyesen egyébként Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz, és higgyék el, képviselőtársaim, akinek nem inge, ne vegye magára, én tudom, hogy önök között vannak tisztességes képviselők, vannak tisztességes polgármesterek, tisztességes Fidesz-tagok, akár még azt is mondom, hogy tisztességes kormánytagok is vannak, de önök is ismerik azt a történetet, amikor a nagy kondér gulyás fölött elrepül egy kismadár, és belepiszkít ebbe a gulyásba - hát kinek kell abból már? Senkinek! Egy tányérral nem enne abból senki sem.

Önökkel ráadásul nem is ez a helyzet, hanem pont fordítva: van egy tál madárpiszok vagy egy kondér madárpiszok - önök abba hiába vágnak néhány szelet krumplit vagy néhány szelet répát meg egy kis zöldséget, akár még sóval, borssal is ízesíthetik, az egy kondér mocsok marad. És mindaddig, amíg ez a kondér mocsok nem lesz Magyarországról felszámolva, amíg a korrupció irányítja ezt az országot, amíg minden egyes tisztességes kezdeményezés - akár az önök tisztességes kezdeményezése is - elsüpped ebben a korrupciós hálózatban, addig Magyarországon nem lesz rendszerváltozás; addig minden egyes tisztességes és jó kezdeményezés bele fog fulladni ebbe a korrupciós hálózatba. És mindaddig, amíg nem lesz olyan kormánya ennek az országnak,

amely ezt felszámolja, ebben a dagonyában fog Magyarország élni.

Ha a Jobbik 2018-ban kormányra kerül, a legfontosabb feladata az lesz, hogy a korrupciós hálózatot felszámolja. Ha csak ezt elvégezzük, már többet tettünk, mint önök a szocialistákkal együtt az elmúlt 25 évben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Csenget.)*

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Holló hollónak nem vájja ki a szemét: ha ezt úgy akarta értelmezni a frakcióvezető úr, hogy a szocialisták és a Fidesz egy platformot fújnak, akkor egy régi lemezt tett föl, hiszen ön folyamatosan ezzel operál a parlamentben, és mint-hogy láthatólag az utolsó témájuk is elfogyott, hiszen a kormány a lehető leghatározottabban és leghatékonyabban áll ki *(Novák Előd közbeszól.)*, a leghatározottabban és a leghatékonyabban áll ki a magyar állampolgárok és a magyar nemzet, a magyar állam védelme ügyében a migránsválság megállítása érdekében, önök most újra előjönnek a régi lemezzel, mert nem tudnak arról beszélni, hogy ez a kormány ne tenne meg mindent a lehető leghatékonyabban hazánk megvédése érdekében. Ez a régi recept. A szocialisták ugyanekkor jönnek az éhező szegényekkel meg az egyre növekvő gyermekszegénységgel; hozzászóltunk, hogy önök ilyenekkel jönnek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

De, tisztelt frakcióvezető úr, egyszer legyen bátor és álljon föl, és nevezzen meg cégeket, politikusokat, tegyenek feljelentéseket! *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Önök csak aljas módon... *(Az elnök csenget.)* Én végighallgattam önöket, tisztelt képviselőtársaim, végighallgattam a vádaskodást, szíveskedjenek méltósággal végighallgatni. Önök csak vádaskodnak, semmilyen konkrétumot nem mondanak, nem tesznek feljelentéseket, egyetlenegy bizonyíték nincs az önök kezében, és azért nincs, tisztelt frakcióvezető úr, mert nincs mit bizonyítani. *(Moraj az MSZP soraiban.)* Lettek volna ilyen hangosak Simon Gábor 200 milliójánál, tisztelt képviselő úr, vagy lennének ilyen hangosak akkor *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, amikor végre az Európai Parlament felfüggesztette az önök képviselőjének, Kovács Bélának a mentelmi jogát! Vajon milyen ügyei vannak Kovács Bélának? Vajon önök miért takargatták Kovács Bélát akkor, miért nem álltak fel és mondták azt, hogy Kovács Béla mondjon le a mentelmi jogáról? *(Dúró Dóra: Ezerszer elmondtuk!)* Itt önök a parlamentben mindig a mentelmi jog fenntartása ellen szavaznak, tisztelt képviselőtársaim... *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)* Vajon milyen üzleteket hozott az oroszoktól önöknek, meg milyen burkolt párttámogatást hozott önöknek

az oroszoktól *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Paks II.-t!) Kovács Béla? Erről adjanak számot, tisztelt képviselőtársaim!*

(14.00)

Miniszterelnök úr önnek már megválaszolta egyszer, frakcióvezető úr, hogy önöknek legjobban az fáj, hogy nem az önöké a biznisz, hogy nem önök osztják a sajátjaiknak a pénzt, amikor önök... *(Szilágyi György: A tiétek a biznisz! - Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból: Melyik biznisz?) - az a biznisz, amit ön vizionál. (Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Örülök, hogyha folytathatom. Mindenesetre az ország nyilvánosságának mondjuk el: ez a parlamenti többség, ez a kétharmados többség *(Mirkóczki Ádám: Már nincs kétharmad!)* hozta meg azt az új pártfinanszírozási törvényt, amely a pártokat függetlenítette a gazdasági érdekköröktől, függetlenítette a gazdálkodásukat a támogatásoktól, függetlenítette magát az oligarcháktól. Ez a parlamenti többség az, amelyik az ország, a nemzet érdekében mind a külföldi, mind a hazai nagyvállalatokkal szembe tud helyezkedni. Ez a parlamenti többség fogadta el az új közbeszerzési törvényt két héttel ezelőtt, amely november 1-jén hatályba fog lépni, ez a parlamenti többség vitte le a közbeszerzési értékhatárokat, és tette sokkal átláthatóbbá a közbeszerzés folyamatát, tisztelt képviselőtársaim. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy hála a Jóistennek, a Fidesz szellemi holdudvarában most is olyan kiváló emberek dolgoznak, mint amilyen Tellér Gyula. Most is mellettünk áll Tellér Gyula, most is a miniszterelnök főtanácsadója, tessék ennek jobban utánanézni. És mellette olyan kiváló szakemberek dolgoznak, mint mondjuk, Granasztói professzor úr. Egyszer nézzék meg *(Novák Előd: Zoltai Gusztáv!)* a kötcsei értelmiségi... *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselő úr, megvárjuk, amíg a Jobbik a nevetgélést, bekiabálást befejezi. *(Apáti István: Ez parlamenti műfaj!)*

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Egyszer nézzék meg...

ELNÖK: Várjon, képviselő úr, államtitkár úr, egy kis türelmet, beszámítjuk az időbe. Megvárjuk, amíg megnyugszanak. Öné a szó, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Hát, fájdalmas az igazság, nagyon fáj, és ezért kiabálnak jobbikos képviselőtársaim. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, egyszer szíveskedjenek megnézni egy kötcsei értelmiségi találkozót, kik jönnek el oda, mikről beszélnek, milyen módon állnak ki a mi politikánk mellett. Kik azok a felelősen gondolkodó értelmiségiek, akik ennek a kormánynak a nemzetpolitikáját támogatják, kik azok, akik az elmúlt években egyértelműen hitet tettek amellett, hogy az a nemzetegyesítő program, amelyet az új Alaptörvénnyel, amelyet az új állampolgársági törvénnyel, a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvénnyel és sorolhatnánk még a további törvényeket, tehát kik azok az értelmiségiek, akik a mi békés nemzetegyesítő programunk mellett kiálltak? Kik azok az értelmiségiek, akik egyébként támogatják a mi gazdaságpolitikánkat (*Dr. Vadai Ágnes tapsol.*), támogatják valamennyi törekvésünket?

Azt tudom mondani önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy a korrupció mindig kétirányú. Ahhoz nemcsak az kell, akit korrumpálnak, hanem az is, aki korrumpálni akar. (*Bangóné Borbély Ildikó: Tapszalat, államtitkár úr!*) Magyarországon jelen pillanatban a magyarországi cégek felének az esetében van antikorrupciós szabályzat, és egyébként... (*Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.*) - de nagyon szeretném befejezni. Az Ernst & Young legújabb felmérése alapján azt tudom mondani önöknek, hogy a megkérdezett cégek 90 százaléka esetében az hangzott el, hogy a menedzsmentjük erőteljesen kiáll a korrupcióellenesség mellett, tisztelt képviselőtársaim. (*Az elnök a csengő kocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Úgyhogy azt kell hogy mondjam önöknek, hogy nemcsak a politika világában, hanem a gazdaság világában is abban érdekelték a szereplők, hogy tisztan legyen a közéletünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Önök csak vádaskodnak, ha konkrét információt tudnak, tegyenek feljelentést. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr: „Működik a magyar műszaki határzár” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr. (*Zaj. - Csenget.*)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Október 18-áig 390 ezer illegális határátlépés történt. Az utóbbi időben napi 5-10 ezer közötti volt a hazánkba illegálisan belépők száma. Most, amikor teljes a déli határszakaszokon a határzár (*sic*), és a műszaki zár nemcsak ott áll, hanem mögötte katonák, rendőrök, hús-vér magyar köztisztviselők állnak, örömmel konstatálhatjuk, hogy az illegális határátlépések száma drámaian csökkent: október 16-án a szerb-magyar határszakaszon 23 fő, ekkor még nem volt határzár, a horvát határszakaszon 6200 fő. Aztán 15-én életbe lépett a határzár, a szerb határ-

szakaszon 8 fő, a magyar-horvát szakaszon még ekkor 800 fő, a rá következő nap a szerb határszakaszon 41 fő, a horvát-magyar határszakaszon nulla fő.

Ez a számsor mutatja, hogy igenis, hatásos a műszaki határzár, meg tudtuk védeni Magyarországot és az Európai Unió déli határait. (*Taps a kormánypartok soraiban.*) Erre mondja azt a baloldali ellenzék, hogy tüneti kezelés. Természetesen abban az értelemben igazuk van, hogy a határzár nem szüntette meg egyébként az illegális bevándorlás, ezen modern kori népvándorlás alapvető okait. De hogy megvédte a magyar határt és a schengeni határt, az biztos. Tulajdonképpen csak annyit mondhatunk, hogy visszaállt a törvényes rend. Furcsa, hogy az ellenzék ezt támadja, és amikor a törvényes rendet, a schengeni egyezmények és a dublini egyezmények betartását végre erővel a magyar kormány kikényszeríti, akkor ennek nem örülnek, hanem ezt támadják, azt mondják, hogy ez csak tüneti kezelés. (*Kunhalmi Ágnes: Kinevetjük!*)

De hát, kedves ellenzék, amikor 40 fokos lázzal fekszik a beteg, akkor az orvos először a lázat csillapítja, mert különben meghal a beteg, és nem azon morfondírozik, mint önök, hogy a komplex megoldásokat keresi az éterben, mert közben a beteg meghal. Önök ahhoz a vajákoshoz hasonlítanak, akik nem csillapítják a beteg lázát, ellenben azon elmélkednek, hogy a betegség komplex megközelítése vajon hogyan lenne a legcélravezetőbb. Hála a Jóistennek, hogy nem önök kormányoznak, mert ma Magyarországon nem állt volna meg az illegális bevándorlók száma 390 ezernél, hanem már félmilliónál tartanánk. (*Lukács Zoltán: Az biztos! - Gógös Zoltán: Szerintem egymilliónál!*)

Tisztelt Ház! Ugyanakkor világosan kell látnunk, az európai megoldás, amit az ellenzék olyan előszeregettel emleget, az nem más, egyetlen mondat a baloldali európai megoldás: minél több bevándorló jöjjön Európába, mindenkit szeretettel látunk. (*Dr. Staudt Gábor: Az egész ellenzék?*) Az ellenzék közül a Jobbik a kivétel, aki magáévá tette azt az egyszerű álláspontot, hogy a törvényeket be kell tartani mindenkinek, akkor is, hogyha Szaúd-Arábiából jön, akkor is, hogyha az Egyesült Államokból, meg akkor is, hogyha adott esetben Pakisztánból, mert furcsa módon a jogállamokból nem tűrjük az illegális határátlépést, egyébként pedig nyilvánvalóan nem háborús övezetektől százezer számra eltűrjük. Ez nem normális dolog.

A következő menet nyilvánvalóan az, hogy Európának meg kell védeni a határait. Nem lehet azt a baloldali álláspontot magunkévá tenni, hogy engedjünk be mindenkét. Nem lehet beengedni mindenkét, mert azzal nem tudunk szolidárisak lenni, hogyha valaki arra törekszik, hogy Európa alapjait számolja föl. Éppen ezért utasítjuk el a kvótát is. Sem a 120 ezres, 140 ezres kvótáról szóló döntés nem megoldás semmire, sőt invitálást jelent igazából a bevándorlók számára, sem pedig az elosztási mechanizmus. Ez tulajdonképpen azt jelenti számunkra, hogy amit a

magyar rendőrök, a magyar katonák, a köztisztviselők megvédtek keletről, délről, azt egyébként visszakapjuk nyugatról, most már elosztási mechanizmus és kvóta formájában.

Ez ellen harcolni kell, tiltakozni kell, és meg kell hallani a magyar emberek üzenetét: védjük meg az országot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Modern kori népvándorlás, mint az Európai Unió történetének legsúlyosabb kihívása, itt fog velünk maradni mindaddig, amíg az Európai Unió nem tudja visszacserezni a saját határai feletti ellenőrzésnek a képességét, és mind az idáig itt marad velünk ez a kihívás, amíg napi szinten, 5-10 ezrével áramolnak be Európába ellenőrizetlenül a bevándorlók.

Európát meg kell védenünk, meg kell védenünk az európai közös értékeket, és meg kell védeni a közös európai szabályokat is.

(14.10)

Magyarország ezen a hétvégén bebizonyította, hogy mindez lehetséges, a rendkívül bonyolultnak tűnő határrendészeti feladatot is sikerült megoldani. Gyakorlatilag mára azt tudjuk jelenteni az Országgyűlésnek, hogyan frakcióvezető úr is elmondta, a déli határainkon megszünt az illegális bevándorlók beáramlása Magyarországra. Köszönettel tartozunk természetesen azoknak a rendőröknek és katonáknak, akiknek a megfeszített munkája nélkül ezt a jelentést ma nem tudtuk volna megtenni, és köszönettel tartozunk, még egyszer el kell mondjam, a visegrádi országoknak is. Köszönettel tartozunk a szlovák, a cseh és a lengyel kormánynak, hogy segítséget és hozzájárulást adtak ahhoz, hogy bebizonyíthattuk, hogy az Európai Unió és a schengeni zóna külső határát összefogással meg lehet védeni. Innentől kezdve, én azt gondolom, tisztelt frakcióvezető úr, hogy nem lehet kifogás, nem lehet használható érv az ellen, hogy vajon miért nem tudjuk 28-an Görögország külső határát megvédeni, mert a legjobb megoldás az lenne. Ez a második legjobb megoldás, amit mi létrehoztunk Magyarországnak déli határán.

Ugyanakkor, tisztelt frakcióvezető úr, egyetértünk abban, hogy a délről érkező veszélynek sikerült akadályt állítanunk, ugyanakkor most a modern kori népvándorlás újabb fenyegetésével állunk szemben, ez pedig már nyugatról érkezik. És lássuk be, hogy a kötelező bevándorlási kvóta, a kötelező bevándorló-befogadási kvóta gyakorlatilag, ha lefordítjuk, röviden azt jelenti, hogy mindazokat az embereket, akiket az európai szabályok semmibe vételével, korlátla-

nul, mindenfajta ellenőrzés nélkül beengedtek Nyugat-Európába, most azokat majd vissza akarják osztani mihozzánk, hozzánk, akik rendkívüli erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy a közös európai szabályainkat és a közös európai értékeinket is megvédjük.

Szeretném önnek elmondani, tisztelt frakcióvezető úr, hogy Magyarország számára a kötelező bevándorló-befogadási kvóta elfogadhatatlan. Elfogadhatatlan, mert az a döntés, amely ezt lehetővé tette, illetve amely ezt előírja, az a mi álláspontunk szerint az európai jogszabályok felrúgásával került eldöntésre. Az az álláspontunk, hogy nemzetállami jogosultságokat, nemzetállami jogokat vettek el akkor, amikor ezt a döntést Brüsszelben meghozták.

A miniszterelnök úrnál megtartott ötpárti egyeztetés során világossá vált számunkra, hogy a magyarországi pártok egységesen elutasítják a kötelező bevándorló-befogadási kvótákat. Ennél még eggyel erősebb érv, tisztelt frakcióvezető úr, hogy a nemzeti konzultáció során a magyar emberek világosan megfogalmazták az ezzel kapcsolatos álláspontjukat, és a nemzeti konzultáción a magyar emberek világossá tették az álláspontjukat, és azzal az állásponttal a kötelező bevándorló-befogadási kvóta egészen egyszerűen összeférhetetlen. Ezért tájékoztatom tisztelt frakcióvezető urat arról, hogy a kormány az Országgyűlés elé fogja hozni azt a javaslatát, hogy európai szinten milyen lépéseket kellene, lehetne tenni a kötelező bevándorló-befogadási kvótával szemben. Egyeztetünk természetesen visegrádi partnereinkkel is és a Magyar Országgyűlés álláspontját, a Magyar Országgyűlés támogatását és döntését fogjuk kérni annak érdekében, hogy Magyarország az európai szinten is fel tudjon lépni a modern kori népvándorlás immáron új, nyugatról érkező veszélyével, fenyegetésével szemben.

Azt gondoljuk, hogy nemcsak Magyarországnak, hanem Európának sem érdeke, hogy ez a szabályozás hosszú távon fennmaradjon, ezért kérni fogjuk az Országgyűlés támogatását, hogy ezt a szabályozást európai szinten meg tudjuk támadni. Köszönöm szépen a téma felvetését, köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Bodó Sándor, Fidesz; Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Kulcsár Gergely, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Iktóty István, LMP; Sallai R. Benedek, LMP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szél Bernadett,

LMP; Gógös Zoltán, MSZP; Móring József Attila, KDNP; Selmeczi Gabriella, Fidesz; Volner János, Jobbik.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Ikotity István, LMP; Novák Előd, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **miniszteri kinevezéséről szóló átiratot** küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az átiratot.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés c) pontja és a 16. cikk (7) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - Rogán Antalt 2015. október 17-ei hatállyal a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterré kineveztem. Budapest, 2015. október 16. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a miniszteri tisztésre javasolt személyek kinevezés előtti bizottsági meghallgatásának rendjéről szóló házbizottsági állásfoglalásban meghatározottak szerint a miniszterjelölt urat az Igazságügyi bizottság hallgatta meg. Az állásfoglalást a honlapon megismerhetik.

Most az ünnepélyes eskütételre és az esküokmány aláírására kerül sor. Felkérem tisztelettel Rogán Antal miniszter urat, hogy fáradjon az ülés-terem közepére; ezt követően pedig kérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét; az Országgyűlést pedig arra kérem tisztelettel, hogy szokásainknak megfelelően felállva hallgassuk meg az eskütételt. *(A teremben lévők felállnak. - Rogán Antal a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Én, Rogán Antal fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; miniszteri tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, Rogán Antal miniszter urat pedig tisztelettel kérem, hogy kézjegyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató*

Móring József Attila gratulál Rogán Antalnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát.)

Tisztelt Országgyűlés! Rogán Antal miniszter úrnak új megbízatásához az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánok. *(Rogán Antalnak elsőként Orbán Viktor, L. Simon László, dr. Semjén Zsolt, Kósa Lajos, Harach Péter, Vízkelety Mariann, majd Vona Gábor, Schmuck Erzsébet, Fodor Gábor, dr. Harangozó Tamás, Kissné Köles Erika, Fuzik János, Koranisz Laokratisz és Hepp Mihály gratulál.)*

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkári megbízatás megszűnéséről és új államtitkár kinevezéséről szóló átiratait** megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratait.

(14.20)

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára Csepreghy Nándort 2015. október 8-ai hatállyal a Miniszterelnökség államtitkárává kineveztem. Budapest, 2015. október 7. Áder János” *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Jó munkát kívánok, államtitkár úr! Jegyző úr?

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 55. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára dr. Répássy Róbertet, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárát megbízatása alól 2015. október 8-ai hatállyal felmentettem, egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára dr. Völner Pált 2015. október 9-ei hatállyal az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2015. október 7. Üdvözlettel: Áder János” *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Répássy Róbertnek megköszönjük a munkáját, és gratulálunk Völner Pál kinevezéséhez.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény

9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy dr. Czomba Sándornak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának megbízása 2015. október 8-ai hatállyal és Glattfelder Bélának, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának megbízása 2015. október 31-ei hatállyal megszűnik. Egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára Hornung Ágnes Annát és Cseresnyés Pétert 2015. október 9-ei hatállyal, Lepsényi Istvánt 2015. november 1-jei hatállyal a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárává kineveztem. 2015. október 7. Üdvözlettel: Áder János” (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük Czomba Sándor és Glattfelder Béla munkáját. Gratulálunk Hornung Ágnes Annának, Cseresnyés Péternek és Lepsényi István államtitkároknak.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy dr. Zombor Gábornak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának megbízása 2015. szeptember 8-ai hatállyal megszűnt. Egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztávot 2015. október 15-ei hatállyal az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává kineveztem. Budapest, 2015. október 14. Dr. Áder János” (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük Zombor Gábor munkáját, és jó egészséget kívánunk neki, gyógyuljon meg! Gratulálunk dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv államtitkár úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy újlag az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak az államtitkár asszonynak és az államtitkár uraknak, eredményes munkát és sok sikerélményt kívánjak munkájukhoz.

Egyúttal bejelentem, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. február 24-ei országgyűlési határozat 3. §-a alapján a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőcsoportja Dúró Dóra képviselő asszonyt, Lukács László György és

Staudt Gábor képviselő urakat 2015. október 12-től, a Lehet Más a Politika országgyűlési képviselőcsoportja pedig Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt a mai naptól **frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta**. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak kinevezésükhöz és sok sikert kívánjak munkájukhoz. (*Taps a kormánypártok, a Jobbik és az LMP padsoraiból.*)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Az Országgyűlés elnöke ennek alapján azt kezdeményezi, hogy az állami tulajdonban lévő termőföldek magántulajdonba adásáról szóló V/6541. sorszámú előterjesztést az Országgyűlés négyórás **időkeretben tárgyalja** meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. A Fidesz, az MSZP, a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 92 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 48 perc; a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésükre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett, a Fidesz, az MSZP, a Jobbik és az LMP kérése alapján módosított időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 136 igen szavazattal, 28 ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** érkezett javaslatról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról szóló T/6398. sorszámú törvényjavaslat bizottsági jelentésének vitájára a mai ülésnapon, a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvénynek a nemzeti földvagyon védelméhez szükséges módosításáról szóló T/6080. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalását követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelémeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Előtte azonban, tisztelt Országgyűlés, bejelentem, hogy az előterjesztő kezdeményezte a Költségvetési bizottság összehívását a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6326. sorszámú előterjesztés megtárgyalása érdekében, ezért a bizottsági jelentés vitájára és a zárószavazásra ezen az ülésünkön nem kerül sor. Így az előterjesztés nem képezi sem a mai nap, sem a holnapi, sem pedig a jövő hét hétfői ülésnap részét.

(14.30)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelémeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke javaslatot tett arra, hogy az Országgyűlés **beszámoló határozathozatalára** a tárgyaló bizottságot kérje fel. A házszabály 85. § (1) bekezdése alapján erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A B/5793/2. sorszámú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Gazdasági Versenyhivatal 2014. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló T/5763. sorszámú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 107 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Tisztelt Országgyűlés! Most **személyi javaslatokról** határozunk. Soron következik az **Országgyűlés új jegyzőjének megválasztása**. Bejelentem, hogy Schmuck Erzsébet jegyző asszony a mai napon jegyzői tisztségéről lemondott. Engedjék meg,

hogy jegyző asszonynak megköszönjem eddigi munkáját. *(Taps. - Schmuck Erzsébet feláll.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az alakuló ülést előkészítő ötpárti tárgyalásokon megállapodás született abban, hogy a jegyzői hely betöltésére az LMP képviselőcsoportjának van lehetősége javaslatot tenni. Az Országgyűlés elnöke S/6753. sorszámú személyi javaslatot terjesztett elő. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a javaslatot.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat a következők szerint módosul: az Országgyűlés Schmuck Erzsébet helyett Ikotity Istvánt az Országgyűlés jegyzőjévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadáskor lép hatályba.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a tisztségviselőről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e Ikotity István képviselő urat az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett Ikotity István urat jegyzőnek megválasztotta. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés új jegyzőjének megválasztásához gratuláljak, és sok sikert kívánjak a munkájához. *(Ikotity István: Köszönöm.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke **személyi javaslatot** terjesztett elő S/6762. sorszámú. Ebben azt javasolja, hogy a Gazdasági bizottságba Rogán Antal elnöki helyére Bánki Eriket a bizottság elnökévé, Bánki Erik alelnöki helyére Manninger Jenőt a bizottság alelnökévé, Völner Pál alelnöki helyére Czomba Sándort a bizottság alelnökévé, Cseresnyés Péter helyett Hollik Istvánt a bizottság tagjává; az Igazságügyi bizottságba Vas Imre korábban megüresedett tagsági helyére Répássy Róbertet a bizottság tagjává válassza meg.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a személyi javaslatokat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 35 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács Zoltán, a Magyar Szocialista Párt képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Mivel indokolja az állami cégvezetők 150 százalékban pofátlan béremelését?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel ellátott Lázár János Miniszterelnök-segét vezető miniszter kérésére L. Simon László ál-

lamtitkár úr *(Jelzésre:)* helyett... Fónagy János? - kérdezem. *(Jelzésre:)* Akkor mégiscsak L. Simon László államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Önök a második Orbán-kormány hivatalba lépésekor pofátlannak nevezték - ezt a szót használták - a kétmillió forintnál magasabb havi fizetéseket az állami vállalatoknál. Akkor azt mondták, hogy senki nem kereshet ennél több pénzt az állami szektorban.

Aztán jöttek az önök által kinevezett jó barátok, haverok és rokonok, és aztán kiderült, hogy ők ennél mégiscsak többet szeretnének keresni, és aztán önök ennek nem is nagyon tudtak ellenállni. Ezért aztán bevezették azt a cselt, hogy a fizetésükön felül nagyon nagy összegű prémiumokat és egyéb juttatásokat kaptak, így már akkor felülmúlták a kétmillió forintot, így kijátszották a saját jogszabályukat. Aztán rövid idő alatt kiderült, hogy még ez sem elég, így 2012-ben szépen csöndben eltörölték ezt a kétmillió bérplafont. Valószínűleg úgy voltak vele, hogy ha már az önök haverjai kétmilliónál többet kapnak, az már nem annyira pofátlan, mint ha mások kapják ezt.

Nemrégiben aztán Domokos László, az önök volt képviselője, állami számvevőszéki elnök azt az ötletet vetette fel, hogy sokkal magasabban kellene meghatározni az állami cégek vezetőinek a fizetését, hiszen nagyon el van maradva a versenyszférától. Jelzem, a helyzet az, hogy a versenyszférától olyan nagyon nincsen elmaradva, ugyanis felmérések szerint a magyarországi cégvezetők bére a külföldi tulajdonú vállalatoknál átlagosan 800 ezer, magyar tulajdonú cégeknél 606 ezer, míg az állami társaságoknál 520 ezer forintot tesz ki átlagosan. Önök ezért aztán meg akarják most emelni ezt a bérplafont ötmillió forintra. Havi ötmillió forintra szeretnék ezt megemelni, és még erre jön rá akár 20 százalékos prémium. És még az is benne van, hogy ez a prémium már akkor kiadható, ha a cégvezető összesen annyit el tud érní, hogy nem veszteséges a vállalat. Tehát ez azt jelenti, hogy ha már nullszaldós a vállalat, akkor az ötmillió éves összegének a 20 százalékát fölveheti... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Közbeszólás: Három perc.)*

ELNÖK: Három, bocsánat.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): ...vagyis a Fidesz havi ötmillió mellett már azért ad jutalmat.

Hölgyeim és uraim, azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól, hogy ha pofátlannak tartották 2010-ben a kétmillió forint feletti fizetéseket az állami cégeknél, akkor minek nevezné most az ötmillió bérplafont ugyanennél az állami cégnél. Mivel a versenyszféra és az állami szféra átlagos bérei közötti eltérés egyáltalán nem indokolja ezt a rendkívül magas bérplafont, mivel magyarazzák ezt az intézkedést? Terveznek-e hasonló mértékű béremelést a

közszféra más területein is, például a nővéreknél, az ápolóknál és az oktatásban? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az az igazság, hogy rövid az emlékezetük. 2010-et megelőzően igen magas volt az állami vállalatok vezetőinek a bérezése, és 2010-et követően mi vezettük be a kétmillió bérplafont *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Nem, tévedés, a Bajnai vezette be!)*, tehát éppen mi voltunk azok, akik az önök idejében... *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Én végighallgattam az előbb is önöket, hadd mondjam én is végig! Tehát, tisztelt képviselőtársaim, éppen mi voltunk azok, akik 2012-ben a pofátlannal magas béreket megszüntettük, és maximalizáltuk kétmillió forintban a cégvezetők fizetését.

(14.40)

Számos olyan cégvezetőtől váltunk meg a 2010-es kormányváltáskor, akikkel kapcsolatosan elégedetlenek voltunk, úgy éreztük, hogy nem végzik elég hatékonyan a munkájukat. *(Herings Anita: Nem voltak elég lojálisak?)* Így azt kell mondjam, hogy közülük többen beperelték a magyar államot. Volt olyan közülük, aki közel 200 millió forint kártérítést kért az államtól. Ez jól jelzi azt, hogy milyen pénzekben, milyen fizetési kategóriákban gondolkodtak, tisztelt képviselőtársaim.

A kétmillió bérplafon ez ideig működött, viszont többen felvetették azt, hogy ezt a kétmillió bérplafont fenntartani nem érdemes. Ahogyan ön is utalt rá, valóban ezt tette az Állami Számvevőszék elnöke is. Az ÁSZ elnöke egyébként a kormányülésen is vendég volt, és ott megfogalmazta azt a véleményét az ÁSZ elnöke, hogy az állami cégek működésének a minősége, átláthatósága, szabályossága, teljesítménye, eredményessége az állami cégvezetők bérezésétől és ösztönzőrendszerétől nem elválasztható dolog.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek után kezdett el foglalkozni a kormány azzal a koncepcióval, ami végül is testet és formát öltött. Ennek a koncepciókialakításnak fontos része volt az, hogy összehasonlítsuk magunkat Európa valamennyi országával, de különösen is számunkra a V4-ek jelentettek összehasonlítási alapot. Így a kormány megvizsgálta az ÁSZ véleménye mellett a V4-es, hasonló állami tulajdonban lévő cégek vezetőinek a bérezését.

Az első szempont az volt, hogy szűnjenek meg a bújtatott bérezési rendszerek, legyen valóságos helyzet. Hiszen nagyon fontos az, hogy mindenféle módon prémiumokra és egyéb más kiegészítésekre volt lehetőség az elmúlt évtizedekben, mi azt mondtuk, hogy legyen átlátható és tiszta a rendszer, ez alapján

is megvizsgáltuk a V4-es tagállamokat. Csehországban például az állami szektorban a vezetők bérei 4,2-14,7 millió forint között mozognak, tehát átszámítva forintra. Lengyelországban 1,6-6,8 millió forint között vannak ugyanezek. Szlovákiában 1,2-5,6 millió forint között vannak, és általában 20, illetve 60 százalékos közötti prémium jár a V4-es országok cégvezetőinek.

Azt gondolom, hogy ha ezzel összehasonlítjuk a most bevezetendő bérezési rendszert, az egy vállalható és korrekt rendszer, ahol ráadásul kiszűrjük azt a lehetőséget, hogy mindenféle módon prémiumokkal jutalmazzuk azokat a cégvezetőket is, akik non-profit állami céget vezetnek vagy akik egyébként veszteségesen működtetik az állami céget. Korábban erre az önök idején nem volt lehetőség. Most pedig egy olyan rendszert fogunk bevezetni, tisztelt képviselőtársaim, amelyben egyértelműek a felelősségi viszonyok és a jövedelmi viszonyok, és természetesen bevezetünk bérplafont is, maximalizáljuk az állami cégvezetők bérét. Ez azt jelenti, hogy öt-, négy- és hárommillió forintos kategóriák jönnek létre.

És ha már rákérdezett a képviselő úr a közszférára, azt tudom önnek mondani, ez a kétharmados többség volt az, amelyik rendezte a pedagógusok bérét, és ez a kétharmados többség az, amely az egyenruhások bérét is rendezte, és ebben a munkában megyünk tovább a közszféra más területeinek irányába. Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Lukács képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, engedje meg, hogy azt mondjam, kit érdekel, hogy Lengyelországban mennyit keresnek. Engem az érdekel, hogy Magyarországon maguk ötmillió forintokat akarnak adni a haverjaiknak havonta.

Azonkívül tisztelje már meg a választókat azzal, hogy nem hazudik a szemükbe, mert 2010-ben húzták meg önök ezt a plafont, és 2012-ben szüntették meg, nem 2012-ben húzták meg. Ez egy nagyon nagy különbség.

Tudja, ötmillió forint rendkívül sok egy embernek egy hónapban. Szeretném önnek el mondani, hogy mondjuk, egy kisgyermeknevelő négy és fél év alatt keres annyit, mint ez az egyhavi fizetés, vagy egy óvodai dajka öt és fél év alatt keresi meg, ami ez az egyhavi fizetés *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ő mennyit keres?)*, vagy egy tűzoltó átlagos bérét számítva három és fél év alatt keresnek annyit, mint ez az ötmillió forint, vagy egy ápolónak a bére négy és fél év alatt lesz ötmillió forint.

Azt szeretném kérni önöktől, hogy felejtsek el ezt, ne osztogassanak ötmillió forintos fizetéseket a haverjaiknak, hanem a normális dolgozó embereket

fizessék meg ebben az országban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Lukács képviselő úr, úgy értelmeztem, a választ nem fogadja el. *(Lukács Zoltán: Jól értelmezte, elnök úr.)* Köszönöm szépen, erősítsen meg. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 48 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Így loptok ti - fideszes korrupció a magyar sportéletben”** címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt 25 évben a XX. századi pártok, a Fidesz és az MSZP közösen egy korrupcióra épülő világot építettek ki az országban. Az elmúlt öt évben a második és a harmadik Orbán-kormány egy új területen is kialakította a korrupcióra épülő káros rendszerét, felépítette és a mindennapok részévé tette az állami sporttámogatások segítségével a sportkorrupciót.

Mert igen, véleményem szerint az is a korrupció egy formája, ha a sportági szakszövetségek, a különböző egyesületek aszerint kapnak állami pénzt a céljaik megvalósításához, hogy azt fideszes politikus vezeti-e vagy sem. Sajnos, ma már a sport világa is így működik: ha közel állsz a Fidesz belső köreiből, akkor boldogulsz, ha nem tartozol a haveri körhöz, akkor oldd meg a problémáidat, ahogy tudod. Ennek a hozzáállásnak köszönhető, hogy ma már a Magyar Olimpiai Bizottságtól kezdve szinte az összes sportági szakszövetségen keresztül egészen a nagyobb egyesületekig fideszes politikusok ülnek az elnöki, vezetői székekben.

A Jobbik többször követelte, hogy a politika, a politikusok vonuljanak ki a magyar sportélet közvetlen irányításából. Többször törvényjavaslat formájában próbáltunk gátat vetni a politikusok sportvezetői szerepvállalásának, önök minden esetben leszavazták ezeket a kezdeményzéseinket.

Talán a legjobb példa a sport és a politika káros kapcsolatára, az Orbán Viktorhoz erősen köthető urambátyám rendszerre az, ami Felcsúton történt az elmúlt öt évben, hiszen az 1800 fős faluban 3,8 milliárd forintból egy szuperstadion épült, szinte Orbán Viktor kertjében. Sőt a taón keresztül öt év alatt több mint 9 milliárd forint vándorolt az Orbán Viktor által alapított klubhoz, amelynek kuratóriumi elnöke sem akárci: a miniszterelnök barátja, Mészáros Lőrinc nagyvállalkozó. Az a Mészáros Lőrinc, aki egyszerű gázszerelőből lett dúsgazdag nagyvállalkozó, akit ma már az ország száz leggazdagabb embere között tartanak számon, aki azt mondta, hogy a Jóistennek, a szerencsének és Orbán Vikornak köszönheti a felemelkedését.

Ez valami olyat jelenthet, hogy sokat imádkozott a Jóistenhez, hogy szerencséje legyen, és akkor találkozott Orbán Viktorral. Így működnek ma Magyarországon a sportfejlesztések, így használják önök a közpénzek tíz-, százmilliárdjait önös, egyéni és politikai céljaik érdekében.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami önkormányzati üzleteket.

Miért Orbán Viktor barátai irányítják a sportra szánt közpénzek elosztását? Mikor kívánják végre megszüntetni ezt a káros tendenciát, hogy a sportra szánt közpénzek elosztása nem a sport, hanem a fideszes politikusok érdekei szerint történik? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Miért nem támogatják a Jobbik azon követelését, hogy a politika, a politikusok, tisztelt képviselőtársam, vonuljanak ki a magyar sportélet közvetlen irányításából? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valószínűleg nem véletlen, a Jobbik nem arról szónokol most itt a parlamentben, hogy mennyivel nőttek a sporttámogatások, a tömegsportra, a versenysportra egyaránt, hiszen a tavalyi 98,4 milliárdhoz képest, ami szintén egy magas összeg volt, idén 118,8 milliárd forint áll rendelkezésre, tehát több mint 20 százalékkal több.

Az viszont látható, hogy a Jobbik ma egész nap minden felszólalásának a címadását azzal kezdi, hogy „Így loptok ti”. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Lázár János után szabadon!)* Ez egy ellenzéki párttól, azt kell mondjam, egy rendkívül szellemes és egyedi megoldás, hogy a kormánypártokat korrupcióval vádolja.

Valószínűleg, ha körbenéznénk a világ parlamentjeiben, kevés helyen találnánk ilyet - idézőjelben mondom. De nem csoda, hiszen úgy látszik, hogy a Jobbiknak az utóbbi időkben azzal, hogy csökken a népszerűsége, valamilyen témát kellett találnia, amivel valamit tud fordítani ezen a negatív tendencián. Egyrésztől lecsérélte a frakcióvezetés az összes frakcióvezető-helyettést, majd pedig egy ilyen témát talált.

Úgy látszik, már csak ebben van konszenzus a Jobbikon belül, hogy ilyesfajta kommunikációs hadjáratot indítsanak a kormány politikájával szemben. Másban nem sikerült sem önálló arcélet, sem önálló témát, sem konszenzust találni a frakción belül, mintsem hogy egy olyan témát hozzanak elő, amit a világ összes parlamentjében a világ összes ellenzéki pártja bármikor mondhat, amikor korrupcióval vádolja az éppen aktuális kormánypártot.

Úgy látszik, hogy ezzel is kifáradt a Jobbik politikai gépezete, és így próbálnak valamilyen politikai tőkét kovácsolni.

(14.50)

Hogy a Fideszhez köthető lenne az összes sportszövetségi elnök? Tisztelt Képviselő Úr! Egyrésztől, hogy ki a sportszövetségek vezetője, azt nem a Fidesz, nem a KDNP dönti el, hanem demokratikus úton, egy autonóm szervezetben megválasztják ezeket a tisztségviselőket. Én értem, hogy önnek fájdalmas, hogy jobbikos értékrendű, vagy inkább azt mondanám, Jobbikhoz köthető embereket nem választottak meg ezekbe a tisztségekbe, Fidesz-KDNP-s vezetőket viszont igen. De ha ön végignézné ezt a névsort, és megnézné, hogy a Kajak-Kenu Szövetségnek ki áll az élén, ha megnézné, hogy a Magyar Úszó Szövetségnek ki áll az élén vagy akár a kerékpáros-szövetségnek ki áll az élén, akkor nem vádolná a Fideszt azzal, hogy csak olyan szövetségek kerülnek be a 16 kiemelt sportszövetség közé, ahol fideszes vagy KDNP-s vezető van. Hiszen vannak olyan vezetők, akik valóban a Fidesz-KDNP színeiben politizálnak, vannak olyanok, akik senkinek a színeiben nem politizálnak, és vannak olyanok, akik a Fidesz-KDNP-n kívül más politikai pártban mérettették meg magukat vagy töltöttek be vezető tisztséget. Azt hiszem, pont jó példája annak, hogy ebben a 16 sportszövetségben van ilyen is, olyan is, meg amolyan is, hogy egyáltalán nem az számít, hogy valaki milyen színezetű egy-egy szövetség élén, hanem mind a 16 szövetség jóval nagyobb támogatást kap, mint kapott korábban, és mindegyiknek akár a sportfejlesztésre, akár a tagtoborzásra nagyobb lehetősége van. Hogy Kovács Bélát nem választják meg egyik sportszövetségben sem elnöknek? Hát, szerintem ezen nincs mit csodálkoznunk!

Nézzük meg, hogyan másként jöhetett volna létre például a taorendszerben az, amit ön itt most kritizált. A háromszáz új sportlétesítmény mindenki számára nyitott, tisztelt képviselő úr, bárki bejöhethet azokba az új létesítményekbe, amelyek létrejöttek, abba az ötszáz új sportlétesítménybe, amelyek megújultak. Vagy ott van az igazolt sportolók számának radikális emelkedése.

Ezek mind olyan eredmények, amelyek pártpolitikától teljesen függetlenek, s mindnyájan büszkék lehetünk rá; ilyen például a szabadidősportot űzők növekvő száma. Vagy azt, hogy '17-ben mi rendezhetjük meg az úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokságot, az befolyásolta, hogy a szövetségnek milyen elnöke van?

Azt hiszem, hogy egyáltalán nem, tisztelt képviselő úr. Vagy az, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság, a sportolók választott köztestülete most már maga rendelkezik a források egy jó részével, szintén azt mutatja, hogy a sportolókra bíztuk, hogy a sporttámogatásokat hogyan tudják jobban egymás között felosztani. Ez mind azt cáfolja, tisztelt képviselő úr, amit ön mondott.

Ami pedig a Jobbik pártalapítványának az egyik vagy másik ügyeiről szóló hírekben olvasható, az pedig, azt hiszem, a Jobbik hitelességét is kétségbe vonja ennek kapcsán. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, egyáltalán nem tudom elfogadni, hiszen ha minősíteném, akkor vicckategóriának is minősíthetném ezt a választ, ami a kérdésről jóformán egyáltalán nem szólt.

Hogy egy-két konkrét példát mondjak önnek ezekre a neves nagy sportvezetőkre: ilyen például Deutsch Tamás, aki a Magyar Olimpiai Bizottság alelnöke, a Paralimpiai Bizottság alelnöke; sőt az MTK egyesületének is az elnöke tud lenni egy ilyen sportvezető géniusz, akit, gondolom, esetleg már Nyugat-Európában is szívesen látnának más nemzet sportvezetőjének. Vagy ilyen például az - hogy önök mennyire megbecsülik a sportolókat -, hogy egy volt olimpiai bajnokot, egyébként kiváló sportvezetőt puccsoltak meg önök, hogy Németh Szilárd lehessen a Birkózó Szövetség elnöke, és még sorolhatnánk. A hozzáállásuk körülbelül olyan, mint amit Felcsúton láthatunk: nem elég a 3,8 milliárdos stadion Orbán Viktor kertjében, most még kell a kisvasút is, hogy az is meg tudjon állni ott Orbán Viktornál rögtön, föl tudjanak szállni a gyerekekkel, és jól érezzék magukat.

Maguk az egész ország irányítását a saját érdekükben, a saját egyéni érdekükben csinálják, és nem a köz érdekében, és ez, ha tetszik annak, aki barackmagot árul, ha nem, akkor is így van. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 43 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hány közmunkásként visszafoglalkoztatott dolgozót kárpótol a kormány?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr megbízásából Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Igazából egy nagyon rövid interpellációra adott válasz is lehetne, ha ön azt mondaná nekem, hogy hány embert sikerült kárpótolni abból a 2303 emberből, akit a saját minisztériumának bevállása szerint gyakorlatilag

kirúgtak az állásából, és közmunkásként végezheti el azt a munkát, amit korábban alkalmazottként csinált. De feltételezem, hogy ki fogja tölteni a négy percet, mert feltételezem, hogy önök semmit sem csináltak ezen a téren az elmúlt hónapokban. De nincsenek egyedül, ott van Balog Zoltán is, aki megígérte, hogy kivizsgálja ezt az áldatlan helyzetet, aztán egy kamuvizsgálattal beérte az a miniszter úr is.

A történet ott kezdődött, hogy már évekkorábban mondtam, hogy baj lesz, merthogy kirúgdosnak alkalmazottakat ebben az országban az állásukból, aztán közmunkásként visszajöhet, vagy ő, vagy valaki más. Erről éveken át nem vettem tudomást, aztán hirtelen a Belügyminisztériumhoz fordultam közérdekű adatkéréssel, és bevallották - bár szűkebben válaszolták, mint ahogy kértem -, hogy létező gyakorlat a visszafoglalkoztatás, és nevet is önök adtak ennek az indexnek: visszafoglalkoztatási aránynak nevezték el azt, ahogy magyar dolgozó embereket kirúgnak az állásukból, és közmunkásként pedig jöhetnek vissza, vagy ők, vagy valaki más.

Én elkértem önöktől regnálásuk óta az összes adatot, de önök 2011-12-13-ról nem adtak adatot, és arról sem kaptam adatot, hogy kik azok az emberek, hányan vannak, akiket három hónapon túl foglalkoztattak vissza. De annyit megtudtunk, hogy van 2303 olyan ember ebben az országban - ez a Belügyminisztérium közlése -, akiket három hónapon belül teljesen törvényellenesen, jogellenesen, minden létező szabályt felrúgva kirúgtak az állásukból, és visszavették őket közmunkásként.

Három dolgot szeretnék önöknek ezzel kapcsolatban mondani. Az LMP szerint elfogadhatatlan az, hogy bárkinek ebben az országban attól kelljen félnie, hogy kirúgják az állásából és közmunkásként visszajöhet dolgozni. Vagy tudja mit, államtitkár úr, ha ez a divat a Fidesz által megalkotott Magyarországon, akkor legyen divat itt az Országgyűlésben is! Ön hogy tudná végezni a munkáját, ha bármelyik pillanatban odamehetne magához a főnök, és azt mondaná, hogy ki van rúgva, de majd visszajöhet, és elvégezheti az államtitkári munkáját, csak éppen jóval kevesebb pénzért? Ez igazságtalan gyakorlat, ami zajlik.

A második pedig az, hogy ki kell mondani, a közmunka nem a piaci munka alternatívája, nem szüntethet meg piaci munkahelyeket. Szokták mondani, hogy a pénz beszél, a kutya ugat. Az Mfor kiszámolta azt, hogy mennyi pénzt spórolhatott meg az ország és a Fidesz azon, hogy ezt a gyakorlatot életbe léptették. Ha csak azt a 2303 szerencsétlenül járt embert nézem, akik a Belügyminisztérium bevallott, hogy három hónapon belül törvényellenesen visszafoglalkoztattak, akkor ha átlagbérezést nézünk, a teljes bérkötség 600 millió forint lenne egy hónapban. Ha közmunkásként foglalkoztatják őket vissza, akkor mindjárt csak 209 millióról beszélünk. Magyarul, a teljes bérkötség kétharmadát megspórolhaták. És tudják mit, ezekkel a számokkal két éven belül egy felcsúti stadionnyi összeget megspórolhat-

tak ezeken a dolgozó embereken, és nem 2303 emberről beszélnek. Viszont most azt kérdezem, tisztelt államtitkár úr: kárpótolták önök ezeket az embereket? Visszakerültek az alkalmazotti munkájukba? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel arra kérem képviselő asszonyt, hogy tanulmányozza a házszabályt: eltérni az interpelláció szövegétől nem kell. Kérdezem államtitkár urat, hogy válaszol-e ennek ellenére. *(Pogácsás Tibor: Igen.)* Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormányzat célja, azt gondolom, mindenki számára egyértelmű, és ebben talán még önnel is egyetértünk, ugyanis az a célunk, hogy minden olyan ember, aki dolgozni akar és erre alkalmas, az dolgozhasson is. Nyilván az a célunk, hogy lehetőség szerint mindenki az elsődleges munkaerőpiacon találjon helyet. Ugyanakkor egyfelől a gazdasági adottságok miatt, másfelől, azt gondolom, érdemes lenne megnézni azt is, mindenki alkalmas-e arra, hogy az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedjen, de a lényeg az, jelen pillanatban nincs még lehetőség arra, hogy mindenki közmunka nélkül is munkához juthasson.

Meggyőződésem szerint nagy eredményt értünk el azáltal, hogy a közmunkarendszerrel az emberek számára lehetőséget biztosítottunk arra, hogy ne segélyből éljenek, lehetőséget biztosítottunk arra, hogy egy rendszeres munkavégzésben adott esetben a helyi közösség hasznos tagjának érezhetik magukat, és a helyi közösség is elismeri azt a munkát, amit végeznek. A kormányzatnak egyértelműen nem célja az, hogy bármiféle munkahely szűnjön meg azért, hogy azt közfoglalkoztatásban foglalkoztatottal pótolja ki. A jogszabályok egyébként ezt önmagában alapvetően még csak nem is tiltanak, de a támogatási hatósági szerződésekben valóban egyértelműen kikötjük azt, hogy olyan munkahelyre, amely 90 napnál korábban szűnt meg, közfoglalkoztatottat nem foglalkoztathatnak.

(15.00)

Az ön által felvetett kérdésre végzett vizsgálatban valóban az jelent meg, hogy 2303 olyan személy volt a foglalkoztatási regiszterekben, akiknél valószínűsíthető volt az, hogy adott esetben akár visszafoglalkoztatás gyanúja fennállt volna. A szóba jöhető esetek kivizsgálására felkértük a kormányhivatalokat, és a kormányhivatalok a 2303 esetet egyenként vizsgálták meg, a NAV-adatbázisból, a fizetési formákból állapították meg, hogy hol állt fenn valójában a visszafoglalkoztatás.

A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy jó néhány esetben a jogviszonyok bejelentése pontatlan

volt, ugyanis tévesen normál munkaviszonyként jeleztek olyan munkaviszonyokat is, amelyek valójában már azt megelőzően is közfoglalkoztatotti jogviszonyok voltak, illetve előfordult jó néhány esetben, hogy határozott idejű szerződésekkel adott esetben projekt munkára szerződtek szerződésének lejártát követően vettek fel közfoglalkoztatottat, ami szintén nem minősül visszafoglalkoztatásnak.

Az egyedi vizsgálat során, amikor egyenként, tételesen megvizsgálták a munkavállalókat, megállapítást nyert, hogy 375 fő esetében valóban ez az el nem fogadható gyakorlat - nem is gyakorlat ez, hanem el nem fogadható megoldás - született, amikor ilyen értelemben visszafoglalkoztatás történt. A Belügyminisztérium felhívta a kormányhivatalokat, hogy ezt a gyakorlatot mindenképpen szüntesse meg, és utasítottuk őket, hogy vizsgálják ki az összes hasonló jelenséget már akkor, ha ilyen felmerül.

A Belügyminisztérium kezdeményezte a kormányhivataloknál, hogy a közfoglalkoztatásba vonáskor vizsgálják meg azt is, hogy fennállnak-e a visszafoglalkoztatásra vonatkozó feltételek. Tájékoztatom önt arról, hogy a Belügyminisztérium tevékenysége arra terjed ki, hogy közfoglalkoztatási programokat szervezzen, illetve a közfoglalkoztatás rendszerét szervezze meg, és biztosítsa lehetőség szerint mindenkinek, hogy mielőbb az elsődleges munkaerőpiacra visszakerüljön. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mivel az interpellációt ketten adták be, Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett képviselő asszony, de Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt nem látom a teremben, gondolom, előre megállapodtak, hogy elfogadják vagy nem fogadják el az államtitkár úr válaszát. *(Derűltség a kormánypárti padsorokban.)* Kérem Szél Bernadett képviselő asszonyt, nyilatkozzon akkor.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Biztos vagyok benne, Schmuck Erzsébet képviselőtársam is egyetért azzal, hogy ezt a kínos magyarázkodást a kormánypártok részéről és a Belügyminisztérium részéről viszonylag problémás volt végighallgatni. *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt szeretném tudni, hogy mi történt azzal a 2303 emberrel, és azt szeretném tudni, hogy mi történt 2011-ben, 2012-ben, 2013-ban, miért nem kaphattuk meg az adatokat. És biztosítékot szeretnék arra kapni, hogy egyetlen magyar polgárral sem fordulhat elő az, hogy kirakják az állásából, és őt vagy valaki mást utána közmunkásként visszafoglalkoztatják. A helyzet az, hogy mi adtunk be törvényjavaslatot, ami arról szólt, hogy ez a rendszer megszűnjön. A Fidesz-KDNP volt az, aki ezt leszavazta. Most önök jönnek: adjanak be egy törvényjavaslatot, amivel ezt a rendszert csírájában elfojtják, és mi meg fogjuk azt szavazni a magyar polgárok érdekében. Most a Belügyminisztériumnál a labda.

Adjanak be egy törvényjavaslatot, húzzák ki a dolog méregfogát! Biztosítsák arról a magyar polgárokat, hogy nem fogják elveszíteni az alkalmazotti állásukat, és nem fogják harmadannyiért, feleannyiért közmunkásként végezni.

ELNÖK: Ha jól értelmezem, nem fogadja el a választ. *(Jelzésre:)* Köszönöm.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vantara Gyula, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„A digitális gazdaság terén hazánk az egyik legerősebb az EU-ban”** címmel. Vantara Gyula képviselő urat illeti a szó.

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A virágzó európai digitális gazdaság a növekedés és a foglalkoztatás egyik sarokköve az Európai Unióban, és alapvető szerepet tölt be a hagyományos ipar korszerűsítésében. A digitális piacból eredő becsült nyereség a további növekedést illetően több száz milliárd euró lehet, és a munkahelyteremtést is jelentős mértékben fellendítheti. Látható, hogy Közép-Európa szerepe felértékelődik a digitális gazdaságban, és ez a térség lesz az EU növekedési motorja a következő egy-másfél évtizedben.

Tisztelt Ház! A számok azt mutatják, hogy Magyarország fejlődik a legjobban a XXI. század ipari forradalmában az EU-ban. A digitális gazdasági szektor nemzetgazdaságon belüli súlya erősebb az uniós átlagnál, a magyar nemzeti össztermék 21-22 százalékát teszi ki a digitális gazdaság, amely 400 ezer embernek, a foglalkoztatottak 15 százalékának ad munkát, és ezzel az EU-ban Magyarország a harmadik helyen áll. A modern világ gyors változása kihívás elé állítja a demokratikus politikai rendszereket, legyen szó akár a modern kori népvándorlásról vagy a világgazdaság digitalizációjáról.

Természetes, hogy mindenki gyors és mély változást szeretne, amely javítja az emberek életminőségét, de azt természetesen összhangba kell hozni az emberek azon igényével, hogy a fejlődést ellenőrzésük alatt tartsák. A kormány ennek a demokratikus össznépi igénynek a kielégítésére törekszik. Magyarországon az elmúlt időszakban a demokratikus kultúra részévé vált a nemzeti konzultációs rendszer, amivel az ország stratégiai érdekeit érintő fontos döntések meghozatala előtt is megvalósítható, hogy Magyarországon a magyar emberek határozzanak az őket érintő kérdésekről.

Az internetről szóló nemzeti konzultációban, az internetkonban az emberek világos választ adtak a fejlődés kívánatos irányára. A magyarok támogatták az adócsökkentést és az internet árának csökkenté-

sét. A lakosság által legfontosabbnak tartott hat terület közé tartozik a gyermekek védelmét szolgáló szabályozások és intézkedések betartásának szigorítása, valamint a rászoruló kör támogatása. Fontos ugyanakkor, hogy az egységes digitális piac fokozná számos európai iparág, például a leginnovatívabb és legifjúságközpontúbb kreatív iparág növekedését, amelyek jelentős foglalkoztatási lehetőségeket rejtnek magukban napjaink gyorsan változó környezetében. Azt gondolom, hogy ez nem vitás a jövőnk szempontjából és kulcsfontosságú.

A fentiekre való tekintettel kérdezem államtitkár urat, milyen pozitív szerepe lehet a jövő magyar gazdaságában a digitális gazdaságnak. Várom megtisztelő választát. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselőtársaim! Valóban, a digitális gazdaság és annak hatása Magyarországon fejlődésére és a magyar emberek életére az egyik legfontosabb napi téma és aktuális is, tisztelt képviselő úr, hiszen az elmúlt héten Budapest rendezett egy nagyon rangos nemzetközi konferenciát, a Nemzetközi Távközlési Egyesület világkonferenciáját, ahol képviselőtársaim is láthatták-hallhatták, ahogy a diplomácia mondja, 65 ország képviseltette magát magas szintű delegációval. De összességében közel 130 országból voltak itt, akik vagy kiállítottak, vagy előadtak a rendezvényen, vagy valami jó tapasztalatért jöttek Magyarországra, tanulni erre a konferenciára.

Összességében azt kell megállapítanunk, hogy 4 ezernél is több résztvevő vitatta meg az informatika és a távközlés területén megvalósuló fejlesztéseknek az emberi életet befolyásoló közvetlen hatását. Sikeres rendezvényt tudunk magunk mögött, Magyarországon sikere volt ez a rendezvény.

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a digitális gazdaság a jelenkor új ipari forradalma, a napról napra új megoldásokat felvonultató infokommunikációs technológiákat a gazdaság minden területén alkalmazzák már. A hatékonyság a siker meghatározó feltételévé vált. A digitális gazdaság ma már nemcsak egy szűk iparágat jelent, ahogy korábban tekintettek rá, hanem minden ágazat sikerének elengedhetetlen, megkerülhetetlen velejárója.

(15.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ön által ismertett adatok is ezt támasztják alá. Szeretném megerő-

síteni, hogy az infokommunikációs ágazat a teljes bruttó hazai termék körülbelül 12 százalékát teszi ki, a szektor azonban jelentős tovagyűrűző hatással is bír. Nincs még egy olyan ágazat meggyőződésem szerint, amely ennyire erős hatást gyakorolna a többi nemzetgazdasági ágazatra.

Tisztelt Képviselő Úr! Említhetjük és mondanunk kell, említenünk is kell a foglalkoztatást, ahol közvetlenül az ágazatban mintegy 170 ezer fő dolgozik, az összfoglalkoztatottnak több mint 4 százalékát teszi ez ki. Ez a szám azonban nem tartalmazza a digitális gazdaságnak köszönhetően más ágazatokban létesített munkahelyek számát. Ha ezt figyelembe vesszük, ahogy a szakemberek ezt mondják, körülbelül 400 ezer embert foglalkoztat így összesen a digitális gazdaság, ami a munkavállalóknak így már körülbelül a 15 százalékát teszi ki.

Tisztelt Képviselő Úr! Emlékezhet rá, emlékezhetünk rá, 2014-ben indítottuk meg a „Digitális Magyarország” programot. A program keretében 2018-ig valamennyi háztartás számára, amely ezt igényli, elérhetővé tesszük a szupergyors internetet. 2020-ig először 100 ezer, aztán még 100 ezer, tehát összesen 200 ezer ember számára képzési lehetőséget biztosítunk a digitális készségek megszerzéséhez. Nyilván olyanokról beszélünk, akik egyébként máshogy, a maguk erejéből piaci körülmények között nem juthatnak ehhez hozzá. Felszámoljuk az informatikai szakemberhiányt, ami az iparági becslések szerint körülbelül 10 ezer főt tesz ki Magyarországon. Fejlesztési programokat indítunk kis- és közepes vállalkozások számára, amivel a magyar vállalkozások versenyképességét és hatékonyságát növeljük, valamint három év alatt célunk és szándékunk szerint közel 300 céget segítünk majd kijutni külföldre ezen a területen.

Kérdésre válaszolva, tisztelt képviselő úr, a digitális gazdaság szemünk előtt zajló ipari forradalma a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést jelenti. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném még elmondani, mert fontos, visszatérve a múlt heti budapesti konferenciára, hogy az a sikeres rendezvény nemcsak Magyarországé, hanem nyilván minden résztvevőnek a sikere is volt. Szeretném azt önnek elmondani, hogy a magyar kormány kezdeményezésére egy nyílt napot is beillesztettünk a programba: közel ezer magyarországi fiatalnak nyitottuk meg a lehetőséget, hogy térítési díj nélkül részt vegyen ezen a rendezvényen, ez is hozzájárult a sikerhez. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Én is úgy gondolom, és egy fontos vállalkozói szemüvegen keresztül vizsgálatot is megér a digitális

technológia, mert úgy gondolom, ha valamennyi vállalkozás él a digitális technológia által adott lehetőségekkel, ezekkel a módszerekkel, akkor ez egy lehetőség számukra, hogy a termelékenységüket, a fokozott eladásukat, a gazdaság területén történő fejlődésüket előrevigyék, illetve olyan tapasztalatokra tegyenek szert akár az online kereskedés területén is, ami segíti a kibontakozást és az ő gazdasági fejlődésüket. Ehhez nyújtott támogatását köszönöm a kormánynak, és a választ elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi lesz veled, Városliget?”** címmel. A képviselő urat illeti a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Városligetet 200 évvel ezelőtt a világ első tervezett közparkjának építették, egy olyan tervezett közparknak, amely mindenki számára bármikor elérhető. Ez a közel 100 hektáros terület mind a mai napig nemcsak a fővárosiaknak, hanem az idelátogatóknak is a kedvenc parkja, ahol naponta több tízezer ember jár sétálni, kikapcsolódni, kutyát sétáltatni. A Ligetet 200 évvel ezelőtt elődeink közadakozásból, a köz hasznára hozták létre.

Két évvel ezelőtt a parlament néhány nap alatt rekordgyorsasággal elfogadott egy törvényt, amely alapján a Városligetet 99 évre ingyenes vagyonkezelésbe adták a később létrehozott Városliget Zrt.-nek. Gyorsan kiderült a valódi cél: egy gigantikus építkezés színhelyéül szemelték ki a Ligetet, ide képzelték el az új múzeumnegyed. A tervezett múzeumi negyed költségét 140-150 milliárd forintra becsülték akkor. A „Liget Budapest” projekt szakmai és civil ellenzői a kezdettől fogva hasztalan próbálnak érvelni a közpark megmaradása mellett, komoly tervek is születtek a már meglévő épületek hasznosítására, a barnamezős beruházásokra és a zöldfelületek védelmére. Talán ezeknek is köszönhetően az eredetileg tervezett épületmonstrumok helyett mára már más az elképzelés.

A kormány azonban továbbra is figyelmen kívül hagyja az itt élő emberek véleményét. Idén tavasszal Zugló önkormányzata határozatot fogadott el, amelyben kinyilvánította, elkötelezett amellett, hogy a Városliget megőrizze eredeti közparkfunkcióját, ezért támogat minden olyan kormányzati szándékot, amely a park megújítását szolgálja, egyetért a közlekedés átszervezésével, a már meglévő múzeumok felújításával, de az új épületek építésével nem ért egyet. Ezért felkérte Magyarország Kormányát, hogy a tervezett építési beruházást olyan helyszínen valósítsa meg, amely nem jár a zöldfelület területének csökkenésével és a 200 éves Városliget tájképi jellegének megváltoztatásával. Ezt megelőzően, már egy évvel korábban benyújtottunk egy országgyűlési

határozati javaslatot, amely a Városliget megmentéséről szól, ezt azonban még csak tárgysorozatba sem vették akkor. Már akkor azt javasoltuk, hogy a múzeumnegyed ne a Városligetben, hanem egy olyan üresen álló fővárosi helyszínen valósítsák meg, mint például a Nyugati pályaudvar melletti használaton kívüli terület. Két hete aztán felröppent a hír, hogy Demján Sándor nagyvállalkozó elképzelése szerint a múzeumnegyed átkerülhetne a Nyugati pályaudvari rozsdazónába, és úgy tűnik, a kormány partner lehet ebben. Az így megvalósuló, a Ligetprojekt mellett futó, vagy azt valamilyen részben kiváltó, vagy teljes egészében kiváltó beruházás 55-60 milliárd forintba kerülhetne.

A fentiekre tekintettel kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy a kormány támogatja-e a múzeumnegyed áthelyezését a Nyugati pályaudvar melletti területre. Mi lesz a Városliget megújításával? Mi lesz a Liget-projektrel? És szükség van-e egyáltalán a továbbiakban a Városliget Zrt.-re mint vagyonkezelőre? Várom válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ez lett volna Budapest városvezetőinek meg a kormánynak is az álláspontja bő száz évvel ezelőtt, tisztelt képviselő úr, akkor se Szépművészeti Múzeumunk, se Múcsarnokunk nem lenne, nem lenne a Városligetben Vajdahunyad vára sem, és lehetne még sorolni a példákat, mondjuk, állatkert se lenne ma Budapesten, hiszen ezek alapján az érvek alapján mindegyiket, sőt még magát a Hősök terét is meg lehetett volna akadályozni, ha valaki elfogadja, de szerencsére akkor sem így gondolkoztak Magyarország és Budapest vezetői.

Maga a Városliget egy legalább kettős funkcióval rendelkező közterület, hiszen egyszerre van meg benne a parkjelleg, a zöldfelület, a kikapcsolódás, a szabadidő eltöltésének a lehetősége, másrészt pedig a kulturális funkció most is ugyanúgy megvan benne, ha akár a Vajdahunyad várát, a Múcsarnokot, a Szépművészeti Múzeumot nézzük, mind a kettő szervesen hozzákapszódik a Városligethez. Ez nem csupán egy park, hanem mindig része volt a Városligetnek, a Ligetnek a kulturális funkció is, éppen ezért fontos, hogy minden fejlesztés során, amikor a Városligetben gondolkozunk, mind a kettőt fejlesszük.

Önök is már többször válaszoltam, én is, mások is itt a parlamentben a Városligettel kapcsolatban, éppen ezért nagyon jól tudja ön is, hogy több zöldfelület lesz a fejlesztés befejezése végén, mint amennyi most van, hiszen vannak olyan, elsősorban a szocializmusból örökölt vagy más módon itt maradt épületek, amelyek helyén újra zöldterületek

lehetnek, vagy olyan útszakaszok, olyan most lebontott részei a Városligetnek, amelyek zöldfelületté válhatnak legalább részben. Elég a Felvonulási tér területére gondolni, a Hungexpo-irodaházra vagy a Petőfi Csarnokra, amelyek most már nem ékei a Városligetnek.

Két kudarcos szocialista gondolat összekapcsolásából, úgy gondolja, valami pozitívum kijöhet. Húsz év alatt az MSZP-SZDSZ által vezetett főváros csak hagyta egyre rosszabb és rosszabb állapotba kerülni a Városligetet, hiszen nem fejlesztette ott a zöldfelületeket, nem lett egy centiméterrel több zöldfelület sem az alatt, amíg az MSZP hatalmon volt Demszky Gábor mellett a fővárosban. És ugyanígy az egyik szegényfoltja a szocialista kormányzásnak az az elvetélt ötlet, amit a kormányzati negyeddel kapcsolatban vetettek fel. E két kudarcuc elegyítése, higgye el, nem lenne sikeres. Ellenben sikeres az, amit a kormányzat hajt végre: az állatkert nagyszabású fejlesztése, a Szépművészeti Múzeum Román Csarnokának megújítása, amelyek már elindultak, és további zöldfelület-bővítéssel, múzeumok létrehozatalával ez folytatódni is fog az eredetileg eltervezett helyszínen, ahogy a kormány ezt jóvá is hagyta egy korábbi ütemtervben. Ezzel szemben a szocialisták eléggé kettős beszédet alkalmaznak, hiszen míg ön itt a parlamentben azt mondja, hogy zöldfelületekre van szükség - ön vezeti az zuglói MSZP-t -, önök benyújtottak a képviselő-testületnek egy módosító indítványt az egyik önkormányzati ülésen, amelyben a helyi MSZP, amelynek, ha jól tudom, ön az elnöke, az önkormányzati közfeladatok közül, szó szerint idézem: „a közterületi zöldfelület fejlesztése és védelme” kitéletet kivette volna.

(15.20)

Hogy lehetséges az, hogy a zuglói szocialisták a közterületi zöldfelületek fejlesztését és védelmét kivennék az önkormányzati közfeladatok közül, ön itt a parlamentben pedig a zuglóiakra hivatkozva több zöldfelületet követelne? Azt hiszem, ebből is látszik, hogy a szocialisták mindent képviselnek akár heteken, hónapokon belül is, így ez a fajta kritika az ön részéről, azt hiszem, ez után a szocialista indítvány után nem hiteles.

Abban viszont megnyugtatnám önt, hogy a Városliget Zrt. nemcsak a fejlesztésnek a megbízottja, hanem a későbbiekben is fenn fogja tartani a Ligetet, és a kormányzati kiemelt figyelemnek jó jele, hogy már most kétszer annyit költünk a Liget fenntartására, a zöldfelületek védelmére, mint pár évvel ezelőtt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A jövő évi költségvetés pedig tartalmazza a fejlesztés további ütemét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem, sajnos nem tudom elfogadni. Államtitkár úrtól pedig azt kérem, hogy olvassa el pontosan azt az indítványt, és akkor fogja tudni értelmezni. Ez nem erről szól, amit ön mondott. *(Dr. Rétvári Bence: Miről? Halljuk! Miről szól?)* Egyetlenegy kérdésre nem adott választ, úgyhogy nem tudjuk megnyugtani azt a több tízezer embert, aki nap mint nap a Városligetbe jár. Egyetlenegy valakit nyugtat ezzel meg, a Városliget Zrt.-t, aki köszöni, jól elvan, továbbra is tudja költeni a százmilliókat, de nem arra, amire kellene, hiszen hiába próbálnak itt arra hivatkozni, hogy a Liget megújul, egyetlenegy négyzetméter nem újult meg az elmúlt időszakban. Nem épültek játszótérek, sportpályák, amiket megérték, nem jöttek létre illemhelyek, a szeméttárolókat nem újították meg, egyetlenegy új utcabútort nem raktak ki azóta, és a sokszor beígért kivilágított futókör sem készült el a mai napig, nem beszélve a kutyafuttatókról, kerékpárutakról.

Úgyhogy semmi nem történik a Ligetben azon kívül, hogy a Városliget Zrt. nyugodtan költheti azt a közpénzt, amihez hozzáfér. Úgyhogy ezt a választ nem tudom elfogadni, államtitkár úr. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 97 igen, 33 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Így loptok ti: fideszes korrupció a pénztárgépek körül”** címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Mobil Adat Kft. rövid, de annál tartalmasabb története az egész jelenlegi rendszer egyik állatorvosi lovát jelenti. A céget 2012. december 20-án alapították, de már az alapítás időpontja is több mint érdekes, mondhatnánk azt, hogy gyanús, hiszen ez nagyon közel esik online pénztárgépekkel kapcsolatos rendelet nyilvánosságra hozatalának dátumával. Két körülményt érdemes megismerni ennél a cégnél. Az egyik a meglehetősen keszkekusza, bonyolult személyi kör, személyi összefonódások köre, a másik pedig az elképesztő méretű, a gazdaságban nagyon ritkán tapasztalható, rövid idő alatt bekövetkező bevételnövelés, illetőleg az adózott, a nettó, adózás utáni nyereségnek az egyre növekvő mértéke. Ez a cég tulajdonképpen arra szerződött az állammal, hogy biztosítsa egy SIM-csippel az adatátvitelt a NAV és az online pénztárgépek között.

Na de nézzük meg, hogy milyen érdekes személyi összefonódások tapasztalhatóak! Ennek a cégnek a többségi tulajdona tavaly átkerült a két-

ségkívül Orbán kegyencének számító Garancsi Istvánhoz. A vevő tehát Garancsi úr, míg az eladó Orbán Viktor miniszterelnök úr vejének baráti köréhez tartozó Pap Kornél nevű pécsi fiatalember. Mondhatjuk, hogy véletlen, de legalábbis szerintem inkább gyanús. Ebben az időben, kérem szépen, a miniszterelnök vejének a bátyja a NAV informatikai főosztályvezetője, főnöke pedig az a Vágújhelyi Ferenc, aki kiváló kapcsolatot, sportbaráti kapcsolatot ápol a Garancsi István előtt sem ismeretlen Mobil Adat Kft. másik alapítójával, Hauser Gáborral. Azonban ha ez még nem lenne elég, hiszen mondhatjuk azt, hogy miért lenne az probléma, ha valaki a miniszterelnök úr baráti, ismerősi, rokoni köréhez tartozik, esetleg a vejének a baráti köréhez tartozik; természetesen önmagában ez még nem meríti ki a korrupció fogalmát, de nagyon érdekes, hogy ezek a cégek elképesztő mértékben tudnak szárnyalni.

És hogy ez a Mobil Adat Kft. milyen üzleti sikereket ért el, azt nézzük meg a számok tükrében: 2013-ban ennek a cégnek a bevétele mindössze 89 millió forint volt. 2014-ben ez már 1500 millióra, tehát 1,5 milliárdra emelkedett. 2013-ban a cég adózás utáni nyeresége 1 millió 300 ezer forint, 2014-ben 226 millió forint. 2013-ban ez a cég egyetlen forint osztalékot sem tudott kifizetni, 2014-ben viszont már 220 milliót pengetett ki, ebből közel 200 millió forint ütötte Orbán Viktor hűségese fegyverhordozójának, kiemelt barátjának, Garancsi Istvánnak a markát.

Azt kérdezném önöktől, tisztelt államtitkár úr, hogy mellébeszélés nélkül tisztázzák, tisztázzuk le, hogy mi állhat az elképesztő üzleti sikerek mögött, mire képes, mit tud az a cég, amelyek ilyen mértékben növeli a bevételét, illetőleg az adózás utáni nettó nyereségét. Nem tartják-e átlátszónak, elképesztőnek és vérlázítóan arcátlannak azt, hogy szinte kivétel nélkül csak a miniszterelnökhöz köthető baráti, haveri cégek viszik el az önkormányzati és állami beruházásokat és állami pénzeket?

Várom mellébeszélés nélküli érdemi választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy azt a frakcióvezető úr megígérte, folytatódik a jobbikos korrupciós támadás a kormány, illetve a fideszesek irányába, de továbbra is konkrétumok nélkül.

Bármennyire is mondott ön neveket és cégnevet, bármennyire is mondott ön állammal kötött szerződést, először is, ez nincs is, semmit nem tudunk meg erről a korrupcióról. Az még nem korrupció, hogy egy cégnek az árbevétele egy állami jogszabály-átalakítás, kvázi egy állami piac megteremtése útján

növekszik. Mint ahogy egyébként, mondjuk, az ön családjában is, ha a mezőgazdasági támogatások növekednek egyik évről a másikra, akkor még az nem azt jelenti, hogy az ön családjában korrupció történt. Azért ezeknek a szavaknak az emlegetése, hogy a vejének a baráti köréhez, a vejének, a bátyjának a főnöke, főnökének a sporttársi barátja, annak az érdekeltségébe számító alapítója, ön ezt elmondta, majd elmondta azt is, hogy ez még nem korrupció. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* A korrupció bizonyítékaként azt mondta el, hogy egy cégnek az árbevétele, ami egyedi és rendkívüli szolgáltatást nyújtott Magyarországon; hozzáteszem, hogy ezt a piacon tette ráadásul, mert ezen a cégen kívül még három cég versenyzik és verseng ezért, és a piacnak ők is részeseivé váltak.

Valóban egyébként az online pénztárgép kialakítása Európában is egyedülálló dolog, maga a pénztárgép-kialakítás, egyébként 34 cég volt alkalmas, hogy ilyet gyártson és 70-en forgalmazzák, de különösen nagy műszaki elvárást igényel a mobilkapcsolatot biztosító szolgáltatás. Erre a szolgáltatásra ma kevesen alkalmasak Magyarországon, de még egyszer hangsúlyozom, jelenleg a piacon, benne az ön által emlegetett gazdasági társaság is alkalmas.

Azt gondolom, hogy ha ebben a kérdésben önnek van valós korrupciós vágya *(Derűltség.)*, vádja - vágya és vádja *(Derűltség.)* -, akkor kevés a sportbaráti kapcsolatokat ehhez fölemlíteni, és kevés egy céget kiemelni, akinek a gazdasági teljesítménye növekedett. Ha ön tud bármelyik törvény megszegéséről vagy bűncselekményről, azt tegye nyilvánossá, vagy a képviselői esküjének megfelelően fáradjon el a hatósághoz és bizonyítsa, hogy valóban korrupció történt vagy bűncselekmény történt.

De előtte azt javaslom önnek és önöknek, hogy kérdezzék meg Kovács Bélát. *(Derűltség. – Közbekiáltás: Szegény Béla!)*, aki ugyan nem korrupciót követett el, lehet, hogy attól sokkal súlyosabb dolgot *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)*, mert mondjuk, elárulta a hazáját, kiszolgáltatta a hazáját, és az Európai Unió a mentelmi jogát kiadja. Azt gondolom, hogy előbb belül beszéljék meg azt, hogy Kovács Béla, saját párttársuk, saját kvázi képviselőtársuk mit is tett Magyarországon, és majd csak utána, miután tisztázták a saját képviselőjük ténykedését és hogy igazak-e vele szemben a vádak, akkor tegyenek támadást Magyarországon kormány ellen, kormánypárti politikusok ellen minden bizonyítás és minden bizonyíték és tények ismerete és tudása nélkül korrupciós ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.30)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A semmit nem lehet elfogadni, ez nem volt válasz! Egyébként gratulálok államtitkár úrnak, nehezen, de kibekelte a 4 percet, valahogy megoldotta, hogy ne kelljen érdemi válaszokat adni a kérdésekre.

Másrészt hagyják már békén Kovács Bélát, tisztelt fideszes képviselők *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiban.)*, kínjukban vakaróznak, mint a bolhás kutya, nem tudnak mit mondani! *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Kovács Bélát nem korrupciós jellegű cselekménnyel vádolják, Kovács Béla áll a vizsgálatok elébe. *(Zaj, felzúdulás a Fidesz soraiban. - L. Simon László: Kémkedéssel, hazaárulással!)* Kovács Béla áll a vizsgálatok elébe; egyébként pedig nem Magyarország elleni cselekménnyel, európai uniós érdekekkel szembeni cselekménnyel gyanúsítják - a kettő nem ugyanaz. De ha önöknek az Unió a hazájuk, akkor ám, lelkük rajta, ez is egy freudi elszólás.

Másrészt pedig hadd mondjam el azt önnek, államtitkár úr, mert itt próbált engem személyesen vagy a családomat sértegetni; ennek nagy hagyományai vannak a Fideszben, nem ön az első, aki beköszölt minket, de mindenki rosszul jár, aki ezekre a vadászmezőkre téved. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiban.)* Nyugodtan ellenőrizhetik, állunk elébe, másrészt, tisztelt államtitkár úr... *(Zaj, közbeszólások.)* Kérem az idő beszámítását, elnök úr, meg az őrség bevezénylését, mert nem tudok érdemben válaszolni.

ELNÖK: Képviselő úr, legyen kedves folytatni!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Nem tudok érdemben válaszolni, mert akkora a hangzavar!

ELNÖK: A képviselő úr válaszát várom: elfogadja-e a választ vagy nem?

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Elnök úr, elmondtam, de legalább 30 másodpercet elraboltak tőlem. *(Derűltség.)*

ELNÖK: Képviselő úr, engedje meg, az ülést én vezetem. Köszönöm.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Nem fogadom el, nem fogadom el a választ.

ELNÖK: A választ várom!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Még az időt is ellopják! *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)* Ez példátlan! Az időmet is ellopják! *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiban. - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek az ülés rendjét biztosítani. Ha jól érzékeltem, képviselő úr nem fogadta el

az államtitkári választ. *(Novák Előd: Jól érzélte! A fülével érzélte!)*

Tisztelt Országgyűlés! Mivel képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Amit főztél, edd is meg!**” címmel.

Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Amit főztél, edd is meg! - tartja a magyar közmondás. Mint sajnos közismert, hazánkban a rossz táplálkozási szokások és a mozgásszegény életmód miatt évről évre nő az egészségügyi problémákkal küzdő gyermekek aránya.

Egészségünk megtartásának két alapvető pillére van: a helyes táplálkozás és a rendszeresen végzett testmozgás. Egyik sem helyettesíthető a másikkal. A táplálkozás legalább olyan fontos, mint a sport. Talán az sem véletlen, hogy nyelvünk igen sok szót ismer az étkezésre. Az egészség a teljes testi, lelki és szociális jólét állapotát jelenti. Ha a táplálkozásunk nem elég kiegyensúlyozott, változatos, akkor az fizikai teljesítményünk csökkenéséhez vezethet. A hiányos étrendből kifolyólag fáradékonnyá, ingerlékennyé, rosszkedvűvé válhatunk, hosszú távon pedig meg is betegedhetünk.

A mindennapos testnevelés bevezetése után gyermekeink egészségét szolgálja az új, 2015. szeptember 1-től életbe lépett közétkeztetési program is. Az új közétkeztetés nem titkolt célja, hogy a fiatalok hozzászokjanak az egészséges táplálkozáshoz, és az iskolából kikerülve ennek köszönhetően felnőttként elkerüljék őket a hazánkban jelenleg sajnos népbetegségnek számító szív- és érrendszeri problémák.

Befejezem mondanivalómat, mivel jó a hosszú kolbász és a rövid prédikáció. Mindezek alapján kérdezem tisztelt miniszter urat, milyen visszajelzések vannak a menzareformról. Hogyan propagálja a minisztérium az egészségesebb diákétkeztetést, a fentiek tükrében hogyan változik a gyermekétkeztetésre fordítható költségvetési forrás, hány gyermek részülhet ingyenes reformétkezésben? Köszönöm államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt

Ház! Ha körbenézünk ma egy óvodában vagy egy iskolában, akkor azt láthatjuk, hogy minden negyedik vagy minden ötödik gyermek már túlsúlyos *(Dr. Szél Bernadett: Hát még a képviselők!)*, hiszen tíz gyerekből kettő-három gyerek már biztosan súlyfölséggel küzd. Ha pedig a felnőttek között nézünk szét, akár itt a parlamentben, akkor azt láthatjuk, hogy ott már tíz emberből hat ember küzd súlyproblémákkal, magyarul: van súlyfeleslege.

Ez az egyik oka annak, hogy Magyarországon a szív- és érrendszeri megbetegedések nagyon sok mindenki számára korlátozzák be a saját életlehetőségeit egy bizonyos életkor után. A cukorbetegség, a magas vérnyomás mind-mind a túlsúlynak lehetnek a következményei, vagy a helytelen táplálkozásnak vagy a túlzott sóbevitelnek, és ez mindenkinek akár az életkorát is befolyásolhatja, hamarabb következhet be az illetőnek a halála, vagy pedig az utolsó éveiben nem élvezheti a teljes szabadságát, hiszen ezek a betegségek befolyásolják a lehetőségeit. Éppen ezért, ahogy képviselő úr is mondta, akár a megfelelő táplálkozás, akár a mozgás segíthet ezeknek a helyzeteknek a leküzdésében.

Eddig is több minden történt, hiszen a chipsadó bevezetésével nemcsak az egészségügyi béremeléseknek teremtettük meg a fedezetét, de egyúttal igyekeztünk visszaszorítani azokat a termékeket is, amelyek a legtöbb mesterséges anyagot vagy akár egészségre káros adalékanyagot tartalmazzák. A dohányzás visszaszorításával kapcsolatos radikális törvénymódosításaink szintén nagymértékben tudták visszaszorítani a dohánytermékek vásárlását vagy a függőség kialakulását. A mindennapos testnevelés bevezetése az iskolákban pedig abban segít, hogy ki-ki a testmozgást mint mindennapos, természetes dolgot megszokja az iskola közben, és megtalálja azt a sportot, amit élete során, évtizedeken keresztül úzni tud.

Ha ezeket egységesen nézzük, akkor ebbe a képbe, ebbe a közegészségügyi képbe, ebbe a megelőzésre koncentráló képbe illeszkedik bele, hogy idén szeptember 1-től a bölcsődékben, óvodákban vagy az általános iskolák alsó tagozatain most már mindenki az egészséges étrend szerinti ételeket kapja meg. Azért is fontos ez, hogy hozzászokjanak ahhoz, hogy milyen ez az ízvilág, milyenek ezek az ételek.

Sokan ma Magyarországon akár több pénzt is hajlandóak fizetni, óriási iparág épült erre, hogy egészséges ételeket vásároljanak, különböző könyvek, szakirodalmak születnek erről, amelyeknek több-kevesebb szakmai alapja van, de nagyon sokan fizetnek azért, hogy olyan ételhez jussanak, amit egészségesnek mondanak tudományos szempontból. Mi most ezeket az ételeket mindenkinek, aki óvodában, bölcsődében van, garantálni tudjuk.

A sótartalom csökkentése már most a friss zöldségek fokozottabb használatát hozta. Nagyon sokan kényelmi termékeket használtak, levesporokat, amelyekből az ételeket készítették. Erre most már nem lesz lehetőség. Sokkal több zöltséget kell hasz-

nálni, sokkal több gyümölcsöt kell a gyerekeknek adni, sokkal több tejterméket kell a gyerekeknek adni, sokkal több halételt kell adni. Talán kevesen tudják az itt lévők közül is, hogy a gyermekek 40 százaléka úgy ment végig a közétkeztetési rendszeren, akár 8-10 éven keresztül, hogy egyetlenegyszer sem találkozott haléttel az iskolai étkeztetés során.

Ezeket szintén bevezettük, és igyekszünk biztosítani mindenki számára, hogy sokkal változatosabb legyen az étrend, kevesebb E-s kiegészítőt kapjon és sokkal több friss, egészséges ételt. Azt hiszem, ennek a hosszú távú népegészségügyi előnyeit nem is kell hosszán sorolni.

Többször kitoltuk a határidőt, pontosan azért, hogy legyen elég idő a felkészülésre mind a konyháknak, mind az önkormányzatoknak, mind a szolgáltatóknak. Tízezer szórólapot vittünk az iskolákba, oktatási intézményekbe, 7 ezer plakátot, sajtótájékoztatót tartottunk, és külön megismerhetővé tesszük a konyhatechnológiai eljárásokat. Az élelmezéstudomány területén oktatási háttéranyagot dolgoztunk ki, fényképekkel illusztrált receptgyűjteményt is fogunk mindenkinek biztosítani; és nem mellékesen azt is el kell mondjuk, hogy három és félszeresére nőtt, 92 ezerről 321 ezerre (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) azoknak a száma, akik ingyenesen étkeznek óvodában és bölcsődében.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm megtisztelő válaszát, amelyből egyértelművé vált, hogy ez év szeptemberétől egészségesebb és a korábbinál változatosabb reggelit, ebédet és uzsonnát kapnak a gyerekek a bölcsődékben, az óvodákban és az iskolai menzákban.

(15.40)

Ugyancsak egyértelművé vált, hogy 320 ezer gyermek családjának nem kell fizetnie a közétkeztetésért. A KDNP frakciója nevében köszönetemet fejezem ki a kormánynak, hogy a tavalyi 28 milliárd, az idei 58 milliárd forint után jövőre már 70 milliárd forintot biztosítanak a költségvetésből a gyermekek díjmentes étkeztetésére. Válaszát köszönettel elfogadom. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Milyen nyakatekert logika alapján lesz jobb az**

országnak akkor, ha zavartalanul folynak a munkaügyi jogsértések?” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! Ma ott tartunk, hogy Magyarországon az vált normálissá és megszokottá, hogy a dolgozó magyar polgároknak a legdurvább munkaügyi és munkavédelmi jogsértésekkel kell együtt élniük, ezeket kell elszenvedniük. A kérdésem röviden és tömören az, hogy ezt meddig hagyja a Fidesz, és meddig nyújt segédkezet abban, hogy gyakorlatilag szétverjék a teljes munkaügyi és munkavédelmi intézményrendszert, meddig kell ezt nézni, hogy gyakorlatilag Magyarországon már elvétve fogunk olyan munkavállalót találni, akinek a jogait garantálják, aki biztonságban tudja végezni a munkáját.

Nézzük a statisztikákat, mert azzal talán még önök sem tudnak vitatkozni: 2014-ben a munkáltatóknak csaknem háromnegyedénél találtak jogsértést. Ez 2010-ben még csak 50 százalék volt. A jogsértő módon foglalkoztatott munkavállalók aránya gyakorlatilag 2014-ben 71 százalék volt, 2010-ben pedig 50. Szeretném azért önöknek a szerepét ebben a folyamatban kidomborítani, mert ez egy teljesen tudatos folyamat volt a kormány részéről. 2010-ben, amikor önök kormányra kerültek az előző ciklusban, gyakorlatilag nekiálltak az intézményrendszert lebontani, felszámolták az országos felügyeleti szervet, de a legnagyobb rombolás, a legnagyobb pusztítás akkor következett be, amikor a területi felügyelőségeket a kormányhivatalokba olvasztották. És tudják, hogy miért? 300 ellenőrt rúgtak ki ekkor az állásból. És ennek is köszönhetjük azt, hogy önök, ugye, szélnek eresztették azokat az embereket, akik kontrollálni tudják a folyamatokat, hogy 2010-hez képest ma feleannyi munkavállalót érintenek a vizsgálatok. Tehát látják, feleannyi munkavállalót ellenőriznek, és így is eszement módon megnőtt a jogsértések aránya. Tehát nem könnyű ezt, azt gondolom, megmagyarázni a választóiknak, hogy milyen megfontolások álltak emögött, hogy önök ezt az intézményrendszert így szétverték.

Én tájékoztam a helyzetről, és nagyjából azt látom, hogy működőképességről már rég nem lehet beszélni, gyakorlatilag a működőképesség látszatát tartja fenn az intézményrendszer, és ha a munkaügyön túlnézünk, és megnézzük a munkavédelmet, akkor egy nagyon elkésérítő számot kell önökkel megosztanom. Gyakorlatilag a munkavállalók harmada volt kitéve súlyos veszélyeztetésnek, és iszonyatos módon megemelkedtek a halállal végződő munkahelyi balesetek is.

Probléma az is, hogy Magyarországon egyáltalán nincsen munkavédelmi stratégia, én kérdezem is, hogy ennek mi az oka. Miért nem érzi a Fidesz fontosnak azt, se a KDNP, hogy Magyarországnak legyen egy működőképes munkavédelmi stratégiája? Holott erre van uniós előírás is, meg ott van a mun-

kavédelmi törvény is, amely direkt módon kötelezi önöket erre.

Én azt tudom önöknek elmondani, hogy amikor pénzt kértünk arra, hogy csak egymilliárd forintot adjanak pluszban az intézményrendszer javítására - mert ugye, hol vagyunk már attól, régen 7 milliárdos költségvetése volt az intézménynek, az ellenőrzésnek, most 2,4 milliárdja van -, én egymilliárdot kértem arra, hogy egy kicsit jobban mehessenek itt a dolgok. Önök ezt leszavazták. Akkor kérdezem én: önök most mit fognak tenni annak érdekében, hogy ez a borzasztó helyzet megváltozzon?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is szeretném megnyugtatni, hogy a következő parlamenti ülésen már lesz közfoglalkoztatási államtitkár is. Remélem, hogy ő fog önnek válaszolni súlyos kérdéseire, interpellációira. Azonban azt meg kell hogy állapítsam az interpellációjáról, hogy van némi ellentmondás, mert az interpellációja első felében éppen arról számolt be, hogy milyen hatékonyan végzik el a munkaügyet, munkavédelmet felügyelők a munkát, kevesebben ugyan, de mégis milyen hatékonyan, mert feltárják a szabálytalanságokat és a hiányosságokat. Utána meg éppen arról beszélt, hogy lecsökkent a létszámuk, és hogy nem tudják elvégezni hatékonyan a munkát, azaz a szabálytalanságokat nem tudják feltárni. Én azt javasolom önnek, hogy egy interpellációban egy irányt szabjon meg, és vagy az egyik területet ostorozza, vagy pedig a másikat, mert így láthatóan, érezhetően ez a kettő ellentmond egymásnak. Egyébként pedig munkavédelmi területen, csak jelezném, hogy 2009-ben, tehát az Orbán-kormány megalakulása előtt ez a jogsértési arány például 86,5 százalék volt, ez az elmúlt években érezhetően csökkent, de egy tény, hogy most is magas ennek az aránya.

A súlyos szabálytalansággal érintett munkavállalók aránya is elég magas, hiszen ez eléri az egyharmadot. Ezért is az Országos Munkavédelmi Hatóság országosan évente közel 100 ezer intézkedést tesz annak érdekében, hogy a munkavállalók munkakörülményei javuljanak. Jelentős bírság is kiszabható, hiszen több mint 100 millió forintos munkavédelmi bírsággal sújthatja a súlyos szabálytalanságot elkövető munkáltatókat. Azt rosszul tudja, hogy a halálos munkabalesetek száma növekedett, hiszen 2015 első félévében csökkent, és igaz ez a három napon túl gyógyuló munkahelyi balesetekre is.

Ami a munkavédelmi stratégia hiányát illeti, 2001-ben az első Orbán-kormány létrehozott ilyen, amit sajnos a későbbiek során az utána következő kormányok nem hajtottak végre. Azt tudom önnek mondani, hogy a munkaügyi ellenőrzések során is

valóban magas a szabálytalanságot elkövetők aránya, azonban ez is kedvező tendenciát mutat a 2015. évi számokat, ellenőrzéseket tekintve. Azt tudom önnek mondani, hogy a munkaügyi és a munkavédelmi területen elkövetett ellenőrzések száma egyébként nemzetközi szinten is megállja a helyét. Az átalakítás kapcsán tett bírálatait pedig vissza kell hogy utasítsam, hiszen egyrészt sokkal erősebb és magasabb szintre került, a Nemzetgazdasági Minisztérium két szakfőosztálya látja el államtitkári irányítással a munkavédelmi és munkaügyi ellenőrzések szakmai irányítását a munkavédelmi nemzeti politika alapján, tehát közvetlen minisztériumi irányítással.

Ezen túl, ahogy ön is említette, a fővárosi és a megyei kormányhivatalok is ellátnak ilyen feladatokat, több mint 400-an, ezért nagyon nehézkes összehasonlítni a költségeket.

Azt tudom mondani, hogy a szervezetileg megváltozott körülmények ellenére ez a tevékenysége a kormánynak igenis hatékony nemzetközi összehasonlításban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, engem őszintén meglepett, én nem tudtam róla, hogy lesz közfoglalkoztatási államtitkár, arról meg végképp nem tudok semmit, hogy a munkaüggyel és a munkavédelemmel milyen kapcsolatban lesz, de mindenesetre lehet, hogy kaptunk egy új információt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha van egy önálló hatóság, amiből csinálók egy minisztériumi főosztályt, akkor azt a hatóságot megfosztom a jogosítványaitól, a függetlenségétől, és degradálom egy minisztériumi főosztályra. Ez probléma. Ön azt mondja, hogy van egy ellentmondás. Hát, tisztelt államtitkár úr, ha kevesebb ellenőr több jogsértést talál, akkor egy következtetés lehet, hogy lehet, hogy romlott a helyzet. Na, ezen kellene a Fidesznek változtatni, ez lenne a feladat. Ehelyett önök mosakszanak, de úgy - komolyan mondom -, hogy ez már tényleg arcpírító.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nézzük a szankcionálást! Eddig lehetett önök előtt nyolc kategóriában bírságot, most már csak négy kategóriában. Talán nem véletlen, hogy 2010-ben még 3 milliárd fölötti volt, ami bejött bírságokból, most már 500 millió alatt vagyunk. De tudja, mit? Beszéljünk a lényegről! Beszéljünk arról, hogy a Fidesz-KDNP-t egyáltalán nem érdekli a dolgozó magyar emberek sorsa. Önök felépítettek egy „összeszerelő üzem” Magyarországot, amiben önök számára, a Fidesz számára minden dolgozó magyar egy fogaskerék, amelyet önök bármikor kicserélhetnek. Én ezt maximálisan visszautasítom.

ELNÖK: Képviselő asszony, a választ szeretném kérdezni. Elfogadja-e az államtitkári választ?

(Dr. Szél Bernadett: Nem.) Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony jelezte, hogy nem fogadja el az államtitkári választ.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen, 32 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

(15.50)

Tisztelt Országgyűlés! Gelencsér Attila, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Elérte a válság előtti szintet a magyar gazdaság?**” címmel. Gelencsér Attila képviselő urat illeti a szó.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A tavalyi év kiváló teljesítményét követően idén és jövőre is folytatódhat a magyar gazdaság növekedése.

2013 óta a gazdaság fejlődik, szerkezete egyre kiegyensúlyozottabb, tavaly pedig 3,6 százalékos növekedést produkált, amivel Magyarország a harmadik legnagyobb növekedést érte el Európában. Ebből is tisztán látszik, hogy a magyar reformok működnek.

A korábbi sikeres tárgyalásoknak köszönhetően a 2014-2020 közötti tervezési időszakban összesen 12 ezer milliárd forint uniós forrás érkezik majd Magyarországra. Annak ellenére, hogy bizonyos politikai erők hazánk elleni szankciókat sürgetnek, a kormány nemrég újabb, 34 milliárdos támogatásról állapodott meg a Bizottsággal. A kormány elkötelezett amellett, hogy a fejlesztési, beruházási támogatások legalább 60 százalékát gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre fordítsa, ami már a 2016-os költségvetésben is jól tükröződik.

A 2014-2020-as időszak érdemben fogja megváltoztatni az országot. A KSH friss, szeptemberi gyorsjelentésében megerősítette, hogy a magyar ipar jó erőben van, az ipari termelés volumene júliusban 3,4 százalékkal, az év első hét hónapjában 6,7 százalékkal erősödött, ami bőven meghaladja az Unió 2,8, illetve 3 százalékos átlagát. A magyar ipar kifejezetten rugalmas, az egészséges szerkezetű növekedést mutatja, hogy bővült mind az export, mind a belső értékesítés. A feldolgozóipar 13 ága közül 9-ben mérték növekedést a statisztikusok az előző év azonos hónapjához képest. Bebizonyosodott, hogy már a külföldi elemzők is elismerik az ország teljesítményét. Az IMF néhány napja 0,3 százalékponttal felfelé módosította a magyar gazdaság idei növekedési előrejelzését, tehát 3 százalékra, a 2016-ra szóló 2,3-at pedig 2,5-re emelte, amik alátámasztják a kormányprognózisokat. A magyar modell sikere a foglalkoztatás számaiban is jelentkezik: 208 ezer fővel bővült '13-hoz viszonyítva az állással rendelkezők száma; a 61,8 százalékot elérő foglalkoztatási

rátá az elmúlt 16 év legjobb eredménye. A foglalkoztatottak száma az uniós tagállamok között Magyarországon növekedett a harmadik legnagyobb mértékben, az aktívák számát tekintve pedig Magyarországon ment végbe a legnagyobb emelkedés a visegrádi országok közül. Magyarországon soha nem dolgoztak annyian - több mint 4 millióan - a rendszerváltozás óta, mint most. A 2010-es kormányváltás óta közel félmillió fővel nőtt a foglalkoztatottak létszáma.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány gazdaságpolitikájának 2010 óta kiemelt célja a foglalkoztatás bővítése, a magyar vállalkozások versenyképességének javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés. Azt kérdezem: mennyiben segíti elő a gazdaság stabil és tartós növekedése a magyar családok terheinek megkönnyítését? (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a kérdését. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban nehéz helyzetben volt az ország, hiszen 2009-ben még közel 7 százalékkal csökkent a hazai GDP, és ebben a helyzetben kellett az országot átvenni kormányzásra a Fidesz-KDNP-szövetségnek.

Sokan elismerik valóban az ország teljesítményét, amit az elmúlt öt évben tett. Az ön által említett Európai Unió Bizottsága is, az IMF is, az OECD is és a hitelminősítők is egyre kedvezőbben beszélnek, írnak Magyarországról és tesznek előrejelzéseket. De valóban: mi okozhatta azt, hogy Magyarország ki tudott jönni egy ilyen válságból, és ma már európai átlagot meghaladóan nő a GDP Magyarországon, európai élmezőnyhöz tartozóan nő a foglalkoztatottság? Hogyan lehetséges az, hogy csökken a GDP-hez mért államadósság, hogy lényegében Magyarországon nincs infláció, és a reálbérek, a reáljövedelmek növekednek? Nyilván erről hosszasan lehetne beszélni, talán a négy perc erre nem is elég, de azért arra elegendő, hogy egy-két nagy horderejű döntést az elmúlt öt évből el tudjak mondani.

Az első ilyen volt az IMF-hitelnek a visszafizetése. Úgy gondolom, hogy ezzel Magyarország önállóvá vált, a magyar kormány önállóan hozhatta meg a gazdasági döntéseit. A következő nagy kérdés az volt, hogy az európai uniós források lehívását képesek leszünk-e meggyorsítani és ezzel beruházásnövekményt elérni. A válaszuk erre is igen volt.

A következő fontos kérdés az ön által említett foglalkoztatásbővítési akciók sikere, a munkahelyvédelmi akcióterv sikere, a segélyezési rendszer átalakítása, a járulékkedvezmény átalakítása - mind-mind a munkáltatók számára és a munkavállalók számára kedvezőbb módon. Ennek az eredménye az ön által említett foglalkoztatásbővítés, amely most már meg-

haladja a 4,2 százalékot, de ide kell sorolnunk a gazdaság fehéritésére tett intézkedéseket is. Ebből kettő emelkedik ki: az online pénztárgépek bevezetése és az EKÁER elindítása, amely a költségvetésre volt jelentős hatással.

Fontos megemlíteni a devizahiteles családok kimentését, a forintosítás megtörténtét, amely egyrészt a háztartások kitettségét, másrészt a magyar állam kitettségét is lényegesen csökkentette. Ezek mind-mind pozitív hatással voltak és vannak a magyar gazdaságra. De ide kell sorolnunk a rezsicsökkentést is, amely okán a családoknak az elfogyasztható forrása, pénze növekedett, és így nőtt a fogyasztás, nőtt a kiskereskedelmi forgalom, és ez is mind-össztönzőleg hatott a gazdaság növekedésére, mind-ammellett a költségvetésre. De persze az is idetartozik, amit a jövedelemnövekmény, az adózás terén tett a kormány: egyrészt a családi adókedvezmények jelentős emelése, másrészt magának a személyi jövedelemadónak a csökkentése, amely szintén jövedelemnövekményhez és fogyasztásbővüléshez vezetett.

Lehetne sorolni a döntéseket, a jó példákat; ezt az irányt szeretné a kormány a jövőben is folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Az IMF-béklőből való kitörés valóban önállóságot jelentett Magyarországnak, az EU-források kifizetése valóban gyorsult, a foglalkoztatás valóban jelentősen javult, a segélyek átalakítása valóban javította a családok helyzetét, a járulékkedvezmények nagyon sok embernek segítettek ebben az országban, a devizahitelesek helyzetének megoldása szintén valóban nagy terhet vett le a családokról. A rezsicsökkentést nem lehet nem említeni ebben a sorban, az adózás megváltoztatása, amely a jövedelmi helyzetet javította, szintén a kedvező események közé tartozik, a kiskereskedelmi forgalom emelkedése úgyszintén; tehát mindezekkel együtt, tisztelt államtitkár úr, megköszönve a választát, elfogadom azt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért halogatja a kormányzat a jövő évi bértárgyalások megkezdését?”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Rögtön egy kérdéssel kezdek, ez pedig arról szól, hogy mikor fogják a leendő bértárgyalásokat lefolytatni. Már csak azért is kérdezhetem ezt joggal, hiszen a 2016. évi költségvetést már elfogad-

ták, és ezeknek a bértárgyalásoknak a '16-os költségvetésre nyilván kellene hogy legyen kihatása.

Ha a szociális partnerek körét nézem, szakszervezeteket és a céljaikat, akkor nyilvánvaló, hogy alapvetően nemcsak béremelkedésről szól ez a történet, hanem arról is szól, hogy olyan helyzetet próbáljanak teremteni, amelyben fékezik annak a hatását, hogy az emberek százezrei hagyják el ezt az országot, legkiváltképp azok, akik aktív foglalkoztatottként hozamot tudnak termelni az országban.

(16.00)

Nyilván az is a célok között szerepel, hogy lehetőség szerint kézzelfogható bérnövekedés következzen be - a minimálbér szintjére gondolok elsődlegesen, amely kapcsán öt év alatt azt érték el, hogy ötezer forinttal kevesebbet ér a minimálbér -, és persze azt is, hogy ne a bruttóját emeljék, és a járulékkerhet növeljék, ne a kormány legyen a haszonélvezője ezeknek a történeteknek, hanem alapvetően az emberek legyenek. És nyilván a munkabéke erősítése is egy fontos feladat ezen bértárgyalások kialakítása kapcsán. Vannak, akik ezt maguktól megértették, a kiskereskedelem szintjén fogható példák vannak, de a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének alelnöke is azt mondja ma már, hogy mértékadó bérnövekedés, fizetésnövelés nélkül nem lehet megállítani azokat a folyamatokat, amikről beszélek.

Azt akarom kérdezni önöktől, hogy mikor akarnak már véget vetni annak a folyamatnak, amit öt éve, lassan hatodik esztendeje csinálnak. Mármint azt, hogy nem az emberek a haszonélvezői annak a történetnek, ami a fizetések, bérek tekintetében alakul, hanem az egyesek, a haverok, a pereputty, sok mindenki más, akik adott esetben pofátlannak minősíthető ötmilliós havi jövedelemhez juthatnak hozzá, miközben a minimálbér ennek az egyötvened részét érinti.

Azt akarom kérdezni önöktől, hogy mikor kívánnak olyan helyzetet teremteni, amely az emberek javát szolgálja. Mondok példát: 2005-ben, amikor a szociális partnerekkel egyezsége jutottunk, és 2006-tól elindítottuk a folyamatot, tudják, emlékezzenek vissza, akkor lépett be a szakmunkásbér-minimum a rendszerbe. Mikor akarnak tehát olyan helyzetet teremteni, amikor ezeknek a bértárgyalásoknak az lesz az eredménye, hogy kihatással lesz a foglalkoztattak valós számára a versenyszférában, az növekvő trendet fog mutatni, és mértékadó jövedelemtöbbletet fog az emberek számára hozni?

A két egyszerű kérdésem pedig úgy hangzik: mikor lesznek ezek a bértárgyalások, és várhatóan ezen bértárgyalások eredménye lesz-e az, hogy mondjuk, a minimálbér nettója, a kézbe kapott összege a létminimum összegét elérje? Erre a két egyszerű kérdésre kérek konkrét választ államtitkár úrtól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Gondoltam, hogy névnapján esetleg egy kicsit higgadtabb és nyugodtabb lesz, hiszen ez mégiscsak ünnepnap az ön számára, amelyhez gratulálok (*Derültség.*), de úgy látszik, hogy ez a reményem nem lett valós, ugyanis ön ismét olyanért támadja a kormányzatot, ami teljesen alaptalan. Alaptalan, mert ha ennek a kormánynak nincs valamiért szégyenkeznivalója, azt gondoljuk, az éppen az emberekért, az emberek jövedelmének növeléséért tett intézkedések és döntések.

Az előző interpellációban is elmondtam, de önnek is megismétlem, hogy komoly eredményeket tud felmutatni a kormány az elmúlt ötéves tevékenysége során egyrészt a foglalkoztatottak számának növekedése tekintetében, másrészt a minimálbér növelése tekintetében, a garantált minimálbér növelése tekintetében és a jövedelmek kétirányú növelése kérdésében. Egyrészt a rezsicsökkentés, ami egy állami, kormányzati döntés, másrészt pedig, amit az adózás terén hoz, hiszen a már említett családipótlék-növekmény és a személyi jövedelemadó kulcsának csökkentése, amely folytatódni fog január 1-jén, hiszen 16 százalékról 15 százalékra fog csökkenni, így mindenkinek 1 százalékos jövedelemnövekménye már most biztosított.

Azért ezeket nem kell szégyellni a munkavállalók előtt sem és a bértárgyalások során sem, úgy gondoljuk, hogy a munkavállalókat képviselő érdekvédők előtt sem, mi több, ők is elismerik ezeket az eredményeket. Az természetes dolog, hogy az érdeellentét fennáll a három oldal között, hiszen a munkavállaló mindig azt szeretné, hogy több jövedelemhez jusson, és ezt az érdekét, ezt a szándékát, úgy gondolom, hogy mind a kormányzat, mind a munkáltatói kör tiszteletben is tartja.

Szeretném önt megnyugtatni, hogy a jövőben sem egyoldalú kormányzati intézkedésként szeretnénk meghatározni a jövő évi béreket, hanem tárgyaláson, konzultációk során, figyelembe véve, még egyszer mondván, a munkavállalói érdekeket, de természetesen addig elmenve, amit a magyar gazdaság teljesítménye lehetővé tesz.

Attól, hogy a költségvetés most korábban lett elfogadva, ezt közösen állapították meg a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma tagjai, hogy a tárgyalásokat attól nem kezdik meg korábban, figyelembe veszik a gazdaságra ható egyéb tényezőket is, és csak azt követően, természetesen még az év során ülnek le és fognak megállapodni ezekben a kérdésekben. Azt gondolom, hogy a megállapodás meg fog születni, mint ahogy az az elmúlt évben, években is megtörtént.

Nagyon fontos tehát, hogy nem egyoldalú döntést szeretnénk és kívánunk, hanem konzultáció során, kompromisszum során kell hogy kialakulja-

nak Magyarországon a bértárgyalások során a jövő évi bérek. Ezt a folyamatot a kormány nem szeretné abbahagyni és ebben az évben is folytatni fogjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Államtitkár úr, ugyan önnek nincs névnapja, de az Isten éltesse! A tényekről beszélve pedig, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal az, aki kimutatta, hogy Magyarországon minden dolgozó, minden dolgozó ember közül minden harmadik olyan állapotban és helyzetben van, hogy maximum a minimálbért vagy attól kevesebbet keres. Az adó-bevallásokból önnek ezt jól kell ismernie, tudható. Azt is tudja, hogy a minimálbér tekintetében ötezer forinttal kevesebbet érő pénzzel a kezükben állnak az emberek akkor, amikor kifizetik nekik a minimálbért. Nem a bruttóját kell nézni, nem, még nem is a nettóját, hanem azt, amit ér a minimálbér, amikor bemennek érte vásárolni a boltba, miközben, mint mondtam, ötmillió forintos, pofátlannak mondható fizetéseket adnak a haveroknak.

Nézze, egyetlenegy dolgot vegyenek alapul, az pedig az, hogy addig, amíg nem érnek oda, hogy százezer forint nettó legyen a minimálbér, amit kézbe adnak, addig önök nem csináltak semmit, csak elvettek az emberektől, elvettek, mert a járuléktöbbletek terheinek egyetlenegy haszonélvezője van: önök, a kormány és nem az emberek. Na, ezen kelle-ne változtatniuk. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Így loptok ti: fideszes korrupció az energiaszektorban**” címmel. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy a MET energiakereskedő társaságot önök kormányzati segítséggel, állami pénzügyi forrásokkal kiotomték, az a médiában hónapokig szerepelt, de azért érdemes röviden felidézni a történetet. 2010-ben önök a kötelező átvételi rendszer kivéreztetésével a távfűtő cégeket a csőd szélére sodorták, és ezt a nyilvánvaló politikai bukást, amit a távhődíjak emelése hozott volna, olcsó földgázzal próbálták ellensúlyozni, amit honnan vettek volna máshonnan, mint a stratégiai készletből. Igen ám, de

ezt a készletet vissza kell pótolni, erre rendkívül alkalmasnak mutatkozott az a helyzet, hogy a nyugat-európai gáztőzsdén az orosz gázszállítási szerződésnél jóval alacsonyabban lehetett gázt vásárolni, vagyis megjelent a profit lehetősége. És ahogy az az elmúlt 25 évben lenni szokott nálunk, ahol a profit lehetősége megjelenik, ott rögtön van egy kormány közeli vállalkozás, aki jelentkezik, hogy ezt a profitot lefölözze. Nem volt ez másként ebben az esetben sem.

Mit tett a kormány? Felhatalmazást adott az MVM Partner Zrt.-nek, hogy tendereztetés nélkül hozzájusson az osztrák-magyar gázvezetéken egy jelentős kapacitáshoz, és azon a gázvezetéken keresztül a MET svájci leányvállalatától vásárolt földgázt behozta Magyarországra, és eladta a MET-nek, amin az MVM Partner Zrt. szinte semmit, a MET viszont tízmilliárdokat keresett. Ez az azóta perrel kikényszerített iratokból többnyire kiderül.

(16.10)

A történet tehát ismert, több esetben bizonyíthatóan a vételi árnál is olcsóbban értékesítette az MVM Partner a MET részére a földgázt. Így adódik a kérdés, amelyre azóta sem jött válasz: hogy lehet az, hogy egy magánhatterű, offshore hatterű társaságot ilyen profitban részesít a kormány? Azonban ha a cégcsoport tulajdonosi háttérét megvizsgáljuk, rögtön rájövünk, hogy hogy került a csizma, vagy hogy került a liba az asztalra, hogy még stílusosabbak legyünk. Hiszen az egykori Hajdú-Bét-es, wallisosi Nagy György neve ugyanúgy megtalálható a cégcsoport háttérében, mint a ma már sokat emlegetett székesfehérvári futballcsapat-tulajdonos Garancsi Istváné. Úgy is mondhatnám, hogy itt a magas profitra Orbán Viktor adta a „garanciát”.

Ha az elmúlt 25 év urambátyámrendszerét tekintjük, akkor teljesen egyértelmű, hogy hogyan lehet az, hogy a kormány a hozzá közel álló társaságokat részesíti előnyben. De hogy hogyan lett a Fidesz kedvenc gázkereskedelmi cégéből Magyarország egyik legmenőbb vállalkozása néhány év leforgása alatt, arra az államtitkár úrtól szeretném megkapni a választ. Mindenesetre ez a történet is erősen alátámasztja a Jobbik által régóta hangoztatott nézetet, amely szerint az elmúlt 25 év jobb- és baloldali kormányainak gazdasági érdekeltségei a háttérben összeérnek. Egy közös halmazt alkotva vágnak zsebre milliárdokat, tekintet nélkül arra, hogy az éppen regnáló kormány narancsos vagy szegfűs-e. Ennek a rendszernek pedig a Jobbik-kormány fog véget vetni egyszer s mindenkorra, zéró toleranciát hirdetve a korrupció ellen. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar gázszektorban szabadpiaci modell működik. Az engedélyesek tevékenységüket a földgázgazdálkodási jogszabályokban, valamint a Magyar Energetika és Közműszabályozási Hivatal által kiadott működési engedélyben foglaltaknak megfelelően, saját üzleti tevékenységük és saját döntéseik szerint folytathatják. A polgári jogi szerződési szabadság elve, az, hogy egyes jogi személyek kötnek-e, kivel és milyen tartalmú szerződést, a földgáziparban is érvényesül.

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló törvény 2006-ban folyamatosan emelkedő gázfogyasztási trendek mellett 1200 millió köbméterben rögzítette a biztonsági készlet mértékét. Az ezt követő években, elsősorban a gazdasági válság hatására, a magyar belföldi gázfogyasztás jelentősen, körülbelül kétharmadára esett vissza, ami a biztonsági készlet szint csökkentését is indokolta. Az Országgyűlés ezért felhatalmazta az energiapolitikáért felelős minisztert, hogy rendeletben határozza meg a biztonsági készlet indokolt mértékét és a készlet visszapótlásához tartozó határkeresztesző kapacitásokat.

A földgáz biztonsági készlet mértékéről, értékesítéséről és visszapótlásáról szóló miniszteri rendelet alapján az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználó, a távfűtésben részesülő fogyasztók, valamint a közintézményi fogyasztók ellátásbiztonsága, továbbá a távhőszolgáltatás versenyképességének megőrzése érdekében a biztonsági földgázkészletből a jogszabályban kijelölt kezdeményezett részére meghatározott mértékű földgázkészletet értékesítettek. A rendelet értelmében megvásárolt földgázkészleteket betárolással vissza kellett pótolni, ezért a kedvezményezett jogosulttá váltak az osztrák vagy az ukrán határkeresztesző vezetékek betáplálási pontján a visszapótlás végrehajthatósága érdekében kapacitásokat lekötöni.

Az MVM Partner Zrt. a felszabadított készletmennyiségeket transzparens módon, a rendeletben rögzített célokra használta fel, nyílt pályázatás keretében ajánlotta fel közvetlenül a felhasználóknak, valamint közvetett módon az azokat ellátó kereskedőknek. A pályázatás végeredményeként több magyarországi földgázkereskedő is vásárolni tudott a felszabadított földgázkészletből, és valamennyi kereskedő vállalta a megkötött szerződésben, hogy a megvásárolt földgázt a rendeletben meghatározott célra értékesíti.

Az MVM tájékoztatása szerint a lekötött, de ki nem használt kapacitásokat a '12-ben, '13-ban, illetve '14-ben lezárult gázévekre a földgázkereskedő társaságok részére felajánlotta hasznosításra. A kapacitásokról két földgázkereskedővel kezdte meg a tárgyalásokat.

Egyébként ezt az ügyet, a MET és az MVM közötti szerződéseket a Nemzeti Nyomozó Iroda 2014-ben és 2015-ben is vizsgálta, az eljárást mindegyik alkalommal bűncselekmény hiányában megszüntet-

te. A Fővárosi Törvényszék 2015 tavaszán nyilvános adattá minősítette ezeket a szerződéseket, így ezek tartalma szabadon megismerhető.

Mindezek alapján mondandómat abban összegzem, hogy az MVM Partner Zrt. mindenkor az irányadó jogszabályoknak és a belső szabályzatainak megfelelően járt el. Abban a nem várt esetben, ha a képviselőtársam nem fogadja el a válaszomat, kérem, hogy a Ház azt fogadja el. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Meglesz! - Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Tudja, államtitkár úr, az a közös ezekben az ügyekben, hogy a hivatalos magyarázat mindig megvan, mégis mindig felbukkan egy név azok között, akik profitálnak ezekből az üzletekből. Most ott van Garancsi István neve, Orbán Viktor kedvenc focicsapata tulajdonosának neve, és sok más ügyben is ott van már, ma is hallottunk egy ügrről, és a sajtó hétszámra cikkezik róla. Ha önök a korrupció látszatát is el akarnák kerülni, nem keverednének bele olyan üzletekbe, ahol sorra kormány közeli vagy éppen miniszterelnök közeli személyek neve bukkan fel kedvezményezettként.

A kormány egész korrupció elleni és elszámoltató harca úgy jellemezhető, hogy önök 2010-ben létrehozta egy hatalmas nagy korrupció elleni vagy elszámoltatási látványpékséget, amelyben több pék fordult meg az idők folyamán, mint ahány kenyeret ott kisütöttek.

Végül az egyetlen terméke ennek a látványpékségnek egy hatalmas bukta lett, ami az önök elszámoltatását jellemzi. Ez is a Jobbik-kormányra fog várni. Köszönöm szépen. Nem fogadom el a választ. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 39 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Privatizáció a bankszektorban is. Miért árusítja ki mindenhol a Fidesz a közvagyonot?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány bejelentette, hogy pár hónapon belül értékesíteni kívánja az MKB és a Budapest Bank államtulajdonrészét. Mindezt azután, hogy az állam mindkét esetben lényesen a piaci ár fölött vette át a pénzügytete-

ket. A kormány Orbán Viktor miniszterelnök azon 2013-ban meghirdetett jelszavával államosított, hogy 50 százalék fölé kell kerülnie a magyar tulajdonnak a hazai bankszektorban. Tegyük hozzá: a miniszterelnök úr álma a Budapest Bank megszerzésével tavaly túl is teljesült, hiszen kétharmados többsége lett a magyar bankoknak. A probléma mindössze annyi, hogy a Budapest Bank 200 milliárdos vételára kétszerese volt a piaci árnak.

Ráadásul a hazai adófizetők súlyos százmilliárdokat buktak tavaly decemberben azon is, hogy a magyar állam átvette a bajor állami tulajdonú Bayern LB-től a csontvázakkal teletömött MKB bankot. Ezért bontott pezsgőt Markus Söder bajor tartományi pénzügyminiszter, amikor sikerült csupán 67 milliárd forintot ráfizetéssel megszabadulniuk az MKB-től. A bajor elemzők számításai szerint 160 milliárd forintot nyertek azzal, hogy ennyiért megszabadultak a legalább 220-250 milliárd forintért rendbe hozható banktól. Most pedig az adófizetők drága pénzén vett közvagyonot privatizálják.

Úgy látszik, a Fidesz privatizációs láza csillapíthatatlan. Ez látszik a termőföldek privatizációjában is. Nem volt ez mindig így. Korábban a Fidesz, legalábbis szavak szintjén ellene volt a privatizációnak, a közvagyon széthordásának, és nagyon helyesen kritizálta a kilencvenes évek privatizációit. Ez a dolog végérvényesen elmúlt.

Elvi álláspontja a Fidesznek a privatizációval kapcsolatban már nincs, illetve csak egy: járjon jól a holdudvar. Közben a problémák halmozódnak. A vállalati hitelek állománya ma már reálértékben közel 30 százalékkal kisebb, mint a 2008-as pénzügyi válságot megelőző években. Ez nem segíti a gazdasági fejlődés szinten maradását, és nem segíti a kis- és középvállalkozásokon sem.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban több kérdés is felmerül, de a fő kérdés, hogy mi okozza ezt a neoliberális privatizációs lázat a kormányban.

(16.20)

Mennyibe kerül a magyar adófizetőknek pontosan a két bank államosítása? Van-e egyáltalán valamilyen számításuk erre nézve? Miért gondolják, hogy a privatizáció nyomán nőni fog a gazdaság fejlődését támogató hitelezés, miközben önök is tudják, hogy azt nem a tőke vagy az akarat hiánya okozza, hanem a kormány állandó, kiszámíthatatlan változtatásai és önkényes lépései miatti bizalomhiány? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony!

Ami a földek értékesítésére tett megjegyzését illeti, erre a következőt szeretném elmondani. Nem igazán értem azt a megjegyzését, hogy a földeknél is ez látszik. Először is a föld árverezés útján magyar embereknek, földműveseknek kerül értékesítésre, és piaci értéken vagy afölött; tehát magyar föld magyar embernek, aki megműveli, és piaci értéken. Tisztázzuk, hogy ezzel mi a probléma! Miután ezt állítja, innentől kezdve a bankrendszer privatizációjára, államosítására tett megállapításai, megjegyzései ugyanúgy valótlanak. Pontosán a földpélda bizonyítja be ezt.

Azt kérdezi, hogy mennyibe került a magyar adófizetőknek a két bank államosítása. Hát, ezt elmondta az interpellációjában összecsúszva, ezért nem nagyon értem, hogy miért kérdezi. Én se tudok más számot mondani, mint amit ön elmondott.

Azt viszont már végképp nem értem: valóban nem érti az LMP, ha nagyobb a hitelezés a gazdaságban, nagyobb a hitelezés Magyarországon, és a kis- és középvállalkozói szektorban, amely tökehiányos, ha nagyobb a hitelezés a nagyvállalati szektorban, az nem erősíti a gazdaságot, az önök számára nem jelenti azt, hogy több munkahely fog teremődni, nagyobb lesz az árbevételük, nagyobb lesz a gazdasági teljesítményük és nagyobb lesz a GDP-jük?

Az élet azt bizonyította, hogy a devizahitelezés esetén, amikor Magyarországon 50 százaléknál magasabb volt a külföldi bankok, pénzintézetek tulajdoni aránya, az milyen negatív hatást jelentett a társadalomra, hogy mennyire nem emberközpontú volt a hitelezés, és nem vette figyelembe az emberek érdekeit sem az árfolyam, sem a kamatterhek növekedése tekintetében.

Az a törekvés pedig, hogy a magyar kormány növelni szeretné a magyar tulajdonú bankok arányát, teljesen természetes. Ha megnézzük a nemzetközi példákat, azt látjuk, hogy Franciaországban, Görögországban, Németországban, Svédországban, de más országokban is 90 százalék fölött van a hazai tulajdonú bankrendszer, a banktulajdon aránya. Azt gondolom, helyes törekvése az a magyar kormánynak, hogy ez az arány növekedjen.

Ugyanakkor pedig az említett vásárlásokkal kapcsolatban azt is egyértelművé tettük, nem az a végleges cél, hogy az állam a kereskedelmi, piaci hitelezésben részt vegyen, hanem az, hogy ezeket a bankokat megerősítve, a piacon betöltött szerepüket visszanyerve vagy növelve újra visszaadjuk magántulajdonba, újra visszaadjuk a kereskedelmi bankok sorába, és ott piacszerűen, versenyszerűen folytatja hitelezését a magyar emberek és a magyar gazdaság érdekében.

Azt gondolom, az a kritikája, hogy a kormány, nem pedig a tőke vagy az akarat hiánya okozza a hitelezés hiányát, nem állja meg a helyét, hiszen a kormány a jelenlegi gazdaságpolitikáját illetően nemzetközi szinten, európai uniós szinten, de most már Magyarországon is a befektetők bizalmát tekintve igenis helyes és jó úton jár, és elismerést kap. Azt gondolom, az a döntése is, hogy a bankokat előbb

államosítani, majd pedig újra kereskedelmi bankká tenni, helyes döntés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem tudom elfogadni a választ. Két megjegyzést szeretnék hozzáfűzni államtitkár úr válaszához. Az egyik: az LMP azt gondolja, hogy egy kormánynak a közvagyon gyarapítása és nem az elherdálása a feladata. Amikor a kormány az adófizetők pénzén drágán vásárol tulajdont, azután pedig áron alul eladja, akkor rossz gazda, akár hozzá nem értésről van szó, akár - és sajnos ez a valószínűbb - a holdudvar felhizlalásáról közpénzen. Ráadásul a Töröcskei-féle Széchenyi Bank bedőlése megmutatja, mire lehet számítani szakmai hozzáértés tekintetében a Fidesz kedvenc, kedvelt oligarcháitól.

A másik megjegyzés pedig az, hogy ezzel a tökéletes neoliberális érveléssel támogatják meg a privatizációt, miközben máskor meg a nemzeti vagyon védelmezőinek szerepében tetszeleg a kormány. Eből is látszik, hogy az államosítások és a privatizáció egymást váltogató szakaszai között nincs semmiféle elvi vagy gazdaságpolitikai megfontolás.

ELNÖK: Megköszönöm képviselő asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A mai utolsó interpellációnk következik. Demeter Márta, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mik azok a titkos államügyek, amiket állítólag saját pénzén intézett külföldön?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, szerencsés lett volna, ha miniszter úr személyesen tud válaszolni erre a kérdésre, de ahogy látom az ügy állását, még bőven lesz alkalom arra, hogy visszatérjünk erre a kérdésre. Most öntől kérdezem azokról a kirívóan költséges utazásokról, amiket 2013-ban Svájcban és Olaszországban eszközölt Lázár János. Azóta ő a saját nyilatkozata szerint a kiugróan magas költségekre elköltött 2 millió forintot visszafizette a költségvetésnek.

Azonban arra a mai napig nem kapott választ a magyar közvélemény, hogy milyen célt szolgáltak ezek az állami utazások. Még egy elvesztett pert is inkább vállalt Lázár János, csak hogy minél később

kelljen számot adnia a külföldi tartózkodásai részleteiről. Írásbeli kérdéseimet egy évig azzal az indokkal nem volt hajlandó megválaszolni, hogy az utazások a külföldi hírszerzést végző Információs Hivatal tevékenységével állnak összefüggésben, így azokról nemzetbiztonsági okokból nem adhat tájékoztatást. Ennek fényében azonban igen meglepő, hogy többszöri megkeresésemre sem volt hajlandó választ adni azokra a mindössze technikai jellegű kérdéseimre, hogy keletkeztek-e minősített adatok az utazásokkal összefüggésben, illetve azok szervezésébe és lebonyolításába bevonták-e a nemzetbiztonsági szolgálatokat. Ennek ugyanis így kellett volna történnie, amennyiben ő valóban az Információs Hivatal feladatkörével összefüggő ügyekben járt külföldön.

Az utak szervezésére vonatkozó technikai jellegű információk kiadásának egy éven át tartó megtagadása felveti a gyanút, hogy az utazások valójában mást célt szolgáltak, és ezt csak tovább erősíti a tény, hogy később saját pénzéből térítette vissza a költségeket. Azóta miniszter úrtól október közepén kaptam egy választ, amiben arra utal, hogy a svájci és olaszországi kiküldetéseivel kapcsolatban minősített adatok keletkezéséről nincs szó. Egy éve teszem fel folyamatosan ezt a kérdést a miniszter úrnak, és ezek szerint egy évbe telt, hogy rájöjjön, keletkeztek-e ilyen adatok vagy pedig nem.

Tehát a kérdésem, államtitkár úr: ha keletkeztek nemzetbiztonsági szempontból érzékeny adatok, akkor azokat miért nem minősítették? Akkor előre miért nem gondoltak erre az utazások szervezésekor? Ha pedig nem keletkeztek ilyen információk, akkor meg folyamatosan miért az Információs Hivatalra hivatkoznak? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra L. Simon László államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

(16.30)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valójában a kérdésben benne is volt a válasz, úgyhogy túl sok mindent nem fogok tudni önnek mondani. Először is tegyük egyértelművé azt, amiről nem sokat beszéltek a sajtóban, de folyamatosan támadták Lázár miniszter urat az utazásokkal kapcsolatban, hogy 2014 májusában miniszter úr közel 2 millió forintot áldozott a magánvagyonából a hivatalos utak finanszírozására. Tehát a központi költségvetést nem terhelték ezeknek az utazásoknak a költségei; ő fizette ki őket. Ezt azért is tartom fontosnak megemlíteni, mert az újságcikkekben és tudósításokban, amelyek ezeket az utazásokat felelőlegesen, illetve amelyekben fényképeket közöltek azokról a szállodákról, amelyekben Lázár János megszállt... - tegyük mindenki számára egyértelművé: nem az adófizetők pénzéből, nem

közpénzből, hanem a saját pénzéből fizette ezeknek az utazásoknak, illetve szállásoknak a költségeit.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön nagyon jól összefoglalta azt az eseménytörténetet, amit tulajdonképpen önmaga generál azáltal, hogy újra és újra kérdésekkel bombázza miniszter urat. Valóban, 2015. október 12-én önnek válaszolt a legutolsó írásbeli kérdésére írásban miniszter úr is, ami a parlament honlapján fenn van. Ehhez én túl sokat nem tudok és nem is akarok hozzátenni. Mindenesetre azt szintén tegyük egyértelművé itt a Házban, hogy a miniszter úr, illetve a Miniszterelnökség hivatalosan soha nem állította azt, az angliai, a londoni út kivételével, hogy az utazásokkal kapcsolatban, ideértve azok előkészítését, megszervezését és lebonyolítását, minősített adatok keletkeztek volna. Tehát éppen ezért azt a kérdést, amit a minősített adatokkal kapcsolatban megfogalmazott, nem is tudom értelmezni.

*(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt
Gúr Nándor váltja fel.)*

Összefoglalva, azt tudom mondani, tisztelt képviselő asszony, hogy ha önt továbbra is ilyen intenzíven izgatja ez a kérdés, akkor személyesen keresse meg Lázár miniszter urat. Ugyanis én nem voltam ott a delegációban, nem kísértem őt el, nincs pontos tudomásom arról, hogy Lázár miniszter úr kivel és miről tárgyalt. A hivatali feladataimhoz ez nem is tartozott hozzá, hála a Jóistennek, miniszter úr ezekbe az információkba nem is avatott bele. Amennyiben pedig minősített adatról lenne tudomásom, azt az eskümnek és a jogszabályoknak megfelelően nem is tudnám itt, a Parlament falai között önnel megosztani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem fogadom el a választ, mert két dolgot szokhattunk meg a kormánytól: ha valamilyen kényes ügyről van szó, ami önökre nézve kényes, akkor az vagy titkos, vagy titkosítva van, vagy pedig senki nem volt ott, senki nem látott semmit, nem történt semmi. Ez a két verzió van, ez látszik.

Nyilván, mint az Információs Hivatal felügyelő miniszternek, Lázár Jánosnak pontosan tisztában kell lennie azzal, hogy mikor kell bizonyos információkat megosztania a nyilvánossággal és mikor kell hallgatnia. Abban az esetben, amikor a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén nyilvánosan osztott meg információkat a polgári hírszerzés tevékenységével kapcsolatban, ami eléggé botrány közeli helyzetet okozott, na az volt az a pillanat, amikor egyébként hallgatnia kellett volna miniszter úrnak. Azt gondolom, ezek azok a kérdések, amelyeket egy éve folya-

matosan felteszek, és amikre válaszolnia kell. Abszolút logikai bukfenc van a válaszban. Tehát amikor ő miniszterként tárgyal, az alapvetően nyilvános. Ha ő az Információs Hivatal dolgozója lenne, akkor természetesen ezek az információk nem lennének nyilvánosak, tehát ha fajsúlyos információk keletkeztek, azokat minősíteni kellett volna, ha meg nem, akkor nem hivatkozhatna a polgári hírszerzésre. Tehát a mai napig fennállnak a kérdések.

A lényeg az, hogy a demokratikus jogállami működés lenne minimum alapkövetelménye az Információs Hivatal felügyelő miniszternek és a Miniszterelnökségnek is természetesen, és ez mindenkire vonatkozik. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ha jól érzékelttem. Tehát, tisztelt Országgyűlés, kérdezem, mivel képviselő asszony nem fogadta el, önök elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 35 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk.

Most az **azonnali kérdések** következnek. Egy perc technikai szünetet rendelék el úgy, hogy tisztelettel kérem képviselőtársaimat, maradjanak most a helyükön. Egyetlen perc az, amit meg kell várunk. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, köztük: Kire várunk?)* Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy jeleztem, köszönöm megértésüket, folytatjuk munkánkat. Az azonnali kérdések tárgyalására térünk rá.

Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: **„Miért nem fontos?”** címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Önnek tudnia kell, hogy az állami földvagyon kiárusításával a nemzeti függetlenség kiárusítására készül. Ha ez így van, akkor szeretném tudni, hogy miért teszi. Lázár János pár napja azt mondta, azért kell a földeket eladni, mert a földtörvény el fog bukni Brüsszelben, és akkor majd jönnek a külföldiek, és megveszik a magyar földet. Ám a helyzet az, hogy az ön kormányát, ha úgy tetszik, az államot semmi sem kötelezi arra, hogy az állami földet eladja. Ha az állam nem akarja eladni a földet, akkor nem lesz a külföldieké ez a föld. Ez ilyen egyszerű.

Ha a földek állami kézben maradnak, az Magyarország szuverenitását erősíti. A közös agrárpolitika káros hatásaival szemben ugyanis egy jó bérleti rendszer érdemben tudja segíteni, hogy a magyar gazdák a magyar földön úgy gazdálkodjanak, hogy vidéken minél több embernek legyen megélhetése.

Hiszen az állam ebben az esetben előírhatja, hogy a földet milyen feltételekkel lehet használni, mit csináljanak rajta a bérlők, hány embernek kell munkát adni. Szociális szövetkezeteket lehet földhöz juttatni, vagy demográfiai földprogram indítható.

Miniszterelnök Úr! Hollandiában alapvetően bérleti rendszerben, nagyrészt a földhasználat nemzeti szabályozásának köszönhetően családi gazdaságokban tízmillió tejelő szarvasmarhát tartanak, amivel több százezer embernek adnak megélhetést. Magyarországon dupla ekkora területen mindössze 200 ezer van. Lenne hová fejlődni, ha ez lenne a cél.

Miniszterelnök Úr! Miért mondanak le arról, hogy nemzeti hatáskörben, nemzeti feltételekkel megélhetést biztosítsanak a vidéken élőknek? Önnek ez miért nem számít? Vagy fontosabb a klientúra? Az új tulajdonosok ugyanis csak a közös agrárpolitika előírásait kell hogy betartsák.

Miniszterelnök Úr! Milyen garanciát tud adni arra, hogy az újdonsült földbirtokosok pár év múlva nagy haszonnal ne adhassák el a most megszerzett területeket akár külföldieknek is? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Ami a konkrétumokat illeti, az összes állami föld mintegy 20 százaléka kerül eladásra, ezt egyébként én keveslem, 300 hektár felső birtokhatalmral, 20 éves elidegenítési és terhelési tilalommal, valamint állami visszavásárlási jog bejegyzésével. Szerintem tehát az ön által fölvetett kérdésre itt a válasz.

Azonban van itt egy átfogóbb kérdés is, amit ön érintett a kérdésében. Megértem, hogy ön továbbra is téveszkekben és állami gazdaságokban gondolkodik, mi azonban nem. Mi azt gondoljuk, hogy a gazdáknak kell odaadni a földet, az állam ne folytasson államilag irányított mezőgazdasági tevékenységet, bízza azokra, akik ehhez értenek, és akik szívükön viselik a föld sorsát. Adjuk oda a földet a gazdáknak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Miniszterelnök Úr! Családi gazdálkodókról beszéltem, és magyar nemzeti szuverenitásról beszéltem, aminek az a lényege, hogy vidéken, a falvakban élőknek kéne munkát teremtenünk. Ami pedig a 20 évüket illeti, teljesen hiteltelen. A földbérleteknél azt ígérték, hogy nem lesznek tulajdonosok a bérlők, amikor a földbérleteket odaadták a haverjaiknak, és lebuktak vele. Most mégis, két év sem telt el, és tulajdono-

sok lesznek. Azt ígérték, hogy szociális szövetkezetekben értelmes munkát biztosítanak szegény embereknek. Százmilliókat tüntettek el szociális szövetkezetek virágzása helyett.

(16.40)

Azt ígérték, hogy a helyieket juttatják földbérlethez, de krimibe illő módon Tállai államtitkár úr haverjai vagy az ön barátja jutott helyben a földekhez a helyiekkel szemben. Lázár úr barátja ötszáz trafikot nyert azon a földpályázaton, amiben Bitay Márton... (*Derűltség a kormánypartok soraiban.*) - azon a trafikpályázaton, amiben Bitay Márton Örs volt a trafikpályázatok elbírálója (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), aki most a földekért felelős államtitkár.

ELNÖK: Képviselő úr...

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Miniszterelnök úr, tudom, csak jó fideszesek legyenek, ahogy azt a disznóügyi megbízottja, Horváth István mondta.

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az ideje, köszönöm szépen.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): De ezekért önök felelni fognak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Képviselő úr, egy perc a viszonzás ideje. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, oné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt javaslom, hogy annak érdekében, hogy visszanyerjük az uralmunkat, menjen el, nyílt árverések lesznek, nézze meg azokat, és ha talál kivetnivalót, jöjjön el és mondja el nekünk. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Így loptok ti: fideszes szabotázs az elszámoltatás terén**” címmel. Vona Gábor képviselő urat illeti a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napirend előtti felszólalásomban beszéltem arról, hogy bizonyos fideszes ismerőseim szóvá szokták tenni, hogy mennyire szégyellik, mennyire restellik azt, hogy az ő kormányuk működését ilyen sok korrupciós botrány, mocskos ügy kíséri. Azzal szoktak védekezni egyébként, vagy azzal próbálják mentegetni az álláspontjukat, mivel nagyon tisztelik önt, hogy azt mondják, ez így van sajnos, de a miniszterelnök úr biztos nem

tud róla, mert ha a miniszterelnök úr tudna ezekről a mocskos ügyekről, amik körülötte folynak, azokat megszüntetné. Nos, szeretném én is ezt hinni, miniszterelnök úr, de nem hiszem. Nem hiszem ezt sajnos, ugyanis akárhányszor a Jobbik országgyűlési frakciója olyan törvényjavaslatot tett az Országgyűlés elé, ami a korrupciót minimalizálta volna vagy felszámolta volna bizonyos területeken, vagy akár az LMP tett ilyen javaslatokat, akkor ön és a képviselőtársai folyamatosan keresztbefeledtek, folyamatosan lesöpörték ezeket az asztalról.

Ilyen javaslat volt például az is, amikor azt javasoltuk néhány hete, hogy a politikusok által elkövetett korrupciós bűncselekmények elévülése szűnjön meg, legyen elévülhetetlen. A magyar emberek joggal várják el azt, hogy ha valaki elkövetett valami piszkos ügyet, az kapja meg érte a méltó büntetését. Szintén ugyanilyen ügy volt az, amikor azt javasoltuk, hogy legyen kötelező vagyonosodási vizsgálat minden egyes ciklus végén, az összes országgyűlési képviselő és az összes kormánytag előtt. Szintén elvárják az emberek azt is, hogy számoljon el mindenki azzal, hogy honnan van a vagyongyarapodása. De mondhatnám azt is, amikor azt javasoltuk, hogy a hozzátartozók vagyonynyilatkozatát is hozzuk nyilvánosságra, ezt is lesöpörték, miniszterelnök úr. A kérdés az, hogy miért.

Nyilvánvalóan ahhoz már hozzászoktunk, hozzászoktam az elmúlt időszakban, hogy a miniszterelnök úr ezekre a korrupcióval kapcsolatos kérdésekre vagy nem ad választ, vagy ha választ ad, akkor az valamilyen flegma, lekezelő, cinikus válasz, vagy a mai napon megtanultuk a kovácsbélázást, ezek közül lehet majd bizonyára választani. De én ma arra kértem a fideszes ismerőseimet, hogy a tévén keresztül azért nézzék meg a miniszterelnök urat, és a saját fülükkel, a saját szemükkel győződjenek meg az ön válaszáról, hogy mit mond a miniszterelnök.

Ennek tudatában kérdezem önt, miniszterelnök úr: miért szabotálja ön és a Fidesz-frakció folyamatosan a korrupció fölszámolását itt a magyar Országgyűlésben? (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Képviselőtársam, a korrupciót (*sic!*) nem szabotáljuk, a korrupciós bűncselekményeket elítéljük, nem fogadjuk el és üldözni is fogjuk. Köszönöm, ha ebben segít bennünket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

VONA GÁBOR (Jobbik): Ma sem kaptam választ, miniszterelnök úr, de azt gondolom, hogy a

téven keresztül önt néző fideszes ismerőseim megkapták a választ, hogy önök valójában szabotálják a korrupció fölszámolását az Országgyűlésben. És a Quaestor ügyét még szóba sem hoztuk, hiszen sem ön, sem a képviselőtársai mind a mai napig nem nyilatkoztak arról, hogy történt-e olyan, hogy fideszes képviselő a bedőlés előtti napokban a Quaestorból pénzt menekített ki.

Erre még mind a mai napig nem adott választ egyikük sem, miniszterelnök úr. Úgyhogy megértem én önt persze, amikor ezeket a válaszokat adja, hiszen ha megnézzük az ön környezetét, kik azok, akik önt körbeveszik, Andy Vajná, Mészáros Lőrincet, Habony Árpádot, akkor talán érhető az, hogy miért van ez a tartózkodás. Amikor ma napirend előtt megkérdeztem a képviselőtársait - ön nem volt még akkor itt, miniszterelnök úr -, hogy ki tenné tűzbe a kezét ezért a három emberét, miniszterelnök úr, senki nem jelentkezett ezért a lehetőségért. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)* Úgyhogy most azt kérdezem öntől, hogy ön, miniszterelnök úr, ezért a három emberért, akik önt körbefogják, tanácsokat adnak önnek, tűzbe tenné-e a kezét. Elhisi-e ezekről az emberekről, hogy tiszta emberek? Igen vagy nem? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Én azt gondolom, hogy mielőtt a képviselő úr ilyen kérdéseket tesz föl, jól tette volna, ha egy kérdésre ő is válaszol, hiszen mégiscsak politikortörténeti botrány, hogy az Európai Parlamentben egy évtized után egy jobbikos képviselő mentelmi jogát függesztik fel, ráadásul kémkedés vádja miatt. Ilyen még sosem fordult elő. Egy magát nemzetinek mondó pártnál ez önmagában is elgondolkodtató, de ezt hagyjuk későbbre. Ami azonban itt fontos, tisztelt jobbikos elnök úr: történetesen ugyanez a képviselő, Kovács Béla fizette a legtöbb pénzbeli támogatást az ön pártjának. Mielőtt ön és a képviselőtársai bárkit is megkérdeznének bármiről, nem azt kellene tisztázni elsőként, hogy honnan származott az a pénz, mit kellett tenni a Jobbiknak cserébe, és volt-e ennek köze a kémkedés gyanújához? *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Azt már megszoktuk itt a Házban, hogy minden párt képviselői úgy olvasnak be egymásnak, ahogy bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű. De hogy egy elefánt tegye szóvá mások ormányát, abban mégiscsak van valami elképesztő. *(Taps és derűtség a kormánypartok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Látszik-e Felcsútról a magyar vidék?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelettel szeretném megkérdezni a következőt. Én tényleg nagyon sokszor örömmel hallgatom az ön felszólalásait, mert némi nemzeti érzélemmel tudomásul veszem, hogy szép dolgokat mond. Az a gond, hogy akár korrupcióról beszél, akár magyar vidékről, mindig azt tapasztalom a gyakorlatban, hogy ellentétes dolgok történnek, mint amit ön mond.

Erre akartam felhívni a figyelmét, amikor személyesen megkerestem levélben *(Közbeszólások a Fidesz soraiban: Személyesen levélben?)*, hogy szívesen felhívnám a figyelmét arra, hogy az ön Földművelésügyi Minisztériuma miért teljesen inkompetens, és miért viszi más irányba az ország agráriumát, mint amit ön mond. Nyilvánvalóan azt szeretném megkérdezni, hogy ha a statisztikai tények másnőndanak, mint amit ön, akkor arra mi a válasz.

Rendszeresen elmondja a miniszterelnök úr véleményemmel egyezően, hogy 80 százalék családi gazdaságok, kis- és közepes birtokok aránya és 20 százalék nagy gazdaságok aránya kívánatos. Ugyanakkor látnia kell, a KSH-adatok teljesen világosak most már: 2000 és 2010 között ezeknek a gazdaságoknak, amelyek öt fő alatt foglalkoztatnak, a 40 százaléka szűnt meg. Ez a 2000 és 2010 közötti időszak. Ellenben a 2010 és 2013 közötti időszakban további 15 százalék tűnt el, ami azt jelenti, hogy felgyorsult az öt fő alatti gazdaságok eltűnése Magyarországon, felgyorsult azoknak a gazdaságoknak, ahol a családok részt vesznek ezeknek a tevékenységeknek a művelésében.

Nyilvánvalóan - hallgattam itt a Harangozó Gábor képviselőtársam kérdésére adott választát - felmerül benne, hogy ha az ön véleménye szerint az a helyes, hogy ezt úgy lehet megakadályozni, hogy tulajdonba adják az állami termőföldeket, akkor miért kellett az elmúlt három évben tíz évre és húsz évre lekötöni. Miért nem csinálták ezt 2011-2012-ben? Mi a válasz arra, hogy először leterhelték húsz évre ezeket, majd jöttek a jó ötlettel, hogy így lehet ezt megváltoztatni? Mi a garancia arra, hogy a 2010 és 2013 közötti, 15 százalékos csökkenése az öt fő alatti gazdaságoknak nem még inkább folytatódik ezen lépések irányába? Megtisztel, ha válaszol. Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. *(Taps az LMP és a független képviselők soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, nem tudok semmilyen garanciát sem adni erre. A józan ész megfontolásait tudom a figyelmébe ajánlani. Elindítottunk egy agrárpolitikát, valóban azt mondtuk, hogy a magyar földből származó bevétel és jövedelem maradjon Magyarországon és kerüljön a gazdákhöz. Ennek első lépése az volt, hogy meghirdettük azt a programot, miszerint a földtulajdon és a

földhasználat 80 százaléka kerüljön kis- és középbirtokosokhoz, és a nagybirtok semmiképpen se haladjon meg a 20 százalékot. Ha a külföldi arány eközben csökken, azért pedig nem fogunk krokodilkönnyeket hullajtani. Ez volt a programunk.

Ehhez hozzáigazítottuk a támogatási rendszert - óriási viták voltak ez ügyben itt a Házban -, hozzá fogjuk igazítani az adórendszert, és most hozzáigazítjuk a földtulajdon rendszerét is. A javaslat egyébként a Magosztól és az agrárkamarától érkezett, és a legkevésbé sem volt az ellenünk. Ezért támogatjuk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr válaszát. Viszonzás illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nyilvánvalóan arra a kérdésre kerestem volna a választ, hogy ha tudjuk azt, hogy 2010 és 2013 között az a folyamat, amit önök elkezdtek, és az a program, amit meghirdettek - legyen az tanyaprogram, hungarikumtörvény, legyen az „Földet a gazdáknak” program -, mindaz azt eredményezte, hogy tovább fogytak a kisgazdaságok, akkor nem lehet, hogy az az irány, amit önök felvállaltak, nem jó irány?

(16.50)

Nem lehet, hogy másmilyen irányba kellene menni? Nem lehet, hogy ez az értékesítés még tovább fogja gyorsítani mindezt? Az összes aggály, ami felmerül, gyakorlatilag süket fülekre talál a Földművelésügyi Minisztérium oldalán, gyakorlatilag demagóg válaszokat kapunk, ha kérdéseket teszünk fel itt a parlamentben. Ezért szerettem volna önt megkérdezni, hogy ha minden egyes statisztikai adat ellentétet mutat azzal, mint amit önök állítanak, akkor vajon mit fog lépni a kormány. Nyilvánvalóan - ha nem veszi tiszteletlenségnek a kérdésem címét, Felcsútot - mindig attól félek, hogy mennyire tudja tisztán látni Borsodnak, az Alföldnek és az ország többi részének a helyzetét, ahol ezek konkrét munkahelyekként jelentkeznek és problémaként jelentkeznek nap mint nap *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, kivándorlást és belső migrációt okozva. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Gondolkozzunk logikusan! Tehát ön azt mondja, hogy bár a kormány ön által sem elvitatott módon olyan lépéseket tett, amelyekkel megpróbálta erősíteni a kis- és közepes vállalkozásokat, megpró-

bálta erősíteni a családi gazdaságokat, és ahogy ön mondja, ennek ellenére is csökkent a számuk, ebből nem lehet levonni azt a következtetést, hogy ha az ellenkezőjét csináljuk, akkor majd nőni fog. Tehát csak azt tudom mondani, ha nem ezt a politikát folytattuk volna, akkor valószínűleg még inkább csökkent volna. Én nem vagyok abban a helyzetben, nincs a józan észnek olyan szabálya, ami arra sarkallna engem, hogy azért, mert a kisvállalkozások száma csökkent annak ellenére, hogy támogattuk őket, most hirtelen változtassuk meg és támogassuk a nagygazdaságokat, ebben nincs logika. Ezért egyetlen lehetőségünk van: folytatni kell azt a politikát, amit elkezdtünk, és végig kell vinni, szerintem a „Földet a gazdáknak” program ebbe az irányba tett újabb és helyes lépés. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mennyiben járul hozzá a tartós gazdasági növekedés a társadalom életszínvonalának emelkedéséhez?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Természetesen.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy a magyar gazdaság az elmúlt évek kemény kormányzati, illetve parlamenti munkájának köszönhetően kitűnően teljesít, és ez nemcsak a statisztikai adatokból tükröződik, hanem a mindennapi életben is tapasztalható: kiválóak a GDP-adataink, folyamatosan javul a foglalkoztatás, és a csökkenő árak további munkahelybővüléssel és az alkalmazotti létszám növekedésével járnak. A pozitív folyamatok kedvezően hatnak a lakosság jövedelmének helyzetére, hozzájárulnak a belső fogyasztás növekedéséhez.

Mindemellett elég csak megemlíteni a pedagógusok, a rendvédelmi dolgozók vagy az egészségügyben tevékenykedők életpályamodelljét, illetve a 2016. január 1-jétől induló szociális életpályamodelt, aminek köszönhetően több mint 70 ezer munkavállaló kerül sokkal kedvezőbb helyzetbe.

A Fidesz, valamint a KDNP parlamenti frakciója is elkötelezett az életpályamodellek mellett, amelyek lépcsőzetesen, nyilvánvalóan a gazdaság teljesítményéhez igazodóan növelik az adott területen dolgozók bérét.

Nem szabad ugyanakkor megfeledkeznünk arról sem, hogy a bérek értéke két éve folyamatosan nő, 2014-ben több mint 4 százalékkal emelkedett. A

foglalkoztatás is rekordokat dönt: tavaly 210 ezerrel dolgoztak többen, mint egy évvel korábban, 2010 óta pedig félmillióval emelkedett a foglalkoztatottak létszáma.

A családi és járulékkedvezmények miatt 2014-ben 236 milliárd forinttal több maradt a családoknál, ami a belső fogyasztás növekedését is segítette. A sikeres gazdaságpolitikának és a rezsicsökkentésnek köszönhetően megálltak az áremelkedések: tavaly, illetve az idén gyakorlatilag nem nőttek az árak, tehát a szegények adójának is nevezett infláció gyakorlatilag nulla volt az elmúlt két év során.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem öntől, hogyan látja a kormány, mennyiben járul hozzá a tartós gazdasági növekedés a társadalom és a magyar emberek életszínvonalának növekedéséhez. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót válaszára Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igazából ön már elmondta, hogy e tartós gazdasági növekedésnek a társadalom számára milyen előnyei vannak, és hogy mire számíthatnak a családok, mire számíthatnak a munkavállalók, ha a kormány, az ország fenn tudja tartani az Európai Unióhoz mért átlag fölötti gazdasági növekedést.

A legfontosabbat emelném ki én is, ez a foglalkoztatásbővítés. Úgy gondolom, ebben kiemelkedőt nyújtott az ország az elmúlt öt évben, hiszen 3,7 millió fő körül volt a foglalkoztatottak száma Magyarországon 2010-ben, jelenleg pedig meghaladja a 4 millió 200 ezret; erre még az Európai Unióban sincs példa.

A másik legfontosabb tényező az, hogy természetesen a növekedés a költségvetési bevételeket is megnöveli, és ezáltal azokat a forrásokat, amelyekkel az emberek javát lehet szolgálni. Tehát ilyen valóban az állami alkalmazottak jövedelmének növelése, az életpályamodellek bevezetése, ilyen a családi adókedvezmény növelése és természetesen az adók csökkentése, azon adók csökkentése, amelyek az emberek mindennapjait érintik, helyzetüket javítják. Így például a személyi jövedelemadó csökkentése, ami egykulcsos, jövőre 16 százalékról 15 százalékra fog újra csökkenni, és természetesen az áfa-csökkentés, ami pedig vélhetően az árakban fog megjelenni, és amellet, hogy az emberek, a családok többet visznek haza, kevesebbet fognak bizonyos szolgáltatásokra és árukra, mindennapi szükségleteikre költeni.

Így áll össze, így áll érdekében egy államnak, egy kormánynak, egy országnak *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy tartós növekedést tudjon biztosítani, mert az a végén mindenkinek jó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a választát, államtitkár úr, amelyből mindenki számára jól kiolvasható, hogy a magyar reformok működnek, azok az adócsökkentési döntések, amelyeket a kormány javaslatára a magyar parlament elfogadott, beváltották a hozzá fűzött reményeket, és igenis bebizonyítottuk Európában is egyedülálló módon, hogy az adócsökkentések rendszere mellett lehet gazdasági növekedést elérni egy nemzetgazdaság szintjén. Magyarországon éppen ennek a modellnek köszönhetően nemcsak mára Európa egyik legkedvezőbb adórendszerét tudhatjuk magunknak, hanem a magyar állampolgárok életszínvonala is átlag felett nőtt az elmúlt évek során.

Én azt kérem a kormánytól, hogy a következő időszakban is a döntései során ez járjon elsősorban a szeme előtt, hogy a magyar emberek életszínvonala minél magasabb legyen, a költségvetés teljesítőképességéhez mérten minél több pénzt hagyjunk ott az embereknél, minél több pénzt hagyjunk ott a magyar családoknál.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Oné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Folytatva a gazdasági növekedés előnyeit, úgy gondolom, ha az ország nem tudott volna így teljesíteni, különösen 2013-tól, akkor nem történhetett volna meg a rezsicsökkentés, amivel most már az Európai Unióban is átlag alatti a rezsiköltsége egy-egy családnak Magyarországon, és nem tudtuk volna abból a hatalmas társadalmi bajból, problémából kihozni az érintett kétmillió ügyfelet, kétmillió embert, akinek devizahitele volt, és nem tudtuk volna végrehajtani a forintosítást.

Nagyon sok kedvező hatása van a tartós gazdasági növekedésnek. Említhetném az állami szektor beruházásának növekményét, ami újabb munkahelyeket jelent, vagy pedig a befektetők ösztönzését, hiszen ahol növekedés van, azt az országot a külföldi befektetők is szívesebben választják *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és Magyarország ma egy ilyen ország.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: „**Önnek is fontos az átláthatóság?**” címmel. A képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ma itt a Házban többször szóba került már az állami privatizációja a földvagyonnak, Harangozó képviselőtársam is ebben tett fel önnek azonnali kérdést. Ez az a történet, ahol a Fidesz, a kormány 380 ezer hektár, főleg szántó művelési ágú földet, állami tulajdonban lévő termőföldet kíván értékesíteni.

A mezőgazdasági bizottsági ülésünkön Lázár miniszter úr említette már, hogy értelmes vitát lehet abban lefolytatni, hogy vajon az államnak tulajdonnia kell a földet vagy esetlegesen el kell adnia. A mi meglátásunk szerint jobb az a konstrukció, ha az állam tulajdonosa a földnek, erről Harangozó képviselőtársam beszélt, akár a földbirtok-politikára, akár, mondjuk, a szociális szövetkezetekre így sokkal nagyobb ráhatása lehet az államnak.

Ezzel együtt azt gondolom, önök ezt az állami földeladást, ezt a privatizációt eldöntötték, el is indították. Ezzel kapcsolatosan ellenzéki képviselőtársaimmal közösen benyújtottunk egy indítványt, amelyben kezdeményezzük az állami földek értékesítésével kapcsolatosan egy parlamenti eseti bizottság felállítását, amely a parlament ellenőrző funkcióját láthatná el ebben a kérdésben, és gyakorlatilag transzparens, átlátható módon folyna az állami föld értékesítése, ami - mint ahogy tudjuk - a kormány tervei szerint több száz milliárd forintos bevételt is fog majd eredményezni.

(17.00)

Mi azt gondoljuk, hogy ha ebben egy eseti bizottságot tudunk felállítani, amely a parlament - még egyszer mondom - ellenőrző jogkörét ezen keresztül tudná gyakorolni, az mindenképpen jó megoldás lenne. Eppen ezért azt szeretném kérdezni tehát a Fidesztől, a kormánytól és öntől, miniszterelnök úr, hogy fontos-e az átláthatóság önöknek, támogatja-e azt, hogy egy eseti bizottságot állítson fel a parlament, és ezen keresztül ennek a - még egyszer mondom: nagy volumenű és nagy horderejű - kérdésnek az ellenőrzését is el tudná végezni a parlament. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Ami a dolog technikai részét illeti, miután a magyar parlamentnek van Mezőgazdasági bizottsága, annak meg van ellenőrzési albizottsága, ott a munkát el lehet végezni.

Ami a dolog érdemi részét illeti, bár az előbb már egy képviselőtárssal az ön frakciójából lefolytatam ezt a vitát, de miután ön megismételte az állításokat, így ha nem veszi udvariatságnak, én is erre kényszerülök. Tehát meg kell ismételnem, hogy mi

megértjük, hogyha önök a mezőgazdasági termőföld állami tulajdonban tartását pártfogolják, hiszen önök vették el a magántulajdonosoktól *(Derűtség a kormánypartok soraiban.)*, nyilván védeni akarják azt a döntésüket. Ebben nincsen semmi rendkívüli, a politikában ilyen van. Mi meg azt gondoljuk, hogy inkább a gazdáknak kellene odaadni ezt a földet.

Ez a véleménykülönbség közöttünk fennmarad. Én csak azt tudom önnek mondani, hogy mi egy százéves kisgazdaprogramot hajtunk végre, szándékaink szerint átlátható módon. Megismételtem: nyilvános árverések vannak, arra kérem önöket, hogy amennyiben ezek a konkrét árverések érdeklik önöket, miután ezek nyilvánosak, ott mindent megtekinthetnek, minden átlátható, minden transzparens, minden nyomon követhető. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr válaszáat. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én egyébként 1978-ban születtem, tehát én nem nagyon tudtam volna elvenni semmit, de ettől függetlenül *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiban.)*, de annak a bizonyos mezőgazdasági ellenőrző albizottságnak, a Mezőgazdasági bizottság ellenőrző albizottságának én vagyok egyébként az elnöke. Sajnos, nem nagyon szoktunk tudni határozatképes ülést lefolytatni, mert a fideszes képviselőtársaim nem szoktak eljönni erre az ellenőrző albizottsági ülésre. Néha előfordul, de nem ez a jellemző.

Mindazonáltal mi szeretnénk, hogyha transzparens és átlátható lenne legalább ez az értékesítés, ami, még egyszer mondom, egy nagy volumenű dolog, és több százmilliárd forintos bevételt is eredményezhet. Eppen ezért, ha önöknek nincs takargatnivalójuk ebben az ügyben, hogyha ebben nincs semmilyen fideszes mutyi, nincs semmilyen újabb földrablás, hogyha nem a fideszes klientúrát akarják földhöz juttatni, akkor kérem, támogassa azt, hogy egy eseti bizottságot felállíthasson a parlament, és ezen keresztül tudjuk a parlamentnek ezt az ellenőrző jogkörét ellátni. Utána joggal mondhatja ön, miniszterelnök úr *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy lám, az ellenzéki képviselők farkast kiáltottak ott, ahol nem is volt farkas.

Ezért kérem, hogy támogassa azt, hogy eseti bizottságot állíthassunk fel. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nekem nem tisztem, hogy tanácsokat adjak természetesen az ellenzéki képviselőknek, de a farkaskiáltással jobb

óvatosnak lenni, mert a végén elviszi az embert a farkas. Ennyit erről.

De nem akartam önt megbántani az előbb. Én nem mondtam azt, hogy ön valaha is padlást söpört volna vagy köze lett volna ahhoz, hogy kulákosítottak, vagy hogy elvették volna az egyébként földosztás útján megszerzett kisbirtokokat az akkori gazdáktól. Ezt én nem állítottam, hogy ön személy szerint ebben érintett. *(Dr. Szakács László: De! Azt mondta, hogy önök!)* Mint ahogy én sem vagyok érintett abban, hogy száz évvel ezelőtt született egy kisgazda-program, amit a mi politikai elődeink megírtak. Eből nem következik az, hogy ne képviselhetnénk egyébként a mi életünket megelőzően keletkezett gondolatokat meg politikai irányzatokat. Így épülnek fel a politikai családok.

A miénk egy kisgazda-kereszténydemokrata polgári irányzat, amely azt gondolja, hogy ott, ahol lehet és ott, ahol értelmes, a magántulajdonnak adjunk elsőbbséget. Önök meg el szokták venni ezektől a rétegektől a vagyont, hol így, hol úgy. Ez a politikai családjaink története. Én nem akartam erről vitát nyitni, nem is én hoztam fel ezt a témát, de ha már idehozta, csak azért, hogy érthető legyen, hogy önök miért gondolkodnak ismét téveszékben meg állami gazdaságokban, kénytelen voltam ezt a történelmi háttérrel itt megemlíteni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Trafik meg a többi, miniszterelnök úr!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: **„Így loptok ti: fideszes korrupció az állami földeladásoknál”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A mai napon a jobbikos felszólalások rendre a Fidesz közeli korrupcióról szólnak, és az a helyzet, hogy ha ezt a tematikát végig akarjuk vinni, akkor bizony a ciklus végéig adtak önök elég municiót, hiszen minden területen tombol a korrupció, és ez így van a vidékfejlesztés és a mezőgazdaság területén is. Nem volt könnyű dolgom, amikor idő hiányában egy-egy ügyet kellett kiemelni, és nem azért, mert olyan kevés lenne, hanem bővelkedtem a lehetőségekben.

Mészáros Lőrinc tündöklése mindenképpen megér még egy történetet itt, a Ház falai között. Félreértés ne essék, minden, a szakmáját szerető és azt jól végző munkásembernek abszolút a tisztelője vagyok, de azért az ország vagy inkább az univerzum leginkább tündöklő, és a pályafutásában a leginkább felfelé ívelő gázszerezőnek a munkásságát azért mégiscsak érdemes még egyszer idehozni.

Ez a hihetetlen sikertörténet talán az agráriumban volt leginkább tetten érhető, amikor is az önök kedvenc vállalkozója minden pályázaton tarolt, legyen az éppen a földpályázatok ügye, vagy bármilyen

EU-s vagy hazai támogatás. Egyébként csak az állami földekből 800 hektárt vitt el a helyben élő családi gazdálkodók elől, akiket ugyan önök ma már többször szóban megvédték, a gyakorlatban pedig láthatjuk, hogy a teljes Váli-völgyet ez az egyetlen úriember és érdekeltsége vitte el azok elől a helyben élő családi gazdálkodók elől, akiket valóban segíteni kellene.

Az újdonsült Csák Máté közel 3 ezer hektáron gazdálkodik, és nemcsak gázszerező tevékenységéből és az agráriumból vált híressé, hanem bizony birodalma terjeszkedik. Nemrég éppen vetélytárs nélkül nyert meg egyébként nettó 10 milliárd forint értékben egy Békés megyei gátfelújítást, így joggal kérdezem miniszterelnök úrtól, hogy amikor az önök rokonai, barátai bővelkednek az EU-s és hazai százmillió forrásokból, akkor mikor jut végre a valóban helyben élő kis és közepes családi gazdálkodóknak is némi falat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először kezdjük azzal, tisztelt képviselőtársam, hogy van néhány pont, ahol ön nem mond igazat. A Váli-völgyben, különösen a mi falunkban, ahol korábban egyetlen volt állami gazdaságból maradt jogi személyiségű társaság bérelte a termőföldet, most több mint 30 gazda gazdálkodik, egyből lett több mint 30. Ez sajnos nem illik abba a véleménybe, amit az előbb ön itt elmondott.

Nekem nem tisztem, hogy a felcsúti polgármestert megvédjem, de azért annyit szeretnék mondani önnek, hogy 700 embernek ad munkát, és abból 500 ember a mi környékünkön lakik. Nagy bajban lennénk, hogyha egyébként nem lenne ilyen sikeres nagyvállalkozó a környékünkön. Úgyhogy inkább örülünk a sikerének, mi, akik ott élünk, és nem pedig irigyeljük, úgy, ahogyan azt ön teszi.

Ugyanakkor meg kell jegyeznem azt is, hogy természetesen, miután a gyanúk, korrupciók, visszaélések nem fogadhatók el, ha önnek bármilyen konkrét ügyről tudomása van, önnek kötelessége, képviselői esküjéből fakadó kötelessége a szükséges jogi lépéseket megtenni. Erre biztatnám. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzás illeti meg képviselő urat. Parancsoljon, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Számtalan esetben tettünk egyébként feljelentéseket. Az, hogy önök a jogszabályokat úgy igazították a korábbi kétharmad birtokában, hogy bizony sokszor nem minősül jogszabályba ütközőnek, amit tesznek, ez nem azt jelenti, hogy erkölcsös vagy elfogadható lenne. Az a 800 hektár például, amit Mészáros Lőrinc és érdekeltsége

elvett a helyiek elől, az lehet, hogy jogszabályban megfelelő, de azt hiszem, sehogy nem nevezhető erkölcsösnek vagy éppen a kis és közepes családi gazdálkodók támogatásának.

Miniszterelnök úr, amióta önök kormányoznak, a támogatás, a pályázat és a közbeszerzés gyakorlatilag a korrupció szinonimájává vált, egy Jobbik-kormányának majd ezt is helyre kell tennie. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Miniszterelnök úr, egy kérdésre azért remélem, hogy kapok érdemi választ: ha Mészáros Lőrinc ön szerint kérges tenyerű gazdálkodó, márpedig többször elmondta, hogy az, akkor szeretném megkérdezni miniszterelnök urat, hogy én szerelhetem-e esetleg önnél a gázt. *(Derűltség a Jobbik soraiban.)* Köszönöm. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illet meg miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha szükség lesz rá, szólni fogok. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* Mindenesetre előrébb vagyunk, mert ön visszavonta a kérdése első felében tett vádját, mert az előbb azt mondta, hogy akkor minden törvényes volt, csak nem erkölcsös. Ez nem korrupció. Erről vitatkozhatunk, hogy valami, egy jogszabály erkölcsi tartalma helyes vagy nem, de ez nem azonos a jogszabály megsértésével, ami korrupció. Úgyhogy elfogadom a visszavonulását.

(17.10)

Ellenben szeretném világossá tenni, hogy azért mégiscsak furcsa dolog, hogy itt van például a mi Váli-völgyünk, ahol 35-en bérelnek most földet a korábbi nagybirtokosok helyett, és a Jobbiknak ez nem tetszik. Föl kell tenni a kérdést: mióta lettek önök a nagybirtokosok szószólói? Miért támadják önök a kis- és középgazdálkodókat? Az a helyzet, hogy önöknek van újdonsült nagybirtokos támogatója, úgy látom, meglehetősen befolyásos. Úgyhogy én csak annyit kérdeznék öntől: hogy ízlik a zsoldoskoszt? *(Derűltség és nagy taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Hogyan teljesít a magyar turizmus?**” címmel. Miniszter úr halaszt-hatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzés-re:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Töretlen a növekedés a turizmusban, az augusztusi és

az első nyolchavi adatok alapján az idei ismét rekordév lehet az ágazatban. Az elmúlt időszakban pozitív irányban változtak Magyarország idegenforgalmi mutatói. A növekedés jelentősebb részét a külföldről érkező turisták generálják, de látványosan javul a belföldi turistaforgalom is. A vendégszám emelkedésével természetesen növekedtek a bevételek is. A SZÉP-kártyával történő fizetések száma és összege is növekedést mutat, ami azt jelzi, a kormány jó döntést hozott, amikor 2012-ben bevezette a kártyát a béren kívüli juttatások rendszerébe.

A pozitívnak ígérkező nyári eredmények után Magyarország jó földrajzi adottságainál fogva talán bízhatunk az őszi időszak kedvező alakulásában is. A wellness-, gyógy- és fürdőszolgáltatások határozottan komoly vonzalmat jelentenek, hiszen jelentős kapacitásbővülés zajlott le az elmúlt években e szolgáltatások területén is. A kereskedelmi szálláshelyek férőhelyeinek már 10,5 százaléka gyógy- és wellness-szállodákban található.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, konkrétan milyen eredményeket ért el hazánk a turizmus bővülésében, milyen turizmusra fordítható uniós fejlesztési lehetőségek nyílnak meg az előttünk álló időszakban. Tisztelettel várom államtitkár úr választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A turizmus teljesítményének különös jelentősége van országunkban, és nemcsak a tekintetben, hogy a gazdasági növekedést hogyan javítja és hogyan erősíti, mennyi embernek ad munkát, mennyi vállalkozó tud bevételt szerezni és ezáltal adót fizetni a költségvetésbe, hanem valamiért úgy gondolom, hogy a magyar embernek az önbizalma is jobb, ha sok vendéget, sok turistát fogadhat az országban.

Ugyanaz, mint otthon, hogy vendégszeretők vagyunk mindannyian, és ezáltal az ország is vendégszerető, hiszen Magyarország történelmét, kultúráját megismerni, gyógyvizét élvezni, gasztronómiájával megismerkedni, azt gondolom, hogy különleges élmény.

Az ez évi számok teljes egészében alátámasztják egyrészt a turizmus terén tett teljesítményünket, tehát a turizmusban dolgozók teljesítményét, a turizmusban dolgozó vállalkozások fejlesztéseit, és úgy gondolom, hogy a kormányzat támogatási politikáját, amit az elmúlt években megtett, hiszen az ilyen vendéglátókat jelentősen támogatta a kormányzat, illetve az ön által említett SZÉP-kártya bevezetése is egy pozitív döntés volt. Engedje meg, hogy ezt számokkal is alátámasszam. Míg tavaly nyáron egymillióan költöttek a SZÉP-kártyával, addig az idén már meghaladta az 1 millió 200 ezret, a feltöltés pe-

dig meghaladta a 70 milliárdot az elmúlt évi 65 milliárddal szemben.

Úgy gondolom, hogy egymásra talált a kormányzat és a turizmus ágazata, és ezáltal hoznak kiváló eredményeket, egyértelmű célja a kormányzatnak ezeknek az eredményeknek a fenntartása, mi több, növelése, minél több turista érkezzen Magyarországra. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Mindez azt jelenti, hogy a turizmus Magyarország stratégiai ágazata, és a kormány ennek megfelelően kezeli a turizmust mint stratégiai ágazatot, és a kormány támogatáspolitikája is ennek megfelelően alakult ki. A turizmus általános növekedése reménység szerint újabb és újabb térségeknek a bekapcsolódását és fejlődését is jelentheti, például a választókerületemben a Dráva menti turizmus, illetve ökoturizmus fejlesztése esetén is.

Bízom benne, hogy a következő évek kiszámítható támogatáspolitikája segítségével a magyarországi turizmus és ezen belül újabb és újabb régiók fejlődése töretlen lesz, és elérhetjük majd a kitűzött céljainkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A külföldi turisták mellett, amiről beszéltem az előző két percben, természetesen nagyon fontos az, hogy a belföldi turizmus is élénküljön, és a belföldi turizmus is növekedjen, ami egyébként jellemző az elmúlt években. Erről szól valójában a SZÉPKártya.

Nagyon fontos az, hogy fenn tudjuk tartani ezt a színvonalat, és a színvonal-növekedést is tudjuk biztosítani. Ehhez fejlesztések kellenek. A 2014-2020-as időszakban mintegy 300 milliárd forint rendelkezésre állni a turizmus fejlesztésére, de az egyéb operatív programokban is közvetett módon is a turizmus részesülni fog a fejlesztési lehetőségekben. A kormány nagyon bízik abban, hogy ezen vállalkozások ezeket a fejlesztési forrásokat mielőbb el tudják érni és a meglévő szolgáltatásaikat bővíteni, a minőségüket pedig fejleszteni, és ezáltal a turizmus eredményeit javítani tudják a következő időszakban is. Köszönöm kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterel-

nökséget vezető miniszterhez: „**Hogyan ellenőrzi a kormány közeli kifizetőhely pénzosztását?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára L. Simon László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét *(Ikotity István: Igen.)*, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Miközben az LMP egyre több információt derít ki Andy Vajna homályos kaszinó-ügyleteiről, utánanézünk a Szerencsejáték Zrt. pénzosztási gyakorlatának is. Korábban maga a nemzeti lottótársaság, majd idén januártól a jogutód Szerencsejáték Service Nonprofit Kft. kezeli a beérkező támogatási kérelmeket. A lottózók pénzének egy részét ugyanis különböző szervezetek támogatására fordítják, havonta százmilliós nagyságrendben. A nonprofit kft. vezetője egyébként a szegényekkel kapcsolatos kijelentéséről elhíresült Zsiga Marcell, korábbi fideszes országgyűlési képviselő, havi másfél millió forintért.

Bár sok információt megtagadtak tőlünk, a támogatottak listáját mégis megkaptuk. Ezt olvasva sokszor elkerekedett a szemünk. Felsorolni nem lenne most idő, de számos példát láttunk a közhasznú tevékenységet nem végző, talán a nem szerencsejáték-függőkön segítő szervezetek nagylelkű támogatására. A kormány közeli szervezetektől kiindulva, a különböző fideszes vezetésű sportklubokon keresztül a teljesen kamunak látszó cégekig bezárólag sokan kaptak sokmillió támogatást. Jól járt a Századvég, jól jártak államtitkár úr, L. Simon László kötődései, de jól járt a hódmezővásárhelyi önkormányzat is. De mi köze nekik a játékosvédelemhez, a szenvedélybetegek segítéséhez? Miért a Századvég kapja a tízmilliókat, miért nem a karitatív szervezeteknek adják ezt is? Hogyan válhatott a nemzeti lottótársaság is kormány közeli kifizetőhelyé? Szó se róla, számos karitatív szervezetet, egészségügyi intézményt támogattak, viszont a jó célok közé rejtették a haveri kör pénzelését.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ellenőrzi-e a kormány Zsiga Marcellék felelőtlen pénzosztását? Meddig hagyják kormány közeli kifizetőhelyként működni a Szerencsejáték Zrt. cégét? Várom válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(17.20)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A Szerencsejáték Zrt. a magyar állam egyik leg-

fontosabb gazdasági társasága, vállalata, amelyik jelentős profitot termel. Itt jegyezzük meg, hogy a Szerencsejáték Zrt. által megtermelt játékadóbból tartja fenn a magyar állam többek között a Nemzeti Kulturális Alapot, hiszen az ötös lottó adóbevételeinek 90 százalékát a Nemzeti Kulturális Alap kapja meg gazdálkodási céllal, és a Nemzeti Filmalapot is, hiszen a hatos lottó nyereményadójának egy részéből gazdálkodik a Nemzeti Filmalap is. Én azt gondolom, hogy ezek olyan stratégiai jelentőségű célok, amelyek a magyar kultúra érdekét szolgálják, és amelyeket mindenképpen támogatni kell.

Tisztelt Képviselő Úr! Én is olvastam az elmúlt napokban azokat a cikkeket, amelyek a Szerencsejáték Zrt. támogatási politikájával foglalkoznak. A Szerencsejáték Zrt. egyébként a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz tartozik, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium tudomásom szerint megfelelő módon folyamatosan ellenőrzi a Szerencsejáték Zrt. gazdálkodását, működését és támogatási politikáját, és abban semmilyen kivetnivalót nem talált.

Szerintem ön is elmondta az előbb a kérdésben, hogy rendkívül fontos szociális, rendkívül fontos közjóléti, egészségügyi, sport- és kulturális programokat támogat, és nagyon sok olyan nemes ügy mellé állt az elmúlt években a Szerencsejáték Zrt., amelyek valóban támogatásra méltóak voltak.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha már szóba hozta az én személyemet, én azt tudom önnek mondani, hogy én büszke vagyok arra, hogy az életemből öt évet a Kortárs folyóirat szerkesztőségében tölthettem el, ez egy nagy múltú, 1957 óta létező irodalmi folyóirat, ebben a lapban szerkesztő voltam évekig, hat éve nem vagyok a szerkesztőség tagja; az, hogy néhány millió forint támogatást ez a folyóirat is kapott a Szerencsejáték Zrt.-től, nagyon helyes. Remélem, hogy a jövőben is támogatni fogják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem vontuk kétségbe azt, hogy a Szerencsejáték Service Kft.-nek van olyan tevékenysége, ami bizony nagyon hasznos és nélkülözhetetlen tevékenység, azonban arra utaltam, és ismét felteszem ezt a kérdést önnek, hogy miért működik egy kormány közeli kifizetőhelyként, miért teszi meg azt, hogy - akkor konkrét számokat idézek - 35 millió forintot kapott nemrég összesítve a Századvég Alapítvány.

Nyilvánvalóan ennek a kormányközelségét nem kell megkérdőjelezni. A sportklubok és a kormánypárti vezetésű városok vezetése ugyanígy támogatásokat kapott. Mi indokolja azt, hogy egy kormány közeli kifizetőhelyként tartják ezt a szervezetet, illetve nagyon sok ilyen jellegű tevékenységet folytat, és nyilvánvalóan egy országos botrány ennek a működése, valamilyen módon szeretnék-e ezt ellenőrizni,

megakadályozni azt, hogy a jövőben ekként működjön. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én úgy látom, hogy ugyan teljesen egyértelműen és tisztességesen válaszoltam a kérdésére, ön nem kíván az álláspontján változtatni. Maradjunk annyiban, hogy az ön véleménye az, hogy ez egy kormány közeli kifizetőhely.

De én visszakérdezek: kormány közeli fontos kulturális műhelyek, szellemi műhelyek, közösségek, ön által kormány közelinek titulált sportegyesületek nem kaphatnak támogatást egy gazdasági társaságtól, amelynek egyébként az állam a tulajdonosa? Természetesen kaphatnak kormány közeli is és kormánykritikusok is, és mi a magunk részéről normális emberként a világot nem úgy osztjuk fel, hogy kormány közeli kulturális folyóiratok vagy nem kormány közeli kulturális folyóiratok, hanem úgy, hogy értéket teremtő kulturális folyóiratok. Nézze meg a Nemzeti Kulturális Alapnak, nézze meg az Emberi Erőforrások Minisztériumának a támogatási stratégiáját, és látni fogja, hogy önmagukat baloldaliként, önmagukat liberálisként, önmagukat konzervatívként pozicionáló szellemi műhelyek egyaránt kapnak támogatást. Szerintem ez így helyes, ennek így is kell maradnia, és szerintem azok, akik értéket teremtenek, joggal fordulnak támogatásért a Szerencsejáték Zrt.-hez is vagy másokhoz is. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Gyopáros Alpár és Hörcsik Richárd, a Fidesz képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Jelentősebb nemzetközi távközlési együttműködés**” címmel. A miniszter úr halasztathatatlanság közfeladat ellátása miatt válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az International Telecommunication Union, magyarul a Nemzetközi Távközlési Egyesület az ENSZ legfontosabb infokommunikációs területén működő globális intézmény, amelynek feladata a nemzetközi távközlési együttműködés segítése.

Nem véletlen, hogy az idén október 15-én Budapesten rendezték meg a szektor egyik legjelentősebb nemzetközi szakmai kiállítását és konferenciáját, az ITU Telecom World 2015-öt. Ennek az eseménynek, mint olvastuk, kiemelt célja a kkv-k támogatása, a globális kapcsolatok bővítése és az innováció felgyorsítása volt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Jól tudjuk, hogy a kormány kiemelten támogatja a feltörekvő magyar fiatalokat, ennek érdekében a Külgazdasági és Külügyminisztérium és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kezdeményezésére a rendezvény kiemelt programjaként rendezték meg a Next Generation Dayt, amely egy nyílt nap keretében a magyar vállalkozók és főleg az egyetemisták számára ingyenes részvételt biztosított. Magyarország számára az ITU Telecom World azért is meghatározó, mert a szektor kiemelten fontos a magyar gazdaság számára, és egyre jelentősebben járul hozzá az állampolgárok életminőségének a javításához. Tudjuk, hogy a kkv-szektor bonyolítja az eladások több mint 95 százalékát, a munkaerő mintegy 70 százalékát foglalkoztatja és a fejlődő országokban a munkahelyek mintegy 80 százalékát adja, ráadásul az infokommunikációs és az IT-ipar alkotta szektor a magyar GDP mintegy 12 százalékát adja.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, hogy várható-e a közeljövőben az infokommunikációs és távközlési szektor területén jelentősebb fejlesztés, és kérdezem, hogy a kkv-k sikerei mennyiben járulnak majd hozzá a magyar gazdaság eredményeihez.

Várom a megtisztelő választ. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! A válaszom röviden az, hogy igen. A nemzeti infokommunikációs stratégia és a digitális nemzeti fejlesztési program, közismerten a digitális Magyarország négy fő pillére a következő: egyrészt szélessávú internet-hozzáférés a magyar háztartásokban 2018-ig; a digitális közösség és gazdaság kialakítása; az e-közzszolgáltatások bővítése, vagyis hogy az állampolgárok minél szélesebb körben tudjanak online ügyintézni; illetve a digitális tudás, készségek fejlesztése a köznevelés és a felsőoktatás területén.

Azt kell mondanom, hogy amikor ezeket a célokat megosztottuk az ITU főtítkárával, akkor olyan szinten elismerést kapott Magyarország, hogy szerintem az egyik első fejlett ország lesz a világon Magyarország, amely ha ezeket a célokat eléri 2018-ig, erre mindenképpen büszkének kell lennünk. Ez nyilván közép- és hosszú távon meg fog térülni a magyar nemzetgazdaság szempontjából is, és tudást fog létrehozni.

A következő fő fejlesztési irányokat határoztuk meg, amelyek ugyanezekhez a pillérekhez csatlakoznak: egyrészt az intézmények hálózati hozzáféréseinek, kapcsolatainak fejlesztése; a kormányzati hálózatok konszolidációja és kapacitásfejlesztése; az IKT-szektor területén az oktatási intézmények és a vállalkozások közötti együttműködések támogatása; az előállított termékek és szolgáltatások piacosításának

az ösztönzése; startup cégek nemzetközi piacra lépése, szakértői, mentori hálózat kialakítása; illetve a mikro-, kis- és középvállalkozások nemzetközi piacokra való belépésének támogatása. A digitális gazdaság fejlődése területén motivációs, szemléletformáló, kompetenciafejlesztő programokat tervezünk a kkv-knak, vállalati komplex infokommunikációs, mobilfejlesztési programoknak a támogatását, illetve a digitális közösségi hozzáférés növelését, közösségi internet-hozzáférési pontok létrehozását, illetve online kormányzati, közigazgatási és e-egészségügyi szolgáltatások terjedésének az elősegítését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tehát ahogy hallottuk, a digitális nemzeti fejlesztési program célja a digitális Magyarország létrehozása, amely három szektornak az együttműködését jelenti: a kormányzati, az intézményi és a piaci szereplők közös vállalkozása, és ez a program magában foglalja a 2020-ig tartó uniós és hazai forrásokból megvalósítandó összes infokommunikációs fejlesztést.

Ahogy az egyik konferencián a miniszterelnök úr bejelentette: a kormány 2020-ig mintegy 130 milliárd forintot szeretne erre a fejlesztésre fordítani.

(17.30)

Reméljük, hogy ez az elkövetkezendő időkben elegendő forrás lesz például a szupergyors internet elérhetővé tételére minden magyar háztartás számára. Talán még a másik dolgot szeretném kiemelni, hogy erre a legnagyobb szükségük a magyar kis- és középvállalkozásoknak van, hiszen így tudjuk őket versenyben tartani az elkövetkezendő időben. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Képviselő úr, valóban így van, a kkv-kra mindenképpen támaszkodnunk kell, elsősorban azért, mert a kkv-k remélhetőleg egyre nagyobb részét fogják a magyar nemzetgazdaságnak adni, illetve nagyon fontos azt látni, hogy ami ebben a szektorban, az ITU-szektorban történik, az nemzeti hozzáadott értékben nagyon komoly, mert gyakorlatilag zéró alapanyagból, tudás segítségével adnak százszázalékos értéket ebben a tevékenységben. A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretében az ITU és az EU is ilyen prioritásokat határozott meg, ami teljesen egybevág a magyar kormány szándékával. Az állam pályázatok kiírásának segítségével fogja a kkv-szektorot segíteni. Itt kutatás-fejlesztésben,

startupoknak a létrehozásában, speciális új technológiák bevezetésében Magyarország versenyképessége és Magyarország jóléte is növekedni fog egyúttal.

Az, hogy a Nemzetközi Távközlési Egyesület - ami most már 150 éves egyébként - idehozta Magyarországra az éves konferenciáját, önmagában nagyon nagy megtiszteltetés számunkra, és az, hogy ilyen tartalommal tudtuk megtölteni, hogy több mint 60 országból jöttek ide, több mint négyezer résztvevő ismerte meg Magyarországot és azt, hogy milyen irányba tart a szektor Magyarországon, ez egy hatalmas eredmény, és erre mindannyian büszkének kell lennünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mégis ki a fontos?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Igen, persze.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az új menzarendelet kapcsán egyre több hír és információ lát napvilágot arról, hogy sótlan, íztelen, ehetetlen az étel, és ezért a gyermekek nem eszik azt meg, így sokszor éhesen mennek haza. Intézményenként, közétkeztetést végző cégenként más-más a tapasztalat, de sokak szerint az eddiginél is rosszabb lett a menzák minősége, sok gyerek gyakorlatilag éheznek az iskolában, óvodában. Szegeden már petíciót is megfogalmaztak a szülők az ehetetlen menzakoszt miatt. Debrecenben két hét után válságtanácskozást hívtak össze a menza miatt.

Súlyos és beláthatatlan problémákat okozhat ez a jelzés, amely egy olyan civil szervezettől érkezett, amelyik a leghátrányosabb helyzetű településen élőkkel foglalkozik. L. Ritók Nóra, a mélyszegénységben élő gyerekeket segítő Igazgyöngy Alapítvány igazgatója azt nyilatkozta: „Katasztrofális a helyzet. Még a valóban rászoruló gyerekek sem eszik meg az újfajta ételeket. Ez pedig azt jelenti, hogy azok a gyermekek sem jutnak hozzá a kellő mennyiségű és minőségű tápanyaghoz, akiknek a családja anyagi helyzete miatt iskolán kívül sem tudja sok esetben biztosítani a megfelelő étkezést.”

Az alapelvekkel egyet lehet érteni, államtitkár úr, csak szeretnék kérdéseket feltenni. Mikor fogják figyelembe venni az utóbbi hetek jelzéseit? A rendelet figyelembe veszi-e azokat a speciális helyzeteket, ami Szeghalmon alakult ki, vagy mondjuk, azt a helyzetet, hogy a ma közétkeztetésben részesülő

gyermeknek több mint 30 százaléka a tej valamelyik összetevőjére allergiás? Nem álságos-e az, amikor egészséges közétkeztetésről beszélünk, hogy nem a fehér húsoknak és a vörös húsoknak az áfáját csökkentik 2016-tól, hanem a sertéshúsnak az áfáját?

Ön mit szól ahhoz az orvosi véleményhez, hogy legalább akkora problémát és betegségeket, hiánybetegséget okoz a só megvonása, mint az, amikor túlságosan sok sót fogyaszt az ember?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy mindenki, aki itt van a parlamentben, mindenki szeretné, hogy minél egészségesebb táplálékhoz szokjanak hozzá az iskolában étkezők és mindenki más, aki a közétkeztetésben vesz részt. Ezért alkottuk meg ezt a rendeletet, amelyik végre igyekszik sokkal egészségesebbé, változatosabbá tenni az étkezést az iskolákban is, sokkal több gyümölccsel, zölddel, egészséges alapanyaggal. Nyilván ennek a bevezetése csak fokozatosan történhet, ezért is toltuk ki legalább két alkalommal ennek a rendeletnek a bevezetését, hogy legyen ideje egyaránt az önkormányzatoknak és a különböző szolgáltatóknak, konyháknak, akik ezeket az ételeket készítik, felkészülni erre az átállásra. És direkt ezért fogalmaztuk meg úgy, hogy fokozatosan lép hatályba. Az utolsó hatálybalépési időpont 2021. Most 2015. szeptember 1-jén indítottuk el, és 2021-ig lép folyamatosan hatályba. Nyilván vannak olyan szolgáltatók, mint ahogy az ön tapasztalatai is mutatják, akik már most a 2021-es normák szerint főznek, és éppen ezért pont ez az átmeneti idő nincs meg, amíg mindenki a bölcsődében, az óvodában, az általános iskola alsó tagozatában hozzá tud szokni ezekhez az új ízekhez.

Egyrészt az mindenképpen rossz, ha az eddigi ételeknek csak a só adta meg az ízt, mert akkor az biztosan egy rosszul főző konyha volt, másrészt nyilván fokozatosság kell az átállásban. Viszont erre szükség van, mert ön is tudja, hogy minden harmadik-negyedik kiskorú már túlsúlyossággal küzd, és ez még inkább jellemző felnőttkorban. Sokaknak van felnőtt korban szív- és érrendszeri betegsége, magas vérnyomása, ezért pontosan a sok só vagy az olyan kényelmi termékek felelnek, mint például a levespor, amiből sok helyen főztek.

Mi folyamatosan figyelemmel kísérjük, ahogy ön ezt kérte, most is zajlik egy tájékoztató kampányunk, nemcsak azoknak, akik a gyerekeket menzán etetik vagy akik ott esznek, hanem azoknak a cégeknek, vállalkozásoknak is, akik főzik ezeket az ételeket, fotókkal illusztrált receptkönyvvel és mással próbá-

lunk segíteni, hogy hogyan tudnak megfelelni ennek a rendeletnek, de mégis ízletes ételeket főzni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, én háziasszony is vagyok, és az egészséges étel nem egyenlő az ehetetlen étellel. És az a bajom, hogy a rendelet nem veszi tudomásul a magyar konyha specialitásait. Itt nem csak a sóról beszélünk és nem csak a levesporokról. Amúgy lesz egy kezdeményezésem, az MSZP-frakciónak, mivel hogy onnan tudjuk megítélni azt, hogy miről beszélünk, ha magunk is szembesülünk vele, hogy a magyar Parlamentben a konyhákban szerint a rendelet szerint főzzenek nekünk is, mert ránk is ránk fér az egészséges étel, amikor itt ülünk, és akkor fogjuk tudni, hogy miről beszélünk. Szerintem ez egy nagyon helyes kezdeményezés lesz, majd mikor mi is azt esszük, amit a gyerekeinknek kell, akkor véleményt tudunk formálni róla.

A másik meg, nagyon álságos, államtitkár úr, az, hogy míg a kormány prominens személyei kolbásztöltő versenyekre járnak, birka-főző fesztiválra, ahol a zsírral teli ételek folynak ki a bográcsból és folyik a pálinka, addig a gyerekeinktől meg a hagyományos, úgymond egészséges ételeket is megvonják. Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért illeti meg államtitkár urat. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Háztörténeti pillanatban vagyunk, a rántotthús-vitában itt a Parlament falai között. Természetesen senki sem szeretné azt, hogy ne legyenek a hagyományos magyar ízek ott ezeken a konyhákban is. Ahogy ön még egy kicsit visszafogottabban és a realitásokhoz közelebb állóan az első felszólalásában mondta, voltak olyan konyhák régen is, akik jól főztek, és voltak, akik rosszul, és most is vannak konyhák, akik jól és rosszul főznek. Azért, mert kevesebb a só, a cukor és a zsír az új ételekben, ettől még lehet finom ételeket főzni. Ahogy ön is mondta, lehetséges az háziasszonyként is, hogy egészségesen és finoman főzzünk.

Ahogy mondtam, korábban is volt jó és rossz példa, most is van jó és rossz példa; van, aki rosszul értelmezi a folyamatos hatályba léptetését ennek a rendeletnek. Ezért indítottunk köztük mi is egy tájékoztató kampányt, hogy minél többekhez jusson el, hogy hogyan kell pontosan ezt a rendeletet betartani. És úgy hiszem, hogy máshol mások kétszeres-háromszoros összeget is adnak azért, hogy egészséges ételekhez jussanak, úgyhogy úgy gondolom, hogy

a fiataloknak, gyerekeknek, akiknek mi ezt garantáljuk - ugye, ön is tudja, hogy kilencven-egynéhány-ezer helyett már 300 ezer gyereknek ingyenesen adjuk ezt -, nos, nekik is jár az egészséges étkezés, és hogy ehhez tudjanak hozzászokni, de az is jár, hogy ezek finomak legyenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(17.40)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 39 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosítása a polgármesterek illetményének megállapításával kapcsolatban című T/4975. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak mint előterjesztőnek ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon örülök, hogy ön is bent van ezen a vitán.

A témája ezen törvényjavaslat-módosításnak az, amit nyilván önök is már jól ismernek, nevezetesen, hogy az 500 fő alatti, illetve az 500-1500 fő közötti lakosság számú helységek polgármestereinek jelentősen csökkent a javadalmuk a 2014-es választás után. A törvényben rögzített jövedelmi korlátok messze nem tükrözik azt a rendkívül sok munkát, azt a felelősségteljes, áldozatos munkát, amelyet ezek a polgármesterek végeznek a településükért. Előfordulhat olyan visszás helyzet is, hogy a településvezető az általa irányított közfoglalkoztatott munkavállalónál is kevesebb pénzt kap, abban az esetben, ha ő társadalmi megbízatású polgármesterként látja el a feladatát.

Meggyőződésünk, hogy e rendkívül fontos választott vezetői tisztség tekintélyét azáltal is megerősítené, hogyha méltó jövedelmet adnánk, garantálnánk törvényi szabályozással. Ennek érdekében javasoltam, javasoljuk a Háznak, hogy ezt a két említett településkategóriához tartozó illetményt emeljük érdemi módon.

Úgy gondolom, hogy ezek a polgármesterek - és ebben szerintem nincs vita közöttünk - sok esetben 0-24 órás szolgálatot látnak el településükön. Ennek ellenére a pénz, amit kapnak ezért a feladatért, oly kevés, hogy ebből önálló egzisztenciát fenntartani, megteremteni lehetetlenség. Miért mondom, hogy 0-24 órás feladat? Azért, mert nagyon sok esetben pont

a kistelepüléseknél nincs meg az az intézményi háttér, ami tudná segíteni a polgármester munkáját, így ők azok, akik sok esetben beteget kocsival bevisznek a kórházba, egyes falugondnoki feladatokat is ellátnak, a hivatali munka jelentős részét és az adminisztráció jelentős részét is ők végzik.

Ennek ellenére, mondom még egyszer, ebből a pénzből megélni nem lehet, ugyanakkor bizonyos előírások miatt nagyon sok fajta munkát nem is tudnak vállalni, hiszen az összeférhetetlenségi szabályok miatt nem tudnak egyes feladatokat, munkaköröket betölteni.

Vigh László képviselőtársunkkal nemrégiben voltunk egy közös zalai fórumon, ahol egyébként Sallai R. Benedek is ott volt, ő is meg tudja talán erősíteni a szavaimat, ahol az hangzott el, hogy a Fidesz kihelyezett frakcióülésén még a szeptemberi hónapban lesz ez a kérdés témaként felhozva, és egy olyan javaslat fog születni, amely ezt a kérdést rendezi oly módon, hogy az egyes településvezetők, akik bizonyos értelemben pluszfeladatokat vállalnak, pluszpénzhez is jussanak hozzá.

Azt gondolom, hogy az, hogy már felvetődött az önköb, hogy ezt a kérdést előbb-utóbb valamilyen módon, de rendezni kell, már jó. Az a gondolat, hogy több munkáért több pénz járjon, azért is visszás, mert ahogy az előbb is elmondtam, dolgoznak ezek az emberek nagyon sokat. Ha nem tudnak dolgozni, az éppen azért van, mert a törvény adta kereteken és lehetőségeken belül elmenniük máshová is azért, hogy egyáltalán meg tudjanak élni. Sőt, tudja, mit, államtitkár úr? Sajnos előfordul az is, és ez nem egy helyen történt meg, hogy azért mondott le polgármester, megválasztott polgármester a tisztségéből és ment el külföldre dolgozni, mert annyira méltánytalanul kevés az a pénz, hogy a családját nem tudta eltartani.

Azért mégiscsak szégyen ránk, törvényhozókra nézve, hogy olyan törvényt alkottunk, és nem hajlandók önkök ezt megváltoztatni, hogy egyes településvezetők ilyen méltánytalan helyzetbe kerüljenek! Ezért is javaslom tehát itt az előtünk fekvő törvényjavaslatot a tisztelt Háznak, hogy legalább adjanak rá lehetőséget, hogy tudjunk róla vitázni. Aztán, hogyha vannak módosító indítványok, tételezzük fel, hogy önkök máshogy látják a jövedelmi kategóriákat, más sávokat húznának meg, vagy tételezzük fel, hogy a társadalmi megbízatáshoz egy másfajta százalékot szeretnének meghatározni, ebben mi partnerek vagyunk. Én magam is kezdeményeztem azt egy másik törvényjavaslaton belül, hogy az 50 százalékot, ami a társadalmi megbízatáshoz jár, emeljük fel 75 százalékra. Sőt, azt is kértük volna, hogy legyen a költségvetés része, tudjuk, a 2. mellékletben van az szabályozva, hogy mit lehet általános működésre elkölteni, abból a kormányzat, a központi költségvetés finanszírozza meg a települési polgármesterek illetményét.

Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiából. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Írásban előre senki nem jelentkezett.

Kérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás jogával. *(Jelentkezésre:)*

Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A Hegedűs Lorántné képviselőtársam által felvázolt probléma nem új keletű, hiszen gyakorlatilag azt tapasztaltuk, hogy 2006-2010 között a korábbi jelölteknek eleve pusztán 74 százaléka indult el újra, és 2014-re még tovább csökkent a polgármesterjelöltek száma.

Nyilvánvalóan lehetett ennek politikai oka, hogy ezekkel a rossz feltételekkel miként is akarta megteremteni a Fidesz azt, hogy esetleges ellenlábasai ne induljanak el, de nyilvánvalóan így, hogy túl vagyunk a választásokon, jó lenne, hogyha most már rendezni lehetne ezt a rendszert.

Teljes mértékben méltatlannak és elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy a kistelepülések gondjából magukkal cipelő és azoknak megoldást kereső emberek nem tudnak megélni egy fizetésből.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy a Fidesz-kormányzat milyen vezetőket gondol ezeknek a településeknek az élére, tehát milyen településvezetőket válasszon a társadalom úgy, hogyha egy általános diplomás embernek, egy magasabb kompetenciájú embernek nem tudják a család neveléséhez szükséges minimális egzisztenciát megteremteni azokkal a fizetésekkel, amelyekkel egyáltalán el lehetne várni, hogy innovatív ötletekkel, vidékfejlesztési modellekkel, közmunkaprogramba vetett kreativitással megpróbálják a településeket minél inkább önálló foglalkoztatási irányba elvinni, fejleszteni, szépíteni.

A magyarországi településszerkezet történelmi hagyományaiból adódóan még mindig nagyon nagy számban tartalmaz ilyen kistelepüléseket. Sajnos ezeknek a demográfiai viszonyai egyre rosszabbak, és egyre nagyobb tiszteletet érdemelnek azok, akik ezen települések gondjait-bajait felvállalják.

Azt kérjük a kormányzattól és a kormánypartii képviselőtársaimtól, hogy a tárgysorozatba vételt szíveskedjenek támogatni, mert akkor még lehet pontosítani, egyeztetni és változtatni azon, ha legalább megnyílik a vita a parlamentben, hogy miként lehetne ezt jobban megcsinálni, hogyha van jobb elképzelésük.

Mi az LMP-frakció részéről támogatjuk, és örülünk a kezdeményezésnek. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt támogatja a tárgysorozatba vételt, több okból kifolyólag is, mert azt gondoljuk, hogy becsapták a kistélepülések polgármestereit, a kormányzat becsapta, mivel nagyon sok olyan adónemet elvett tőlük, amivel igazán tudtak volna sáfárkodni és azokat a pluszkiadásokat finanszírozni, amelyekkel mindenképpen tudták volna segíteni a településeiket. De továbbmegyek, mert akkor is becsapták őket, amikor a választásokkor nem adták meg azt az információt nekik, hogy hogy is lesz az indulás, és hogy lehet majd valamilyen fizetést kapniuk, pénzt kapniuk azért, amit dolgoznak. Azért látni kell, tudni kell, hogy azok a települési polgármesterek, akikről szó van, ők sérültek a legjobban az egész választási rendszerben, és jelen pillanatban is, mert nekik kell a legtöbbet áldozniuk a munkaidejükből, mert ők nem 8 órát dolgoznak ott a településükön, hanem ott élnek, és a nyugdíjasoknak a tűzifájára vagy éppen az étkezésükre, vagy éppen az óvodások fűtésére kell nekik figyelni. Tehát igazából annyi minden hárul rájuk, hogy lehetetlen azt mondani, hogy ők nem kaphatják meg azt a támogatást, amit egyébként az előterjesztés is tartalmaz. Ezért tehát mi mindenképpen támogatni kívánjuk.

Viszont nem tudjuk azt a részét támogatni, hogy különböző, olyan mondvacsinált feladatokat próbáljunk meg rátestálni a kistélepülések polgármestereire, hogy csak akkor kaphat különböző térítést és plusztérítést, hogyha mondjuk, a közfoglalkoztatottakra odafigyel vagy a közmunkásokra odafigyel és egyéb más dologra. Mi azt mondjuk, hogy adjuk meg egy autonóm önkormányzatnak azt, ami jár, autonómiát biztosítson az önkormányzatoknak a kormányzat, mert azt gondoljuk, hogy ennyi jár nekik. Ha ők elindultak egy olyan irányba, hogy felvállalták azt a nagyfokú munkát, amit ott a településen felvállaltak, akkor egy kormányzatnak kell segíteni ezt a feladatot, mert azt gondolom, hogy lemondtak önök az önkormányzatokról, a kistélepülések önkormányzatairól, és ha nem akarnak lemondani végképp a kistélepülések önkormányzatairól, akkor mindenképpen a tárgysorozatba vételt támogatni fogják. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, szintén kétperces időkeretben. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kétségtől rendkívül kényes témához érkezünk, hiszen mindig nehezen nyúl hozzá a politika az olyan kérdésekhez, amikor valamilyen szintű vagy rangú politikai szereplők, politikai vezetők számára fizetésemelésről kell beszélni, fizetésemelést kell megszavazni. Azon-

ban ez egy kivételes alkalom, hiszen most nem országos vagy területi, hanem helyi szintről van szó, azon belül is a kistélepülési szintekről.

Azt kell megérteni - valamennyi hozzászóló, felszólaló pedzegette már ezt -, hogy a kistélepülések polgármesterei lényegében a helyi közösségek pásztorai, egyfajta politikai mindeneként, politikai ezermesterként segítenek eligazodni az embereknek a mindennapok során. S többségében olyan előregező településekről van szó, ahol sok esetben az egészségügyi ellátás megszervezése, a kórházba való eljutás vagy a mindennapi élet apró-cseprő dolgaiban is segíteni kell a polgármesternek. Ez egy fővárosi kerületben, egy megyei jogú városban vagy megyeszékhelyen ismeretlen. Egy kistélepülésen ez a polgármesteri munkarend mindennapos részét képezi, és ezt soha semmilyen egyetemen, főiskolán nem tanítják, és soha semmilyen munkaköri leírásban nem szerepel.

Ezek az emberek ma gyalázatosan keveset keresnek, sok esetben a közmunkásbérhez képest is rendkívül méltánytalan az ő helyzetük, és őszintén szólva, a mai napig nem tudom megérteni és elfogadni azt, amit Orbán Viktor tavaly ősszel válaszolt itt egyszer Schiffer András felvetésére. A miniszterelnök úr szó szerint azt mondta, hogy ő az élete nagyobb részét egy 2 ezer lélekszám alatti településen élte le, és ilyen alapon tudja, tisztában van azzal, hogy nincs szükség főállású és tisztességesen megfizetett polgármesterekre. Hát, aki az élete nagyobb részét valóban ilyen méretű településen élte le, annak pontosan azzal kellene tisztában lennie, hogy nagyon is szükség van főállású polgármesterekre, szükség van tisztességesen megfizetett polgármesterekre. Ráadásul nem 100 százalékos vagy háromszoros-négyszeres emelést, hanem egy bő 15 százalékos emelést szeretnénk előirányozni.

Köszönjük szépen a támogató felszólalásokat, és reméljük, hogy a kormánypárti frakciók is elgondolkoznak ezen. Annyi mindent elvett már az elmúlt 25 év a kistélepülésektől, legalább a vezetőiket ne vegyék el. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Vas Imre képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, a parlament padsoraiban azzal mindenki egyetért, hogy a kistélepülések polgármesterei milyen sokrétű munkát végeznek, és nyilván abban is, hogy ezt a kistélepülési, de a nagyobb települési polgármesteri feladatot sem tanítják egyetlenegy iskolában sem. Tényleg a legnagyobb tiszteletünk a kistélepülési és a nagytelepülési polgármestereké. A problémát az előttem szólók már felvetették. Vannak olyan települések, például az 500 fő alattiak, ahol jelentősen csökkent a társadalmi megbízatású polgármesterek fizetése, az

501 és a 999 közötti települések esetében nagyon minimális mértékben csökkent az előző ciklushoz képest, a 1000-3000 közötti településeknél ugyancsak csökkent. Amit képviselőtársam benyújtott, annak az az egyik problémája, hogy nagyon közel hozza az 500 fős és a 9900 fős település polgármesterének a fizetését. Időközben változott az, hogy a kistelepeken is el lehet látni főállásban és társadalmi megbízatásban is a polgármesteri feladatot. Sajnálatos módon a javaslat rendkívül szűk körben nyitja meg az Möt. módosítását, és félok, hogy ha ezt a törvényjavaslatot próbáljuk módosító indítványokkal jobbá tenni, akkor olyan pontokhoz is hozzá kellene nyúlni, amelyek egyébként nincsenek megnyitva, és szó szerint nem is függenek össze a polgármesteri fizetésekkel, csak áttételesen.

Egyébként megerősíthetem, hogy a Fidesz-KDNP és a Belügyminisztérium is dolgozik a probléma megoldásán, de egy korántsem egyszerű problémáról van szó, tekintettel arra, hogy ezeket az embereket így választották meg. És felvetődik az a kérdés is, hogy mennyire és milyen mértékig szabad a választások után ehhez hozzányúlni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő asszonyt mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Hegedűs Lorántné: Igen.) Megadom a szót kétperces időkeretben. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Nagyon szépen köszönöm minden olyan képviselőtársamnak, aki támogatólag szolt hozzá ehhez az indítványhoz. Nagyon sajnálom, hogy államtitkár úr, noha itt van közöttünk, nem szolt hozzá. Nyilván van valamilyen véleménye, és nagyon vártam volna, hogy most elmondja itt nekünk. Azt gondolom, hogy amennyiben a vélemény kinyilvánítása elmarad, az felveti annak a lehetőségét is, hogy ezt a kiszolgáltatót helyzetet - bár ez valószínűleg nem lehet a céljuk - fenntartsák, sőt kiépítsék. A feudális viszonyok egyfajta megerősítéséről van szó azáltal, hogy bizonyos fideszes tartományurak vazallusaiként működjenek a kistelepeken, illetve az azokat irányító polgármesterek. Vas Imre képviselőtársamnak hadd válaszoljak. Maga az Möt. az, amely ennyire szigorúan és röviden szabályozza a polgármesterek fizetését, ezért tehát én csak ezt tudom módosítani. Más egyéb felvetésem is volt. A társadalmi megbízatás kapcsán pedig engedjen meg nekem egy mondatot. Igen, mi 15-15 százalékkal emeltük a két alsó kategória arányát. Azért tettük ezt, mert ez a két alsó kategória olyan szegény településeket feltételez, ahol a polgármesterek nem tudják a munkát főállásban elvállalni, mert a települések nem tudják kigazdálkodni saját költségvetésből a főállású polgármestert. Ehhez képest annak csak az 50 százalékát kapják meg az ott dolgozó polgármesterek, ezért gondoltuk ezt a két kategóriát jelentősen emelni. Nem igaz az, hogy emiatt olyan aránytalansá-

gok alakulnának ki a rendszerben, amit ön mondott. Én nagyon várom azt az előterjesztést, amit már annyiszor mondtak. Lassan már másfél éve ígéretik, hogy ezt megoldják. Higgye el nekem, nem olyan bonyolult dolog.

Sallai képviselőtársam egyszer, én magam kétszer, s talán még az MSZP-frakció is benyújtott már ilyen jellegű módosító indítványt, ezeket önök egyetlenegyszer sem támogatták, hanem mindig csak arról van szó, hogy majd, majd. De mikor? - ezt kérdezem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvénynek a nemzeti földvagyon védelméhez szükséges módosításáról szóló T/6080. számú törvényjavaslat **tárgysorozatba vételéről**. A tárgysorozatba vételt a Mezőgazdasági bizottság utasította el.

Először megadom a szót Sallai R. Benedeknek mint előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A termőföld-privatizációról viszonylag sok szó esik mostanság a közéletben, és a mai nap folyamán itt a parlamentben is volt erről élénk vita. A saját véleményemet nyilvánvalóan már próbáltam kommunikálni, hogy szerintem egy agyament idiótáság, és nem volt egy korrekter javaslat a Magosz részéről az, hogy ezt egyáltalán felvetette. De mondom, ez a saját véleményem. Ugyanakkor tudomásul kell vennem, hogy az országot kormányzó erők, a Fidesz és a KDNP politikai erői azok, akiknek számos dologban döntést kell hozni és felelősséget kell vállalni.

Tudomásul véve azt, hogy az állami termőföldek értékesítésére van igény, szerettem volna egy konstruktív javaslattal élni, amely talán elfogadható a Fidesz és a KDNP frakciói részére is. Az a határozott véleményem, nem ördögtől való az, ha az állam ad el földet. Szerintem azt nem szabad felvállalni, hogy az összes érdemi szántójától - ahol mezőgazdasági termelés zajlik, ahol az ország élelmiszer-biztonságát meg tudja teremteni - megszabadul. Emiatt az NFAtörvény módosítása kapcsán arra tettem javaslatot az előttünk lévő törvénytervezetben, hogy korlátozzuk az eladás lehetőségét azzal, hogy meghatározzuk, mit adjunk el. Elsőként is nem tartottam korrekt dolognak azt, hogy a kormány rohamtempóban úgy tette meg ezeket a lépéseket és úgy hozta meg a döntéseket, hogy a helyi önkormányzatokat, ahol ezek a földek vannak, jóformán meg sem kérdezte. Nem kérdezte meg, hogy van-e szükségük földre, tudnának-e azzal valamit kezdeni, lehetne-e helyi foglalkoztatásra használni ezeket a termőföldeket. Ezért nyilvánvalóan azt gondoltam, hogy ne lehessen eladni olyan

földet, ahol helyi önkormányzat egy adott földterületre bármilyen igényt támaszt, és azt mondja, hogy tudná azt foglalkoztatási célokra használni.

A második ötlet az volt, a kormány részéről bizony nem az a legjobb stratégia, hogy elveri ezeket a földeket, hanem azt javaslom, először nézze meg, hogy bérleti jogon, bérbeadóként mit tud kicsikarni a magyar termelőktől.

(18.00)

Mi az, amit a magyar termelőktől el tud várni kéreseként? Tulajdonosként elvárhatja-e azt, hogy magasabb foglalkoztatás legyen, hogy növekedjen a bioélelmiszerek mennyisége, hogy a helyi élelmiszerláncok rövidüljenek, és nagyobb legyen az élelmiszer-biztonság? Ugye, most a hétvégén, az uborkabotrány kapcsán sok szó esett az élelmiszerbiztonságról és a biotermékekről. Tehát ha mindezeket megnézzük, akkor ne adjuk el azokat a földeket, amire van helyi jelentkező, aki bérlőként vállalja azt, hogy egy magasabb élelmiszer-biztonsággal, magasabb foglalkoztatással tudja hasznosítani ezeket a földeket. Ez nem egy bölcs döntés, ha ilyeneket elad.

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És akkor felmerül, hogy mi az, amit eladjon ez a kormány, ha mindenképpen szeretne privatizációs buliban részt venni, mint az előző kormányok is. Nyilvánvalóan vannak azok a földek, amiket nem tud önállóan hasznosítani a kormány. Minden évben tízezer hektáros nagyságrendben van olyan területe a kormányzatnak, amit nem tud hirdetmény útján sem bérbe adni, hanem valamilyen megbízási szerződéssel kell hasznosítani. Ezek a hasznosítási lehetőségek, csak az idei évben is több mint 10 ezer hektár terület van, amelyek 3 hektár alattiak, osztatlan közös tulajdonban vannak, tehát nem lehet nagyon könnyen hasznosítani, és valóban azzal segítséget tud nyújtani a helyben élő gazdálkodóknak, hogy az osztatlan közös kálváriája mellett legalább valamilyen birtokoncentrációt tud teremteni azokban a helyrajzi számokban, ahol nem tudták megteremteni a földek kimérését.

Miért ne lehetne azt eladni? Miért ne lehetne azt eladni, ami 3 hektár alatti, nem kell az önkormányzatnak, és nem lehet bérbe adni? Gyakorlatilag, ha csak ezeket értékesítené a kormányzat, akkor szerintem nem lenne ez a heves politikai vita, mint amit ma is láttunk, mint amit az elmúlt egy hónapban tapasztaltunk. Mert ezzel a lehetőséggel megmaradna az, hogy bármilyen kormány következik, az vidékfejlesztési célokból tudja hasznosítani az állam megmaradt természetierőforrás-tartalékát, és meg lenne az a lehetősége a kormánynak, hogy a „földet a gazdáknak” program keretében tud eladni ezekből a

földekből olyan kis területeket, amelyeknek a gazdák esetleg örülnek, hogy hozzá tudnak jutni.

Ez egy folyamatos jelensége a következő időszaknak is, az NFA-törvény állandóságot jelent, hiszen öröklés útján és egyéb utakon az állam tesz szert úgy földtulajdonokra, amelyek egy része, mondjuk, 1/1-es tulajdon, tehát lehet hasznosítani önállóan, és nem 1/1-es tulajdon, hanem valamilyen kis tört részét szerzi meg a helyrajzi számoknak, amit sokkal praktikusabb, ha értékesít.

Az NFA-törvénymódosítási javaslatom erről szól. Azokat a földeket adjuk el, amelyek nem 1/1-es tulajdonai az államnak, amelyeket nem lehet bérleti úton hasznosítani, és nem kell a helyi önkormányzatnak. Három hektár alatti, kicsi, osztatlan közösen lévő földeket minden további nélkül lehessen értékesíteni, és adja meg a felhatalmazást a parlament ezek értékesítéséhez. A törvényjavaslat ehhez kérne felhatalmazást a parlamenttől, és azt kérné, hogy a kormánypárti képviselők támogatásával egy ésszerű kompromisszum szülessék ebben a kérdésben. Ehhez kérem a segítségüket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok mindenkinek!

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportként egy-egy képviselő, 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő, szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Először az írásban jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztők! Nem okozok meglepetést azzal, hogy eláru-lom, bizony a Jobbik támogatja ezt az előterjesztést, ahogy minden olyan előterjesztést támogatunk, ami megpróbálja ettől az örültségtől eltántorítani a kormányt. Már csak azért is, mert a kormánynak eredetileg nem lehetett ez a szándéka, hogy eladja a maradék nemzeti vagyont, ezt a 380 ezer hektár termőterületet, hiszen ha ez lett volna az eredeti szándéka, akkor gondolom, a nemzeti vidékstratégiában 2010-2011-ben, amikor ezt kormányzati szinten is elfogadták, nem írták volna le ennek homlokegyenest az ellenkezőjét.

Hiszen a nemzeti vidékstratégia még azt tartalmazta, hogy a magyar állam szerepvállalását vidéken akár termőföldterület-növeléssel is erősíteni kell, hogy ilyen módon aztán azokat a programokat végrehajtsák, amelyekre 2010-ben még olyannyira büszkék voltak. És azokat azóta nagy kegyesen elfelejtették. Gondolok itt a demográfiai célprogramra, amikor még a Jobbikkal egyetértésben önök azt állították, hogy lesz olyan program, ahol a vidék megtartó erejét, képességét próbáljuk majd növelni azáltal, hogy a kistelepüléseken, amelyeket egyébként leginkább sújt a fiatalok elvándorlása, rábírjuk arra a

fiatalokat, hogy telepedjenek le, mert érdemes vidéken is életet kezdeni, hiszen kapnak hozzá termőterületet. Ha pedig vállalnak 1-2-3 gyermeket, akkor pedig ez a földterület még inkább növekedhet. Illetve, ha véghezviszik ezt az örültséget, akkor bizony a szociális földprogramra sem marad egyetlen hektár sem, amire szintén mégoly büszkék voltak, hogy meg fogják valósítani. Persze tudom, akkor még Ángyán József volt az államtitkár, aki ezért felelt. Azóta már nemcsak ő tűnt el, hanem a szellemisége is teljesen eltűnt a kormány vidékpolitikájából, így arra biztatom a még ezzel kapcsolatban lelkiismerettel rendelkező kormánypárti képviselőinket, hogy támogassák ezt a javaslatot. Legalább arra adjunk esélyt, hogy itt, a Ház falai között tudjunk beszélni erről a súlyos problémáról. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, LMP!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Arra szeretném tisztelettel kérni az Országgyűlést, hogy szavazza meg ezt a Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvénynek a nemzeti földvagyon védelméhez szükséges módosítása tárgyában beadott törvénymódosítás tárgysorozatba vételét. Az LMP azért adta be ezt a módosítást, mert véleményünk szerint nem kerülhető meg az Országgyűlés 380 ezer hektárnyi, 3-5 ezer milliárd forint értékű nemzeti vagyon eladásával kapcsolatosan. A nemzeti vagyonba tartozó földterületek tömeges eladásának szándéka alapjaiban veszélyezteti a közérdeket, nem szolgálja a helyi gazdálkodók közössége egészének boldogulását szem előtt tartó birtokpolitikát.

Az ismert visszaélésekkel kiosztott földhasznábérletek jogosultjai, a spekulánsok mellett másnak ugyanis a már hasznábérbe adott földek tekintetében esélye sem lesz a földszerzésre. Ez az új, ezúttal kifejezetten a feudális viszonyok visszaépülését célzó földosztás az LMP álláspontja szerint az Alaptörvénnyel és a nemzeti vagyon hasznosítására vonatkozó sarkalatos törvényi szabályokkal egyaránt ellentétes. Az elképzelés rámutat arra is, hogy a nemzeti földvagyonnak hatékonyabb törvényi védelemre van szüksége. Ezért a törvényjavaslat jelentősen, a birtokpolitikai céllal nem hasznosítható, 3 hektárnál kisebb földrészekre korlátozza az eladás lehetőségét.

Azt gondolom, a Lehet Más a Politika egy konstruktív megközelítést alkalmazott, nem az ellenkezőjét mondta annak, amit a kormány mond, nem a minden jellegű eladás ellen tiltakozott, hanem megpróbált egy olyan utat találni, ami, úgy gondoljuk, itt járható. Azt kérjük, azt szeretnénk ezzel a módosítással, hogy minden egyes országgyűlési képviselő valljon színt, lássuk, ki ért egyet a nemzeti vagyon maradványainak elkótyavetyéléssel. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a frakciókat, akik még nem szól-

tak, minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, őt nem kérdezem meg, kíván-e felszólalni. Harangozó Gábor képviselő úr, MSZP!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen az MSZP is támogatja az LMP-nek ezt a módosítását. Nyilván a mai nap folyamán is kiderült ez, amikor is miniszterelnök úrtól kérdeztem azt, hogy vajon mi oka lehet annak, hogy a Fidesz vezette kormány most el akarja adni az állami földeket, holott korábban még akár a Magosz elnöke, aki a Ház alelnöke, Jakab István is azt mondta, hogy a vidéken élők számára visszafordíthatatlan, végzetes következménnyel járna, ha az állami földeket eladná a kormány. De Bitay Márton Őrs, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet honlapján, a preambulumban is azt írta, hogy a földek állami kézben kell hogy maradjanak, és ezzel kell felelősen gazdálkodnia az általa vezetett szervezetnek, most pedig azt akarja lemenedzselni, hogy a Fidesz klientúrájához kerüljön nyilván nagy részben ez az állami földvagyon.

Miért lenne fontos, hogy ne lehessen ezt az állami földvagyon így elkótyavetyélni? Ahogy képviselőtársak is beszéltek róla, talán a legbeszédesebb az a szám, hogyha megnézzük, hogy 2004, az európai uniós csatlakozás óta a növénytermesztés az uniós támogatáspolitikának köszönhetően 30 százalékkal nőtt, az állattenyésztés 30 százalékkal esett vissza, ennek következtében nagyon sok munkahely szűnt meg vidéken. Ma vidéken néhány ember, aki iparszerű növénytermesztéssel, magas gépesítés mellett műveli meg a földeket, jó pénzre tud szert tenni, míg falun az emberek nem élnek meg. Ezt a folyamatot kéne megállítani, valahogy megélhetést kéne a falun élő embereknek biztosítani, és ehhez szükséges az állami föld. Hiszen ezeken az állami földeken, ha a magyar állam bérbe adja a termelőknek ezt a földet, akkor előírhatja, hogy ezen a földön hány embert kell foglalkoztatni, mit kell tenni ahhoz, hogy legyen a faluban is megélhetésük az embereknek. Erről lemondani, ezt a vagyon átjátszani nagyrészt spekulációs szándékkal, szerintem olyan bűn, amit nyilvánvalóan meg kell akadályozni. Ezt célozza az előterjesztés is, ezért támogatjuk. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Gyórfy Balázs képviselő úr, Fidesz!

(18.10)

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslatnak az a célja, hogy csak abban az esetben legyen értékesíthető a Földalapba tartozó földrészlet, ha birtokpolitikai célú vagy önkormányzati hasznosítására nincs lehetőség, sőt 1/1-es állami tulajdonú föld esetében még ezt sem engedné meg.

Itt az Alaptörvény 38. cikkére hivatkozik, amit hadd osszak meg önökkel: „A nemzeti vagyon keze-

lésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele.” Itt lehet vitatkozni, hogy mi a nemzeti érdek, a mi meggyőződésünk az, hogy a termőföld akkor van jó helyen, ha azok tulajdonában van, akik használják, és ez a nemzet érdeke.

Pillanatnyilag ott tartunk, hogy az állam ezeket a földeket bérbe adja. Szögezzük le, tehát nem használja igazából, nem maga használja, bérbe adja, ezáltal tőkét von ki az ágazatból, ami semmiképpen nem jó az ágazat számára. A vidéket járva érezhető, hogy a gazdálkodóknak földhöz jutási igénye van. Fontos, hogy saját kezükben legyen a föld és tudjanak tervezni. Nem véletlen egyébként, hogy pont az előterjesztő is azt mondta egy vitában, hogy mint gazdálkodó egyetért a programmal, mint politikus nem, amit mondjuk, én nem tudok hova tenni, és számomra értelmezhetetlen kijelentés.

Tudni kell, hogy a kis-, közepes gazdaságok versenyképességét most kell erősíteni, hisz a 2020 utáni időszakban már teljesen más versenypozíció lesz. Látni kell, hogy a magyar föld tartósan magyar kézben maradásának záloga az, ha a magyar gazdák eredményesen tudnak gazdálkodni, ehhez pedig beruházás kell, hosszú távú gondolkodás.

Azt is látni kell, az Unió részéről jól látható, hogy fel akarják puhítani a földtörvényt. Nem értem, hogy pártállástól függetlenül miért védik a nagybirtokosok érdekeit, miért játszanak arra, hogy a nagy gazdaságok később esetleg meg tudják majd vásárolni ezeket a földeket, vagy adott esetben külföldi kézbe kerüljenek ezek.

Azzal vádolnak, hogy elherdáljuk, miközben 10 százalékkal magasabb áron hirdetjük meg ezeket a földeket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Jakab István pedig azt mondta, nem szabad eladni. Ahogy az MSZP akarta eladni, úgy tényleg nem szabad. Emlékszik, képviselő úr, még az értékesítési egységekre? Na, az valóban szegény volt. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több hozzászóló nincs. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Képviselő úr, két perc áll rendelkezésére.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Igen, köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Jelenlevők! Elsőként szeretném megköszönni az ellenzéki frakcióknak a támogatást. Én azt gondolom, hogy a tárgysorozatba vételt követően még egy konstruktív vita kialakulhat erről a kérdéstről, és nyilvánvalóan lehet erről szakmai párbeszédet folytatni.

Köszönöm szépen Györffy Balázs kamarai elnök úrnak és képviselő úrnak, hogy vette a fáradságot, hogy megossa a véleményét velünk. Hadd mondjam el, ezt elnök úr is tudja nagyon jól, hogy miután ezeknek a jelentős része földhasznóbérleti joggal

terhelt most is, az új tulajdonosoknak egy része nem fogja tudni hasznosítani, tehát nem változik ez a jogalap, tehát ez alapján nem jó az érv.

Ugyanígy, ha azt mondja, hogy azoké legyen a föld, akik megművelik, szintén nem jó az érv, ugyanis ezeknek a földeknek egy jelentős része jelenleg nagygazdaságoknál van, csak 148 ezer hektár van, ami a piszkos 12-vel érintett, és ebben még nincsenek benne a földpályázatból nagygazdaságokhoz jutottak. Tehát ez sem egy jó érv, mert jelen pillanatban, ha azt mondják, hogy azé legyen, aki megműveli, gondolom, önök se akarják, hogy idekerüljön tulajdonba.

Ebből következik az, hogy a közérdek, amit volt szíves beidézni - amit ezúton is megköszönök -, pont azt szolgálja - most magyarázom meg önnek, amit ezek szerint nem értenek -, hogy néhány gazdálkodónak ez jó lesz, akik szert fognak így tenni jó hitel-feltételek mellett termőföldtulajdonra.

Persze, gazdálkodóként azt mondom, hogy az a pár gazdálkodó, aki ehhez hozzájut, annak nagyon-nagyon jó lesz, de politikusként, magyar állampolgárként, aki egytízmilliomod tulajdonosa vagyok ezeknek a földeknek, azt mondom, hogy ez egy rossz intézkedés, mert a köz érdekeit nem tudja így olyan hatékonysággal szolgálni, mintha az állam kezében lenne és az állam kezében, az állam tulajdonosi jogokat gyakorolva elvárásokat fogalmazna meg, hogy ott milyen termelés folyjék.

Nyilvánvalóan ezt az ideológiai vitát érdekes folytatni, és akkor lehetne folytatni, ha támogatják a tárgysorozatba vételt, mert akkor abban az esetben megnyílik annak a lehetősége, hogy itt, a parlament keretein belül elmondják azt, hogy miért nem jó az az előterjesztés, mert véleményünk szerint ez az észszerű kompromisszum az önök álláspontja meg a sajátunk között, hogyha valahogy megnyitjuk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A kormány által benyújtott T/6398. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Parancsoljon! Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Nagyon szépen köszönöm a szót. Nagyon rövid lennék, hiszen az általános vitában már elmondtam a lényegét a törvényjavaslatnak, és úgy látom, hogy a későbbiekben sem merült föl különösen nagy kételey.

A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kategóriát már ismeri a magyar jogrendszer, és fontos, hogy ennek az egészségügyi képe is meglegyen. Éppen ezért a törvényjavaslat, mint azt sokan már itt támogatták az általános vitában is, a tiszti főorvos számára tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén az egészségügyi törvény szerinti válsághelyzet elrendelésére tesz lehetőséget akár lokálisan, akár több helyen egyszerre. Ezért fontos számunkra, hogy a szűrővizsgálatokat el tudjuk végezni, és ezáltal mind a bevándorlók, mind az itt élők, mind Európa teljes lakossága számára ezt a járványügyi kockázatot csökkenteni tudjuk, ami az elmúlt hónapokban kialakult Magyarországon és sok más országban is Európán belül.

A törvényjavaslat szükségességéről nem volt különösebb vita, amikor ezt az Országgyűlés általános vita keretében megtárgyalta, ezt követően sem az előterjesztő, sem az illetékes szakbizottság nem tartotta indokoltnak, hogy a törvényjavaslaton bármilyen módosítást hajtson végre, ezt a Népjóléti bizottság ismertető jelentése is tartalmazza.

A benyújtott módosító javaslatokat a bizottságok nem támogatták, ezért én is azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, eredeti formájában ezt a rövid, tömör, de nagyon szükséges törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására mintegy nyolc és fél perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót most Bene Ildikó képviselő asszonynak, a kijelölt Népjóléti bizottság előadójának.

Három perce van, parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ, a Népjóléti bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság előtt a törvényjavaslat részletes vitája az előírtaknak megfelelően zajlott le. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma nevében jelen volt dr. Beneda Attila helyettes államtitkár úr. Ahogy államtitkár úr is elmondta, a törvényjavaslatához összesen két képviselői módosító javaslat érkezett. A tárca jelen lévő képviselője elmondta, hogy nem támogatják a módosító javaslatokat, álláspontjuk szerint a tárgyalt törvénymódosítás alapján az országos tiszti főorvos a szakmai szempontokat mérlegelve és az aktuális helyzethez igazodva a törvényjavaslat szerinti kötelező szűrővizsgálatok elrendeléséről - hasonlóan más közegészségügyi és járványügyi okból elrendelendő tömeges szűrővizsgálatok esetében - teljes szakmai kompetenciával dönt.

A bizottság ülésén bizottsági módosító javaslat nem került megfogalmazásra, képviselőtársaimmal szavaztunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról, amely tartalmazza a bizottság korábbi dönté-

seinek rögzítését. A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a törvényjavaslat több szempontból is kiemelkedően fontos kérdést szabályoz. A megnövekedett migráció miatt fokozott járványügyi kockázat van, ezt ki kell mondanunk, de hazánk közegészségügyi, járványügyi helyzete az elmúlt hónapok nehézségei ellenére stabil. A migrációs nyomás szükségessé teszi mindazon intézkedések meghozatalát, amelyek révén a kialakult társadalmi, szociális, egészségügyi szempontokat egyaránt igénylő komplex helyzet hatékonyan kezelhető legyen, és a fenti törvénymódosítással biztosított, hogy minden olyan intézkedést rugalmasan, az adott helyzetnek megfelelően haladéktalanul lehessen végrehajtani, ami az egészségügyi biztonság jelenlegi színvonalát képes biztosítani és fenntartani. A fentiekre figyelemmel kérem képviselőtársaimat, hogy a fenti törvénymódosító javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, aki a bizottsági kisebbségi véleményt ismerteti. Tessék!

RIG LAJOS, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a Népjóléti bizottság megtárgyalta ezt a törvényjavaslatot, azt a törvényjavaslatot, amelyik megpróbálná kezelni a migránsok által kialakult közegészségügyi és járványügyi helyzetet. A vita során ott elmondtam, hogy kicsit úgy érzem, hogy rohanunk a ló után, és amikor utolérjük, akkor fordítva ülünk rajta, hiszen ez a közegészségügyi és járványügyi helyzet akkor alakult ki, amikor a Keleti pályaudvaron tömegek jelentkeztek, tömeges migránsok, tehát kétezer fő volt egyszerre, egy helyen, és használták - ezeket is elmondtam a bizottsági ülésen - a tömegközlekedési eszközeinket, játszótereinket, azokat a játszótereket, amelyeket gyermekeink is használnak. A tiszti főorvosnő elmondta, illetve a Szent László Kórház osztályvezető főorvosa, Szlávik János is elmondta azokat a problémákat, amelyeket a későbbiekben ecsetelni fogok.

(18.20)

Ezúton köszönöm meg az áldozatos munkájukat, hiszen olyan olyan vírusokkal és baktériumokkal dolgoznak, amelyek emberi életre ártalmasak, egyben halálosak is. Mind a tiszti főorvos asszony, mind Szlávik János osztályvezető főorvos úr elmondta, hogy azokkal a megbetegedésekkel nincs probléma, amelyeket ismerünk, viszont vannak olyan vírusok, illetve fertőző betegségek, amelyeket az egzotikus országokból behoznak a migránsok, és ezekkel van a legnagyobb probléma. Ez a törvényjavaslat abban az esetben tud rendesen működni, ha a migránsokat itt

tartjuk. Ez véleményem szerint - és ott is elmondtam - inkább a kvótarendszerre vonatkozik majd, mivel jelen pillanatban nincs járványügyi helyzet, mert csak tranzitország vagyunk, tehát átvonulnak rajtunk.

Két kérdést tettem fel a tiszti főorvos asszonynak. Megkérdeztem, hogy megtörtént-e a fertőtlenítése azoknak az eszközöknek, amelyekkel szállítják őket, most vonatra, buszra gondolok. A tiszti főorvos asszony megnyugtató választ adott, azt mondta, hogy a MÁV dolgozói végzik ezt a fertőtlenítést. Viszont úgy gondolom, a csíramentességet is vizsgálni kell, hogy azt a civil lakosság utána használatba vehesse. Felsorolták azokat a betegségeket, amelyek inkább jellemzőek, ilyen a hepatitisz C, a szifilisz, a TBC, a legveszélyesebbek, amelyek előfordulnak, most már Németországban is volt rá precedens, a lepra, a has-tífusz, ha a törökországi zárt táborban feltört fertőzést említjük, illetve a rühesség, tetvesség. De nagyon veszélyesek a calici- és rotavírusok, amelyek inkább a tömegek kapcsán jelentkeznek.

Két olyan módosító indítványunk volt, amelyet nem fogadott be a bizottság. Az egyik az, hogy mi szigorítanánk a tranzitóna elhagyását, illetve a közösségbe lépést. Ez ne csak a szűrővizsgálat elvégzése legyen, hanem annak negatív eredménye. Itt visszatérek egyből a rotavírusra. Ha valakiről kiderül, hogy ilyen megbetegedése van, akár egy kisgyermeknek, őt sem engedik közösségbe.

Ugyanígy nem engedhetjük a migránsokat sem egy pozitív státusszal. Egy kecskeméti orvos egy bal eset kapcsán augusztusban vagy szeptember elején már elkülönítve kezelt olyan beteget, akinél feltételezhető volt, mert azt mondta, hogy minden beteget fertőzőforrásnak kell tekinteni egész addig, míg ki nem derül a negatív státusa. Ő helyesen cselekedett, pedig akkor még nem volt ez a törvényalkotás. Egyébként támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Kérdezem, hogy ki kíván szólni. *(Dr. Lukács László György jelentkezik.)* Lukács László György képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valójában, amit összegezni kell e törvényjavaslat okán, az természetesen az, hogy hogy is áll az állam, illetve hogy állnak a pártok ahhoz, hogy mivel lehet megvédeni a magyar lakosságot a migránsok, a bevándorlók, az illegális bevándorlók által okozta járványügyi helyzettől.

Elsődlegesen le kell szögezni, és a Jobbik is ezt tartja a legelfogadhatóbb és egyetlen álláspontnak, hogy az országunkba ilyen személyek ne jöhessenek be, ne menjenek át rajta, illetve ne alakulhasson ki olyan állapot, hogy akár a Rig Lajos által említett

tömegközlekedési eszközökön, vagy egyébként köztereinket használva kontakthelyzetbe kerülhetnek, és ne fertőzzék az egyébként egészséges társadalmat. Elsősorban tehát legyen olyan kerítés, legyen akármilyen olyan határzár - mi erre egyébként azt mondjuk, hogy legjobban egy egészségügyi határzár tudná megállítani a migránsokat ebben az esetben a fizikai határzáron túl -, tehát legyen egy olyan határzár, amely távol tartja őket.

De abban az esetben, ha mégis valamiért idekerülnek hozzánk - és ezért került szóba például az egyébként elutasításra való kvótarendszer, amiről egyébként csak az elutasítás hangján lehet szólni -, ha már egyszer itt vannak, akkor egy olyan teljesen jól működő, és mondjuk úgy, hibák nélküli rendszert kell adaptálnia a magyar törvényalkotásnak, amelyben lehetőség van arra, hogy ne csak szűrjük, hanem mozgásukban akadályozzuk is őket.

A jelen törvényjavaslat, bár ennek ellenére a Jobbik támogatni fogja a módosítást, nem tartalmazza azokat a garanciákat, amelyek alapján a személyi szabadságuk ilyen módon korlátozható. Vagyis ezek a személyek csak azzal a szimpla feltétellel fognak belépni, hogy részt vettek egy szűrésen. De a szűrés eredményét megismerni már nem fogjuk. E személyek magyarországi belépésének feltétele a tranzitónából például, ahogy a jogszabály fogalmaz, szimplán annyi lesz, hogy elvégezték-e rajtuk a szűrést. A szűrés azonban mit sem fog érni anélkül, hogy az eredményt tudnánk, és az eredménynek megfelelően tudnánk cselekedni.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom még mindig kíváncsi arra, és várom, hogy zárszavában esetleg az államtitkár úr tud erre valami választ adni, hogy mennyibe fognak kerülni ezek a szűrések, milyen számmal kell számolnunk. Most, amikor látjuk, hogy fokozott költségvetési nyomás is van a migránshelyzet kezelése miatt, akkor milyen számokat kell majd tudni és milyen számokat kell látni a mögött, amik ez alapján az egészségügyi törvényről szóló módosítás alapján a magyar költségvetés terhére lesznek. Rendelkezik-e például kellő állománnyal a magyar igazgatásügy arra, hogy az állami hatóságok, az ÁNTSZ megbirkózzon majd ezzel, illetve rendelkezik-e kellő költségvetési kerettel? A Jobbik Magyarországért Mozgalom az egyébként leszavazott két módosító javaslatot azért nyújtotta be, hogy a lehető legmagasabb biztonságot garantálja az embereknek, és a lehető legnagyobb biztonságot nyújtsa nemcsak a magyar polgároknak, hanem az ideérkező migránsoknak is, hiszen a közöttük lévő fertőzést is úgy lehetne megakadályozni, hogy számon tartjuk egyáltalán, hogy milyen fertőzéseik vannak.

Még egyszer ajánljuk tehát megfontolásra azokat a módosító indítványokat, amelyeket kikértünk külön szavazásra. Most van lehetősége a Fidesz-KDNP-nek, hogy megmutassa, de a többi pártnak is, hogy bebizonyítsa, valóban fontos nekik a személyek, a magyar állampolgárok biztonsága és a járványügyi veszélyek teljes mértékű elhárítása. Így továbbra is

azt kérjük, hogy gondolják meg és az egyébként szigorító és nagyobb biztonságot garantáló jobbikos módosító javaslatokat támogassák a zárószavazás alkalmával. Még egyszer nyomatékosan kérem, hogy fontolják meg ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Soron következik Tukacs István képviselő úr, MSZP. Tessék!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt gondolom, hogy két alapvetést szeretnék megismételni itt is.

Az egyik alapvetés a törvénytervezettel kapcsolatban az volt, hogy egy olyan helyzetre íródik, amely különleges. Nem automatikus, hanem egy kihirdetett válsághelyzet esetén értelmezhető. Ezt azért szükséges rögzíteni, mert ebből adódik néhány következtetés is, és adódik az is, hogy mi azt kívánjuk, ilyen típusú válsághelyzet ne forduljon elő és ne legyen szükség a kihirdetésére.

A másik ilyen alapvetés az, hogy újra csak tisztázni kell, hogy abban az esetben, amikor egészségügyi válsághelyzet kihirdetésére kerül sor, az azért van, mert tudjuk, hogy mivel állunk szemben, tömeges ideérkezés esetén viszont pontosan azért kell megfontolni a törvényben foglaltakat, mert nem tudjuk, hogy mivel állhatunk szemben.

Ezt változatlanul szem előtt tartva szeretném megismételni azokat a kételyeinket, amelyeket már elmondtunk. Nevezetesen azt, hogy a szűrések kihirdetése csak a regisztráltakra vonatkozik, ugyanakkor ha előadódik egy olyan helyzet, amit a törvényalkotók közössége már vélelmezett, amely szerint illegális határátlépés után börtön is következhet, akkor az ott egy olyan helyzet, ahol ugyancsak szükség lenne szűrésre, hiszen ő nem regisztrált, ámde olyan közegben van, ahol fertőzhet. A másik ilyen kételyünk arra vonatkozik, amit néhányan már megismételtek, nevezetesen, hogy kellő infrastruktúra és erő áll-e rendelkezésre egy esetleges ilyen helyzet során arra, hogy következetesen mindent elvégezzünk. A harmadik, hogy mi a következménye a szűrésnek, magyarul, mi történik utána.

Abban a hitben mondtam és mondom azt, hogy a törvényt támogatjuk, hogy soha ne kelljen alkalmazni. A törvény tárgyalása bár nagyon parázs vitába torkollott, és már nem sok köze volt egyébként a válsághelyzet kapcsán előálló és a tisztí főorvos által kihirdetendő helyzethez, de ebben a parázs vitában, általános adok-kapok közepette rögzíteni kellett azt is, hogy ezek azok a napok voltak, amikor a déli határainkon vonatban és buszban szállították a menekülteket, Hegyeshalomnál pedig kirakták őket. Tehát már nem láttuk őket a Keletiben, nem láttuk őket a Nyugatiban, nem láttuk őket az országban szerteszét. Akkor, egyébként számomra is meglepő volt a belügyminiszter úr közlése, úgy történt meg a szállításuk keresztül az országban, hogy a belügyminiszter úr

szerint nem is volt mindenki regisztrálva, ami azért kétséssé teszi a schengeni alapelvek érvényesítését, amivel a kormánytöbbség érvelt.

(18.30)

Na, de félre ezzel, azt gondolom, hogy itt van egy törvény. Én nagyon szeretném, és gondolom, dr. Bene Ildikó képviselő asszony is azt szeretné, hogyha nem kerülne sor az alkalmazására. *(Dr. Bene Ildikó bólint.)* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr, a frakció időkeretének terhére. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tukacs képviselőtársam utolsó mondata az első mondatom. Tehát igen, ne kerüljön rá soha sor, hogy alkalmazni kelljen, de ha alkalmazni kell, akkor nyilván legyenek meg a megfelelő feltételek arra, hogy. Ezért a törvényjavaslatnak ilyenképpeni támogatása, támogatottsága nem kérdőjeles, de nem hagyhatom szó nélkül és nem hagyhatom figyelmen kívül azt, hogy egy picit utánlövéses ez a történet. Tehát nem abban az időben születik meg, amikor ennek lett volna már létjogosultsága. Remélem, hogy nem lesz a későbbiekben, de hogy lett volna, ebben meg biztos vagyok, hiszen tapasztalásaink vannak a dolog kapcsán.

Ha a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal jelzéseit is figyelembe vesszük, talán az általános vita kapcsán el is hangzott többek szájából, hogy hány kezdeményezésre került „felszólítás”, tehát ezek nem ezres, nem egyes tízezres, hanem nagyon sok tízezeres, több mint 50 ezer fős nagyságrendben születtek meg, és ha jól emlékszem a számra, akkor 737 esetben történt szűrés.

A másik része a dolognak, amit nem akarok figyelmen kívül hagyni megint csak, hogy ha és amennyiben számításba vesszük azokat a hatályos jogszabályokat, rendelkezéseket, amelyek ettől a törvénytervezettől függetlenül léteznek, akkor ezek a kezelés megfelelő módjára lehetőséget biztosítottak volna, de ez már múlt idő, tehát nem akarok itt lera-gadni.

De egy tételt itt is, most is szeretnék kiemelni, ami olybá tűnhet, hogy nem tartozik szorosan ehhez a törvénytervezethez, de úgy gondolom, hogy minden egyes ilyen típusú törvénytervezetnél megemlítést érdemel. Éspedig az, hogy nyilván hogyha ilyen problémák vannak, ennek a kezelését meg kell tenni, de ne feledkezzünk el sohasem arról, hogy adott esetben milyen fertőző típusú betegségek adódhatnak, születhetnek és halmozódhatnak ettől a problémától, mármint az át- és bevándorlás kérdéséről függetlenül is Magyarországon.

Erre mondtam és mondtuk többen itt, a Parlament falai között az általános vita kapcsán is, hogy akkor ne létezzon olyan szabályozási rendszer, amely

a magyar emberek számára, az itt élő magyar emberek számára gyakorlatilag a prevenció tekintetében a „kizárás” lehetőségét, a „kizárás” módját rajzolja meg, például egy normál, egyszerű tüdőszűrés tekintetében.

Az, hogyha valaki egy adott esztendőben második alkalommal elmegy, mert kényszeredett módon el kell mennie, mert adott esetben olyan problémát vél felfedezni, és preventív módon meg akarja előzni a problémának a kialakulását és a másokra való áttérjedését, akkor ennek az embernek az adott esztendőben a másodszori tüdőszűrés igénybevétele miatt 1700 forintot kell fizetnie. És bizony sajnos ebben az országban rengetegen vannak olyanok, képviselőtársaim, akiknek az 1700 forint megfizetése olyan szintű anyagi terhet jelent, amely gyakorlatilag majdhogyanem a megfizethetlenség kategóriájába tartozik.

Tudom, hogy ez az önök számára - vagy mondhatom, hogy a mi számunkra - talán nem is követhető, hogy miért megfizethetetlen ez, de higgyék el, azok az emberek, akik adott esetben 28 500 forintos nyugdíjminimum mellett élnek az életüket, vagy az önök jóvoltából a 47 ezerből most már 52 ezer forintos közfoglalkoztatotti bérből vagy az 5 ezer forinttal kevesebbet érő minimálbérből élnek az életüket, mint ami öt évvel ezelőtt volt, hát azoknak ez az 1700 forint megfizetése is nagyon nagy tétel.

Úgyhogy ennek a törvénytervezetnek az elfogadása kapcsán is nagy tisztelettel azt szeretném kérni önöktől, hogy ugyan nem itt és most, de az elkövetkezendő időszakban a szabályozási rendszereik kialakítását úgy tegyék meg, hogy ilyenfajta duplikált megfizetési kötelek ne legyenek azokra az emberekre vonatkoztatva, akik pontosan a mások egészségének a védelme érdekében preventív jelleggel a saját egészségük megőrzéséért tenni akarnak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Bene Ildikó képviselő asszony, Fidesz, a következő. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én nagyon röviden, miután Gúr képviselőtársam ezt már másodszor mondta el, és igazából a törvényhez azért szorosan nem kapcsolódik, de engedje meg, hogy reagáljak rá. Szóval, preventív módon egy évben kétszer elmenni tüdőszűrésre, az nem prevenció. Ha valakinek problémája van és betegsége van, akkor igenis, ingyen és térítésmentesen jár a számára a kivizsgálás, és ugyanúgy a röntgenvizsgálat mindenféle fizetség nélkül.

Tehát a szűrővizsgálatoknak azért van egy rendje. Hogyha bárkit kiszűrnek, az utána teljesen természetes, hogy tb-finanszírozottan történik, és nem kell egy évben kétszer tüdőszűrésre menni, mert az sem jó. Tehát ez az egyik része.

A másik rész, és szorosan a törvényhez kapcsolódva szeretném elmondani - elmondtuk többször is,

Tukacs képviselő úr is elmondta, és ezzel maximálisan egyet kell értenünk -, hogy ez a törvény arra a helyzetre vonatkozik, hogyha egy speciális, különleges eset áll elő. Gyakorlatilag azt kell mondanom, hogy a mi szakembereink, akik eddig is dolgoztak és ezután is kiválóan végzik a munkájukat, az ÁNTSZ szakemberei nagyon jól tudják, hogy mikor kell és milyen szűrővizsgálatot végezni. Nem kell mindenkinek, aki Magyarországra érkezik, szűrővizsgálatnak alávetni, megvannak azok a szakmai szabályok és kompetenciák, amelyek alapján ezt a vizsgálatot el kell végeznünk, és teljesen természetes, hogy arra is fel vagyunk készülve, hogy ezek után őket kezelni tudjuk, még azokban a betegségekben is, amelyek már nem fordulnak elő mindennaposan Magyarországon.

Egy dolgot szeretnék kiemelni, ezt nagyon sokszor elmondtuk, hogy ennek a helyzetnek kezelése egy komplex kezelési mód. Itt egy része igen, valóban a betegség felismerése és kezelése, hogyha az szükséges, de ez egy egészen komoly népegészségügyi és egyéb tényezőket összefoglaló komplex helyzetkezelés, ami szükséges, és ennek egy része egyébként az egészségügyi törvény módosítására vonatkozó mostani javaslat, amiről beszélünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. Gúr Nándor képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ebben a rövid egy percben csak azt szeretném visszajelezni, hogy ha és amennyiben így lenne, mint ahogy az előbbiekből elmondásra került, akkor azt javaslom a kormányzat szerepvállalóinak, az egészségügyet működtetőknél, hogy az egészségügyi ellátó intézmények falairól, tábláiról tüntessék el azokat a kiírásokat, amelyeket nemcsak én látok, hanem azok is, akik igénybe kívánják venni a szolgáltatást, ami arról szól, hogy a második tüdőszűrés igénybevételeért 1700 forint megfizetését kell megtenni. Ennyi kérésem van csak, hogy az emberek akkor tisztán lássák, hogy nem kell semmit megfizetniük a második tüdőszűrésért az adott esztendőben. Köszönöm szépen. *(Vantara Gyula: Rossz az informátor! Le kell váltani az informátort! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Na, kíván-e még valaki szólni? *(Derültség. - Tukacs István: Köszönjük, már nem.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy megállapítottam, hogy senki nem kíván hozzászólni, a vitát lezárom. Most megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Rétvári Bence: Igen.)* Kíván. 8 perc 36 másodperc, számolom. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen.

Igyekszem csak a 36 másodperces részét felhasználni, gyorsan válaszolnék a kérdésekre.

Elhangzott, hogy mekkora költségkerete lesz ennek, mennyi költségvonzata volt eddig. Több mint 200 millió forintot költöttünk eddig az illegális bevándorlók egészségügyi szűrésére. Ez nyilván sokkal nagyobb lett volna, hogyha megjelentek volna azok, akik szűrésre kötelezettek a tisztiorvos előtt, de ez nem történt meg, hanem kevesebb mint 10 százalék ment csak el. Nyilvánvalóan senki sem szeretne semmilyen válsághelyzetet kihirdetni semmilyen országban, ugyanakkor Magyarországnak fel kell arra készülnie az itt lévő polgárok egészsége érdekében, hogy ilyet bevezessen, ha erre szükség van.

Arra a felvetésre pedig, hogy csak regisztráltakat szűrünk: mindenkit szűrünk, akit akár a zöldhatáron, akár más módon a hatóságok elkapnak, és elindul velük kapcsolatban az idegenrendészeti eljárás. Azt hiszem, hogy mindnyájunk érdeke, hogy ez a jogszabály megszülessen. Szerencsére úgy látszik, hogy Magyarország meg tudta oldani a problémát más módon is, de hogyha ez újra felmerülne, akkor legyen a tisztiorvosnak lehetősége, és azért neki, hiszen pontosan ő tudja megmondani, hogy milyen betegcsoportokra, milyen országokban van szükség a szűrésre.

Ezért nem általános, hanem egyedi döntés, hiszen nyilvánvalóan az idejövő turistákat sem szűrjük meg egyenként, bármilyen országból is érkeznek, így a bevándorlók esetében is csak indokolt mértékű. Nyilván az adófizetők pénzével óvatosan kell bánnunk, már csak azért is, mert az Európai Unió a bevándorlási kiadásainknak mindösszesen 3,5 százalékát fedezte eddig az európai szolidaritás jegyében. Tehát mivel 96,5 százalékot a magyar adófizetők fizetnek, ezért fokozottan kell ügyelnünk erre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(18.40)

ELNÖK: Bravó! Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A Gazdasági bizottság által benyújtott H/6382. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Igen, Bánki Erik képviselő úr, Gazdasági bizottság. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pontosán négy előterjesztés szerepel a mai plenáris vitában, a Nyugdíjreform és Adósságcsök-

kentő Alap 2011. május 31. és 2015. január 1. között eltelt időszakra vonatkozó beszámolóit vitatjuk ma meg. Miután arra nincs lehetőség, hogy az előterjesztésekről egy közös vita keretében tárgyaljunk, ezért engedje meg elnök úr, hogy most az első előterjesztésnél egy kicsit hosszabb előterjesztői megjegyzést fűzzek hozzá, értelemszerűen a többi előterjesztésnél már rövidebb lesznek.

2010-ben született az a döntés, miszerint kétpiléres nyugdíjrendszert hoz létre Magyarország parlamentje a kormány javaslatára. A döntés mögött két fő ok húzódott meg, egyrészt az adósságszolgálati terhek, illetve az államadósság csökkentésének jogos igénye, másrészt pedig a magánnyugdíjpénztárak felkészületlensége a közelgő járadékszolgáltatási időszakra.

A magyar állam a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvényi módosításokról szóló 2010. évi CLIV. törvényben biztosította állampolgárainak azt a lehetőséget, miszerint visszatérhetnek a magán-nyugdíjbiztosítási rendszerből az állami nyugdíjbiztosítási rendszerbe, így a magán-nyugdíjpénztári tagoknak önmaguknak kellett dönteniük arról, hogy pénztártagságukat fenn kívánják-e tartani, vagy pedig visszalépnek az állami rendszerbe.

A megállapodás részeként a visszatérő tagok a magánnyugdíjpénztáraknál nyilvántartott portfóliójukat áthelyezték a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapba, amelyet ez az alap az eredeti terveknek megfelelően adósságcsökkentésre fordított. Az alap 2011. május 31-én az aznapi könyv szerinti érték alapján közel 3000 milliárd forint értékű eszközt vett át, melyet a 232 milliárd forintnyi reálhozam kifizetése, illetve a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnek átadott tartós állami tulajdont képező eszközökön kívül teljes egészében államadósság-csökkentésre fordított. A tagoknak a következő évben, 2012-ben is volt lehetőségük arra, hogy visszalépjenek az állami nyugdíjrendszerbe, értelemszerűen itt már jóval kisebb mértékről beszélhetünk, összességében 51 milliárd forint volt az, ami a következő évben a visszalépések következtében befolyt az alaphoz.

Az alap vagyonkezelői feladatát ellátó Államadósság Kezelő Központ a honlapján rendszeresen közzétette az átvett portfólióra vonatkozó adatokat, amelyeket a nyilvánosság is követhetett és ellenőrizhetett, tehát azt gondolom, hogy kellő módon, kellő prudenciával, kellő átláthatósággal kezelte az alap az átvett vagyon hasznosításával kapcsolatos döntések nyilvántartását. Mindenki, akit érdekelt az, hogy a magánnyugdíjpénztárakból az állami rendszerbe visszaáramlott vagyon sorsa hogy alakult, így a honlapon keresztül ezt nyomon követhette.

Ezenfelül az alap évenként szabályos jelentést készített, amelyeket most tárgyal az Országgyűlés, tehát a jelentések tárgyalása során is számtalan kérdés, illetve igény szerinti vélemény megfogalmazásra kerülhetett. Azt gondolom, hogy kellő alaposággal

ki lehetett tárgyalni ezeknek a törvényjavaslatoknak a lényegi elemeit. Számos olyan részletkérdést lehetett megvitatni a bizottsági ülés során, amelyek korábban már nyilvánosságra kerültek, és látható az, hogy miután igen kevés módosító indítvány érkezett a csomaghoz, ezért értelemszerűen még az ellenzék részéről sem fogalmazódtak meg olyan kritikák, amelyek érdemben befolyásolhatták volna ezeket a jelentéseket.

Tehát azt gondolom, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, kiindulva a bizottsági vitán elhangzottakból is, hogy a mai plenáris ülésen tárgyalta beszámoló elfogadásának nincs semmiféle akadálya. Én arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy elsőként a 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti időszokról szóló beszámolót szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e most valaki szólni. *(Tállai András: Most nem.)* Most nem kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Kérem, hogy a frakciók közötti megállapodás értelmében járjanak el.

Az előre bejelentett felszólalók közül először Bodó Sándor képviselő úr következik, Fidesz. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint azt képviselőtársam is elmondta, az Országgyűlés illetékes bizottsága lefolytatta az általa benyújtott, a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évre vonatkozó beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat részletes vitáját.

A bizottság a részletes vita során megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő képviselők által benyújtott módosító javaslatot, megvizsgálva egyben azt is, hogy az megfelel-e a HHSZ 42. §-ában foglalt követelményeknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Noha a bizottság nem fogadta el, engedjék meg, hogy reagáljak a benyújtott módosító indítványokra is, ugyanis azokban olyan félrevezető állítások és sugalmazások is vannak, amelyeket muszáj helyretenni.

A képviselő urak mind az öt évről szóló beszámolóhoz nyújtottak be egy-egy módosító indítványt, a lényegi mondanivaló azonban a 2011-es beszámolóhoz benyújtott indítványokban van, a többi csak egy ÁSZ-vizsgálatot kért, és addig halasztani javasolta a beszámolók elfogadását.

A módosítókból megfogalmazott első állítás az, hogy törvénytörő állapot az, hogy az alap irányító

testülete 2011. május 18-án megkezdte működését, holott csak 2011. május 31-én fogadták el az alap tevékenységére vonatkozó részletes szabályokat tartalmazó jogszabályt.

Ezzel szemben az az igazság, hogy az alapot létrehozó, 2010. december 22-től hatályos törvény kimondja, hogy az alap legfőbb döntéshozó szerve az alap irányító testülete. A törvény 4-7., illetve 9. §-ai rendelkeznek a testület felépítéséről, hatásköréről, feladatairól. Ennek megfelelően a törvénytörő állapotról vonatkozó állítást el kell tehát utasítanunk.

A második vád úgy hangzik, hogy az alap irányító testülete már 2011. május 18-án felhatalmazta az ÁKK Zrt. vezérigazgatóját egy részletes értékesítési stratégia kidolgozására, de ennek megvalósítására és elfogadására csak 2011. október 6-án került sor. Ezzel szemben az történt, hogy az értékesítési stratégia kidolgozása nem volt jogszabályban rögzített kötelezettség idővonalozásban. A stratégia írásban rögzítését megelőzően is az értékesítések tekintetében a gyakorlatban azon elvek mentén döntött az irányító testület, amelyet később írásba is foglaltak és elfogadtak. Hozzá kell tenni továbbá, hogy az értékesítési stratégia a későbbiekben is csak irányadóként szolgált, az egyes döntésekkor a stratégia írásban rögzítésekor nem látható piaci változásokat is figyelembe kellett tehát venni.

A képviselők harmadik állítása az volt, hogy az alap 2011. május 31-i létrejöttét követően öt hónapig működött ügyviteli szabályzat nélkül. Ezzel szemben az az igazság, hogy az alapnak nem volt önálló munkaszervezete, így az ügyviteli folyamatok az ÁKK Zrt. belső szabályzatainak megfelelő alkalmazásával kerültek szabályozásra. Így többek között az ÁKK Zrt. 17/2008. számú, vezérigazgatói utasítással kiadott, Bszt. hatálya alá eső tevékenységekre irányadó ügyviteli szabályzata, valamint a 2008-ban elfogadott és az ÁKK és az alap között szerződésben is hivatkozott üzletszabályzata tartalmazta az eredményes működéshez szükséges feltételeket, míg az alap specifikus ügyviteli szabályzata az ÁKK egyébként irányadó szabályzataihoz képest technikai jellegű kiegészítéseket tartalmazott.

(18.50)

A negyedik pontban szintén azzal vádolták az alapot, hogy a transition manager kiválasztására felhatalmazást 2011. május 18-án kapott az ÁKK vezérigazgatója, ugyanakkor a vele való szerződéskötésre csak 2011. augusztus 18-án került sor.

Ezzel szemben az igazság az, hogy egy ilyen nagyságrendű portfólió kezelésére kizárólag versenyeztetési eljárásban kiválasztott, az állam számára legelőnyösebb feltételeket ajánló céget lehetett megbízni, amely kiválasztási eljárás a lehető legrövidebb időn belül lezajlott. A kiválasztásra meghívásos pályázat útján került sor, mind a meghívottak személyét, mind a pályázati kiírás szövegét az irányító testület hagyta jóvá 2011. június 23-ai ülésén. A pá-

lyázat lebonyolítását követően az eredményt szintén az irányító testület hagyta jóvá a szintén 2011. július 5-én lezajló ülésén. Ezt követően a 46/2011. kormányrendeletnek megfelelően a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium előzetes jóváhagyása is szükséges volt a szerződéskötéshez.

Végül pedig az ötödik állítás, amely szerint a külföldi értékpapírok letétkezelésével kapcsolatos döntést az irányító testület hozta meg, a döntést csak tudomásul vette, ez nem volt törvényszerű. A kiválasztási eljárás pedig ugyancsak szabálytalan lehetett, mivel az ÁKK Zrt. egyedül az UniCredit Bank Zrt.-t kereste meg.

Az igazság itt is mást mutat, ugyanis a 2010. évi vonatkozó törvény alapján az alap az ÁKK Zrt.-nél értékpapírletéti és értékpapírszámlát, valamint ügyfél-számlát vezetett, a 87/2011. kormányrendelet értelmében pedig az ÁKK Zrt. e feladatai ellátásához harmadik személyt is igénybe vehetett. A letétkezelő kiválasztási eljárásának törvénytelen ségére vonatkozó állítást elutasítjuk tehát, az az ÁKK Zrt. hatásköre volt.

Az alap eszközeivel kapcsolatos letétkezelői szolgáltatások elvégzésével, meghívásos pályázat lebonyolítása után - amelyre öt cég nyújtott be egyébként pályázatot -, az ÁKK Zrt. a hazai értékpapírok tekintetében a KELER Zrt.-t, míg a külföldi értékpapírokkal kapcsolatos letétkezelői tevékenységekkel az UniCredit Bank Hungary Zrt.-t bízta meg, az irányító testület 6/2011. számú határozata alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miután a fenti módosító pontokban megfogalmazott állítások mindegyikéről kiderült, hogy megalapozatlanok, így most nyugodtan rátérhetünk igazából az alap tényleges működésére is.

A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap törvényi feladatot kapott, amikor a második pillérben felhalmozott vagyont kezelésére megbízást kapott. Az alap a sokszor viharos nemzetközi pénzügyi viszonyok között megfelelő körültekintéssel, kellő alapos-sággal a törvényben előírt feladatait ellátta, a kifizetéseket, például a magánpénztári tagoknak a reálhozam-kifizetéseket folyósította, és a pénztárakkal az elszámolást szabályszerűen, teljesen a törvény előírásainak megfelelően hajtotta végre.

Összességében tehát megállapíthatjuk, hogy nemcsak a gazdasági, de a politikai ígéretet is sikerült teljesítenünk 2010 óta, a magyar nyugdíjrendszert megvédtük, illetve a nyugdíjasoknak a forrást hosszú távon, 2060-ig stabilan biztosítani tudjuk. Ezenkívül pedig sikerült csökkentenünk az államadósságot, amely továbbra is az európai uniós átlag alatt van, és nem utolsósorban az utolsó fillérig sikerült visszafizetni az IMF-hitelt.

A fentiek alapján kérem tehát mindannyiuk támogatását, illetve köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Következő hozzászóló Korózs Lajos képviselő úr, MSZP. Tessék!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A rendelkezésemre álló időt nem kívánom kihasználni, lévén, öt évet kell itt most tárgyalnunk, bár én igyekszem ebben az egy megszólalásban elmondani a véleményemet az egészről.

Fölöttébb érdekes volt, amit Bodó képviselő úr itt előadott, ugyanis részben az alap működéséről, részben az egész nyugdíjrendszer átalakításáról olyan sok szó esett már ebben az Országgyűlésben, ebben a Házban az elmúlt négy évben, hogy se szeri, se száma a megszólalásoknak. A legutóbb éppen önálló napirendként ugyan nem szerepelt, de a 2015. költségvetési évben ki kellett hogy térjünk erre a kérdésre is. Soha senki nem mondta még el azokat az érveket, amelyeket Bodó úr itt az előbb hangoztatott. Én csak remélni merem, hogy nem utólag gyártották le ezeket a határozatokat, remélni merem, hogy nem utólag hoztak meg olyan döntéseket, amelyeket most különböző dokumentumokkal itt alátámasztani igyekezett Bodó képviselő úr.

A múlt héten, amikor ennek a napirendje volt itt az Országgyűlésben, úgy fogalmaztam, hogy elfogadhatatlannak és szakmaiatlannak is tartjuk azt, hogy 3,2 millió ember közel 3 ezer milliárd forintos megtakarítását gyakorlatilag szétkönyvelték itt az elmúlt hetekben. Egy szóval sem tért ki ez a beszámoló arra, hogy 2011-ben és a 2012. évben milyen botrányokra, ellentmondásokra és súlyos szabálytalanságokra derült azért fény, hosszan taglaltam a szabályozási hiányosságokat, a működéssel kapcsolatos mulasztásokat és a külföldi értékpapírok letétkezelői tevékenységéről szóló szerződés előkészítésével kapcsolatos észrevételeket. Hangsúlyozni szeretném, hogy ez az úgynevezett üzletszabályzat, amely szabályozta példának okáért a működéssel kapcsolatos, a zrt.-vel, illetve az alap tulajdonába került pénzügyi eszközök kezelésével és értékesítésével kapcsolatos ügymenetet - megismételni szeretném, hogy remélem, nem utólag papírozták le ezeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék kitérni néhány mondat erejéig Lázár miniszter úr e heti sajtótájékoztatójára. Lázár miniszter úr azt mondta, hogy magyarul a lényeg az, hogy amit 2010-ben beígérték, az nem lesz, mert értelmezhetetlen az egyéni számla kérdése. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha Lázár miniszter úr most úgy nyilatkozik, hogy már soha nem lesz egyéni számla, mert a felosztó-kirovó rendszerben értelmezhetetlen ez a kérdéskör, akkor amikor meghozták ezt a döntést - vajon a kormány tagjai nem tudták, hogy egy felosztó-kirovó rendszerben nem úgy működik a nyugdíjrendszer, mint egy tőkefedezeti rendszerben, hogy a befizetett járulékokat kvázi nem egy gyűjtőszámlán szedik össze, és nem ennek alapján kerül megállapításra a nyugdíj? -, itt becsaptak 3 millió embert, és nem telt el egy év, és beismeri a kormány egyik tagja, hogy itt mindenki át lett verve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy fogalmazott a miniszter úr a továbbiakban, hogy nincs szükség rá, mert a tb-nyugdíjrendszerben mások a játékszabá-

lyok. Megmondom őszintén, én csak részben lepődtem meg, mert gyakorlatilag tudtam, hogy miről van szó itt, egy 2010-es októberi kormányhatározatról. Nekem mindig az volt a következetes álláspontom, hogy egyfajta - idézőjelbe teszem - parasztvakításnak tartottam ezt a gumicsontot, amit az egyéni számlákra vonatkoztatva többször ki is fejtett a kormánypárti oldal az évekkal ezelőtti vitákban. De ilyen felelős kormánytag ezt az egészet még nem ismerte be.

Ugye, emlékeznek, képviselőtársaim, hogy nemcsak az egyéni számlát ígérték meg, hanem többek között arról is szó volt, hogy örökölhető lesz az eddig befizetett pénz. Ténylegesen arról van szó, hogy a befizetett nyugdíjárulék feltüntetésére objektíve nem is lehetséges, mert a befizetett nyugdíjárulék feltüntetése, kérem szépen, nem egy egyéni számlán történik, hanem olyan nyilvántartással vezetik, amelyből később persze képeznek majd nyugdíjat, de az első sorban a szolgálati idő meghatározására vonatkozik, illetve az adóköteles jövedelemből fizetett nyugdíjárulék figyelembevételével. Van egy évek óta létező nyilvántartás, amelyen megtalálható a nyugdíjárulék-alapot képező kereset és a levont, bevallott nyugdíjárulék. Nem kell ezt különösebben ragozni, szerintem ezeket szóvá kell tenni minden megszólaláskor, és hivatkozni kell arra, hogy a miniszter úr ezt elismerte, hogy gyakorlatilag 3 millió embert becsaptak 2012-re.

(19.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy említettem a múltkori megszólalásomban, mi nem támogatjuk ennek a beszámolóknak az elfogadását, és igen, azt a módosító indítványt jegyeztük, amely arra hatalmazná fel az Állami Számvevőszéket, hogy tételesen tekintse át a jövőben és tegyen jelentést az Országgyűlésnek erről a közel ötéves intervallumról, mert számtalan esetben elmondtuk, hogy milyen problémák voltak a határidőkkel, milyen problémák voltak a jogszabályokkal, milyen problémák voltak a jogszabályok összehangolatlanságával, hogy sokszor a végrehajtási rendeletek nélkül is olyan tevékenységeket folytatott az alap, illetve az ÁKK, amelyek törvénytelenek voltak.

Éppen ezért született meg az a feljelentés is, amelyet Harangozó Tamás képviselőtársam jegyzett mintegy két évvel ezelőtt, és sajnálatos módon a Legfőbb Ügyészség elutasította. Igazából komoly érvei az ügyészségnek ezzel kapcsolatosan nem voltak, nem beszélve arról, hogy amiket Bodó képviselőtársam itt elmondott, tételesen visszahivatkozva az én parlamenti felszólalásomra, azok soha az életben itt, az Országgyűlés keretei között nem hangzottak még el.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Szép estét önöknek a továbbiakban is! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Volner János képviselő úr a következő, Jobbik. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan előterjesztéssel van dolgunk, amit a Jobbik nem tud elfogadni. Azért nem tudjuk elfogadni, mert az a módszer, ahogy 3 millió ember magán-nyugdíjpénztári megtakarítására erőszakkal rátette az Orbán-kormány a kezét, az a módszer, ahogy a választási ígéreteit megszegve eljár ebben a nyugdíjkérdésben, az egyszerűen megengedhetetlen, és az erről szóló beszámoló természetesen elfogadhatatlan.

Annak idején, 1998-ban még a Horn-kormány hozta létre a magán-nyugdíjpénztári intézményt egy hárompilléres nyugdíjrendszer keretein belül. Az első pillér a felosztó-kirovó állami nyugdíjrendszer volt, amely minden hibájával együtt most is megmaradt, összeomló demográfia mellett azonban a jelenleg aktív korú emberek nem is bízhatnak abban, hogy évtizedek múlva megfelelő nagyságú nyugdíjuk lesz, hiszen a demográfiai folyamatok azt mutatják, hogy már 2050-re kétszer annyi eltartottja lesz a magyar társadalomnak, mint amennyi aktív korú dolgozik majd abban az időszakban. Ez tehát egy nagyon fontos dolog, hogy leszögezzük, hogy a jelenlegi nyugdíjrendszer nem oldja meg ezt a problémát.

Fontos látni, hogy annak idején a második pillér, a magán-nyugdíjpénztári rendszer felállításának az volt az oka, hogy megpróbálták tőkefedezetet képezni arra az esetre, ha ez a kedvezőtlen demográfiai folyamat a jövőben is folytatódni fog, és ez a tőkefedezet jelentett volna garanciát arra, hogy majd annak idején lesz miből nyugdíjat fizetni ezeknek az embereknek. A harmadik pillérbe pedig az önkéntes magánnyugdíjpénztáraknak az a pénze számított, amit az emberek önként előtakarékossággként tesznek elkülönített számlára azért, hogy a nyugdíjas éveikben megéljenek.

Az Orbán-kormány úgy avatkozott be ebbe a folyamatba, hogy erőszakkal államosította magán-nyugdíjpénztári vagyont, 3 millió ember által saját megtakarításnak érzett összeget eltérítettek, és megjegyzem egyébként, hogy visszaéltek azzal a bizalommal is, amit az emberek feléjük mutattak, hiszen a magyar emberek azt mondták, hogy odaadjuk az államnak ezt a pénzt, mert Orbán Viktor miniszterelnök azt ígérte, hogy ez a pénz egyéni számlákra fog kerülni, ezt a pénzt nem költik el, hanem meg fog maradni.

Ehhez képest mi történt? A pénzt két és fél év leforgása alatt maradéktalanul felélte a második Orbán-kormány. A pénz eltűnt, az egyéni számlákkal kapcsolatban hazudott a Fidesz, mert mindmáig nincs egyéni számla, és alapvetően, ha most megkérdezzük azt, hogy mondjuk, egy 30-40 év múlva vagy 20 év múlva nyugdíjba vonuló magyar ember mire hivatkozva állhat oda majd annak idején a nyugdíjfolyósító ahtájához, akkor most már, mivel nincs tőkefedezeti pillér a magán-nyugdíjpénztári rendszer kiiktatásával, már csak egyedül az önkéntes nyugdíjpénztárak pillére maradt meg, akinek van pénze, az tud csak félretenni, ezért gyakorlatilag egy jövőben

nyugdíjba menő ember tőkefedezet híján egy dologban bizhat: Orbán Viktor évtizedekkel korábban tett ígéretében, abban, hogy a Fidesz-kormány majd meg fogja védeni a nyugdíjakat. Mert képviselőtársaim, ne felejtjük el, az egyéni számlák hangsúlyozása mellett a másik nagyon fontos dolog az volt, hogy Orbán Viktor azt ígérte, hogy megvédik a nyugdíjakat. Ehelyett jól megvédték a nyugdíjakat, elköltötték a 3000 milliárd forintnyi magán-nyugdíjpénztári vagyont teljes egészében.

Fontos látni azt is, hogy ha az idős emberek problémáját a nyugdíjrendszeren keresztül szeretnénk kezelni, akkor látni kell azt is, hogy önmagában nem a nyugdíjrendszer fenntarthatósága fogja ezt a kérdést megoldani. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert a kormány egyre följebb és följebb emeli a nyugdíjkorhatárt, egyre kevesebb idős embernek ad lehetőséget arra, hogy a nyugdíjas évek létbiztonságát, az állandóan érkező nyugdíjat élvezhessék.

Akkor, amikor a Jobbik elindította a férfiak 40 éves munkaviszony után történő nyugdíjaztatásának lehetőségére vonatkozó kampányát, akkor az a cél lebegett a szemünk előtt, hogy ezt a létbiztonságot a négy évtizedet ledolgozó férfiak számára ugyanúgy lehetővé tegyünk, mint ahogy a nők is ezt az intézményt jelenleg élvezhetik. A kormány erre azt mondta, hogy ő ezzel nem ért egyet, mert nincs fedezete ezeknek az intézkedéseknek, és nem támogatja ennek a bevezetését.

De kérdezem én, képviselőtársak - és azért kénytelen vagyok ismét föltenni ezt a kérdést, mert az általános vita folyamán egyetlen kormánypárti képviselő nem válaszolt erre -, hogy a Matolcsy György által végrehajtott jegybanki kastélyvásárlási, műkincsvásárlási program, aminek a keretein belül 160 milliárd forintot meghaladó összeget költenek el, az nem lenne-e alkalmas fedezetnek egy mindössze 150 milliárd forintot jelentő, férfiak 40 év utáni nyugdíjaztatására lehetőséget adó törvényi változás keresztülvitelére. Megvan a költségvetési fedezet, hiszen ha ezt a pénzt a Magyar Nemzeti Bank odaadná a költségvetésnek és arra fordíthatnánk, amire szeretnénk, akkor teljesülne ez a költségvetési sor, és teljesülne az, hogy a férfiak négy évtizednyi munka után nyugdíjba tudjanak vonulni. De önöknek nem ez volt a fontos, hanem az, hogy Matolcsy kastélyokat vásároljon és műkincseket vásároljon a magyar adófizetők által adott pénzből a Magyar Nemzeti Bank tevékenysége által. Sajnos, ezt ki kell hogy mondjuk.

Az is egy nagyon fontos tanulság, hogy bár a kormány azt ígérte, hogy a magán-nyugdíjpénztári vagyonnal jelentősen csökkenteni fogja majd az államadósságot, a tényszámok sajnos mást mutatnak ezen a téren. 2010 első negyedévének a végén, amikor az Orbán-kormány hatalomra jutott, akkor, amikor a választások megtörténtek, a magyar államadósság GDP-arányos mutatója 80,5 százalékon állt, 2015 második negyedévének a végén 79,6 százalék lett. Öt év termése egy mindössze 0,9 százalékos állam-

adósság-csökkenés, és ezzel párhuzamosan tűnik el a GDP 10 százalékát kitevő magán-nyugdíjpénztári vagyon. Azt hiszem, jól mutatja ez a mérleg, hogy az Orbán-kormány milyen gazdasági teljesítményt, milyen politikai teljesítményt tudott az elmúlt időszakban felmutatni.

Az is egy nagyon érdekes dolog, hogy bár a kormány pénzügyi szabadságharcot hirdetett, az első adandó alkalommal, ahogy rá tudta tenni a kezét a 3 millió magán-nyugdíjpénztári tag megtakarításaira, az volt a kormány első dolga, hogy a Magyarországot hitelező bankoknak azonnal visszaadta a pénzt. Semmilyen koncepció nem volt sem a gazdaság fejlesztésére, sem egy fenntartható gazdaságpolitika megvalósítására, a pénzt visszaadták, a pénzt elköltötték, az embereket pedig, ahogy a választási ígéretük be nem tartásából látni lehet, átvették.

Hát, ezért nem vagyunk hajlandóak elfogadni ezt a beszámolót. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gúr Nándor képviselő úr kér szót.

(19.10)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden úgy tudnám folytatni a mondatokat, hogy megvédték a nyugdíjakat, csak önök a nyugdíjasoktól védték meg, meg azoktól az emberektől, a 40 év jogosultsági időt szerzett férfiaktól, akik oly kevesen vannak ebben az országban, hogy a mai nyugdíjrendszerben egyébként minden ötödik embernek van 40 év jogosultsági ideje. Tehát önök nem az emberekben gondolkodnak, eddig sem, sohasem ebben gondolkodtak, ahogy én látom, mindig másban, abban, hogy hogy tudnak gyakorlatilag különféle forrásokhoz jutni és ezt a megfelelő körökben letelepíteni.

Látható ez a magánnyugdíjpénztár-megtakarítások 2945 milliárd forintos elkobzásából fakadóan, és látható, hogy hogyan érvényesül mindez akár az államadósság tekintetében, hiszen több mint 5000 milliárd forintos államadósságbeli növekedés következett be. De ha GDP-arányosan nézzük, akkor is az a közel 3000 milliárd forint 10 százaléka volt a GDP-nek, miközben az államadósság bruttó értéke néhány százalékos csökkenést mutat úgy, hogy kiesőszármazott év közötti „manipulációkat” alkalmaznak.

Nem lehet tehát mást mondani: ezek a beszámolók hiteltelenek, már csak azért is, mert minden évben meg kellett volna hogy tegyék ezeket, és nem egyszerre a Parlament falai közé hozzák. És azért is hiteltelen minden mondatuk, merthogy évek hosszú során keresztül önök az egyéni nyugdíjszámla bevezetéséről beszéltek, miközben ebből semmit nem csináltak. Hát, ennyit ér az önök szava nyugdíj ügyében és egyéb más ügyekben is! Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Nem jelentkezik senki.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. A kormány képviselőjében államtitkár úr most kíván szólni. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Engedjék meg nekem, hogy nagyon röviden szóljak, hiszen összegző módosító javaslatok vitájáról van szó, és a Magyar Szocialista Párt által benyújtott módosító javaslatokra Bodó Sándor fideszes képviselő részletesen válaszolt és reagált. Teljes megdöbbenésemre még Korózs Lajos képviselő úr is azt mondta, hogy hát reméljük, így van, és ha így van, akkor igazából ő sem tud ehhez mit szólni. Úgyhogy Bodó Sándornak köszönöm szépen, hogy megtakarította számomra azt az időt, amivel részletesen kívántam cáfolni a módosító javaslatok valóságtartalmát. Még egyszer köszönöm szépen.

Ami a másik két felszólalót illeti, Volner Jánosnak nem tudok reagálni, hiszen az általános vitában reagáltam rá. Ha megengedi, képviselő úr, akkor nem mondanám el szóról szóra a válaszaimat. Megdöbbenő kicsit, hogy nem ismeri el a kormány adósságsökkentő tevékenységét és eredményeit. Egyébként az egész világ elismeri, nemzetközi szervezetek. Ön - vagy nem tudom, hogy ez a Jobbik álláspontja-e -, ön továbbra sem, amit nagyon sajnállok, de egyébként tételesen cáfoltam az általános vitában.

Korózs úr sajnos elment. Vele kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy aki hallgatja vagy figyeli ezt a vitát, annak azt tudom mondani továbbra is, hogy nyugodjon meg, az emberek nyugdíja pontosan így van biztonságban és így van biztosítva. Ha maradt volna ebben a magánnyugdíjalapban, amit magánemberek tőkeérdekeltségi alapon működtettek és üzemeltettek, akkor bizony eljött volna az az idő, mikor nemhogy a kamatok nem lettek volna meg, hanem a tőke is előbb-utóbb eltűnik. Így van ez rendjén, így követik nemzetközi példák, más országok is Magyarország példáját. Mégiscsak kiderült, hogy az állam a legmegbízhatóbb szervezet, és az emberek akkor vannak biztonságban, ezért nem akadályozták meg ennek az alapnak a létrehozását, mert bíztak az államban. És egyébként az állam iránti bizalom kormánytól független, ezt az élet bebizonyította. Tehát összességében semmi akadálya nincs annak, hogy ezt a beszámolót elfogadjuk. Arra kérem a képviselőket, a parlament többségét, hogy fogadjuk el a beszámolókat, és zárjuk le a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap gazdálkodását.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előterjesztőként Bánki Erik képviselő úrnak maximum 5 perc 20 másodperce van. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Elsőként csatlakoznék Tállai András államtitkár úrhoz, ahhoz a megállapításához, miszerint a nyugdíjalapok, a nyugdíjasok, a leendő nyugdíjasok pénze az államnál van a legjobb helyen.

Itt korábban többször is elhangzott ellenzéki képviselők részéről, hogy a piaci alapon működő magánnyugdíjpénztárak nagyobb hatékonysággal működtek volna, nagyobb eredménnyel, kisebb költséggel, mint ahogy ezt az állami alapok teszik.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány példát hadd hozzak fel, ami éppen ennek az ellenkezőjét bizonyítja, és alátámasztja azt, amiről mi államtitkár úrral beszélünk, hogy az államnál vannak a legjobb helyen a nyugdíj-megtakarítások.

A működési költségek tekintetében a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap az elmúlt időszakban összességében mintegy 600 millió forintot költött a saját működésére. Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy évente kevesebb, mint 200 millió forintba került az alap működése, szemben a magán-nyugdíjbiztosító társaságokkal, amelyek 1998-2011 között - kapaszkodjanak meg, tisztelt hölgyeim és uraim - 150 milliárd forintot költöttek el a saját működésükre, 150 milliárdot. Ez azt jelenti, hogy éppen a százszorosát költötte évente annak, mint amit az állami alap költ. Tehát a 200 millió forinttal szemben 17 milliárd forintot látunk. Azt gondolom, hogy ezt mindennek nevezhetjük, csak nem épp a magyar állampolgárok érdekében tanúsított felelős magatartásnak.

De nézzük meg a hozamokat! Ha már nem tudtak olcsón működni, akkor talán magasabb hozamokat hoztak, mint amit képes lett volna, mondjuk, egy állami nyugdíjbiztosító. Csak azt az esetet vizsgálom, amikor a leggarantáltabb módba, tehát állampapírokba, a legjobban garantált megtakarításokba, állampapírokba fektették volna a pénzt.

Kérem szépen, tisztelt képviselőtársaim, 1998 januárja és 2010 decembere között egy átlagos magyar munkavállaló közel 1,7 millió forintot fizetett be a magánnyugdíjpénztárakba. Ez 2010 végére mintegy 2,3 millió forintra gyarapodott. Ezzel szemben, hogyha állampapírokba fektették volna a megtakarításaikat, akkor 30 százalékkal magasabb hozammal 2,5 millió forintot jelenthetett volna minden egyes magyar átlagos munkavállalónak. Tehát azt gondolom, hogy az átlaghozamot tekintve a működésben egy százszoros drágaságot tapasztalunk, a hozam tekintetében meg egy 30 százalékkal kisebb eredményt, mint amit az állami nyugdíjalap tudott volna garantálni. Tehát nem mondhatnám, hogy jobb lett volna bármilyen szempontból egy magán-biztosítótársaság.

Volner János képviselőtársam szerint eltűnt a pénz. Hadd mondjak erre egy példát, tisztelt képviselő úr. Az állam az általa átvett mintegy 3000 milliárd forint összegű készpénz, állampapír, illetve más

értékpapír felhasználásával több mint 2000 milliárd forinttal csökkentette az államadósságot. Képviselő úr a 2011-es és a 2015-ös számokat hasonlítja össze, de rövid távon kellett volna megnézni a különbséget, amikor a tényleges államadósság-csökkentés megtörtént. A 2000 milliárd forinton felül további 500 milliárd forintot fizetett be az alap költségvetésébe, és mindemellett még 283 milliárd forintnyi kamatmegtakarítást is elért ezzel együtt az állam számára. Tehát nem azt gondolom, hogy eltűnt a pénz, hanem gyarapodott a pénz, tisztelt képviselő úr.

Hadd reagáljak a vitában elhangzott még egy megjegyzésére, miszerint az állam ellopta a magánnyugdíjpénztár-tagok megtakarításait. Tisztelt Képviselőtársam! Ezt ön is nyilvánvalóan tudja, hogy a magánnyugdíjpénztárba belépő tagok nem az adózott jövedelmükből fizették a tagdíjukat, hanem a tagok annak egy részét nem az állami nyugdíjalapba fizették, hanem párhuzamosan a kétpilléres biztosítási rendszerben a magánnyugdíjpénztárakba fizették be. De miután az állam az alapnak kiegészítette az e módon keletkező hiányát, ezért évről évre egyre nagyobb költségvetési hiány keletkezett a kétpilléres nyugdíjrendszerből kifolyólag. Ez pedig azt jelentette, hogy az 1998-ban még csak 28 milliárd forintos pótlólagos költségvetési befizetés 2011-re 360 milliárd forintra nőtt, 2014-re pedig már 460 milliárd forintot tett volna ki, tisztelt képviselőtársam.

Tehát olyan adósságterhet rótt volna a költségvetésre ez a kétpilléres rendszer, amely teljesen értelmetlen lett volna. Nemhogy az emberek pénzét tüntette volna el a kormány, hanem éppen az emberek pénzéből takarított meg egy ilyen irtózatosszerűt, hiszen, mint ahogy mondtam önöknek, százszorosra lett volna a működési költsége ezeknek a magánnyugdíjpénztáraknak, és 30 százalékkal kisebb hozamot értek volna el. És akkor még arról nem beszélünk, hogy a 2008 és a 2012-13 közötti időszakban, amit tapasztalhattunk is visszaéléseket, azok a magánnyugdíjpénztárban továbbra is megletek voltak.

Tehát azt gondolom, hogy semmi akadály, hogy ezeket a beszámolókat a parlament elfogadja. Én azt gondolom, hogy az alap kellő alaposággal és tisztázott jogi körülmények között működött. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésszakon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági**

jelentés vitája. A Gazdasági bizottság által benyújtott H/6371. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdézem az előterjesztőt, hogy kíván-e most szólni. *(Bánki Erik: Nem.)* A megállapodás szerint már elmondta a véleményét, így nem kíván szólni. Megkérdézem, hogy a kormány részéről kíván-e szólni államtitkár úr. *(Tállai András: Nem.)* Jelzi, hogy ő sem kíván szólni. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek, de a frakciók közötti megállapodás értelmében ki-ki elmondta már a véleményét. Ennek ellenére megkérdézem, hogy kíván-e valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván senki sem élni a felszólalás lehetőségével.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Az előterjesztő értelemszerűen nem kíván szólni, minthogy nem volt felszólalás, amire reagáljon.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésszakon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Hasonlóképpen soron következik a **Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2013. január 1. és 2013. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A Gazdasági bizottság által benyújtott H/6374. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő jelzi, hogy nem kíván szólni, és a kormány részéről jelzi államtitkár úr, hogy ő sem kíván szólni. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. A képviselői felszólalások a frakciók közötti megállapodás értelmében már elhangzottak. Ennek ellenére megkérdézem, hogy kíván-e valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem kíván senki sem szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Az előterjesztőnek nincs mire reagálni. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésszakon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A Gazdasági bizottság által benyújtott H/6377. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdézem az előterjesztőt, aki jelzi, hogy nem kíván hozzászólni. A kormány képviselője szintén jelzi, hogy nem kíván szólni. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

A frakciók közötti megállapodás értelmében a képviselői felszólalások már elhangzottak. Ennek ellenére megkérdézem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Az előterjesztő nem kíván arra reagálni, ami egyébként nem hangzott el. Ennek alapján megállapítom, hogy a vitát lezárva a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap 2015. január 1. és 2015. január 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A Gazdasági bizottság által benyújtott H/6380. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, aki jelzi, hogy nem kíván szólni. Megkérdezem, hogy államtitkár úr a kormány nevében kíván-e szólni. *(Tállai András: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

A frakciók közötti megállapodás értelmében a képviselői felszólalások már elhangzottak e tárgykörben. Ennek ellenére megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Az előterjesztő értelem szerűen nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az előterjesztő kezdeményezte a Költségvetési bizottság összehívását a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6326. számú előterjesztés megtárgyalása érdekében, ezért a bizottsági jelentés vitájára ezen az ülésünkön nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány által benyújtott T/6132. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces maximális időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Házat arról, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. október 8-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/6132. számú törvényjavaslatot, és a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY-határozat 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző módosí-

tó jelentést fogadott el. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Gazdasági bizottság háttéranyagban található 20 pontos módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság egy és két hivatkozási számú módosító javaslatát. Az utóbbi kodifikációs és egyéb pontosító jellegű rendelkezéseket tartalmazott annak érdekében, hogy a törvényjavaslat belső összhangja mind a szóhasználat, mind pedig a tartalmi kérdések tekintetében biztosított legyen. A törvénymódosító javaslat célja, hogy megfeleljünk az európai uniós jogszabályoknak, ezzel egy jogharmonizációs javaslat kerüljön átültetésre, melynek célja a fogyasztóvédelem erősítése. A törvényjavaslat ennek érdekében a tőkepiaci törvény, a biztosítási törvény, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény, továbbá a kollektív befektetési formákról szóló törvény módosítását tartalmazza.

Néhány gondolattal hadd foglaljam össze a törvénymódosító javaslat legfontosabb pontjait. A tőkepiaci területet érintő további módosításként a tervezet megteremti az összhangot az európai hosszú távú befektetési alapokról szóló, közvetlenül hatályosuló európai uniós rendelet, valamint a kollektív befektetési formákról szóló törvény és az MNB-törvény között. A biztosítási területet érintő módosítás meghatározza az alapvető kamatkülönbözet fogalmát, annak következetes alkalmazhatósága értelmében. Az értékpapír-forgalmazói vizsga követelményének törlésére kerül sor, ami azért szükséges, mert az alapul szolgáló tőkepiaci követelményrendszer sem támaszt ilyen feltételt. A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítása az előző két területet egyaránt érinti, ennek keretén belül megvalósul a közzétételi követelmények megteremtése, sőt a tőkepiacot érintő tájékoztatási kötelezettségek megsértése jelentősen növeli az MNB által kiszabható bírság mértékét is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a T/6132. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e szólni. *(Tállai András: Igen.)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Bár képviselő úr is érintett néhány módosító javaslatot, ha megengedik, én is röviden összegezném. A vitában több területet érintően került sor módosító javaslatok benyújtására. Ezek többsége kodifikációs és egyéb pontosító jogszabályok tartalmi és belső összhangját biztosító indítványok, amelyeket a kormány természetesen támogatott.

(19.30)

Engedjék meg, hogy a következőkben az egyéb módosító javaslatokról is szóljak. A parlamenti dön-

téshozatal során a törvényjavaslat egyik legfontosabb módosítása, hogy a duplikáció elkerülése érdekében megváltoztak a biztosítói és a viszontbiztosítói fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályok, hiszen azok többségét kormányrendelet és közvetlenül hatályosuló bizottsági rendelet tartalmazza. Ugyancsak európai uniós rendelettel, az úgynevezett Róma I. rendelettel való összhang biztosítása céljából kerültek pontosításra a biztosítási szerződésekre irányuló jogszabályok is. Előírásra került ugyanis az ügyfelek tájékoztatási kötelezettsége a jogválasztás lehetőségéről.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztett módosító javaslat mindezek mellett a titoktartási rendelkezésekre tekintettel is pontosítja a normaszöveget, valamint megengedi, hogy az érintett biztosító vagy viszontbiztosító nemcsak a felügyeleti határozatot, hanem annak bírósági felülvizsgálata keretében hozott bírósági határozatot is közzétegye a honlapján.

Egyebekben az értékpapír-forgalmazói vizsga követelménye is törlésre került a biztosító saját vagy kezelési tevékenységét irányító személy vonatkozásában, mert az alapul szolgáló tőkepiaci követelményrendszer sem támaszt ilyen feltételt. Végezetül, ahogy már elhangzott, az alapvető kamatkülönbözet fogalma is meghatározásra került, annak következetes alkalmazhatósága érdekében.

Tisztelt Ház! Köszönöm az együttműködést, és kérem, hogy a módosító javaslatokkal együtt a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezek közül is Vantara Gyula képviselő úr az első. Parancsoljon!

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A tőkepiaci törvény módosításához benyújtott összegző módosító javaslat fekszik előttünk. Mielőtt ismertetnék az összegző módosító javaslat pontjait, engedjék meg, hogy emlékeztessenek arra, hogy a törvénymódosítás célja az egyes európai uniós jogszabályok implementálása, ezzel párhuzamosan, ahogy az elhangzott, a fogyasztóvédelem erősítése. A törvényjavaslat ennek érdekében a tőkepiaci törvény, a biztosítási törvény, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény, továbbá a kollektív befektetési formákról szóló törvény módosítását tartalmazza.

Az összesítő módosító javaslat 1., 3., 6., 7., 8., 9., 11., 12., 15-17., valamint a 20. és 21. pontjai kodifikációs és egyéb pontosító jellegű rendelkezéseket tartalmazó módosítások annak érdekében, hogy a törvényjavaslat összhangja mind a szóhasználat, mind pedig a tartalmi kérdések tekintetében biztosított legyen.

A javaslat 2. pontja határozza meg az alapvető kamatkülönbözet fogalmát, annak következetes alkalmazhatósága érdekében. Az értékpapír-forgalmazói vizsgakövetelmények törlése, ahogy az az imént elhangzott, valóban azért szükséges, mert a tőkepiaci követelményrendszer sem támaszt ilyen feltételt.

Az 5., a 10. és a 13-14. pontok a biztosítási és vagyongarantációs tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályok. A fenti pontok többségét a közvetlenül hatályban lévő úgynevezett Szolvencia II. irányelv kiegészítéséről szóló, 2014. október 10-i bizottsági rendelet tartalmazza, így a duplikáció elkerülése érdekében módosítani kell a vonatkozó rendelkezéseket.

A javaslat 18. pontja kodifikációs és egyéb pontosító jellegű rendelkezéseket tartalmaz, szintén annak érdekében, hogy a belső összhang, valamint a szóhasználat és a tartalmi összefüggések biztosítottak legyenek. A törvényjavaslat 67. § 29. pontjának megállapító módosítása egyebekben az 593/2008/EK rendelettel való összhang biztosítása céljából szükséges.

A 19. pont a törvényjavaslatnak az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló 2015. évi LXXXV. törvénnyel való összhang biztosítása és a hivatkozott jogszabályok egységességének megteremtése céljából szükséges.

A törvényjavaslat és azt kiegészítő, pontosító fenti módosítások az európai uniós irányelveknek való megfelelésen túl egyrészt az ügyfélvédelmet szolgálják, másrészt elősegítik a biztosítási és tőkepiaci tevékenység funkcionálisabbá tételét, ezért kérem, hogy támogassák azokat.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm, hogy meghallgattak. Tisztelt Ház! Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondanunk, hogy az általános vita során hangoztatott érveink még mindig állnak, amelyek szerint igen szegénytelen, hogy csak egy implementációs jellegű törvényjavaslat esetében merül fel a fogyasztóvédelem erősítése, miközben rendszerszinten az utóbbi években ennek ellenkezőjét tapasztalhatjuk. Azt is látni kell, hogy az MNB feladatkör-bővülése számos olyan kérdéssel gazdagította már az általános vitát is, aminek vissza kellene köszönnie itt a gyakorlatilag részletesnek nevezhető szakaszban.

De hogy konkrétan arról beszéljünk, ami idetartozik: a módosító indítványok között volt egy olyan, ami nagyon fontos, és rendszerszinten érzékelteti, hogy mi a problémánk ezzel az egészszel. Ez pedig az

ügyfelek tájékoztatási kötelezettsége kapcsán merült fel. Nagyon örülök, hogy államtitkár úr is fontosnak tartotta, hogy kitérjen erre, ugyanakkor hiába látjuk azt, hogy biztosítók és viszontbiztosítók kötelesek lennének a felügyelet határozatát közzétenni a honlapjukon, de az életszerűség vizsgálatát tekintve, legyünk őszinték, országgyűlési képviselők tömege is lehet abban a helyzetben, hogy talán még a saját biztosítójának a kilétével sincs minden forduló után tisztában, nemhogy még a honlapját kövesse heti szinten.

Tehát minimum elvárás lenne, mondjuk, egy Astra biztosítóhoz hasonló csődhelyzet vagy kaotikus helyzet esetén a károsultakat, ügyfeleket egyesével, minimum levél formájában értesíteni. Tehát olyan életszerű, életszagú megoldási formákat javasolni, amelyek nem elégednek meg azzal, hogy egy, amúgy implementációs alapú, tehát uniós rendelvénnyre a magyar jogrendbe átültetett jogszabálysokor mellett próbál még kozmetikázni ilyen dolgokat. Lenne tehát bőven létjogosultsága annak, hogy a maguk teljes körében kezeljék ezeket a problémaköröket. Még egyszer mondom, nemcsak egy honlapra kitett felügyeleti határozat formájában, hanem megtisztelve az ügyfeleket, megtisztelve az esetleges károsultakat is azzal, hogy a kárukat megelőzve adott esetben nemcsak arról értesítik őket egy levélben, hogy fizetniük kell, kötelezettségeknek kell eleget tenniük, hanem arról is, hogy ha bajba kerülnek, meg tudják tenni a szükséges ellenlépéseket.

Az MNB feladatkör-bővülése kapcsán pedig elmondtuk már sokszor, el is fogjuk, egészen elképesztő gazdaságpolitika alapján egészen elképesztő üzletpolitikát gyakorol ez a szerveződés. Amikor kiterjedt profitot tud felmutatni, ezt állítólagosan prociklikus megközelítéssel is olyan alapokba rakja, olyan ingatlanokba és olyan eszközökbe, amelyek mondjuk, egy recessziós időszak esetén, amikor ezekhez az elemekhez kellene nyúlni, talán a legnehezebben mobilizálhatók, a legnehezebben értékesíthetők. Egy válság esetén is, ugye, az érintett ingatlantömeg ára fog lezuhanni először nagyon mély szintre, és elmondható az, hogy nem mutat belátó üzletpolitikára az, ami történik. Egészen biztosak lehetünk abban, hogy ha több százmilliárdos profitek halmozódnak fel, mondjuk, a hitelkárosultak helyzetének úgynevezett rendezése kapcsán, ami nagyon távol állt a tisztességes rendezéstől, de tény, hogy az a több százmilliárd felhalmozódott az MNB-nél, a minimum lett volna, mondjuk, egy kártérítési alapba csoportosítani ennek legalább egy részét, és megsegíteni azokat az embereket, akiket már kilakoltattak vagy elvesztették családjukat (*sic!*), jórészt önhibájukon kívül. Tehát lehetett volna egy sokkal szélesebb mozgástér mentén gondolkodni. Sajnálatos, hogy a lélekbatárság ehhez nem volt meg önökben.

A helyzet az, hogy a technikai jellegű módosító javaslatokat, a kodifikációs jellegű, javító javaslatokat lehet támogatni. Alapvetően ezzel az implementációs csomaggal sincs akkora probléma, hiszen bír-

ságolás tekintetében, még annak árfolyama tekintetében is vannak előremutató jelenségek benne, de összességében, rendszerszinten önök sajnos megint nem bizonyultak elég bátoroknak. Köszönöm a figyelmet. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Szakács László képviselő úr, MSZP. Tessék!

(19.40)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló is abbahagyta, hiszen úgy gondoljuk, hogy minden egyes benyújtott törvényjavaslatnak, a benyújtás időzítésének is van egyfajta olyan jelentősége, hogy akkor akarjuk megoldani a problémákat, amikor azok felvetődnek. A mi álláspontunk pedig az ebben a kérdéskörben, hogy nem elegendő ehhez az az eszközrendszer, amit ez a javaslat önmagában, illetve ennek a javaslatnak a módosítási javaslatai is önmagában magukba foglalnak, mert nem vonnak le elég következtetést a múltból. A nem túl távoli múltból egyébként, hiszen látjuk itt, hogy az MNB-nek a feladatköre, ugye, 2013-ban bővült, és kvázi fogyasztóvédelmi feladatokat is ellát, hiszen a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét beolvasztották a Magyar Nemzeti Bankba, annak természetesen az összes feladatával együtt. Majd aztán láttuk azt, hogy 2015 tavaszán konkrétan rendszerek omlottak össze, és én úgy gondolom, ha erre a kormány csak egy technikai átemeléssel, szövegáttemeléssel, egy copy-paste-vel reagál, akkor úgy gondoljuk, hogy nem vonja le a megfelelő tanulságokat, legalábbis a közelmúlt eseményeiből.

Kiemelnék egy kulesmondatot, ami előttem elhangzott: nem tudják a károsultak, hogy ha bajba jutnak, akkor hová kell fordulniuk. És én úgy gondolom, hogy ebben az időszakban, amikor tavasszal összeomlottak a nagy bróker cégek, összeomlott a Buda-Cash, összeomlott a Hungária, és nem utolsósorban összeomlott a Quaestor; a Quaestornál még akkor sem tudják, hogy hová forduljanak a károsultak, ami egy kivételes eset, ha megfelelő tájékoztatás is van, és fel is állítottak megfelelő szervezeteket, amelyek nem működnek, de mi úgy gondoljuk, hogy sokkal tartalmibban kellene a Nemzeti Bank felügyeleti jogkörét, a fogyasztóvédelmi feladatkörét abban megerősíteni, amire most tesz egy nagy lépést előre, de nem igazán hatékony lépést tesz előre, én úgy gondolom, ebben a kormány.

Nem akarok sokszor visszaautalni, a Matolcsy György vezetett Magyar Nemzeti Bank alapvetően veszélyes és legalábbis kétes szakmai megítélésű pénzügyi manővereket, inkább politikai manővereket halmoz egymás után. Ezzel azon túlmenően, hogy ezeknek minden egyes pénzügyi, illetve törvényi alapja nem feltétlenül van meg, vagy nem feltétlenül áll meg a lábán, hiszen azokat az eljárásokat, illetve azokat a feladatait látja el jobban, amelyek

neki egyfajta melléktevékenységként kellene hogy szerepeljenek, így például a monetáris kultúrának a terjesztése, közgazdaságtani kutatásoknak az elősegítése. Nem gondolom, hogy erre 200 milliárdokat kellene fordítani, másfelől pedig, ugye, a fogyasztók védelme nem feltétlenül jelenik meg hangsúlyosan a Magyar Nemzeti Bank munkájában.

Annak örülünk, hogy a kormány felismerte ezt, és annak örülünk, hogy a kormány, ha későn is, de ebben próbál cselekedni, mi úgy gondoljuk, hogyha felismerte azt, hogy neki most lehetősége, felelőssége és feladata van, már a kormánynak, akkor helyes, ha ezt felismeri, és csak azt tudjuk mellé tenni, hogy jobb lett volna, ha a brókerbotrányoknak a kirobbanása előtt ismeri fel ezt a felelősségét. Hiszen azért lássuk be, évek óta át lehetett volna ültetni ezeket a szabályokat a magyar jogrendbe, és azért lássuk be azt, hogy akkor valószínűleg, ha ennyire szigorú lett volna a törvény vagy talán még ennél is szigorúbb, hiszen a magyar viszonyokat sokkal jobban lehetett volna ismerni, akkor nem lehetett volna az engedélyhez képest 150 milliárd forinttal több kötvényt kibocsátania a Quaestornak. Nem futhatna most mindenki a pénze után, aki 210-220 milliárd forintot befektetett a Quaestorba, és megtehetette ezt úgy egyébként ez a brókercég, hogy még a kiadott papírokra, kiadott kötvényekre is ráírta, hogy semmifajta garanciát nem vállal. Megtehetette ezt úgy, hogy a fogyasztóvédelem, a fogyasztóvédelmet ellátó Magyar Nemzeti Bank szeme előtt a szerződéseken teljesen más volt a kibocsátó, teljesen más volt az értékesítő, és teljesen más volt a szerződő fél, és ezt megtette úgy, hogy minden annak a fogyasztóvédelmet ellátó szervezetnek a szeme előtt zajlott, amelyik hivatott lett volna ellátni.

Ez a felügyelet egyetlen próbavásárlást sem végzett, nem akart szigorúbb eljárásokat bevezetni, nem akart szigorúbb kibocsátási javaslatokat tenni, nem akart ilyen feltételeket támasztani saját hatáskörben, és valószínűleg nem is jelzett a kormánynak. Magyarán mondva, nekik jó volt az ügy, ahogyan éppen akkor jó volt. Viszont ennek most több mint 32 ezer kárvallottja van, csak az egyik ügynök, és én úgy gondolom, ebben a kormány nem elég hatékony. Nem lesz elég, úgy gondolom, azt a keretrendszert átültetni, ami az uniós jogszabály miatt, az uniós megfelelési kényszer miatt a kormánynak most a feladata. Hanem most adott egy lehetőség, hogy a nagyon-nagyon sajátos mai magyar pénzügyi rendszert áttekinteni, annak a legkockázatosabb, a brókercégek által nyújtott pénzügyi szolgáltatások rendszerét át lehetne tekinteni, át lehetne látni, annak meg lehetne keresni azokat a vékony pontjait, azokat a kis réseit, ahol ezek a cégek iszonyatos mennyiségű pénzeket tudtak ellopni, és ezeket kellene egyébként ebbe a törvénybe, én úgy gondolom, a továbbiakban beemelni.

Ezeket kellene kizárni. A magyar pénzügyi rendszer sajátosságaira nem ad választ ez a mostani törvényjavaslat. Mindezek mellett természetesen mi

fogjuk támogatni, de azt mindenképpen el kell mondjuk, hogy kevésnek tartjuk. Kevésnek tartjuk azért, mert ennyire rövid nem lehet az a fajta emlékezet, se a szakmai, se a politikai emlékezet ebben a dologban, amely akár 32 ezer károsult, akár 210-220 milliárd forint, mondjuk ki együtt, azért ez egymilliárd dollár, ami itt kézen-közön eltűnt ebben az országban úgy, hogy mindeközben kint ül az a felügyelet, amelyik nem látja el megfelelően ezt a feladatot, jobban kellene fókuszálni a fogyasztóvédelem erősítésére. Én úgy gondolom, hogy az előterjesztésnek jó, ha ez a célja, de ezeket a helyzeteket nem felderíteni kell, nem csak felderíteni kell, az lenne a legjobb, ha meg lehetne előzni. Azt pedig megfelelő szabályozással és megfelelő szigorúságú törvényekkel lehet megakadályozni.

Kérem, amennyiben lehetséges, reflektáljanak a mai magyar valóságra is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy akar-e még egyszer szólni, mert akkor most adatik meg a lehetőség. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Maga a fogyasztóvédelem területe az indoklások során sokszor felmerült, és két ellenzéki képviselő is válaszokat kér, követel annak érdekében, hogy tisztázzuk, hogyan is áll a kormány ehhez a kérdéshez. Hiszen megvizsgálhatjuk azt, hogy az előző ciklusban volt, ugye, önálló Fogyasztóvédelmi bizottság, most már nincs ilyen, a Gazdasági bizottságba integrálva e terület súlya a törvényalkotó tekintetében is nagymértékben csökkent.

Volt egy egyéb intézmény is, a pénzügyi biztosé, ami gyakorlatilag kilúgozásra került, aztán integrációra máshová. Ez is magyarázatot érdemelne, hogy az onnan kivett funkciókat hová próbálta betölteni a kormányzat, és ezt milyen sikerrel tette. Valamint, mint említettük, a Magyar Nemzeti Bank esetében felmerül az az egyértelmű folyamat, hogy az alaptevékenység egyre inkább háttérbe szorul, tehát az a normális tevékenység, amit alapként kezelhetünk, és az úgymond kiegészítő tevékenységek, oktatási programok kidolgozása, ingatlan-, műkincsbefektetések, egyebek, tehát az úgymond plusztevékenységek pedig egyre inkább a homloktérbe kerülnek. És itt felmerül az a kérdés is, hogy mit tudott felmutatni a kormányzat most már immáron öt év alatt azt illetően, hogy pénzügyi ismereteket adott esetben alap- vagy középfokon megpróbáljon átadni oktatási rendszeren keresztül, megpróbálja ezt keresztülvinni rajta. Hiszen miközben méregdrága oktatási programokat látszik az MNB kidolgozni, itt egy mulasztásos feladat azért fennáll, ez pedig a közoktatásba történő bevitel valamilyen úton-módon. És hát gondoljuk végig, ha a magyar lakosságot még jobban felkészítik pénzügyi alapismeretekből, akkor a devizahiteles krízisen talán mindannyian sokkal hama-

rabb átláttunk volna, és ez százmilliárdokat spórolhatott volna meg az országnak amellet, hogy a felelősség ettől még nem a magyar lakosságé, hanem az érintett bankoké.

De miközben az MNB méregdrága oktatási programokkal operál, kérdéses, hogy tett-e, tesz-e eleget, és a kormányzat egyébként ösztökéli-e arra, hogy tegyen eleget annak érdekében, hogy az alap- és középfokú oktatásban a pénzügyi alapismeretek azért valamilyen módon a súlyukhoz mérten megjelenjenek. És látni kell, hogy ezzel a váddal nem állok egyedül, miszerint nem volt elégséges a cselekvés ezen a téren. Mert hát például a Portfolio egyik konferenciáján magában az MNB-anyagnak az indoklásában szerepelt az, hogy igen csekély előrejutást tudtak elérni a közoktatásba történő bejutás szintjén. Tehát ha már implementációs csomag, ha már nem feltétlen csak ez a szigorúan vett téma, azért nagyon fontos lenne így a fél évente vagy évente egyszer adódó alkalom mentén kibeszélni ezeket a nagyon fontos kérdéseket, mert a kormányzat a fogyasztóvédelem erősítésével indokolja ezen törvény keresztülviteli szándékát, miközben a valóságban, a valóság terében egészen másfajta mozgásokat is látunk.

Érdemes lenne tehát tisztázni, hogy a kormány merre akar elindulni ezen kérdések tekintetében. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(19.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. A rövid időre való tekintettel egy konkrétumra szeretném föl hívni a kormányzat figyelmét, és ott folytatnám, ahol képviselőtársaim abbahagyták, hogy ha van egyfajta politikai konszenzus e mögött a jogszabály-harmonizáció mögött, akkor a kormánynak érdemes lenne fölhasználni úgy mond ezt a hullámot arra is, amiről Szakács László beszélt, hogyan lehetne a fogyasztóvédelem céljait még hatékonyabban érvényesíteni, hiszen napi szinten éljük meg, hogy a fogyasztók a pénzügyi szolgáltatókkal szemben kiszolgáltatott helyzetben vannak. Nem tudják, hova forduljanak, nincsenek megfelelő szabályozók ebben a tekintetben, és bizony a napi gyakorlat azt mutatja, hogy még továbbra is elveszetteknek érzik magukat ezek az emberek, éppen ezért azt javasolnánk a kormánynak, hogy folytassák ezt a munkát.

Az MNB-nek valóban az lenne a dolga, hogy erre koncentrál, nem pedig, hogy ingatlanokat meg mindenféle képeket vásároljon, hanem hogy áttekintse a magyarországi szabályozást. Ehhez még azt a javaslatot is hozzátenném a kormányzat számára, hogy nagyon sok olyan civil szervezet is működik Magyarországon, amelyek nagyon pontosan és jól látják a napi gyakorlati hiányosságokat, a kiszolgáltatott

helyzetet. Tehát érdemes lenne egyfajta konzultációba kezdeni, hogy ezeket a jogszabályokat még inkább a napi gyakorlatnak meg lehessen feleltetni, hogy ezeknek a civileknek a véleményét is a kormányzat kikérje, használja, és aztán egy következő módosítással azt a helyes célt, nevezetesen, hogy a fogyasztóvédelmet erősítsük ezen a területen is, tudjuk szolgálni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. (Nincs jelzés.) Megállapítom, hogy nem. Kérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Nem. Ebben az esetben a vitát lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/4907. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Költségvetési bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CXXXIV. törvény (2) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak minden év május 31-ig be kell nyújtania az előző évre vonatkozó zárszámadását, amelyet az Országgyűlés önálló törvényben fogad el. Ennek a törvényi kötelezettségnek a hatóság eleget tett, hiszen már május 20-án megküldte a beszámolót a Költségvetési bizottságnak. A bizottság május 26-ai ülésén ezeket megtárgyalta és benyújtotta a parlamentnek. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) kormányrendelet értelmében a bevételi jogcímelek átstrukturálásra kerülnek, amelynek következtében a 2014. évi költségvetés nyilvántartása már az új, egységes számviteli elszámolás szerint történt meg.

A benyújtott zárszámadási törvényjavaslat alapidokumentációnak számító intézményi éves elemi költségvetési beszámolókat a hatóság és a Média-tanács által felkért független könyvvizsgálók véleményezték, mely szerint a költségvetések teljesítéséről, valamint a 2014. év december 31-én fennálló vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről a beszámoló megbízható és valós képet ad. A tervezet a törvényi előírásoknak megfelelően tartalmazza az NMHH, valamint az NMHH Média-tanácsa 2014. évre vonatkozó teljesített bevételeit és kiadásait. Az NMHH által benyújtott 2014. évi zárszámadás 27 milliárd 74

millió forintos bevételről és 25 milliárd 380 millió forintos kiadásról számol be.

Tisztelt Ház! A hatóság kiadási oldalán pedig megközelítőleg 70 százalékát a működési költségek tették ki. A személyi juttatások terén a módosított előirányzathoz képest több mint 900 millió forintos megtakarítás volt tapasztalható, amit több tényező okozott. Először is a 650 fő engedélyezett létszámmal szemben 630 fő munkavállaló volt 2014-ben a hatóság kötelékében, s megemlítendő továbbá, hogy a közsféra elvárásaihoz igazodva a külső személyi juttatások területén is megtakarítások keletkeztek. A működési kiadásokon belüli dologi kiadások a 2014. évben 10 milliárd 43 millió forintot tettek ki, ami alatta marad a módosított előirányzati tervnek.

Tisztelt Ház! A benyújtott törvényjavaslat gazdája csupán a Költségvetési bizottság, a tényleges szakmai beszámolót a médiahatóság vonatkozásában a Kulturális bizottság, a Médiatanács vonatkozásában pedig a Gazdasági bizottság fogja lefolytatni. Mindezeknek következtében kérem a tisztelt Házat, hogy a hatóság és a tanács 2014. éves beszámolóját tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormányképviselő jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalások következnek. Elsőként megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy már megszoktuk, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság zárszámadását az ország központi költségvetésétől függetlenül tárgyalja az Országgyűlés, amely önmagában is egy összetett terület, a zárszámadási törvényjavaslat négy külön költségvetés végrehajtásáról számol ugyanis be, ezek pedig a következők: a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság - rövidítve NMHH - beszámolója, amely a teljes felügyelt hírközlési piacról származó bevételeket, a hatósági működés kiadásait tárja az Országgyűlés elé, továbbá a hatóság Médiatanácsának beszámolója, amely a működési költségvetésének végrehajtását mutatja be, valamint a Médiatanács 2014. évi médiapiacról származó, költségvetésen kívüli bevételeinek és kiadásainak alakulását bemutató költségvetés és az állami közszolgálati hozzájárulás alapján működő Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap - közismertebb nevén MTVA - mérlege.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztői expozéból átfogó képet kaptunk az előttünk fekvő tervetről. Elmondható, hogy a benyújtott zárszámadás átgondolt, takarékos gazdálkodást mutat a médiahatóság és a Médiatanács tekintetében egyaránt. A médiahatóság esetén ez 1,7 milliárd forint megtaka-

rítást jelent a személyi juttatások és a felhalmozási kiadások terén. A hatóság 7,1 milliárd forint többletbevétele 5,3 milliárd forint bevételemaradás mellett teljesült. A keletkezett többletbevételt a 2014-es kötelezettségvállalásokra, az MTVA működési célú támogatására, a médiaértés vidéki központjainak kialakítására, a Digi-2 technológiai váltásra tervezik fordítani. A médiatudatosság fejlesztésére és a megváltozott munkaképességűek hírközlési hozzáféréseinek biztosítására 200-200 millió forintot különítettek el. Valamennyi célkitűzéssel egyetérthetünk, hiszen rendkívül fontosak és bőven kínálnak tennivalót, ezért csak üdvözölni tudom magam is ezt a szándékot.

A Médiatanács bevételeit az MTVA forrásai biztosítják. A takarékos gazdálkodás eredményeképp mutatkozó 54,1 millió forint megtakarítás tartalékképzésre szolgál. A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap közszolgálati hozzájárulás összege 69,9 milliárd forintban realizálódott, azonban a médiaszolgáltatási díj a tervezettnél nagyobb bevételt eredményezett, így az NMHH működési támogatása 4,7 milliárd forint költségvetési többletbevételt hozott.

(20.00)

Tisztelt Országgyűlés! Miután a médiahatóság minden évben beszámol az Országgyűlésnek, képviselőtársaim jól tudják, hogy a számok milyen komoly, szerteágazó tevékenységet takarnak. A beszámolók, a törvényjavaslat és az előterjesztői tájékoztatás alapján elmondhatom, hogy a zárszámadás összességében megfontolt, takarékos és előrettekintő gazdálkodást mutat, amelynek elfogadását a Kulturális bizottság részéről jó szívvel javaslom képviselőtársaimnak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lukács Zoltán képviselő úr a következő, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság tekintetében egyáltalán megtakarításról beszélni, az teljesen értelmetlen, ugyanis a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság már most is annak a sokszorosát költi el saját magára és tevékenységére, mint aminek egyáltalán értelme van.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hölgyeim és Uraim! 2010. augusztus 11-én alakult meg a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság. A mi véleményünk szerint teljesen megmagyarázhatatlan módon gyakorlatilag ellenőrzés nélkül működik azóta is, mert nincs fölötte ellenőrzési jogköre a parlamentnek, nincs a tárcának, nincs a kormánynak, és

semmiféle társadalmi ellenőrzés sem működik. Ezért aztán gyakorlatilag ellenőrzés nélkül azt tesz, amit akar.

Az, hogy a kormánynak nincs fölötte ellenőrzési jogköre, ez engem kevésbé zavar; az, hogy parlamenti ellenőrzési jogkör nincs és társadalmi ellenőrzési jogkör nincs, az már sokkal jobban zavar.

A kormánynak nincs is nagyon oka panaszra amiatt, hogy nincsen fölötte ellenőrzési jogköre, mert a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság gyakorlatilag azt a célt szolgálja - és ebben egyébként évek óta nagyon szorgalmas -, hogy azt a kormány általi médiabefolyást vagy a közmédiának a kormány általi elfoglalását végigasszisztálja és abban a politikai befolyást biztosítsa.

2011 januárjában megalakították az MTVA-t, összevonták a Magyar Televízió két csatornáját, a Duna Televíziót, az MTI-t és a Rádiót, azzal a céllal, azzal az állítólagos céllal, hogy megszűnjenek a párhuzamosságok, olcsóbb legyen a média működése, hatékonyabb legyen és magasabb színvonalon működjön.

Utána eltelt egy kis idő, és aztán újra összevonták ezeket a cégeket, most már a Duna szolgáltatóba, azzal a felkiáltással, hogy meg kell szüntetni a párhuzamosságokat, sokkal olcsóbban kell működtetni a kormányzati médiát - önök közmédiának is hívják, de ilyen Magyarországon ma nem létezik -, és meg kell szüntetni a párhuzamosságokat, és ugyanazokat az érveket sorolták fel, amit már másfél évvel ezelőtt állítólag megszüntettek.

Ehhez képest irtózatosságnak tűnő pénz folyik bele mind a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságba, mind pedig ezekbe a médiumokba, ugyanakkor ezeknek a médiumoknak a teljesítménye minimum megkérdőjelezhető. Ha azt a teljesítményt vesszük persze, ami a kormányzat célja, és amit az NMHH és a hozzá tartozó médiumok kiszolgálnak, mégpedig azt, hogy politikai befolyás alatt kormányzati propagandát fejtsenek ki, akkor ebből a szempontból rendben van a tevékenység. Ha klasszikusan egy köztelevíziót, közmédiát nézünk, és egy független, mindenki számára egyenlő jogokat biztosító médiahatóság az igényünk, akkor ezeknek a feltételeknek sem a hatóság, sem pedig az általa ellenőrzött médiumok nem felelnek meg. Ehhez képest az elmúlt években a hatóság és a hozzá tartozó médiumok 600 milliárd forintot költöttek el az adófizetők pénzéből. És hogyha a jövő évi költségvetést is megszavazzuk, és megszavazzák azt is, hogy 47 milliárd forint hitelt átvállaljon a költségvetés, akkor ebben a hat évben közel 700 milliárd forintot fogunk fordítani ezekre a televíziókra és az NMHH-ra.

Az is elhangzott itt, hogy milyen jó, hogy 20 emberrel kevesebb dolgozik az NMHH-nál, mint dolgozhatna, és ezért van néhány millió forint megtakarítás, csak az nem hangzik el, hogy mihez képest, mert egyébként a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnál egy évben csak a bérjellegű kiadások meghaladják a 8 milliárd forintot. A 8 milliárd forintot!

Nem vagyok abban biztos, hogy személyi jellegű kiadásokban is 8 milliárd forintot kellene költenünk arra a hírközlési hatóságra, amelyik nem látja el a feladatát, hanem politikai befolyás alatt áll, illetve ő maga is politikai befolyást gyakorol az alatta lévő médiumokra.

Azt hiszem, hogy azok az ügyek, amelyek a közmédiumoknál előkerültek, az átalakításnál meglévő ügyek, azok a külső gyártású műsorok, amelyekre százmilliókat és milliárdokat költött el a közmédia, olyan műsorokra, sorozatokra, külső gyártású produkciókra, amelyek gyakorlatilag nem produkáltak nézettséget, és ehhez képest 800-900 milliót, 1 milliárdot, volt olyan műsornap, műsorfolyam, ez az „Itthon vagy! Magyarország, szeretlek!”, a nemzetközi hírvételező televíziós mogul, Rákay Philip ötlete volt, ez az egy napja a Magyar Televízióknak egymilliárd forintjába került az adófizetőknek, és a nézettsége tulajdonképpen kimutathatatlan volt. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak ehhez egy szava nincs, szó nélkül tudomásul veszi ezeket az ügyeket. Vagy az, hogy Kovács Ákos, udvari zenész 28 millió forintért találta ki azokat a szignálokat, amit egy ügyesebb nagycsoportos gyerek egy xilofonon bármikor lejátszik, egy nem túl tehetséges óvónő vezetésével, erre maguk 28 millió forintot fizettek ki. Tudják, hogy ez mi? Bűncselekmény. Bűncselekmény. És ha azt gondolják, hogy soha senki nem fogja ezt magukon számon kérni, akkor végtelenül nagy tévedésben vannak. *(Novák Előd: Így van!)* Ha azt gondolják, hogy ezt a pofátlanságot, amit önök médiahatóságnak neveznek, amelyben két kézzel szórják a pénzt, amiben Fábry úr 1,1 milliárd forintot tud kapni a műsorára, aztán majd a következő évben még 500 milliót, akkor azt gondolom, hogy tévedésben vannak.

Hölgyeim és Uraim! Nem is beszélünk arról, amikor itt megtakarításokról van szó, az úgynevezett negyedik mobilszolgáltató ügyéről, amely teljes mértékben kudarcot vallott. Nem lett negyedik, állami mobilszolgáltató, ezzel együtt ez az egész kis történet, ez a kis kaland, ami a negyedik mobilszolgáltató létrehozása körül zajlott, 41 milliárd forint kárt okozott a magyar költségvetésnek. 41 milliárdot. De negyedik mobilszolgáltató nincs, a pénz viszont eltűnt. Ehhez sem volt egy szava sem az NMHH-nak.

Szóval, független hírszolgáltatásról és független közmédiáról beszélni abban az országban, ahol a Távirati Iroda, a nemzeti hírügynökség megteheti azt, hogy olyan belső szabályozást hoz, amely azt mondja ki, hogy ha a Magyar Távirati Irodát vagy egyébként a közmédia bármely más szereplőjét negatív módon említik vagy vele szemben kritikát fogalmaznak meg, akkor ő a saját hatáskörében egész egyszerűen megtagadja, hogy erről a hírről beszéljen, mert az őket nem jó fényben tünteti fel.

(20.10)

Nem az tünteti fel őket nem jó fényben, hogy esetleg egy politikai párt vagy egy közszereplő vagy

bárki más kritikát fogalmaz meg azzal a közmédiával kapcsolatban, amit az ő adójából fizetnek, hanem az, hogy ő ezt egyedülálló módon, tulajdonképpen demokratikus berendezkedésű országokban példátlan módon egész egyszerűen nem hozza nyilvánosságra. Nem egy magántársaság a Magyar Távirati Iroda! Az MTVA és a hozzá tartozó médiumok nem magántársaságok! Ezek közpénzből működő, köztulajdonban álló médiumok és hivatalok, hatóságok. Semmilyen joguk nincs arra, hogy bármilyen hír közzétételét megtagadják. Azt gondolom, hogy amit egyébként ebben a Magyar Távirati Iroda csinál - és itt nem a Magyar Távirati Iroda beosztott dolgozóiról, hanem vezetőiről beszélek -, az teljes mértékben elfogadhatatlan. Erre is azt tudom mondani, hogy ha ők abban a tudatban teszik ezt, hogy ez egyébként most már örök időkre következmények nélkül marad, akkor ebben is komoly tévedésben vannak.

Most a Duna Televíziót vezető központi csatornává tették, ide vonták össze az összes adót. Szeretném elmondani önöknek, hogy a sok százmilliárdos kiadáshoz képest 2-3 százalékos nézettséget produkál a Duna Televízió. Két-három százalékos nézettséget, de vannak pillanatok, amikor akár 4-et is. Vannak pillanatok, ilyenkor, gondolom, pezsgőt bontanak az NMHH-nál, de csak olcsóbbat, hogy azért spóroljanak a költségekkel, mint hallottuk.

Hölgyeim és Uraim! Annak a 600-700 milliárd forintnak, amit ebbe az egész értelmezhetetlen, teljesen antidemokratikusan működő, minden közszolgáltatásigot, minden korrektséget nélkülöző rendszerbe ölnék bele, minden forintja, minden forintja kidobott pénz. Nem fogadjuk el ezt a beszámolót, mert ha elfogadnánk, akkor menlevelet adnánk arra a tevékenységre és gazdálkodásra, amit ez a hivatal és az alatta működő médiumok az elmúlt években csináltak. Nem fogadjuk el a következő évi költségvetési tervet sem, mert az még hagyján, hogy úgy akarják velünk elfogadtatni, hogy semmiféle szakmai vagy egyéb tervet nem látunk, nem látjuk, hogy mik az elképzelések, nem látjuk a tartalmi beszámolókat és a tartalmi részeket, de újra rengeteg pénzt kérnek. Nyilvánvaló előttünk, hogy azzal az újabb rengeteg pénzzel ugyanezt a működést tudnák bemutatni, ugyanúgy kormányzati propagandát folytatnának, ugyanúgy ki tudnának nevezni olyan embert hírigazgatónak, akinek most már bírósági papírja van arról, hogy híreket hamisított, ugyanolyan módon beszüntetnék vagy nem folytatnák tovább a parlamenti közvetítéseket, és mindent megtennének azért, hogy egyébként a kormány túl legyen reprezentálva a Magyar Televízióban, Rádióban és a közmédiában, az ellenzéki pártok pedig alul legyenek reprezentálva. És mindegyikre elköltenek 600-700 milliárd forintot hat év alatt. Semmilyen okunk nincs arra, hogy ezt szavazatunkkal támogassuk.

El kell hogy mondjam a parlamentnek, a jelen lévő nagyszámú fideszes képviselőnek és a kormány jelen nem lévő egyetlen tagjának sem, hogy mindent meg fogunk tenni azért, hogy a következő években

ennek a véleményünk szerint visszaélészerű működésnek meglegyenek a felelősei, a felelősök pedig kénytelenek legyenek vállalni ezekért a tetteikért a felelősséget. Még egyszer mondom, hogy szerintünk, ahogy az NMHH működik és működteti a nemzeti médiát, az nagyon sokszor nemcsak karcolja, hanem meg is valósítja a bűncselekményeket, amelyeket természetesen később majd ki kell vizsgálni.

Hölgyeim és Uraim! Nem 500, nem 600, nem 700 milliárdot, nem 176 milliárdot, hanem egy forintot is nagyon nehezen tudnánk megszavazni az NMHH-nak az ilyen típusú működésre. Az NMHH-nak leginkább nagyon mélyen le kellene ülni egy sötét sarokba, és elszégyellni magát azért, amit a magyar médiarendszerrel csináltak. Még egyszer azt tudom mondani: még egy ideig csinálhatják, aztán majd már nem csinálhatják. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vitában a KDNP nem vesz részt, így nekik nem adom meg a szót. Viszont megadom a szót Novák Előd képviselőtársamnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közmédia gazdálkodásával, működésével kapcsolatban nagyon kevés adat nyilvános. Az átláthatóság nem érvényesül, az intézményt finanszírozó állampolgárok tulajdonképpen nem is tudják, hogy mire mennek el a súlyos tízmilliárdok. Kérdezni pedig nem lehet nekünk, országgyűlési képviselőnek sem, hiszen a kormány, ahogy most is távollétével demonstrálja, azt mondja, hogy a média, a közmédia működtetése, sőt a teljes, közmédián túli média ellenőrzése is nem kormányzati hatáskör, és ezért mossa kezeit. Ezt az ordító hazugságot van képe megfogalmazni.

Eközben valójában a médiahatóság vezetőjét sem kérdezhetjük úgy legalább az Országgyűlésben, mint mondjuk, a legfőbb ügyészt. Tehát gyakorlatilag semmilyen kontrollja nincs az egyszeri magyar embernek és nekünk, országgyűlési képviselőnek sem.

„Csak a Fidesz!” - így szólt az egyik választási jelszavuk, és ezt bizony teljesítették. Talán elsőként a médiát ellenőrző legfontosabb testület, a Médiatanács tagjainál. Míg jogelődjében, az ORTT-ben minden parlamenti pártnak volt delegáltja és ilyen értelemben lehetett belevetése, úgy a későbbiekben csak a Fidesz delegáltjai kaptak helyet, 2010-ben ez volt az új irány. Bár kétharmaddal választotta meg, mert kellett megválasztania a Médiatanács tagjait az Országgyűlésnek, mégis még a KDNP-t is kiszorították. Tudták, hogy a média mennyire fontos, ezért bizony csak a Fidesz tagjai kaphassanak helyet. Így aztán semmilyen belevetésünk nincs a működésbe.

Ezek után kiszűrik a szemünket például egy ilyen zárszámadással. Annak is érdemes, mondjuk, a 10. oldalát megnézni. Elképesztő gatlástalanság,

felületesség, hogy az MTVA több mint 80 milliárdos kiadásairól szóló beszámolót egyetlen oldalon letudják lényegében, azon belül „az MTVA médiaszolgáltatás-támogatási és vagyonekezelési tevékenységének kiadásai” nevű sorral egy több mint 60 milliárdos tételt elintéznek.

Ennek kifejtése kellene hogy legyen a lényege ennek a törvénynek! Ennek az elnagyolásnak a hátterében nyilvánvalóan az áll, hogy ha részleteznék, valójában mire megy el ez a sok tízmilliárd forint, akkor mindenki látná, hogy mennyi is jut például műsorgyártásra.

Érdeemes megnézni a talán legfelháborítóbb részét a zárszámadásnak, mindezzel összefüggésben a következő napirendi pontban a jövő évi költségvetésnek, ez pedig az, hogy maradványként a hatóság-nál 38,2 milliárd forint van a 2014-es zárszámadás szerint. Ez közel kétszerese az éves költségvetésnek. Erre magyarázatot soha nem kaptunk. Informálisan persze igen. A 2014-es választások előtt még azt mondták, készülnek arra, hogy elveszítik a választást, és még egy ideig legyen miből gazdálkodnia az általuk uralt közmédiának úgy is, ha lényegében senkit nem lehet onnan eltávolítani, és bebetonozták magukat. Tehát még akár költségvetés-megvonás esetében ez a fajta jóhírtévé, ez az állami jóhírtévé, ugyebár, működhessen, ez talán az újabb cél. Azonban mégis elképesztő ez a fajta felhalmozás. Jövőre ugyebár 9,1 milliárdot raknak el a 32-ből. Ez egészen döbbenetes!

Mindezek tetejébe jön az, idén folyamatban van, hogy a kormány átvállalja az MTVA 47 milliárd forintos adósságát az állami költségvetés módosításával. Ezzel tulajdonképpen elszámoltatás helyett lezárják a közmédiának azt a székházbotrányát, amely az MSZP-SZDSZ-kormányok bűne volt, és úgy tűnik, hogy ez is elszámoltatás nélkül marad a sok elmúlt-nyolc évezés közepette.

(20.20)

Inkább gyorsan vállaljuk át ezt a hitelt, felejtjük el az egész történetet, az egyik legnagyobb korrupciós botrányát az MSZP-SZDSZ-kormányok, ahelyett, hogy valóban elszámoltatás történt volna. Azt gondolom, erről is beszélhetünk majd még a következő napirendi pontnál is.

De szigorúan a zárszámadásnál maradva érdemes még a 9. oldalon szemügyre venni azt, hogy 2014-re már egészen nevétséges, csak 25 millió forint folyt be médiaszolgáltatási díjból, tehát miközben a reklámadótól volt hangos a média, hogy mennyit kell fizetniük, arról nem beszéltek, hogy itt milyen elképesztő csökkenés volt. Hiszen mondjuk, ha megnézzük a korábbi évek adatait, 2009-ben a TV2 még közel 2 milliárdot, az RTL körülbelül 1,8 milliárdot fizetett, utána ennek az összege jelentősen esett, ahogy említettem, 2014-re médiaszolgáltatási díjból mindösszesen 25 millió forint folyt be. Értjük

mi, hogy jóban kell lenni a médiával, és a kormánynak ez az elsődleges szempontja, nem pedig a média korrekt működtetése, de azért van, ami túlmegy egy határon. Ez például az.

Érdeemes még számot adni arról - amiről szintén csak a sorok között olvashatunk -, hogy a másik országos rádiófrekvencia nem értékesítése mínusz félmilliárdnyi bevételt jelent, ugyanis azt láthatjuk, hogy az Advenio ennyit fizet a Class FM-ért, tehát félmilliárd forintnyi bevételtől esik el tulajdonképpen a hatóság. Ezekről azért érdemes beszélni, mert amikor nekünk vannak olyan építő jellegű javaslataink, mint például az alapszintű ingyenes internet bevezetése, ami mellett számos nemzetgazdasági érvert is föl tudunk hozni és sok egyebet, akkor mi ennek a forrását is meg szoktuk jelölni akár a reklámadó tekintetében, akár most is, hogy milyen komoly bevételelmaradások vannak.

Végül engedjenek meg azért néhány elvi kritikát is itt a konkrét számokon túlmutatóan, hiszen az idén elének került zárszámadás helyzete sajnos változatlanul siralmas, a közpénzekkel való elszámoltatás kultúrája - ha lehet így fogalmazni - szakmai szempontból rendkívül alacsony színvonalon stagnál továbbra is.

Az NMHH tavalyi költségvetésének végrehajtásáról szóló beszámoló elfogadásának módja szakmai szempontból elfogadhatatlan, politikai szempontból pedig felelőtlen. Nem nekünk, politikusoknak a dolgunk, hogy a számviteli szabályok, pénzügyi adatok, jogi előírások érdekében számháborúzzunk. Közpénzekről lévén szó az Állami Számvevőszék feladata kellene legyen, de mivel a róla szóló törvény nem írja elő azt számára, nem auditálja az NMHH pénzügyi beszámolóját, sőt mit több, az ÁSZ gyakorlatilag már nem is auditál, mivel a vagyonváltásokat nem, csak a bevételeket és a kiadásokat ellenőrzi.

Az NMHH pénzügyi-számviteli szakemberei az áldatlan helyzettel tisztában is vannak, megbízzák a könyvvizsgálót azzal, hogy számviteli és jogi szempontból a beszámolót ellenőrizze. Ez azonban nem egy független külső ellenőrzés, mert először is a könyvvizsgálót ugyanaz a szerv bízza meg és díjazza - az NMHH -, amely a beszámolót készítette, ezért az auditálás, bár szakmai korrektségét persze nincs okunk vitatni, de sajátos, egy belső ellenőrzés, tulajdonképpen csak egy önellenőrzésnek mondható. Másrészt azért nem egy független külső ellenőrzés, mert az NMHH által megbízott könyvvizsgáló nem az Országgyűlésnek jelent, nem is jelenthet, szemben az ÁSZ-szal, amely a parlament ellenőrző szerve.

A médiatörvény a Költségvetési bizottságot továbbra is arra kényszeríti, hogy tulajdonképpen a vak ló bátorságával maga nyújtson be egy olyan törvényjavaslatot, amely a gazdálkodás felelőssége alóli felmentést ajánlja az Országgyűlésnek - ahogy ez az előbb említett cigányvicc is mondja tehát -, miközben nem tudott, nem akart meggyőződni arról, hogy a beszámoló hű és valós képet mutat-e a médiahatóság pénzügyi és vagyoni helyzetéről.

Az áldatlan helyzetért az elsődleges, a politikai felelősség az Országgyűlést terheli, de a pénzügyi kormányzat magatartása is elítélendő azért, mert nem kezdeményezi az NMHH államháztartásba integrálását, amely így tulajdonképpen állam az államban, másrészt nem kezdeményezi ezáltal az Állami Számvevőszék rákényszerítését arra, hogy ellenőrizze a média-zárszámadást.

Alapvető szakmai probléma, hogy Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap is csak kizárólag a bevételeiről és a kiadásairól ad számot, vagyoni állapotának változásáról, a növekedésről, a fogyásról egyáltalán nem, hasonlóan egyébként a kormánynak a központi költségvetésről szóló zárszámadásához, amely ugyanezt a hibát követi.

Mindezek alapján az Országgyűlés és annak Költségvetési bizottsága, illetve az Állami Számvevőszék kollektív felelőtlenségében a Jobbik nem osztozhat, ezért nem szavazhatjuk meg az NMHH zárszámadásáról szóló törvényjavaslatot.

Végül, szintén említettük már sokszor, de hiába, ezért ugyanúgy ismételnem kell, mint anno, mondjuk, Alföldi Róbert leváltásának szükségességét: a zárszámadást együtt kellett volna napirendre venni a médiahatóság szakmai tevékenységéről szóló beszámolóval, hogy együtt, egyszerre legyen látható, mit kapott a médiafogyasztó, és mennyibe került ez az adófizetőknek, vagy hogy mondjuk, miért nincs még kiegyensúlyozott médiatájékoztatás a törvényi előírás ellenére sem. Ezért nem kerülhet tulajdonképpen itt egyszerre napirendre az a sok-sok botrány, aminek fényében egy ilyen zárszámadás végképp elfogadhatatlan.

Akkor beszélhetnénk részletesebben olyan anekdotákról, amikor például egy kiegyensúlyozottsággal kapcsolatos panaszunk okán az MTI-nek kiszivárgott az a dokumentuma, amin rajta volt, hogy lám, lám - mondta az MTI -, nem hallgatják el a Jobbikot, itt a heti tükrő, a kivonat, hogy hova terveznek menni, és ott van bizony az egyik Jobbik-rendezvény mellett felsorolásként, hogy tudósító a helyszínen, de csak akkor tudósítunk, ha balhé lesz, egyébként egy szót sem; most szó szerint idéztem az MTI-nek a kiszivárgott, a Jobbik honlapján is közzétett dokumentumát. Ezt az MTI holnapján persze ilyen nyíltan nem lehet megtalálni. De egy kiegyensúlyozottsággal kapcsolatos panaszunk okán, bár még Országgyűlésbe kerülésünk előtt, nem vitatott, akkor volt a még súlyosabb elhallgatásunk, de azóta hiába erősödünk, erősödünk, még mindig azt látjuk, hogy jóval nagyobb médiabeli megnyilvánulási lehetőséghez jut például az MSZP, de sok esetben még, mondjuk, a DK vagy az LMP is. Ez minden, csak nem kiegyensúlyozott tájékoztatás.

Mindezek fényében, és ha ezt korrekten, együtt vesézhethetnénk ki a zárszámadással, akkor azt gondolom, hogy az eddig elmondottakon túl más szakmai érvekkel is kimondható volna, hogy ez a zárszámadás így teljességgel elfogadhatatlan. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az LMP sincs jelen, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most elsőként az írásban bejelentkezett felszólalóknak adom meg a lehetőséget. Szakács László képviselő úré a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! És itt meg kell állnom egy pillanatra, mert nagyon szívesen megszólítanék mindenki mást is, aki még itt van a teremben, de a kormány képviselőit nem látjuk. A parlamenti megbízott urat köszöntöm, és végtelenül sajnálom, hogy önt ennyire magára hagyták, és borzalmasan méltatlannak tartom. Borzalmasan méltatlannak tartom azt, hogy az NMHH vezetése, elnöke nem vesz részt azon a parlamenti ülésen, ahol az NMHH tavalyi gazdálkodását tárgyalja, és a jövő évi pénzügyi költségvetését fogja majd tárgyalni ez a Ház nemsokára. Ilyet senki nem mert megtenni, uram, eddig ebben a Házban!

Az Állami Számvevőszék elnöke eljön akkor, amikor az Állami Számvevőszék jelentését hallgatjuk. A legfőbb ügyész úr holnapután egészen biztosan el fog jönni ebbe a Házba akkor, amikor az ő munkájukat a parlament értékeli. Egészen biztos vagyok benne, mert itt voltam, hogy a Gazdasági Versenyhivatal elnöke itt volt és reagált a vitában elhangzottakra ebben a Házban. Ezt mindegyikük megtette, és tavaly még az MTVA elnöke is itt volt akkor, amikor a szakmai munkát értékelte ez a Ház. Nyilvánvalóan nem tetszett neki minden mondat, de én úgy gondolom, hogy a parlament méltósága, a törvényhozás méltósága megkövetelné azt, hogy az a szervezet, amelyik annyi pénzből gazdálkodik egy évben, mint az Országos Mentőszolgálat, hozzáadott értéke sokkal kevesebb, megtegye azt, hogy legalább ilyenkor eljönnek ide a vezetői, eljön ide az elnöke, az előterjesztést elmondja, majd utána reagál a vitában elhangzottakra. Méltatlan, elfogadhatatlan ez a helyzet, és megmondom őszintén, ezt az egész Ház nevében én kikérem magamnak.

A zárszámadásról, amit hallhattunk: tisztelt hölgyeim és uraim, kedves képviselőtársaim, nem egy kft. taggyűlésén vagyunk. Könyvvizsgálói jelentésről, a számviteli rend betartásáról, a pénzügyi rendszer betartásáról beszélünk; hát, még azért szép, hogy legalább ennyi sikerült.

(20.30)

Az volna a nagy csoda, ha ez se sikerülne. Az volna a nagy csoda, ha nem sikerülne a tartozikövetel oldalt, a kifizetés-befizetés oldalt egyensúlyba hozni, és legalább az év végén egyszer, akkor, amikor ez a Ház tárgyalja ezt a dolgot, ne lenne egyensúlyban. Az volna a nagy csoda, ha ez nem sikerülne, pedig még ebben is maradnak kérdések, és mindig elmegyünk mellette, pedig minden évben felteszem ezt a kérdést.

A tavalyi évben önök engem itt a vitában arról tájékoztattak - no persze nem önök, a hivatal részéről, hanem fideszes képviselőtársaim tájékoztattak arról -, hogy önöknek van egy hatalmas, a költségvetésük majd' egyharmadát kitevő tartalékuk, tízmilliárdos nagyságrend, és akkor nekem a képviselőtársaim azt mondták, nem önök, mert önök nem szólnak fel ebben a vitában, eléggé méltatlan módon, hogy ez feladattal van megterhelve, hiszen arról van szó, hogy ez a digitális átállás, a digitális második átállás - nem értem én ezt egészen pontosan, hogy micsoda -, költségei vannak ebben a tartalékban elrejtve. Én a digitális átálláshoz nem értek, költségvetést viszont nagyon sokat láttam. Ha meg van terhelve egy pénzösszeg bizonyos feladattal, akkor annak a sornak az a címe, annak az a címe, uram, és mellé van téve egy intézkedési terv, hogy mit akarok végrehajtani ebből a pénzből.

Az önök szerencsétlensége, hogy a következő napirend pedig ugyanennek a társaságnak a 2016-os költségvetése, ahol látjuk, hogy ez a pénzmaradvány nem csökkent annyit, mint amennyit erre a feladatra szántak volna. Tehát vagy nem mondtak igazat a képviselőtársaim, ezt nem feltételezem; azt feltételezem, hogy önök nem látták el ezt a feladatot. Most mégis azt várják el tőlünk, hogy ezt a zárszámadást fogadjuk el, és végül is csak egy nagyjában-egészében a költségvetésük egyharmadát kitevő tétel az, ami egy ilyen fehér foltként igaz, hogy el nem fogyott, el nem kopott.

Viccesen megjegyezhetném egyébként, hogy a jelenlegi kormányzati kurzus tekintetében rendhagyó módon nem tűnt el ez a pénz, ez még megvan, de nem tudnak válaszolni erre a kérdésre, sőt nemhogy nem tudnak, nem akarnak válaszolni erre a kérdésre, hiszen én ezt a kérdést feltettem; önöket nem lehet kérdezni.

Önöket nem lehet kérdezni még akkor se, ha interpellálok, mondjuk, a nemzetgazdasági miniszterhez, aki a teljes államháztartás végrehajtásáért felelős, annak az egyensúlyáért felelős. Ebbe beletartoznak önök is, még akkor is, ha ebből nagyon kivonják magukat, de mégis Kövér László házelnök nekem megtiltotta, azt mondta, nem tehetem fel ezt a kérdést, nem interpellálhatok ebben a kérdésben. Úgy gondolom, ha senkinek nincsen arra hatásköre, hogy önöket ellenőrizze, akkor sajnos ezek a helyzetek, amiket én mondtam, előállhatnak, és sajnos most már nemcsak odáig mennek el, hogy egy végtelenségig kiüresedett pénzügyi beszámolót hallgathatunk meg, amit igazából bármelyik kft. könyvvizsgálója is elmondhatott volna itt, hanem egész egyszerűen most már odáig elmennek, hogy nem jönnek el, önt, megbízott úr, egyedül ideküldik - itt is azért igazságos lesznek, nem egyedül jött ide, de hát késő van, már a kollégái is elmentek -, hogy végigülje ezt a vitát. Azt várják el, hogy a következő évi költségvetést is majd a Költségvetési bizottság kvázi gazdastétként terjessze be, és mentse önöket fel a tavalyi költségvetés végrehajtásának felelőssége alól, mert-

hogy mindent rendben találtak. Persze, természetesen ezt meg fogja szavazni, úgy gondolom, a fideszes többség a bizottsági ülésen, nincsenek csodák, de mégis itt azért fel kell hívni arra a figyelmet, hogy az a mennyiségű pénz, ami odaérkezett, és az a produktum, ami kijött abból - és én úgy gondolom, egy zárszámadásnak nem egy könyvvizsgálói jelentés kellene hogy a része legyen, hanem hatékonyság és eredményesség szempontjából, ami ott kijött, amiről már több képviselőtársam is beszélt, na, az a fajta hatékonyság és az a fajta eredményesség viszont se felmentést, se elfogadást, úgy gondolom, ebben az időszakban nem ér.

Azt mondják, hogy van megtakarítás. Hallottuk, Szűcs Lajos képviselőtársam is elmondta a létszámokat is, 630-an dolgoznak, a jövő évi költségvetésben viszont 650-ről 680-ra fogják majd emelni a létszámot. Én úgy gondolom, hogy ez nem megtakarítás az önök költségvetésében, hanem ez egy egész egyszerű tisztogatás: maradt még ott valaki, akit nem vettek észre, vagy éppen azóta a lojalitása megkérdőjeleződött. Ez általában egyébként a költségvetési cégeknél, kormányzati cégeknél, de még a minisztériumoknál is úgy szokott lenni, hogy akkor, amikor hirtelen, hektikusan elkezd ugrálni a létszám, az konkrétan azt jelenti, hogy tisztogatás van. Az idei évben leépítettek, a jövő évben pedig fel fognak venni embereket, a jövő évben 680-an fogják ellátni ezt a feladatot. A 30 fős növekmény személyenként tízmillió forintos pluszkiadást, összesen 300 millió forint pluszkiadást fog eredményezni. Úgy gondolom, ez semmi esetre sem sorolható a megtakarítások közé.

Önöknek azért viszont szerencséjük van - az előzőéért nem volt szerencséjük -, mert most nem tárgyalta a parlament a költségvetés módosítását, ahol ugyanígy 47 milliárd forintot kérnek az MTVA hitelének kiváltására, ahol lássuk be azért, volt már egyszer egy 23 milliárd forintos rész, amelyet önök hitelből kezdtek el törleszteni, és emellé most még - ha nem ezen a héten, akkor a jövő héten egészen biztosan - jön egy 47 milliárdos rész. Persze, lehet ebben elmúltnyolc éve, lehet ebben mondani rengeteg dolgot, de öt éve van ez a kurzus, öt éve önök 700 milliárd forintból, amit eddig elköltöttek, nem tudtak kigazdálkodni 47 milliárdot. Ott abban a világban, ami önöket körülveszi, csak önök ennek nem részei, ezt úgy hívják, hatékonytalan, ezt úgy hívják, eredménytelen. Azt a produktumot akár gazdálkodásban, akár kulturális tartalomban, akár médiatartalomban, ami kijön, úgy hívják, hogy eredménytelen és hatékonytalan, és ezért nagyon-nagyon drága. Úgy gondolom, nem szabadna a piacon ezzel legalábbis a szerencséjüket próbálni, mert úgy gondolom, ez nem fog sikerülni.

De nézzük, hogy ezt miért tehetik meg! Azért tehetik meg, és azért üresíthetik ki teljes egészében a beszámolójukat, azért lehet ez az egész egy könyvvizsgálói jelentés, és természetesen számvitelileg minden majd rendben lesz, mert az önöket ellenőrző

testületek, a saját magukat ellenőrző testületek egy párt által, a Fidesz által vannak kijelölve, kiválasztva; úgy gondolom, mindenki magának meg tudja találni a megfelelő kifejezést. Azok az emberek önöket felügyelik, nyilvánvalóan megfelelő apanázsért teszik ezt, és nyilvánvalóan ezt hagyják önöknek.

Úgy gondolom, helyesen szoltak azok, akik úgy gondolták, hogy nem fog ám ez örökké tartani. Helyesen szoltak azok, akik úgy gondolták, hogy előbb-utóbb egy valós, valódi zárszámadás is lesz, ahol megnézzük, hogy ez a költséghatékonyság, ez az ár-érték arány, amit a megalkotott produktum képvisel és az érte kifizetendő közpénz képvisel, milyen arányban áll egymással. Nagyon rossz arányban áll, uraim! 3-4 százalékos nézettség, borzalmas bakik, mintha az ember reggeltől estig egy szilveszteri műsort nézne, és olyan bakikat hoznak a nemzet ünnepén, március 15-én, hogy nincsen kedvünk ezen nevetni.

Nincsen kedvünk azon egy percig sem nevetni, amit önök ennyi közpénzből csinálnak, amikor viszont mellette látjuk, hogy a mai napig vergődnek a városi, regionális televíziók és rádiók. A mai napig önök nem írták ki - önnek tettem fel a kérdést, és ön válaszolt nekem, hogy majd írásban is tegyem fel ezt a kérdést - nyolc regionális rádióállomás, nyolc helyi rádióállomás frekvenciapályázatát. Önöktől annyit várnak el, hogy észszerű részletezettséggel, adathűen és átláthatóan állítsák össze a költségvetést, és azt pontosan hajtsák végre, de úgy gondolom, ebben a Házban ennél sokkal többet is el lehet ettől várni.

(20.40)

Még egyszer muszáj erre visszautaljak. Jobb lenne, ha ez egy vita lenne, nem pedig a jegyzőkönyvnek kormány nélkül, pár kormánypárti képviselőnek elmondott olyan vita, ami igazából csak a jegyzőkönyvnek szól. Önök ezt is kiüresítik. Eljátszszuk itt a demokráciát, hogy ebben itt fel lehet szólni. Önöknek nem jönnek el azok a vezetőik, akiknek ezeket a kérdéseket fel lehet tenni. Újra kiemelném, nincs olyan kormányzati szerv és nincs olyan, a kormányzatot ellenőrző szerv, amely ezt eddig meg merete volna tenni. Polt Péter is itt lesz, az ÁSZ elnöke is itt volt, a GVH elnöke is itt volt, és még az önök MTVA-elnöke is itt volt még tavaly. Elképesztő! Elképesztő egyébként ez.

Én úgy gondolom, hogy ha legalább az észszerű részletezettségig el lehetett érni kettő év alatt, hogy két évig kellett ezt kérdezni, hogy a frekvenciapályázatokat legyenek kedvesek, részletezzék ki, és akkor a Költségvetési bizottságnak egy kiegészítő előterjesztésben mi ezt megkaphattuk, ha már egyszer szavaznunk kell róla, hogy kicsikét beleláthassunk, akkor legalább értelme volt kérdezni, az nagyon kár, hogy két évig volt értelme kérdezni. Én nagyon sajnálom, hogy önök ezt a feladatukat úgy látják el, mintha állam lennének az államban. És tudom, hogy ennek a vitának is egyszer vége lesz, és

ennek a napnak is egyszer vége lesz, és akkor minden folytatódhat úgy, ahogy eddig folytatódott. Én egy dologra szeretném fölhívni a figyelmet: ez nem fog a végtelenségig így folytatódni.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem ez egy fontos beszámoló, amiről itt vitatkozik a Ház, hiszen a magyar média helyzete összefüggésben van a magyar demokrácia helyzetével is. Különböző ellenzéki kritikákra az volt az NMHH válasza és véleménye, hogy de hát a honlapunkon ott van a szakmai, pénzügyi beszámoló, abból mindenki szemezgethet, és abban pontosan le van írva minden, ami az ő tevékenységükkel kapcsolatos. Valóban, eközben azt tapasztaljuk, hogy még egy szakértőt se tudtak ideküldeni erre a vitára, aki legalább lejegyzetelné azt, hogy milyen észrevételek hangzanak el, bár igaz, hogy hála istennek, vannak kiváló gyorsíróink, és a jegyzőkönyvből egészen biztosan értesülni tudnak, ha kikérik ezt a jegyzőkönyvet. De tényleg, szerintem lassan itt a képviselők, az MSZP-s, a jobbkios és néhány fideszes képviselő egy sört följárlhatnánk az NMHH bármely rendűrangú képviselőjének, hogyha bárhogy is értesülne arról, hogy itt mi hangzott el az ő beszámolójukkal kapcsolatban a tisztelt Házban.

De tényleg, mivelhogy ez egy fontos beszámoló, érdemes lenne ezt rögzíteni, hogy lám, van azzal a problémával, hogy nincs ellenzéki delegáltja ennek a testületnek, hiszen amikor létrejött ez az egész szervezet, akkor kiszorították ebből az ellenzéki képviselőket. Mi akkor is úgy érveltünk, hogy bizony nem lesz ez így jó, mert kellene hogy legyen egyfajta ellenzéki kontroll, mert ha nincs semmilyen kontroll, akkor bizony olyan szakmai hibák, pénzügyi lazaságok is előfordulhatnak, mint amiről a képviselőtársaim itt az elmúlt vita során már bőven beszámoltak.

Ezért engedjék meg, hogy ezt az alkalmat is arra fölhasználjam, hogy felszólítsam a Fidesz jelen lévő képviselőit, hogy biztosítsák annak a lehetőségét, hogy az ellenzéknek is legyen ebben a szervezetben valamilyen szerepe, mert ez a kontroll bizony nagyon komolyan hiányzik, és innentől kezdve látható módon ez a szervezet semmi más szerepet nem tölt be, mint a Fidesz kezében egyfajta fegyver és a másik oldalról pedig egy pénzosztási lehetőség azok számára, akik kedvesek a Fidesznek.

Számos olyan probléma van, amiről a képviselőtársaim már beszéltek, mégis azért fontos újra hangsúlyozni ezeket a gondokat, hogy minél többször hangozzanak el ebben a Házban.

Az első az, hogy ordenáré mennyiségű pénzből dolgozik a magyar közszolgálati média. Ha megnézzük a kereskedelmi televíziók költségvetését, ame-

lyek jelentős mértékben nem közpénzből dolgoznak, akkor egyszerűen összehasonlíthatatlan a különbség, többszöröse akár az RTL Klub, akár a TV2 költségvetésének az, amit a Magyar Televízió elkölt saját magára. És még azt se mondhatjuk, hogy ezzel a pénzzel helyesen és jól gazdálkodik, hiszen nem látjuk azt a szakmai tartalmat, nem látjuk azt a kulturális tartalmat, nem látjuk azt a közszolgálati célt, amit ekkorra pénzből bizony megvalósíthatnának a Magyar Televízió vagy annak különböző egységei.

Tehát ahogy a többiek is szoltak róla, bizony a közszolgálatosság jelentős mértékben sérül. Korábban a sokat átkozott, már önök által átkozott és kárhozott 2010 előtti időszakban konkrétan másodpercre mérték azt a közszolgálati televíziókban, Duna TV-ben, MTV-ben, hogy ugyanannyit beszéljen egy ellenzéki képviselő, mint amennyit a kormánypárti képviselő, sőt, még arra is odafigyeltek, hogy ki volt a kezdeményezője egy vitának adott esetben, hogy ki kerül esetleg előnybe azáltal, hogyha hamarabb szólhat, és megpróbálták éppen ezért az egyenlő esélyek lehetőségét mindenki számára biztosítani.

Most többször előfordult, különösen a 2010-es kormányváltás után, hogy azt a választ kaptuk az akkori MTV vezetőitől, hogy most nincs szükség ellenzéki véleményre, mert a kormánypárt akarja bemutatni a saját elképzeléseit a választások után, és ehhez bizony sok idő kell, ezért nem tudnak beengedni ellenzéki képviselőt ezekbe a műsorokba, a hírekbe, mert egyszerre ez a sok kormányzati híradás, kormányzati propaganda kiszorítja ezeket a híreket.

Aztán találkoztunk olyan érveléssel is, én személyesen is, hogy azért nem kell ellenzéki véleményt beengedni, mert nincs is az ellenzéknek véleménye egy adott kérdéstről. Nem nagyon zavarta a közszolgálati médiát, hogy nemcsak az MSZP, hanem az összes többi parlamenti párt mondott véleményt adott kérdéskörben, de mégiscsak a kormányzati álláspontot tükrözte az adott éjszakai beszélgetős műsor vagy éppen a híradó, ami ilyen módon, ahogy az imént is mondtam, semmi más célt nem szolgált, mint hogy a Fidesz kommunikációs ágense legyen.

Mi ezt sokat mondtuk, önök mindig ezt cáfolták, azt mondták, hogy ez nem igaz, de aztán pár nappal vagy pár héttel ezelőtt a Hír TV vezérigazgató-helyettese érdekes módon hasonló szavakkal számolt be a közszolgálati média működéséről. Azt mondta, hogy folyamatos eligazítás van a Fidesz kommunikációs központja és a közszolgálati média között, és pontosan megmondják azt, hogy miről lehet, miről szabad, miről kell tudósítani.

Úgy is lehetne fogalmazni, hogy nem a hírekről tudósít a közszolgálati média, hanem a Fidesz kommunikációs céljaihoz keres híreket, amivel ezt alá lehet támasztani. Természetesen - erről már volt szó, de azért mégiscsak, mivel felháborító, érdemes ezt megismételni - szelektíven beszél a közszolgálati média a hírekről. Ami a miniszterelnök számára vagy a Fidesz számára kellemetlen, az sok esetben eltűnik,

meg sem jelenik, legyen szó migránsügyről, korrupcióról vagy akármi másról a hírekben.

Majd később Bárándy Gergő képviselőtársam fog erről részletesebben szólni, de az is felháborító, hogy az MTI - amelynek az lenne a dolga, hogy tudósít arról, hogy a különböző képviselők, különböző politikai szervezetek egy adott témában milyen álláspontot képviselnek, mit gondolnak az adott kérdéskörrel - válogat a hírek között.

Legutóbb az LMP-nek tagadták meg egy közleményének a lekölését, de az MSZP-vel is számtalan alkalommal előfordult az, hogy nem jelenhetett meg egy MSZP-s közlemény, vagy adott esetben nem olyan tartalommal, nem olyan formában jelent meg, mint ahogy azt az adott képviselő elmondta.

Tehát a problémák között vannak szakmai problémák, amelyek arról szólnak, hogy nincs közszolgálatosság ma Magyarországon, hanem a Fidesznek egy kommunikációs eszköze, semmi más a közszolgálati média, és ezt leplezi egyébként az NMHH. Tehát itt függ össze a kettő egymással, hogy miközben természetesen szabályozási, felügyeleti jogköre van az NMHH-nak, de bizony ezeket a panaszokat vagy egyáltalán nem megfelelően, vagy csak nagyon lassan, elkenve értékeli, és nem látjuk azt, hogy hasonló módon járnának el a közszolgálati médiával, mint adott esetben számos kereskedelmi vagy egyéb más, kisebb televízióval, médiaszolgáltatóval, hanem van egyfajta kivételezett helyzete a Magyar Televízióknak.

A nézettségi adatokról már volt szó. Valóban, ha ebben az összevetésben nézzük az elköltött összeget és a nézettségi adatokat, akkor szintén ugyanarra az eredményre jutunk, hogy ennyi pénz teljesen felesleges erre elkölteni, az egészen biztos.

(20.50)

És az is érdekes, hogy a támogatások sem feltétlenül átláthatóan vagy valamilyen előre meghirdetett, világos kritériumrendszer alapján történnek. Néha lehet tájékozódni a hírekből vagy az NMHH honlapján, hogy éppen ki kapott és milyen típusú támogatást, de hogy az mi alapján, hogyan lett szétosztva, az bizony hogy maga mögött kívánnivalót. S az is igaz, hogy korábban az ORTT-nél is ilyen szempontból hasonló gyakorlat valósult meg, de az a gyakorlat sem volt helyes, éppen ezért lett volna lehetőség arra, hogy ezt kiküszöböljék a mostani szabályozás kapcsán.

Azért mondjuk azt, hogy nem tudjuk támogatni ezt a pénzügyi beszámolót, mert a magyar közszolgálati televízió részrehajlóan végzi a tevékenységét, teljes mértékben mellőzi nem a BBC-sztenderdet, amit nagyon sokszor szoktak egyfajta zsinórmérték-ként emlegetni, hanem csak egyáltalán a korábbi közszolgálati médiával kapcsolatos színvonalat is alulmúlja a mostani magyar közszolgálati média, és ehhez ad egyfajta védernyőt, egyfajta segítséget, és

szolgálja ki a Fidesz különböző politikai érdekeit maga a hatóság is.

Egyetértünk mindazokkal, akik azt mondják, hogy nem lehet elfogadni ezt a pénzügyi beszámolót azért sem, merthogy szakmai hibák sora, kiegyensúlyozatlanság, egy bizonyos fideszes politikai érdek kiszolgálása jellemzi a magyar közszolgálati médiát és a hatóságot is. A másik oldalról teljesen egyértelmű - erről Lukács Zoltán beszélt -, hogy teljes mértékben pazarló ez a gazdálkodás. Se azt nem lehet látni, hogy az elmúlt időszakban pontosan mire költötték a forrásokat, se azt nem lehet látni, hogy mire kérnek megint több 10 milliárd forintot a következő időszakban, és az a 600-700 milliárd forint, amit az elmúlt években elköltöttek erre, az bizony hatalmas összeg. Csak az összehasonlítás végett: a felsőoktatásra 125-130 milliárd forintot költünk az adófizetők pénzéből.

Még egyszer arra hívjuk fel a kormányzatot, hogy változtasson az egyoldalúságon. Ez igaz a hatóság működésére, igaz a közszolgálati média tevékenységére, és igaz a pazarló gazdálkodásra is. Éppen ezért a magunk részéről - ahogy ezt már a kollégáim is többször elmondták - nem fogjuk támogatni ezt a beszámolót. A pazarló, szakmaiatlan működéshez nemhogy ennyi pénzre, hanem tulajdonképpen semennyi pénzre nem lenne szükség, mert ez nem közszolgálatosság. Márpedig ezt az adófizetők pénzéből finanszírozza a magyar költségvetés. Éppen ezért a „nem” gombot fogjuk megnyomni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vannak olyan vonatkozásai ennek a vitának, amit, azt gondolom, minden képviselő szóvá kell hogy tegyen. Szóvá kell tegyen azért, mert én felháborítónak tartom azt, hogy - ahogy Szakács képviselőtársam is említette - amikor az ő beszámolóikról van szó, akkor meg tudnak jelenni, hogy úgy mondjam, komolyabb sarzsit viselő közjogi tisztségviselők is az Országgyűlés előtt, mint a médiahatóság elnöke. Sőt, azt tudom mondani, hogy kötelességüknek érzik az itteni jelenlétet. Ahogy Szakács képviselőtársam is elmondta, Polt Péter holnapután biztos itt lesz, ugyanúgy, ahogy itt lesz a Kúria elnöke, itt lesz az Országos Bírósági Hivatal elnöke, és ahogy eddig itt volt az összes olyan közjogi tisztséget betöltő személy, aki szervezetének bármilyen beszámolóját az Országgyűlés tárgyalta. Azt kell mondjam, tisztelt képviselőtársaim, és főleg önnek, tisztelt parlamenti megbízott úr - remélve azt, hogy továbbítja ezt az álláspontunkat a főnökeinek -, hogy felháborítónak tartom és kikérem magamnak ezt képviselőként. Azt már csak megjegyzem, hogy ön néha cinikusan mosolyog, néha meg a szemét dörzsölgeti unalmában a szemközti páholyban, amikor a képviselői felszólalá-

sok elhangoznak. Szeretném önt, uram, tájékoztatni arról, hogy az itt ülő minden képviselő mögött több tízezer magyar állampolgár támogatása áll, ők juttatták be ide a magyar Országgyűlésbe őket, ez a hely pedig a magyar népképviselőt szerve. Az, hogy - ne haragudjon, ez nem az ön személyének szól - nem az elnök van itt, hanem egy munkatársat küldenek ide, aki jegyzetelget, néha meg cinikusan mosolyog, felháborító, tarthatatlan, és kikérem magamnak.

Rátérve a dolog érdemére és lényegére: a beszámoló szerint - s ez jól látszik, azt gondolom, ezek valóban tények - az MTVA és a hatóság 2014-ben összesen, együttesen 144 milliárd forintból gazdálkodott. Lehetne itt sok hasonlatot mondani, ezt tettem már képviselőtársaim is, én jogászemberként azt mondom, ez majdnem a duplája annak, mint amit a teljes igazságszolgáltatás kap. Én mégsem ezt a hasonlatot veszem alapul, hanem azt - és ennek jelentősége van -, hogy a számok szerint a szavazók mind egyike 18-20 ezer forintot fizet évente azért, hogy a közmédia és a médiahatóság működjön. Szeretném mondani, hogy minden magyar állampolgár. Szeretném mondani, hogy a baloldali szavazók is. Azok a baloldali szavazók, akiknek az érdekeit nemcsak az MTVA, hanem a médiahatóság is semmibe veszi. Nullába veszi. Ez pedig egész egyszerűen felháborító és túrhetetlen. Kétszer annyian dolgoznak a médiahatóságnál, mint ahányan a mi időnkben, mondjuk, az Igazságügyi Minisztériumban dolgoztak. Ez egy elég érdekes szám, és azt gondolom, érdemes ezen elgondolkodni.

De amin a leginkább érdemes elgondolkodni - képviselőtársaim is erre hívták fel a figyelmet más kontextusban -, az az, hogy mindezért a hatalmas összegért mit csinál az MTVA, és milyen feladatot, milyen szerepet tölt be a médiafelügyelet. Mert mi volna a médiafelügyelet dolga? Azt gondolom, a nevében is benne van: hogy felügyelje a médiát. Elsősorban, hogy felügyelje a közmédiát. S ha már itt is kell valamit az első sorba tenni, akkor felügyelje a közmédia objektivitását, amire a közmédiát egyébként törvény kötelezi. Na, ez az, amit nem sikerül megoldani ebből a néhány milliárd forintból az NMHH-nak! Ugyanis az NMHH-nak joga van hivatalból is eljárni bizonyos esetekben. Márpedig a közvélemény hemzseg azoktól az esetektől, amikor arról van szó, hogy hol, miként hamisít híreket a közmédia, hogy miként torzítja a híreket, hogy miként nem felel meg a közszolgálatosság elvének, hogy miként részrehajló a kormánypártok irányába. Az NMHH ebben a témakörben nem nagyon szeret vizsgálatokat folytatni, ahogy a Médiatanács sem. Azért beszélünk erről gyűjtőfogalomként, mert sikerült egy olyan médiaszabályozást megalkotni, ahol a médiahatóság elnöke és a Médiatanács elnöke egy és ugyanaz a személy. Lehetne mondani persze, hogy fejétől büzik a hal, és ez mind a kettőre igaz.

Amikor nemcsak ellenzéki pártok kifogásolják, hanem mondjuk, olyan tekintélyes nemzetközi szervezetek is, mint a Freedom House a média-sajtósa-

badság állapotát Magyarországon, amikor 2010 óta például az előbb említett testület évről évre folyamatosan romló tendenciát mutat ki jelentéseiben a magyar média állapotát, a magyar média szabadságát illetően, akkor úgy hiszem, hogy az NMHH-nak és a Médiatanácsnak, főleg e két testület elnökének volna min gondolkodni, hogy ezen a helyzeten vajon hogy lehetne javítani.

Ugyanis ha megfelelőképpen látja el a média felügyeletét, akkor ezek a folyamatok valószínűleg visszafordíthatók lennének. Ja, hogy az akarat hiányzik hozzá? Az lehet. A pénz biztos nem hiányzik hozzá, mert azzal rendesen ki vannak tömve.

Rátérve az MTI gyakorlatára: remélem, hogy legalább majd írásban fogok erre a kérdésemre választ kapni; a legfőbb ügyész úr vette a fáradságot, hogy a beszámolója után a kérdéseket hozzá intéző országgyűlési képviselőknek írásban válaszol, remélem, hogy a médiahatóság vezetője, a Médiatanács vezetője is meg fogja ezt tenni, ha már nincs itt, akkor legalább a jegyzőkönyvet elolvassa, és ezekre a kérdésekre fog válaszolni.

(21.00)

Szeretném azt megkérdezni, hogy amikor az MTI sok milliárd forintból gazdálkodik, erre utalt egyébként Lukács képviselőtársam és Mesterházy képviselőtársam is, akkor hogy lehet az, hogy a médiahatóság azt nem veszi észre, hogy az objektivitás minimális kritériumainak nem tesz eleget. Hogy nem veszi észre azt, hogy az MTI sorozatosan ferdíti el a híreket, hogy az MTI bizonyos eseményekről nem tájékoztat? Hogy egy példát mondjak, a kormányznak igen kínos lehetett az, hogy Angyalföldön a szocialista jelölt 60 százalékkal nyerte meg az időközi választást. Az MTI-ben egy büdös szó erről a választásról nem esett. Elfelejtett tudósítani róla. Ezzel szemben, mondjuk, ha párba állítjuk azt, hogy volt egy választás néhány nappal később egy olyan településen, ahol 35 darab választópolgár ment el szavazni, na, arról tudósít az MTI.

Azt, hogy a sajtótájékoztatónk lényegét hallgatja csak el a Magyar Távirati Iroda, és manipulálja olyan módon a híreket, hogy az a lehető legkedvezőbb legyen a kormánypártok számára, az ember már szinte meg sem említi, merthogy mindennapos. Azt, hogy bizonyos eseményekről elfelejtenek úgy mond tudósítani, holott egyébként értesítve vannak arról, hát, szinte ez is mindennapos. De azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Magyar Távirati Iroda most már, azt tudom mondani, tendenciózusan cenzúráz, és nemcsak minket, hanem más parlamenti ellenzéki pártokat is, felháborítónak tartom. Na, ez az a pont, amin nem lehet továbbmenni.

Az, hogy a Magyar Távirati Iroda megalkot egy olyan szabályt... - itt megint csak bejön a Médiatanács, illetve a médiahatóság felelőssége. Mondják meg nekem, legyenek szívesek, nem tartják non-

szensznek azt, hogy a közpénzből fizetett, monopolhelyzetben lévő MTI megalkothat magának egy olyan szabályzatot, amely szerint megtagadhatja az összes, MTVA-t kritizáló vélemény és hír közzétételét, sőt, megtagadhatja az MTI munkáját kritizáló OSK-közlemények kiadását akkor is, ha az valamelyik munkatársukat érintené hátrányosan.

Azaz van egy olyan csoport, úgy tűnik, Magyarországon, amit nem lehet kritizálni. Persze, lehet a kocsmban, meg talán még itt a parlamentben is, de hogy erről a közszolgálati média nem tudósít, és a Magyar Távirati Iroda effektíve megtagadja az ilyen közlemények közzétételét, ez egyszerűen nonszensz. És erre a médiahatóságnak, hadd puskázzak egy kicsit, a 63 milliárd forintos költségvetéséből nem jut ideje, hogy kivizsgálja, megvizsgálja ezt a tarthatatlan gyakorlatot, ez számomra, őszintén szólva, meglepő. Meglepő az, tisztelt képviselőtársaim, hogy az MTI, amikor mindezt megkifogásoljuk, akkor egy ilyen választ képes adni, hogy „A közlemény közzétételének megtagadásáért semmilyen felelősséggel nem tartozik. Kérjük a fenti tájékoztatás tudomásulvételét.”

Hát, képviselőtársaim, mondjanak még egy olyan állami szervet, monopolhelyzetben lévő állami szervet, amelyiknek a döntéseivel szemben semmiféle jogorvoslat nincsen! Mert az MTI ezt írta le. Mi úgy gondoljuk, hogy egyébként van. Az MTI viszont visszaírt még egy érdekeset, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye - értve ez alatt, mert egyébként mi nem ezt kifogásoltuk, hanem az objektivitást, nem a kiegyensúlyozott tájékoztatást - csak lineáris médiaszolgáltatók esetében értelmezhető. Kíváncsi leszek, hogy az NMHH-nak mi erről a véleménye. A beadványunk már ott van, őszintén remélem, hogy pozitívan fogják elbírálni. De ha nem, azt meg tudom ígérni, hogy azután biztos, hogy Strasbourgba fogunk menni a problémával, hátha a strasbourgi későbbi döntés egy olyan jogszabályi környezet megalkotására tudja kötelezni a mostani parlamenti többséget, amely biztosítani tudja a köz-média objektivitását és azt, hogy ha ezt valaki nem találja objektívnek, akkor hatékony jogorvoslattal fordulhasson valahová. Mert úgy tűnik, hogy még a mélységesen elfogult NMHH-hoz sem tud jogorvoslattal fordulni, ha jól értelmezzük az MTI viszonyválaszt. Mindenesetre mi megpróbáltuk, várjuk a válaszukat ezzel kapcsolatban.

Összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, az, hogy van egy közszolgálati médiánk, amelyik önmagában több pénzt kap, mint a teljes igazságszolgáltatás, hogy van egy NMHH-nk, amelyik a tárgyalat évben majdnem annyit kapott, mint a bírósági fejezet - mondom én, jogászként ehhez hasonlítom, nyilván más majd máshoz fogja -, és mindezzel a költségvetéssel ezt az eredményt tudja produkálni, ez szégyenteljes. És most nagyon jóindulatú vagyok. Mert ha nem az lennék, akkor azt mondanám, hogy valójában ennyi pénzből kiváló munkát végzett, megszüntette a független médiát Magyarországon, megszüntette a

részrehajlásmentes és objektív tájékoztatást a köz-média részéről, és ehhez talált egy nagyszerű asszisztentst, az NMHH-t és a Médiatanácsot. Szeretnék nem ennyire rosszindulatú lenni és azt mondani, hogy talán csak az NMHH dilettantizmusán múlik az, hogy ez a helyzet így néz ki. Éppen ezért ezúton is kérem azt az NMHH és a Médiatanács vezetőitől, illetve tagjaitól, hogy ne a Fidesz kiszolgálói legyenek, hanem azoké a magyar embereké, akik évente a saját bevételeikből fejenként 20 ezer forintot áldoznak ennek a két testületnek a működésére. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarom meg nem is nagyon tudom másképp kezdeni a mondanómat, csak úgy, ahogy ma este a Ház falai között már többektől is elhangzott, egyszerűen méltatlan, elfogadhatatlan az, ami most zajlik, úgy este 9 óra környékén itt, a Parlament falai között. Ne haragudjon, de ez nem képviselő, ami most a páholyban megmutatkozik. Ön egy írődeák szerepkört tölt be, azt a feladatot kapta, hogy az elhangzott dolgokról jegyzeteljen, majd nem tudom, kinek nyújtsa át mindezeket. Tudja, a képviselő az a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság részéről, ha a hatóság első emberei itt vannak, hallják, látják, hogy mi történik, akár a 2014-es költségvetés elszámolásával, beszámolásával kapcsolatosan, akár a 2016-os költségvetés számainak megállapításával kapcsolatosan; és hát persze nemcsak a számokról, hanem közben a tartalmi ügyekről is.

Méltatlan, elfogadhatatlan, mondhatom nyugodtan, ez a parlament tekintélyének a meggyalázása az önök részéről. Igen, úgy ahogy mondom, ez a véleményem. Ez a parlament tekintélyének a meggyalázása az önök részéről. Persze, az önök viseltetésével szoros összefüggésben van a kormányzat szerepvállalása is. Látható módon kormányzati szerepvállaló nem ül a bársonyszékeken. A bársonyszékek itt vannak, de kormányzati szerepvállaló egy sem. És hát akárhogya is nézem, de nem látok többet, mint két fideszes és kormánypárti képviselőt - kettőt. Kettőt akkor, amikor egy adott esztendő érintően több mint 100 milliárd forintos nagyságrendről beszélünk. Kettőt akkor, amikor hat év leforgása alatt több mint 700 milliárd forint pénzügyi kondíció felhasználásáról beszélünk a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság és az MTVA keretein belül. Úgy látom, óriási a nyomás. Óriási a nyomás önökön, és óriási a nyomás önökön keresztül az MTVA-n is. Ez a nyomás pedig nem más, mint egyfajta politikai nyomás.

(21.10)

Nincs, úgy látom, már személyi függetlenségük sem. Nincs sem szakmai, sem pénzügyi, sem intéz-

ményi függetlenségük. Semmi. Semmi, ami ahhoz kellene, hogy valós, tartalommal bíró közmédiát csináljanak. Nincs. Ezt a függetlenséget, ezt a szabadságfokot önöktől elvették, megszüntették. Az együttműködőket jutalmazták, a másképp gondolkodókat meg büntetik. Önök, úgy látom, a mai hatalommal, mert ez hatalom, az ezzel való együttműködést választották. Kiszolgálják őket. Kiszolgálják őket, s nem arra törekszenek, hogy valós közszolgáltatás működjön ebben az országban. Szerintem megszűnt a közszolgáltatás e tekintetben. Szerintem a kőkemény politikai befolyás érvényesül, és ezt az óriási pénzmennyiséget, azt az évi több mint 100 ezer millió forintot, mindegy, hogy 2012-et, '13-at, '14-et vagy épp majd az előttünk álló '16-ot nézzük, ezt a bármelyik esztendőben több mint 100 ezer millió forintos nagyságrendű összeget önök ez alatt a kőkeménynek mondható politikai befolyás alatt végzik el és szolgálják ki.

Az MTVA és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, mint mondtam, 2011 és 2015 között egymilliárd híján 600 milliárd forintot emésztett fel. Én most nem beszélnék a 47 milliárdról, az ingatlan ügyéről, én most nem beszélnék arról, hogy ha hatékonyan gazdálkodtak volna, akkor ennek a forrásfedezete hogyan és miképpen kellett volna hogy meglegyen. Nem. Csak arról beszélek, hogy olybá tűnik a számomra, hogy ez a közmédiá felületén keresztüli hírközlés pártatlannak semmiképpen nem tekinthető. Erre nem éves szinten 100 ezer millió forintos nagyságrendű pénzt kellene elkölteni, hanem egy árva fillért nem kellene adni. Addig, amíg nem politikai befolyástól menetesen és tisztességgel, megfelelő módon, az emberekhez a hiteles információk eljuttatását tennék meg, addig egy fillért sem kellene önöknek adni. Nem véletlen, hogy többek között az én szavazatomat sem fogják bírni sem '14-et, sem '16-ot érintően. S addig, amíg ezen nem változtatnak, amíg kifizetőhelyként tekintik magát a közmédiát, addig biztos, hogy ez nem is fog változni.

Képviselőtársaim említették, mondták: 8 milliárd forint bérjellegű kifizetés? Én annak örülök, ha bérjellegű kifizetések vannak, de tudja, ha párhuzamba állítom ezzel azt, hogy mondjuk, közfoglalkoztatottakkal végzett digitalizálás ugyanitt, akkor ez egy torzó. Akkor ez egy olyan helyzetkép, amely egyeseknek valami elvégzendő feladatért, tisztességes, elvárt elvégzendő feladatért aprópénzt szór, másoknak pedig akár közbeszerzések nélkül milliárdos nagyságrendű pénzeket ad. Rendben van ez így? Így kell ennek működni önök szerint? Én azt gondolom, nem, valahogy egészen másképp. És én nem akarok elmélyedni itt a nézettségi mutatókban vagy annak az esetleges manipulálásában, sok minden egyéb másban. Tudjuk a statisztikából fakadóan, ahogyan önök akár a foglalkoztatásról vagy bármi másról szoktak beszélni itt, a Parlament falai között, hogy hogyan beszélnek a valós helyzetképről úgy, hogy az tetsző legyen a külvilág számára, de a valóságtól homlokegyenest eltérő. Nem akarok a

hírhamisítások dolgáról sem beszélni. Nem. Lukács képviselőtársam elmondta, bírósági ítélet van e tekintetben, kézzelfogható a hírhamisítások dolga, és sok minden, amiről meg hírt sem adnak, úgy, hogy ezzel gátolják meg azt, hogy az emberek a hiteles információnak a közelébe kerüljenek.

Szóval akkor, amikor a hatóság, a felügyelet ellenzéki szerepvállalás nélkül működik, akkor láthatóan ennek következményei is vannak, ilyen típusú következményei, hogy ilyen torzók alakulhatnak ki, hogy így működhet a rendszer, mint ahogy ma működik; hogy a híreket szét lehet válogatni, szelektálni lehet: ami önöknek tetszik, a politikai hatalomnak, mint mondtam, mert ez az, a mai kormányzás, ha a mai kormányzásnak, a politikai hatalomnak tetszik, akkor az a hír, ami a szelekció kapcsán az egyik kosárba kerül, az hírként megjelenik, ami az ő érdekeit sérti vagy esetleg őket nem építi, az pedig oly kosárba kerül, amely soha nem fog hírként megjelenni. Hát, ez az önök által megjelenített objektív tájékoztatás, nyilván nem másként, mint a kormányzati érdekek szerint és csak a kormányzati érdekek szerint működő. Ez a „csak a Fidesz”, de nem az emberekért - önmagukért, a hatalmuk fenntartásáért.

A Fidesz kezében kommunikációs eszköz maga a közszolgálati média. Most már van olyan minisztériumunk is, letette az esküt a miniszter a mai nap, amely gyakorlatilag propagandaminisztériumként fog működni. Van olyan Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságunk, amely segíti a Fidesz politikai érdekeinek az érvényre juttatását, azzal a szelekcióval, azzal az eltagadással, sok minden egyéb mással, amiről az előbbieken képviselőtársaim szóltak. Persze a mintát megadta a Fidesz. Megadta, mert mondhatjuk, azon óriásplakátokon keresztül, amelyek hazugságáradata jelent meg az ország minden pontján, tudják, mondok egy példát önöknek, hogy kézzelfogható legyen: újra nő a minimálbér. Az a minimálbér, amelynek a kapcsán az emberek 5 ezer forinttal kevesebbet érő pénzt vesznek a kezükbe, de hülyítik őket, mintha nőne, vagy szeretnék hülyíteni őket, mintha nőne a minimálbérük. Szóval körülbelül így, ezt az utat járják önök is. Úgy látom, önök a kiszolgáló szerepére vállalkoztak. A Fideszt szolgálják ki s nem az embereket. Nagyon nagy hibát követnek el, mert semmi nem örök. Mert egyszer minden elmúlik, és akkor majd számot kell adni arról, hogy mit miért s hogyan cselekedtek ilyen nagyságrendű források felhasználásával.

Mint mondtam, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság előző évi szakmai beszámolóit lehetett keresgetni, de nagyon nem lehetett megtalálni. Mint mondtam vagy mondom, ugyanígy a 2016-os tervek tekintetében is, ha valaki mély elemzések közelébe akar kerülni, akkor nagyon nehéz dolga van. *(A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság páholyban ülő munkatársához:)* Bólogathat és ingathatja a fejét, de önök úgy cselekszenek és úgy akarnak 100 ezer millió forintos nagyságrendű pénzek birtokosává válni, hogy még az alapvető feladataiknak sem

tesznek eleget. Pártkifizető központok működtetéséhez a Magyar Szocialista Párt nem fogja adni a nevét és a támogatását. Nézze, Bárándy képviselőtársam nemcsak az MTVA, nemcsak a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság dolgairól, hanem az MTI ügyeiről is szólt, de ez nem választható el egymástól. Az elferdítés vagy éppen a különféle közlemények közzétételének a megtagadása politikai értelemben vetten is a bűn kategóriájába tartozik. Arra törekszenek, hogy csak az jelenjen meg, ami az önök érdekét szolgálja. Egy ideig ezt lehet tenni, de egy idő után vélhetően kinyílik az emberek szeme. Kinyílik, mert hosszú időn keresztül nem lehet eltagadni és nem lehet manipulálni. Nem lehet manipulálni híreket, nem lehet megtagadni közlemények kiadását. Időszakosan igen, de hosszú időn keresztül nem. S nem lehet a valóságot sem eltorzítani. Nem lehet, csak időszakosan. Ne higgyenek és ne bízzanak abban, hogy ezt önök örökké meg tudják tenni! Nem!

(21.20)

De amikor összedől a kártyavár, akkor számolniuk kell azzal, mindegyiküknek, hogy erkölcsi felelősséggel tartoznak, és lehet, hogy másfajttal is. A Jóisten tudja, azt majd eldöntik azok, akiknek akkor módja van arra, hogy megnézzék, hogy ezek a források hogyan kerültek felhasználásra. Tisztességtelennek tartom azt, amikor olyan helyzeteket idéznek elő, hogy akár az MTVA-t érintően, akár Magyarország miniszterelnökét vagy épp a miniszterelnök-höz tartozó közeli kört érintően megjelenő hírek tekintetében korlátokat, gátakat állítanak, hogy ezek még megjelenni se tudjanak.

Tisztességtelennek tartom azt, amikor a különféle kinyilatkoztatások eredőjét megpróbálják megfordítani és ellentétes irányba mozdítani. Tisztességtelennek tartom azt, amikor megpróbálnak hírhamisításban egyre gyakrabban szerepet vállalni. Mindazok, akik ezt teszik, azoknak azzal is számolni kell, hogy a szakma becsületével játszanak. Annak a szakmának a becsületével, amelynek természetesen mindenkor és a későbbiekben is van hatása arra, hogy az emberek milyen megítélésel legyenek a körülöttük lévő világról. Éppen erre a felelősségre szeretnék az utolsó mondatomban hivatkozni. Arra szeretnék hivatkozni, hogy a sajtónak az én értékítéletem szerint tilos a hazugság. Nem lehet hazudnia. Tilos a hazug módon történő manipulálás is.

Éppen ebből kifolyólag arra kérem, és szólítom fel önöket is, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy térjenek vissza egy objektív tájékoztatás gyakorlatához és annak a megvalósításához. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs*

jelzés.) Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Szűcs Lajos urat, kíván-e hozzászólni a vitához. Igen, jelentkezik. Öné a szó, tisztelt képviselőtársam.

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kicsit furcsán éreztem magam a mai ülésnapon elhangzottak miatt, mert az jutott eszembe, amit az egyik kedvenc Rejtő Jenő-könyvemben olvastam, a Tizennégy karátos autóban, amikor a Gorcsev Iván rohan vissza, és egy pamacs-csal az André nevű lakájt veri össze, és kérdezi, hogy: fajankó vagyok, fajankó vagyok? És az, akit ő meg akart kérdezni, az Gustave Laboux, megkérte, hogy ne bántsa szegény André-t, mert ő nem tud erre a kérdésre válaszolni.

Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! Fel szeretném olvasni az előterjesztés címét. Talán ezzel jó néhány percet és jó néhány tirádát, amit hallottunk, meg lehetett volna spórolni, ugyanis ez a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, valamint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2014. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat. A törvényjavaslatot csak a kormány, képviselő vagy annak az egyik bizottsága nyújthatja be, tisztelt képviselőtársaim.

Tehát azokra a kérdésekre, amik itt elhangzottak, egészében véve csakis itt a Házban jelen lévő ember válaszolhat. Így annak a kérdésnek a felvetése, hogy miért nincs itt a médiahatóság vezetője, ezt Bárándy képviselő úrnak mondom, ez az alkalmatlan tárgyon elkövetett kérdés. *(Dr. Bárándy Gergely: Biztos jobb dolga akadt.)* Nem, nem kérdezhető itt a Házban. És szeretném tájékoztatni önöket... *(Dr. Bárándy Gergely: Miért?)* Azért, mert itt a Házban nem szólalhat fel. Ezt legalább annyira tudnia kell önnek a házszabályból. *(Dr. Bárándy Gergely: De itt ülhetne, és hallgathatná!)*

És tisztességesen szeretnék beszámolni arról, hogy a hatóság beszámolója B/2740. számon, a médiatanács beszámolója pedig B/3675. számon megtalálható. És ezekről az Országgyűlés döntött úgy, hogy a bizottságok előtt - a Kulturális és a Gazdasági bizottság előtt - kell majd beszámolni. Valószínűleg önök is pontosan tudják, hogy ezeken a bizottsági beszámolókon ott lesznek az érintett vezetők, és ezekre a kérdésekre, amiket önök föltek, ezekre választ lehet kérni. *(Dr. Bárándy Gergely: De nem vagyok tagja annak a bizottságnak.)* Sajnos, ez alkalmatlan tárgyon elkövetett kérdés, kedves képviselő úr.

Mindezekre hivatkozással *(Közbeszólás az MSZP sorából.)* én azt gondolom, hogy mind a hatóság beszámolója, mind pedig a Médiatanács beszámolója megtalálható a honlapon. Ezekből önök is szemlélgethetnek, viszont a törvényjavaslat elfogadása természetesen a parlament dolga lesz. Én arra kérem képviselőtársaimat, hogy miután a vitát lefolytattuk, a törvényjavaslat részletes vitája után majd fogadjuk el. Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/6369. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót ugyancsak Szűcs Lajos úrnak, a Költségvetési bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. SZÚCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor még egyszer nem kell elmondanom, hogy ez egy törvényjavaslat, és nem arról szól, hogy a törvényjavaslat benyújtójának kell minden kérdésre válaszolnia. Hiszen a mediaszolgáltató-sokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CXXXIV. törvény határozta meg azt, hogy ezt a törvényjavaslatot a Költségvetési bizottságnak kell benyújtania.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot 2010. augusztus 11-i hatállyal hozták létre, és olyan autonóm államigazgatási szervként működik, amelynek kiadásait saját bevételeiből és a költségvetési hozzájárulásokból kell fedeznie. A mediaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény értelmében a hatóság éves költségvetése egyaránt tartalmazza az NMHH, az NMHH Médiatanácsa és a Médiaszolgáltatás-támogató és a Vagyonkezelő Alap költségvetését. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke a törvényben előírt határidőben, szeptember 14-én benyújtotta a Költségvetési bizottságnak a törvényjavaslat-tervezetet. A Költségvetési bizottság szeptember 29-i ülésén megvitatta a törvényjavaslatot, és döntött annak benyújtásáról. Az NMHH 2016. évi költségvetése: a hatóság 2016. évre tervezett bevételi főösszege 32 milliárd 297,6 millió forint, az NMHH közhatalmi bevételeit az igazgatási szolgáltatási díjak, a frekvencia használatáért, az azonosítók lekötéséért és használatáért fizetett díjak, a felügyeleti díj, valamint a beszédett bírságok, a késedelmi pótlékok képezik. A hírközlési területen tervezett közhatalmi bevételek nettó összege 23 milliárd 889,2 millió forint, mintegy másfél százalékkal nagyobb a 2015. évre vonatkozó költségvetési törvényben elfogadott előirányzatnál. A bevételek között külön figyelemmel vagyunk a frekvenciadíjakra, ugyanis ezek képezik a teljes bevétel közel 80 százalékát, pontosan 18,95 milliárd forintot. Az azonosítók használatáért tervezett 2 milliárd 450 millió forint hasonló nagyságrendű az ez évi bevételhez.

(21.30)

A tervezett felügyeleti díjból várhatóan 1 milliárd 897 millió forint fog befolyjni. A bírságokból vár-

hatóan 200 millió forint bevételre számíthat a hatóság a jövő év folyamán, amelyet a törvényi előírás szerint a tudatos fogyasztói döntéshozatal kultúrájának fejlesztésére fogunk fordítani. A működési bevételek tervezett előirányzata 6,159 milliárd forint, ez magában foglalja a bevételekhez kapcsolódó 5,779 milliárd forintos általános forgalmi adót és a tartalékok hatékony befektetésének eredményét is. A kiadási oldalon belül jelentős arányt képviselnek a személyi juttatások és az ezt terhelő adók, járulékok, amelyek összege 8 milliárd 860,9 millió forint.

Ez az előirányzat a 2015. évi átsorolásokkal módosított illetmények 2016. január 1-én prognosztizált állapota alapján került meghatározásra, és ahogy már elhangzott, 680 fő munkavállalóval tervez. A dologi kiadások előirányzata 10 milliárd forint, az előirányzatok, beruházások összege 4 milliárd forint. A tartalékok között szerepel a törvény 134. § (1) bekezdése alapján képezhető következő évek működési tartalékának fedezete 5 milliárd 919 millió forinttal, valamint a takarékos gazdálkodás következményeként képződő tárgyévi működési tartalék 3 milliárd 179 millió forintos összeggel.

A Médiatanács 2016. évre tervezett költségvetése: a Médiatanács működési költségvetésének fedezetére fordítható összeg 173,9 millió forint, ez magában foglalja az öttagú Médiatanács személyi juttatásait, a járulékokat, a szakmai működésüket segítő szakértői kereteket, valamint a társhatósági működésre tervezett támogató összegek fedezetét.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap 2016. évi költségvetése. A törvény alapján a kereskedelmi és vagyongazdálkodási bevételek az MTVA-t illetik meg, az alábbiakban a reklám- és egyéb vállalkozási, valamint pénzügyi bevételek szerepelnek bevételként. A közszolgálati hozzájárulás a 2015. évi előirányzattal megegyezik, vagyis jövőre is 69 milliárd 861 millió forint. A médiaszolgáltatási díj 1 milliárd 91 millió forint, ami a kereskedelmi médiaszolgáltatók által befizetett médiaszolgáltatási díjat tartalmazza. A pályázati díjak: a frekvenciapályázati díjak és támogatási pályázati díjak MTVA-t megillető hányadát tartalmazza 54 millió forint értékben, a médiaszolgáltatási szerződéskötési kötbér, bírság, késedelmi kamat 23 millió forint értékben.

Az MTVA kiadásai: a tevékenységek kiadásai tartalmazzák az MTVA működésének, a műsorgyártásnak, a vagyongazdálkodásnak valamennyi személyi, járuléki, dologi és felhalmozási kiadásait. A Média Mecenatúra támogatása 3 milliárd 145 millió forint értékben. A közszolgálati hozzájárulás egy részét az MTVA továbbutalja a Médiatanácsnak. Ez az összeg ugyanannyi, mint a 2015. évben volt, vagyis összességében 2 milliárd 630 millió forint. Céltámogatásokat nyújt a közszolgálati célú műsorszámok gyártására, az elsőként filmszínházban bemutatásra szánt filmalkotások és kortárs zeneművek bemutatására. A Digitalizációs Műhely működésének hozzájárulást nyújt 298,1 millió forint értékben, valamint „must carry” jogdíj 283,7 millió forint összegben.

A javaslat kidolgozottsága és részletezettsége is mutatja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság takarékos, költségvetésközpontú gazdálkodását, amelyet a jövő évi költségvetésük előirányzata is igazol, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány képviselője jelezte, hogy most sem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Így a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Simon Róbert Balázsnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Meghallgathattuk az imént az előterjesztő expozéját, ami költségvetésről lévén szó, sok-sok számot tartalmazott.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság tevékenységének elemzése a Kulturális bizottság illetékességébe tartozik, így jól ismerjük azt a szertágazó munkát, ami a számok mögött van. Az állampolgárok a hatóság és a Médiatanács munkáját csak közvetve érzékelik. Számukra a tájékoztatás kiegyensúlyozottsága, sokoldalúsága, gyorsasága, a véleménynyilvánítás szabadsága a fontos, értékeli az élvezetes, nívós időtöltés, ismeretszerzés lehetőségét, a felelős szülő számára pedig különösen az számít, hogy gyermeke olyan médiatartalmakkal találkozzon a digitális közlés egyre gazdagabb kínálatában, ami érettségének megfelel, és találkozik a családi nevelés céljaival is. Nem pusztán a számok oldaláról nézve a költségvetést, olyan törekvéseket láthatunk a hatóság és a Médiatanács részéről - tevékenységük szabályozásából következően is -, ami összhangban áll a polgárok elvárásaival. A médiatörvény 134. § (9) bekezdésében rögzített célok megmutatkoznak a bírságolás gyakorlatában, amely számos tekintetben javulást hozott, például a kiskorúak védelmében. Ma már gyermekeinket sokkal jobban tudjuk védeni a káros tartalmaktól, káros hatásoktól a televíziózás, az internet világában, mert ebben a hatóság is eltökélt partner. Partner a szülőknek és a gyermekeknek egyaránt. Felvilágosító filmjeikkel rendszeresen találkozhatunk, ami azoknak is tanulságos, akik bármilyen digitális eszközzel másokkal szemben visszaélnék vagy meggondolatlanok.

A célok kifejeződnek abban, ahogy a hatóság felhasználja a bírságokat, amit a tudatos fogyasztói döntéshozatal kultúrájának fejlesztésére kell fordítani. A hatóság támogatja például a verseny- és fogyasztóvédelmi politika körébe tartozó tudományos, oktatási programokat, a hírközlési és médiajoggal, illetve fogyasztóvédelmi politikával foglalkozó szakemberek képzését, a hírközlési és médiapolitikával, valamint a fogyasztói döntéshozattal kapcsolatos tájékozottság növelése érdekében végzett tájékoztatást.

A közszolgálati médiaszolgáltatás integrációja során létrejött modellnek megfelelően a Médiaszol-

gáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap feladata a Duna közszolgálati médiaszolgáltató működésének finanszírozása, fedezet biztosítása a hatra bővült televíziócsatorna, a három országos és további három rádió tartalommal való megtöltésére, valamint a híriügynökségi munkára. Ez összességében lehetővé teszi a minden eddiginél differenciáltabb, sokféle nézőpontot bemutató közszolgálati médiatartalmak szolgáltatását, amelyet a médiaszolgáltató megrendelése alapján az alap készít el vagy szerez be.

Az alap pályázati rendszerben nyújt céltámogatást közszolgálati célú műsorszámok gyártására is. A 2016. évre tervezett Média Mecénátúra a program céljának megfelelően a támogatásokból valósul meg: a közösségi, helyi médiaszolgáltatók működési és technikai fejlődésének támogatása, valamint olyan filmalkotások létrejöttének a megvalósítása, amelyek szakmailag jelentős értéket képviselnek, azonban bevételsterző képességük csekély.

A beruházások során fő szempont a technikai fejlődéssel való lépéstartás, valamint a hatékonyságot növelő fejlesztések. Az MTVA egyes tartalmai letölthetőek a legkorszerűbb telekommunikációs eszközökre, emellett a tartalmakkal és hírekkel jelen van az interneten is. Kiemelt beruházás az MTVA teljes tartalom-előállítási tevékenységét átfogó csatornamentesítés-rendszer bevezetése, amely egységesen kezeli valamennyi televíziócsatornát és rádióadót, jelentősen egyszerűsítve és átláthatóbbá téve ezzel a folyamatokat.

Mindezekhez gazdasági társaságokat finanszíroz, ilyenek például a Közszolgálati Kulturális Non-profit Kft., a Digitalizációs Műhely Kft., a Közszolgálati Médiaakadémia Alapítvány, továbbá művészek foglalkoztatása történik, digitális tartalmak archiválása és szakemberképzés fedezete is.

(21.40)

Tisztelt Országgyűlés! Elmondható tehát, hogy a közszolgálati média nagymértékben megfelel az emberek differenciált igényeinek, alkalmas sokféle nézőpont, politikai megközelítés bemutatására, képes az igényes műsorszolgáltatás követelményeinek való megfelelésre. Mindezek itt állnak a 2016-os tervezet költségvetésének számai mögött, egyúttal teljesítve a hatékony gazdálkodás igényét.

Az elmondottak alapján javasolom képviselőtársaimnak az előterjesztés támogatását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Novák Előd: Szép volt! - Hegedűs Lorántné és Novák Előd tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a 2016-os költségvetésről fogunk ugyanúgy magunkban vitatkozni, hiszen a kormány nincsen jelen, de ő is elmondta, hogy nin-

csen ehhez neki az égadta világon semmi köze. A kidolgozottság és a részletezettség, ugye, ezt hallottuk, erre kell most reflektálnunk. Már a tavalyi alkalommal is kértem, idén végre eredménnyel kértem, hogy legyen ez már kidolgozva és legyen kellőképpen észszerűen részletezve, például hogy mely típusú frekvenciadíjakból mennyit szed be a médiahatóság. Azért, hogy összehasonlítási alap is legyen abból a 32 milliárd környéki költségvetésből, ami önöknek rendelkezésre fog állni, ez egy 18,9 milliárdos tétel, amit ugyan többszöri kérésre, de végül maguktól - és ezért köszönet is illeti önöket, maguktól - elküldtek a Költségvetési bizottságnak mint előterjesztőnek.

Figyelve persze ezt a vitát, először az előterjesztő utáni vezérszónoki felszólalásra reagálnék. Nem tudom, melyik országnak a médiahatósága az, amelyikről hallottunk. Ilyeneket írtam föl magamnak, igyekszem a kulcsszavakat mindig felírni: sokoldalú, élvezetes, kiegyensúlyozott, partner a szülőknek, alkalmas arra, hogy a differenciált igényeket és a különböző politikai irányokat a lehető legmesszebbmenőkig bemutassa. Ezt hallgattuk meg az előbb, ennél egyébként voltak cifrább jelzők is ebben az előterjesztésben.

Előtte, Szűcs Lajos képviselőtársamat nem megbántva, nem tudnánk idézni kettő darab számot abból a rengetegből, amennyit elmondott. Hála a jóistennek, mi is át tudtuk tekinteni természetesen magunktól, mégsem gondolom, hogy azért vagyunk itt, hogy akár egy másik országnak a médiahatóságáról beszéljünk, amely bizonyára alkalmas ezekre, illetve annak a médiamegjelenése bizonyára alkalmas azokra, amelyeket itt képviselőtársunk elmondott, sem pedig azért, hogy egyfajta - nem akarok csúnyán fogalmazni - majdnem termelési értekezleten meghallgassuk azokat a számokat, amelyek le vannak írva, hanem a mögötte lévő tartalomról, illetve a mögötte lévő olyan mozgásokról kellene nekünk beszélni, amihez a nevünket, mások a szavazatukat, akár még az igen szavazatukat is fogják adni.

Ezek mögött az áll, hogy amióta összevonták a Nemzeti Hírközlési Hatóságot és az ORTT-t, amióta egy konvergens médiahatóságunk van, azóta újra a következő évben 650-ről 680-ra fog nőni az önkéntes létszáma és ez főnként minden egyes új munkavállalóval mintegy 10 millió forintos nettó költségnövekményt fog hozni, ezenfelül természetesen befizetik majd a közterheket is, adókat, járulékokat is.

Azt is látni kell, ahogyan azt már az előző felszólalásomban is elmondtam, akkor, amikor így hullámzik valamilyen kormányzati intézmény, valamilyen felülvizsgált intézménynek a létszáma, főleg, hogyha ekkorákat hullámzik, akkor úgy gondoljuk, hogy azért ott csak tisztogatás van, tehát valakit leépítenek és másokat fölvesznek a helyükre. Én nem gondolom, hogy a tavalyi évben ennyi szakmaiatlan és olyan ember dolgozott ott, akikre önök ne lehetnének büszkéek.

Azt is persze el kell mondani, hogy újra azzal találkozzunk, amit minden évben elmondunk, és min-

den évben egy féligazságot kapunk rá: mire tartalékol az NMHH? Miért képez a saját költségvetésének egyharmadát is kitevő tartalékot? És hogyha ehhez feladatot rendel, akkor miért az a sor szerepel a költségvetésben, hogy tartalék, és miért nem az a feladat, amire ezt a pénzüsszeget szánják? Én úgy gondolom, hogy ha ez egy valós feladat, ha észszerű, ha átláthatóan végrehajtható, hogyha közbeszerzethető és egyébként másokkal elvégezethető feladat, akkor nincsen mit titkolni. Ha azt látjuk, hogy mindig valamilyen nagy kalapból, valamilyen tartalékból önök megpróbálnak egy-két dolgot, gondolom, elintézni, aztán a többi meg úgy marad a helyén, mert valahogy azok a feladatok sosem végződnek el, amelyeket itt hallunk, akár a digitalizálás... - a másodikra, megmondom őszintén, már nem emlékszem, de a jegyzeteimben megvan, amit ön mondott a Költségvetési bizottság ülésén. Nagy valószínűség szerint az sem fog egyébként jövőre megvalósulni, és jövőre majd újra azzal fogunk találkozni, hogy az NMHH valamilyen nagyobb mértékű költségvetési tartalékkal fogja megtervezni a saját költségvetését.

Mire készülnek? Tartalékolnak 2018-ra, amikor újabb médiákat, médiumokat fognak majd vásárolni? Újságírókat kell esetleg kifizetni? Nem elég erősen tolják még a kormányzati propagandát az adófizetők pénzéből fönntartott médiumokban? Az embernek ilyen gondolatai támadnak akkor, amikor nem okszerű vagy nem jó válaszokat kap. Én úgy gondolom, hogy na, ez az alkalmatlan tárgyon elkövetett kísérlet. Nem kérdés ez, kísérlet. Megkísérlik azt, hogy egy, a saját költségvetésének egyharmadát, jövőre már nyilvánvalóan többet kitevő pénzüsszeget valódi feladat nélkül, de mégis ott szerepeltetnek egy olyan intézménynél, amelyik állam az államban, ahol még megkérdeznünk sem lehet. Értem azt természetesen, képviselőtársam, amit formailag mond, fölírtam azt is, amit tetszett mondani: a kormány, a képviselő és a bizottság terjeszthet elő. Mi képviselők is vagyunk, meg bizottság is vagyunk, úgyhogy mi már akkor itt vagyunk, a kormányt nem látom, az már nem is jön ide. Tudom, hogy törvényt lehet előterjeszteni, értem én, de ez is az lesz. Tehát most mi a bizottságban fogjuk ezt majd előterjeszteni, és arra kéri a mi áldásunkat, és hogy becsukott szemmel higgyünk önöknek, hogy ez egészen biztosan jól van, hogy mi még előterjesztőként is szerepeljünk egyébként ennek a költségvetésnek a vitájában, itt a parlamentben.

Úgy gondolom, hogy az, amit minden egyes költségvetés elkészítésétől, prezentálásától és végrehajtásától elvárhatunk joggal, és emögött egyébként vannak szabályok és vannak sztenderdek is: átláthatóság, észszerű részletezettség, végrehajthatóság. A túl nagy tartalék sem végrehajtható, tisztelt képviselőtársaim. A túl nagy tartalék akkor nem oda való, annak vagy feladatot adunk vagy elvonjuk attól. Ebben az országban ennél a parlamentnél magasabb döntéshozó testület nem létezik, még akkor is, ha az NMHH-nak, megértettem, hogyha nem kell idejön-

nie, ettől függetlenül egy igazán udvariatlan dolognak tartom, hogy nem vesznek részt a vitában, nem szólalhatnak föl. A legfőbb ügyész tényleg még azt is megtette, hogy ha valamire itt helyben nem tudott válaszolni, akkor arra természetesen levélben kaptunk rá válaszokat, amelyeket kézhez is vettünk kettő héttel később. Én nem hiszem, hogy most ilyen fog mivélünk történni ebben a dologban.

Tehát nem értek egyet az átláthatóság követelményével, az itt nem valósul meg. Nem valósul meg az észszerű részletezettség követelménye akkor, amikor kérésre, a bevételüknek a kétharmadát csak kérdésre hajlandóak kirészletezni, és az egész költségvetésüknek az egyharmadát pedig soha nem részletezik ki, hanem tartalék címszóval szerepel benne a költségvetésben. Így, minekutána nem átlátható és nem észszerűen részletezett, éppen ezért nem is végrehajtható.

Én azt elhiszem, hogy ezt le lehet bontani, 8-5-3 meg 10 millió forintokra is, ahogyan azt hallhattuk is az előterjesztői expozében, mégis én azt gondolom, hogy nem azokkal van a baj, amit megcímkeztünk, hanem azzal van a baj, amit nem címkéztünk meg. Újra el kell mondani, ezt önök azért tehetik meg, mert van egy egypárti felügyelőbizottság, egy egypárti felügyelő testülete az NMHH-nak, ott vannak kijelölt, kinevezett, bármilyen pályázatás nélkül akármilyen tagjai, és ebből kijöhetnek olyanok, amikor a saját munkájukat ellenőrizvén egyfajta belső ellenőrzés folyik, hogy időnként közbeszerzések nélkül eléggé nagy műsorokat vásárolnak kívülről, időnként nézetlen műsorokat csinálnak, de semmi esetre sem olyanokat, amelyenkről képviselőtársam beszélt.

(21.50)

Nyilván szépen megírták neki, nagyon hangzatos volt, csak az a baj, hogy egyáltalán nem igaz, hogy sokoldalú, élvezetes, kiegyensúlyozott, partnere a szülőnek, megfelel a differenciált igényeknek, és alkalmas a különböző politikai igények közvetítésére és kiszolgálására. Egy politikai igény kiszolgálására alkalmas: ez a kormány politikai igénye. A differenciált igények kiszolgálására nem alkalmas, mert az tilos neki. Nem sokoldalú, nem élvezetes, semmi esetre sem kiegyensúlyozott. Időnként biztosan partnere a szülőnek, ezt nem tudom megítélni, egészen pontosan nem is nagyon értem, hogy ez hogyan került ide.

Mindenesetre zárszóként annyit mondanék a vita minőségéről, hogy valójában nem vitázunk, hanem ki-ki felolvassa, amit megírtak neki, mások elmondják a véleményüket, illetve magával a hatósággal nem lehet vitatkozni. Nagyjában-egészében olyan a minősége egyébként a médiának, mint ennek a vitának, amit hallgathatunk, illetve láthatunk, és amely arra volna hivatott, hogy közvetítsen minden hírről részrehajlás és harag nélkül - hogy én is idézek valakit, nem Rejtő Jenőt, hanem Senecát -, így

kellene a történetírásnak, a krónikásnak, meg talán még a médiának is működnie, ha már ennyi pénzből dolgozik, akkor meg végképp így kellene. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportja továbbra sincs itt (*Lukács Zoltán: Ma már valószínűleg nem is lesz!*), ezért megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Jobbik vezérszónokának.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány rekordszámú államtitkárának mindegyike teátrálisan távol marad ettől a vitától, sőt, az újdonsült propagandaminiszter sem tartja szükségesnek, hogy a kormánypropaganda legfőbb pillérének tekinthető közmédiájának jövő évi költségvetésének vitájában részt vegyen, mondván, mindezekért nem tudják vállalni a felelősséget, mossák kezeiket. Ezzel próbálják demonstrálni rendkívül álszent módon, hogy valójában a közmédiájának egy független hatóság irányítása alatt áll.

Természetesen nem szeretjük, ha hülyének néznek minket. Mindannyian tudjuk, hogy milyen szinten süllyedt pártmédiává a Fidesz kormányzása alatt a közmédiájunk. Így épp azon gondolkodtam, hogy ha az MSZP-kormány alatt egy tévéostromot ért meg az, ahogy működött akkor a közmédiájunk, akkor mit kellene ma tenni. Előttünk van tehát egy olyan javaslat, amelynek pikáns módon nemcsak szokás szerint éjszakába nyúlik a vitája, és így rendszerint mindig is tévéközvetítési időn kívül lehetett csak kifogásolni a közmédiájunk működését, de most már egyenesen a nappali vitákat sem közvetíti a közmédiájunk, hiába tudja a költségvetésének jelentős részét folyamatosan tartálékolni. Magyarán annyi pénzt kap a közmédiájunk, hogy el sem tudja költeni, mégis az alapvető tájékoztatási kötelezettségének számos területen nem tud eleget tenni, hogy ne is menjünk olyan messzire tehát, megszüntették a parlamenti közvetítéseket.

Mindezek után pedig különösen arcátlan, hogy még ezt a vitát, mármint a beszámoló érdemi vitáját sem engedik lefolytatni, csak valamiféle pénzügyekről vitatkozhatunk itt. Tartalmi beszámolóról ugyanis nem, annak vitáját a szakbizottságba, a Kulturális bizottságba tették át, ahol szakpolitikusként sem szólhatunk hozzá a bizottsági leosztásból adódóan. Ez most nem a Kulturális bizottság elnök asszonyának kritikája, hanem annak a fideszes többségnek, amely adott esetben például nekem sem volt hajlandó szót megszavazni. Mindezek után tehát, ha már érdemi vitáját a médiának a plenáris ülésen nem-hogy tévéközvetítési időn kívül, de semmikor nem folytathatjuk le, azért beszéljünk mégis azokról a pénzügyi kérdésekről, amelyeket, mondjuk, érdemes összevetni a Buda-Cash-brókerbotrányal. Talán ezzel még nem lépek túl a házszabály adta kereteken, és talán erről még lehet beszélni plenáris ülésen. Hüledeznek az egész magyar pénzügyi világ, jogosan,

hogy több mint százmilliárd forintot elcsaltak, ezt másfél évtized alatt sikerült összehozni a brókerceleg csaló vezetőinek, az MTVA viszont önmagában egyetlen év alatt kevés híján ennyi pénzt visz el.

Érdeemes megtekinteni e javaslat 3. oldalán, hogy a 32 milliárdból még mindig 9,1 milliárd forintot raknak el tartalékként. Ahogy a 2014-es zárszámadásban is láthattuk, elképesztő összeg van már eddig is maradványként a hatóságnál, 38,2 milliárd forint. Ehhez jön majd még az ideji felhalmozás. Tehát annyi pénzt kap a közmédiájunk, hogy el sem tudja költeni. A költségvetés 28 százalékaról, ha csak a jövő évet nézzük és a tartalékokat nem, az előterjesztő nem tudja még, hogy mire akarja elkölteni, de jó, ha van ez a tartalék. Azt gondolom, hogy ez rendkívül komolytalan. Ha csak ez az egyetlen probléma lenne az NMHH jövő évi költségvetésével, akkor sem lehetne e törvényjavaslatot támogatni.

Azonkívül az átláthatatlanság jellemzi ezt az egész költségvetést. Korábban a Közzolgálati Költségvetési Tanács döntött a közmédiájunk állami támogatásának az egyes műsorszolgáltatók, illetve az egyes közzolgálati tevékenységek közötti elosztásáról. Azonban a július 1-jén életbe lépett változtatások szerint a médiatartalmak készítésére és beszerzésére fordítandó összegre az MTVA tesz javaslatot, a KKT-nak már csak véleményező joga van. A tanács pedig ma már mindössze 3 taggal működik. Úgy tűnik, hogy sokkal centralizáltabb lett tehát a döntéshozatal. Lényegében egyszemélyes vezetés működik, nagyon gyenge testületi kontroll mellett. Mindezek alapján azt gondolom, most már tényleg semmi értelme nincs a Duna Médiaszolgáltató Zrt. és az MTVA különállóságának, egyszerűbb lenne ezt a kettőt is egyesíteni és a közalapítvány alá helyezni.

A költségvetés tehát nem kellően részletes ahhoz, hogy érdemileg beleszólhassunk akár egy módosító javaslattal bármibe, abba, hogy mit szeretnénk az adófizetők pénzéből. Így aztán ne csodálkozzunk, ha ismét nem készülnek majd például magyar történelmi filmek az MTVA-nál, miközben a Filmalapnál Andy Vajna garázdálkodása alatt a történelmi tematika lényegében kimerül a holokausztfilmekben. Amikor évről évre nyújtottunk be költségvetési módosító javaslatot, hogy készüljenek történelmi filmek, akkor jellemzően süket fülekre találtunk, de volt példa arra, hogy az L. Simon László vezette Kulturális és sajtóbizottságban leszavazták az 500 millió forint céltámogatási előírásunkat. Indítványoztuk, hogy különítsünk el a sok tízmilliárdból csak egy 500 millió forintot azért, hogy erre kelljen költeni. Mert egyébként látjuk, hogy a Marslakók című szappanoperára is vannak milliárdok és minden más nézhetően műsorra akár.

De arra hivatkozva szavazta le akkor a fideszes többség, hogy 500 millió forint kevés. Ezek után nyújtottuk be jellemzően a 2 milliárd forintos költségvetési módosító javaslatunkat, amelyet persze ugyanúgy lesöpörtek. Azt gondolom, hogy ez a cinikus hozzáállás egy ilyen fontos, mondhatnám, nemzet-

stratégiai kérdésben, hiszen a nemzettudat formálásáról is szó lehetne, jellemző a Fideszre.

Jellemző az egész költségvetésre is, hogy nem kellően részletezett, ezért nemcsak történelmi filmek, de sok minden más tekintetében sem lehet konkrét feladatot megszabni és számon kérni a későbbiekben akár a zárszámadáson keresztül.

Mindezek után elképesztő, hogy a kormány idén átvállalja az MTVA 47,2 milliárd forintos adósságát a költségvetés módosításával. A Nemzetgazdasági Minisztérium jelentette be, hogy a költségvetés módosításának keretében egy füst alatt tulajdonképpen megszabadítják ettől a hatalmas adósságtól a közmédiát. Ez az örökölt adósság az új óbudai gyártóbázis vásárlására felvett hitel átvállalását jelenti. 2012-ben 63 milliárd forintos hitelcsomagot vettek fel négy banktól, részben a Kunigunda utcai színház megvásárlására, részben korábbi hitelek kiváltására. Sokkal többet ezeknek a részleteiről sajnos nem tudunk, mert jellemzően ilyen egyszerű költségvetési javaslatokkal szűrjük ki a szemünket. Ez az MSZP-SZDSZ-kormányok egyik legnagyobb bűne volt, a tévészékházbotrány és az elszámoltatás kudarcának is az egyik legékeesebb bizonyítéka. Ezt így próbálják még jobban elfeledtetni, most mintegy magára vállalva a kormány, talán egyből vissza is fizetve megpróbálják lezárni. Azt gondolom, a sok elmúlt nyolc-évezés közepette itt lett volna a lehetőség arra, hogy valódi elszámoltatást is felmutassanak akár ezen a teljesen egyértelmű és könnyen körülhatárolható ügyben. Hiszen itt lényegében egy komoly székház-szerződés volt, amelynek a felelőseit meg lehetett és meg is kellett volna találni akár a kuratóriumokban.

Az adósságot ráadásul azért kell átvállalni a kormány javaslata szerint, mert az utóbbi hónapokban az M1 hírsatorna és az M4 sportcsatorna indításával megnöttek az MTVA kiadásai, és már nem tudta fizetni a hiteleit. Elképesztő, hogy arról, hogy az M4 sportcsatornának vagy általában a sportközvetítéseknek, mondjuk, a jogdíjaira hány milliárdot, hány tízmilliárdot kell kifizetni, ezekről sem egy ilyen javaslatból értesülünk, hanem adott esetben államtitkári nyilatkozatokból. Pedig jó lenne, ha erről is le lehetne folytatni, egyébként akár még szélesebb körű társadalmi vitát is, hogy ilyen nézőszámok mellett például megérdemlik-e azokat a milliárdokat, amelyeket például sportjogdíjakra fordítunk.

(22.00)

De az M1 hírsatorna önmagában, azt gondolom, megérne egy misét, vagy legalábbis néhány gyónást az érintettek részéről. A jóhírtévről most ne beszéljünk, és arról, hogy erre hivatkozva hogyan lehet újabb és újabb milliárdokat leakasztani, mert az egy külön gyalázat. Ha már tartalmi kritikát nem lehet itt megfogalmazni most már plenáris ülésen, szakbizottságba delegálták ezt a kérdést, maradjunk csak a pénzeknél, erről beszéljünk. Akkor viszont beszéljünk arról, hogy idén februárban a hírek sze-

rint az MTVA megvált 177 munkatársától, mert racionalizálni kívánta a költségeket, magyarul megszorításokat hajtott végre. Ennek ellenére új embereket vett fel az új műsorstruktúrára hivatkozva, akik kiemelt multimédiás újságíró státust kaptak, többek között Áder János köztársasági elnök fia is. Ilyen befolyásos helyre került, minő véletlen!

A szakszervezetek szerint a munkáltatóval folytatott tárgyalásokon kiderült, hogy a 177 dolgozó leépítésével az MTVA korábbi állítása ellenére nem spórol, sőt az új dolgozók felvételével a kiadásai vélhetően tovább nőttek. Szintén a tél folyamán az atlatszo.hu számolt be arról, hogy mennyire jól kifizetődő blogolni a közmédiával indított öt tematikus blogon. A nyilvánosságra hozott szerződések szerint a századvéges Láncki Tamás például havi bruttó 380 ezer forintot kap mint bloggagda, ezenfelül pedig a posztokért nem pontosított összegű, egyedi díjazásban részesül. Vagy Próhle Gergely helyettes államtitkár és Szita Károly fideszes polgármester, aki, tegyük hozzá, korábban III/II-es ügynök volt, még rokonairól is jelentett - most mivel díjazza a jelenlegi kormányzat? Egyaránt bruttó 250 ezer forintot kapnak Próhle Gergellyel együtt fixen azért, mert összefogja saját blogját, de mindketten pluszpénzt vehetnek fel, ha posztokat is írnak. Cser-Palkovics András székesfehérvári, Páva Zsolt pécsi és Kriza Ákos miskolci fideszes polgármester is kapnak honoráriumot, de azt, hogy ők pontosan mennyit kapnak, nem közölte az MTVA, csak annyi derült ki, hogy egyedi elbírálás alapján járó fizetést vehetnek fel. Így már értjük ezeket a milliárdos és egyébként nem részletezett költségvetéseket!

Érthetetlen mindezek után, vagy lehet, hogy eléggé beszédes és valójában érthető, hogy miért történt az ez év júniusában az Országgyűlés Költségvetési bizottságában, hogy a kormánytöbbség megszavazta azt a módosító javaslatot, amely két területen is kivette a közbeszerzési törvény hatálya alól a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alapot. A közmédiát üzemeltető MTVA-nak így nem kell közbeszeresíteni sem a műsorokat, sőt nem kell a műsorok előállításához szükséges eszközöket sem közbeszerzési eljárás alá vetni.

Végül engedjenek meg ismét némi elvi kritikát is ezzel a javaslattal kapcsolatban. Az a magyarországi gyakorlat ugyanis, amely szerint két költségvetése van egy országnak, ismeretlen máshol Európában. Egyelőre sajnos reménytelennek látszik az a harcunk nekünk, jobbikosoknak, hogy ne legyen két állami költségvetése Magyarországnak. Az NMHH nem része az államháztartásnak, pedig lehetne egy fejezete a központi költségvetésnek, mint például az Alkotmánybíróság vagy akár az Országgyűlés. A Költségvetési bizottság tervezéssel nem foglalkozik. A költségvetés egy pénzügyi terv, aminek az összeállításához nagyon sok információra, széles körű jogszabályismeretre van szükség. Én nem állítom, hogy például nekem volna ilyen. Ezekkel a bizottság nem rendelkezik. Még maga a Költségvetési bizottság

sem, nem ez a dolga. Szakmailag nincs rálátása arra, amit a médiahatóság apparátusa készített. Nem tudja, hogy mik vannak a részletekben. Olyasmire adja az áldását, aminek belső összetételéről nem győződött meg, hiszen a tervezésbe sem folyt bele. A médiahatóságnak úgy van kialakítva a vezetési struktúrája, hogy tulajdonképpen állam az államban. Nem része fejezetként a központi költségvetésnek, az elnöke nem kérdezhető, mint azt már az előző napirendi pont tárgyalása során is kifogás tárgyává tettem. Ilyen értelemben a média működésére semmilyen országgyűlési kontroll nincs, a kormány mossa kezeit, az illetékesek pedig nem kérdezhetők a legfőbb ügyészhez hasonlóan.

Érdemi kontrollt tehát a parlament nem gyakorol. Pedig sok mindent kellene, lehetne kérdezni, de nem tudunk. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a Média tanács elnöke ezúttal sem jelent meg a bizottsági ülésen sem. Tehát nemcsak most, amikor tízmilliárdokat kérnek, nem tiszteli meg az Országgyűlést, hanem a bizottsági ülésen sem. Tehát nem lehetett kérdezni, a plenáris ülésen meg pláne nem lehet kérdezni. Pedig a régi szép időkben, ha lehet még annak nevezni akár még a néhány évvel ezelőtti gyakorlatot is, a plenáris ülésen az NMHH elnöke ismertethette azt a tartalmi beszámolót, amit most is sokkal szívesebben vitatnánk meg a plenáris ülésen, de az már napirendre sem kerülhet idén az Országgyűlésben.

A szakbizottságba számúzték azon kényes kérdéseket, hogy hogyan vált pártmédiává, kormánypropagandává a közmédia. Persze, hozzá kell tenni, az NMHH illetékes igazgatóhelyettese korrekt választatot adott a bizottsági ülésen, de a mandátuma korlátozott.

Nem egy komoly szakmai igényességről tesz tanúbizonyosságot a Költségvetési bizottság MSZP-s elnöke azzal, hogy a nevét adta ehhez az előterjesztéshez, annak ellenére, hogy kényszerpályán van. Tegyük hozzá, Nyikos László ezt úgy intézte el, amikor ő volt az ellenzéki elnök, hogy átadta aláírásra az egyik alelnökének. Ráadásul az is a benyújtó bizottság MSZP-s elnökének érdektelenségét mutatja, hogy a bizottsági vitában sem mondta el a verzióit a tervezettel kapcsolatban, és most sem vesz részt a vitában.

A Jobbik képviselői ezzel szemben, ahogy az előző napirendben, ebben a napirendi pontban is, azt gondolom, igyekeztünk viszonylag részletesen kifejteni a házszabály szűkös keretei között, hiszen az érdemi kritikánk egy ilyen nyúlfarknyi zárszámadás és a költségvetés után is alapvetően a tartalmi beszámolót illetné. Erre azonban nincs módunk, mert a kormánytöbbség a szakbizottságba számúzte ennek a kiemelt jelentőségű beszámolónak a vitáját. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az LMP sincs jelen a mai vitában, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a további felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! A jobbikos képviselőtársamnak mondanám, hogy lehet, hogy a Költségvetési bizottság MSZP-s elnöke nem vesz részt a vitában, de négyen-öten részt veszünk. Azt gondolom, ez kellően mutatja, hogy a részünkről bizony ez a beszámoló, költségvetési tervezet, javaslat komoly jelentőséggel bír. Ilyen késői órán is van összesen két frakció, amelynek értelmezhető számú részvétele van, ez a Jobbik és az MSZP frakció. A Fideszből Szűcs képviselőtársam elnyerte ezt a megtiszteltetést, hogy itt üljön, de amúgy meg a kutyát sem érdekel mászt ez a kérdéskör. Ez mutatja, hogy a többi frakcióban vagy nem értik ennek a fontosságát, vagy nem nagyon foglalkoznak ezzel a kérdéskörrel, hiszen ahogy korábban is elhangzott, sem a KDNP, sem az LMP, sem a propagandaminisztérium vagy éppen Lázár János nem vesz részt. Valószínűleg a cicaharccal vannak elfoglalva, megtetszett ez a kifejezés, Rogán és Lázár harcát minősítették így, ez egy jópofa dolog.

Azon gondolkodtam, amikor Szűcs képviselőtársam beszélt, hogy ne csúsztassunk, nem az Országgyűlés döntött így, hanem a Fidesz-frakció döntött úgy, hogy nem lehet megvitatni ezeket a kérdéseket itt az Országgyűlésben. Tehát önök voltak azok, akik minden vitát ebben a házban megpróbálnak eldugni valamilyen bizottsági helyszínre, pontosan azért, mert gondolják, hogy ott könnyebben lehet a nehéz kérdéseket eltussolni vagy éppen nem kellőképpen megválaszolni. A médiáról, a média egyik fő szereplőjéről, mint amilyen a közszolgálati média, bizony itt a plenáris ülésen kellene vitatkozni. Magyarul nem az Országgyűlés döntött így, hanem a Fidesz-frakció.

Bárándy képviselőtársam is elmondta, hogy a bizottságban azok a képviselők tudnak a tartalmi vitában részt venni, akik a bizottság tagjai, holott látható módon egy szélesebb kört érinthet. Nézzé, láttam én már olyan vitát, amikor bement egy ellenzéki képviselő, és nem adtak neki szót, mert leszavazták a fideszesek *(Dr. Bárándy Gergely: Bizony ám!)*, és azt mondták, hogy már túl sokat kérdezett meg akart ott véleményt mondani az ellenzéki képviselő, úgyhogy fogja már be a száját, ezért gyorsan határoztak ügyrendben arról, hogy ne szólhassanak hozzá azok a képviselők, akik nem tagjai a bizottságnak, vagy éppen korlátozták azt is, hogy hány körben lehet hozzászólniuk a bizottsági tagoknak.

(22.10)

Tehát értem én, hogy úgy elméletileg mindent lehet, csak aztán a fideszes többség meg eldönti, hogy mit szabad a napi konkrétumokban, ezért mondom azt, hogy sokkal jogosabb helye lett volna

ennek a vitának itt, a parlament plenáris ülésén. Értem én, hogy ön fölhívja mindig a figyelmet arra, hogy mi a címe ennek az előterjesztésnek. Bármilyen fura, mi is tudunk olvasni, csak egyszerűen kénytelenek vagyunk itt elmondani ilyen keretek között a véleményünket.

A másik, hogy a képviselőtársaim nem azt kérték számon, hogy az NMHH elnöke nem ül itt a palkóban vagy valahol, hanem azt kérték számon, hogy van egy szerencsétlen kolléga, akit arra kárhoztattak, hogy itt üljön, amíg a vita zajlik, és írjon egy emlékeztetőt erről, de még egyszer mondom, rajta kívül a kutyát nem érdekli, hogy mi hangzik el ebben a vitában. Szerintem teljesen jogos elvárás lenne egyébként a Magyar Országgyűlés részéről, a Magyar Országgyűlés képviselői részéről, hogy valamilyen vezetői szinten, a parlamenti titkáron kívül valaki hallgassa azt, hogy mi történik azzal a vitával kapcsolatban, ami a következő évi költségvetését és ezáltal az életét határozza meg ennek a hatóságnak.

Úgyhogy én továbbra is helyesnek tartom minden ellenzéki képviselő részéről azt a felvetést, hogy bizony kevés a reprezentáció, még akkor is, hogyha nem tudnának válaszolni a vitában, de ahogy hallom, a bizottsági üléseken se vesznek részt az elnöki szinten több esetben. Úgyhogy azt gondolom, ez azt mutatja, hogy mi a véleménye ennek a hatóságnak a Magyar Országgyűlésről és azokról a kritikákról, amelyek elhangoznak itt vagy éppen a bizottsági ülésen.

Úgyhogy én azt kérném Szűcs képviselőtársamtól, hogy tolmácsolja a Fidesz-frakciónak azt, hogy bizony az ellenzéki képviselők azt kezdeményezték, hogy kerüljön vissza ez a vita ide az Országgyűlésbe, és ne a bizottsági ülésen kelljen erről dönteni, tehát egy rossz döntést változtassanak meg, és adjanak lehetőséget arra, hogy itt is szólhassunk.

Simon képviselőtársunk, én azon csodálkoztam, és ezért valami jutalmat adnék neki a Fidesz-frakcióban, mert azért az, hogy röhögés nélkül fel tudta olvasni azt, amit elmondott, szerintem teljesítmény.

Tehát én is és Szakács képviselőtársam is fölirtunk egy-két jópofa mondatot. Ez a „sokféle nézőpont” finoman fogalmazva összeférhetetlen a Magyar Televízióval, mert sokféle nézőpont nincs, csak a fideszes nézőpont. Akkor tényleg ez a „megfelel az emberek differenciált igényeinek”. Lehet, hogy sok mindennek megfelel, de nem az emberek differenciált igényeinek, hanem a fideszeseknek, a fideszes politikusok igényeinek, mert azt szolgálja ki szinte csakis és kizárólag. A legszebb tényleg ez a „képes sokszínű, minden igényt kielégítő tájékoztatást nyújtani”. Ha a hardverre gondolunk, tehát magára az eszközökre, azok biztos, hogy képesek erre, de ha a tartalom szempontjából nézzük, akkor egészen biztosan nem.

A gyöngyszem ez a „hatékony gazdálkodás”, ez volt talán a csúcspontja ennek a beszédnek, amit Simon képviselőtársunk felolvasott. Valószínűleg ő is

érezte, hogy azért eléggé ciki, amit mond, mert el is ment innét, tehát vezérszónokként elmondta, amit el kellett mondani, aztán fogta magát és hazament. Tényleg otthon biztos, hogy jobb, de mondjuk, ha már vezérszónok volt, akkor talán megvárhatta volna ennek a vitának a végét. Még egy órát kellett volna várnia, és akkor egészen biztosan végighallgathatta volna ezt az egészet.

Azért vitatjuk ezt a sokszínű tájékoztatást, mert mégis itt azért közpénzről van szó, adófizetői forintokról, úgymond a mi pénzünk is meg az ellenzéki szavazók pénze, adója is alkotja a magyar költségvetést, ezért joggal várnánk el, hogy kiegyensúlyozott legyen a tájékoztatás. Azért elgondolkodtató az, hogy egy kereskedelmi csatornának, például az RTL Klubnak kiegyensúlyozottabb a híradója, mint a magyar közszolgálati médiának, ami mindenféleképpen egészen biztosan komoly kérdéseket vet föl.

Ugyan az előbb már volt szó róla, hiszen egy jobbikos képviselő beszélt erről, én azt gondolom, hogy nem az a probléma, hogy egy bizonyos filmből készül-e valami, vagy egy bizonyos témáról készül-e egy film, hanem az a baj, hogy sok minden más témáról nem készül film, mert ha egy fideszes haver nem akar valamiről filmet gyártani, akkor arról nem készül film, tök mindegy, hogy annak mi a tartalma, nemzetmegtartás szempontjából vagy akármilyen más, társadalmilag fontos konfliktus vagy kérdés feldolgozása, vagy történelmi helyzet feldolgozása szempontjából.

Tehát én úgy látom, hogy ma a magyar köztelevízióban arról készül film, ami valami fideszes havernek a fejébe ötlik. Tehát magyarul, úgy lehet filmeket bizonyos fontos... - és ezt ajánlom a jobbikos képviselőtársaimnak is, hogy ha akarnak tényleg filmet csinálni valamiről vagy csináltatni, akkor keressenek meg egy fideszes havert, aki egészen biztosan majd el tudja azt intézni, hogy arra legyen valamilyenfajta céltámogatás a költségvetésében a Magyar Televízióval, hiszen látható módon egyfajta kifizetőhely lett ez a Magyar Televízió egészen biztosan.

Hogy valami jót is mondjak - nem voltam teljesen igazságos az előző hozzászólásomban, mert azt mondtam, hogy „minden rossz”, amit ez a hatóság csinál. Mondanám, hogy az internetsebesség-mérő oldal egy jó kezdeményezés, már csak azért is, mert a fogyasztóvédelem szempontjából valóban hasznos, hogy a fogyasztók tudják mérni, hogy melyik szolgáltató milyen minőségű internetszolgáltatást ad, de hát ezzel nagyjából lassan ki is merül az, ami miatt dicserni tudnánk ezt a hatóságot.

Még egy kérdés fölmerül, és ezt akartam is volna kérdezni, ha lenne itt olyan, akitől tudnánk, az az, hogy mi van ezzel a határon túli műsorszórással. A miniszterelnök kiadta utasításba Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Hogy miért neki, ezt nem tudom, ezt biztos önök jobban tudják, hogy miért ő foglalkozik a média kérdéseivel. De a legutóbbi erdélyi táborában a Fidesznek fölmerült az az ottani fiatalok részéről vagy a résztvevők részéről,

hogy a sportcsatornát és sok minden mást miért nem tudnak megfelelő minőségben a határon túl nézni, főleg, hogyha ennyi pénz van ennek a hatóságnak vagy ennyi pénze lesz és ezáltal az alapnak is, akkor vajon hol tart ez a megvalósítás, hiszen nehogy a végén aztán Semjén Zsoltnak is mennie kelljen, mert nem hajtotta végre rögtön azt, amit a miniszterelnök feladatul szabott neki. Tehát ha Szűcs képviselőtársamnak van erről bármilyen információja és megosztaná velünk, azt megköszönném, hogy hogyan áll ez a fajta úgymond terjeszkedése vagy műsorszolgáltatási lehetősége a határon túli magyarok irányában.

Az meg, hogy ekkora összeget kér a következő évben ez a szervezet, és ennyi pénzt akarnak elkölteni erre, ahogy már korábban is fogalmaztunk, egészen elképesztő, és ahogy Szakács képviselőtársam mondta, borzasztó, mert ezeket a pénzeket lehetne sokkal jobb helyre is költeni, mint erre a hatóságra vagy éppen a Magyar Televízióra, hiszen semmi nem indokolja, hogy ilyen összegeket költsünk erre.

A másik: a bevételekkel kapcsolatban a 32 milliárd forintot említette - vagy durván 32 milliárd forintot - Szűcs képviselőtársam, ez is egy érdekes dolog, hiszen ez bizonyos szempontból bírságolásokból is fakad, és azt is nagyon nehéz követni, hogy ezeket a bírságokat mi alapján szabja ki ez a hatóság. Tehát nem megfelelő vagy az információáramlás, vagy az a rendszer, ami alapján ezeket a bírságokat kiszabják, hiszen néha úgy tűnik, mintha ezek ilyen büntetővámok lennének bizonyos médiumok esetében. Úgyhogy összességében mi is azt javasoljuk és azt kérjük az előterjesztőtől, hogy vonja vissza ezt a javaslatot a Költségvetési bizottság részéről. Viccesen mondtuk Szakács Laci képviselőtársamnak, hogy miközben képviselő úr kiment, akkor gyorsan visszavonhatta volna mint költségvetési bizottsági tag ezt a javaslatot. De nem akarom elviccelni a témát. Egyszerűen érdemes lenne újragondolni ezt az egészet, és visszaadni a Nemzeti Hírközlési Hatóságnak és annak elnökének ezt a javaslatot, és azt mondani, hogy gondolja már újra ezt, hogy kell-e, szabad-e ennyi pénzt olyan átláthatatlan módon elkölteni, mint ahogy ezt ők adott esetben tervezik, és nem lenne-e sokkal hatékonyabb és több helye ezeknek a forrásoknak a költségvetés egyéb más sorain.

Másodszor: az, amiről Simon képviselőtársam tényleg mosolygás és röhögés nélkül tudott beszélni, akkor tényleg adott esetben valósuljon már meg ez a sokféle nézőpont, ne csak a fideszes nézőpont, feleljen meg az emberek differenciált igényeinek, a szülőknek tényleg legyen partner, és valóban sokszínű, minden igényt kielégítő legyen egy hatékony gazdálkodás mellett a magyar közszolgálati média. Ez lenne érdeke mindenkinek itt Magyarországon, minden adófizetőnek, és akkor nem maradna olyan szegényben, még egyszer mondom, ez a televízió és az ehhez kötődő egyéb más orgánumok sem, hogy adott esetben még a kereskedelmi televíziók híradója is kiegyensúlyozottabb. Az meg egészen elképesztő, amiről Bárándy képviselőtársam beszélt az imént, neve-

zetesen, hogy a Magyar Távirati Iroda tulajdonképpen válogat a hírek között, szelektál, és az alapján közöl vagy nem közöl információkat, hogy az éppen tetszik-e a politikai komisszároknak, akik adott esetben ki vannak oda utalva.

(22.20)

Ez egészen biztosan azoknak a kollégáknak sem jó, akik effektíve tisztességgel akarják vagy akarnák ellátni a munkájukat és tevékenységüket.

Zárógondolatként annyit engedjenek meg, hogy az összes elhangzott vitát és hozzászólást, legalábbis a mi frakciónk részéről azzal összegezzem, hogy természetesen amit elmondtunk kritikaként, az nem az ott dolgozó embereknek szóló kritika, hiszen a többségük egészen biztosan úgy gondolja, hogy jó volna, ha szakmai sztenderdek alapján, nemzetközi normák alapján, pártpolitikától függetlenül tudnák ellátni a munkájukat. Erre nap mint nap kísérletet is tesznek, de a Fidesz kommunikációs központja, most majd a propagandaminisztérium hatalmas forrásokkal a háta mögött ezt nem engedi, nem hagyja nekik, és napi szinten akarnak beleszólni abba, hogy egy újságíró vagy egy szerkesztő hogyan végezze a munkáját. Magyarul, azok számára, akik ott tisztességesen látják el a feladatukat, csak azt tudnám tolmácsolni, hogy köszönjük a munkájukat, és semmiféleképpen nem arra gondoltunk, hogy a Magyar Televízióban, a közszolgálati médiában mindenki tudatosan a Fideszt kiszolgálva végzi a munkáját. Sőt, sok esetben azt érezzük, hogy nehéz helyzetben vannak, hiszen aközött kell választaniuk, hogy megmarad-e az állásuk, s akkor kiszolgálják az igényeket, vagy pedig ha mégis ellent mernek szólni, akkor bizony az utcán találhatják magukat.

Ez is rámutat arra, hogy milyen kíméletlen és aljas rendszert talált ki a Fidesz öt évvel ezelőtt, amikor létrehozta ezt az egész kuplerájt, amit Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak és egyéb más csatolt szerveinek hívnak.

Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden csak egy-két megjegyzést szeretnék hozzáfűzni, hiszen Novák Előd képviselőtársam az előbb rendkívül részletesen szövegezett arról a törvényjavaslatról, aminek az az egyik legjellemzőbb tulajdonsága, hogy éppenséggel abszolút nem részletes.

A kamera kedvéért szeretném mutatni (*Felmutatja.*), hogy egyszer s mindenkorra megörökítsük a látványát: összesen 110 milliárd forint sorsáról beszélünk, és ez két oldal, igaz, a második oldalon már csak négy röpke sor szerepel. Elmondanám, hogy egy 30 ezres város, amely fejlesztési pénzekkel együtt 5

milliárdból gazdálkodik egy évben, egy jó másfél-két kilós iratanyagot kell hogy legyen költségvetési rendeletervezet gyanánt az asztalra. Nemrégiben Banai államtitkár úr éppen azzal dicsekedett, hogy a nagy költségvetés, illetve annak a záró számadása egyenként 12 kilót nyom, nem beszélve azokról a háttérszámításokról és háttér tanulmányokról, ami még ezen felül van.

Ehhez képest ez a két oldal, ami a normaszöveget tartalmazza, ténylegesen botrányos, botrányosan megsérti az észszerű részletezettség elvét.

Nyilvánvalóan az is a cél, hogy azok az apróbb tételek, amik itt korábban is elhangoztak, hogy egy-egy műsorra mennyit költenek, ne lehessenek nyomon követhetők a költségvetési törvénytervezetben, hiszen durva felülszámlázásokról van szó, amelyek szinte a neveltségesség határát súrolják. Az előbbieknél során az is elhangzott, hogy ez már-már bűncselekmény. Nos, nem már-már bűncselekmény, hanem mondjuk ki, ez egyfajta pénzmosás, hiszen itt arról van szó, hogy senki által nem nézett műsorokra, illetve nézhetetlen műsorokra költenek kifejezetten kizárólag alibi funkcióból, azért, hogy valamilyen módon így tudjanak pénzeket átcsoportosítani. Igen, ez a Fidesz-korrupció, ez az, amiről a nap folyamán olyan sokat beszélt a Jobbik Magyarországért Mozgalom, amivel szeretnénk végre szembesíteni a társadalmat.

A másik kérdés, amire jó lenne, ha most és itt választ kaphatnánk, akár Szűcs képviselőtársunktól, az, hogy tudjuk, jelenleg is fut egy törvénymódosítás a Házban. Ezért se bántam volna, ha az Igazságügyi Minisztériumtól valaki megjelenik, hiszen ők felelősek a kormányzat törvényalkotási munkájának az összehangolásáért.

Hogyan létezik az, hogy 47 milliárd forint sorsáról nem tudhatunk, hogy 1. vagy benne van ebben a két kis paksamétában, tehát a normaszövegbe és a táblázatokba valamilyen úton-módon belekerült, azaz már nyoma van, akkor viszont hol van az a bizonyos sokszor hangoztatott függetlensége az NMHH-nak; 2. vagy pedig nincs benne, akkor meg minek szavazunk róla, akkor miért beszélünk ennek a pénznek a kérdéséről, egyáltalán a törvénytervezetről, hiszen tudjuk, hogy gyakorlatilag abban a pillanatban, amikor ez megszavazásra kerül, már el is évült, és szavazhatunk majd egy újat, mert ha a Ház nyilván nem a mi szavazatainkkal, hanem fideszes többséggel - majd megszavazza ezt a 47 milliárdos adósságátvállalást, akkor ez a jelenleg előttünk fekvő törvénytervezet elévültnek minősíthető.

Nagyon szépen kérem Szűcs képviselőtársamat, hogy egy rövid időre térjen vissza hozzánk, és a külső információforrások helyett a vitával foglalkozzon a tekintetben, hogy erre kapjunk választ. Ez egyébként abban a vitában is felmerült, amely a 2014. évi C. törvény módosítása, hogy vajon milyen módon fésülte össze a kormányzat törvényalkotói munkája során ezt a két előttünk lévő törvénytervezetet. Akkor nem kaptunk rá választ, de nagyon remélem, hogy most

sikerülni fog. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is - ahogy, gondolom, többen - Simon Róbert vezérszónok képviselőtársunk felszólalása kapcsán kaptam ihletet arra, hogy röviden szóljak. Ugyanis az, amit Szakács képviselőtársam és Mesterházy képviselőtársam is már elmondott, hogy vajon hogy bírta ki nevetés nélkül képviselőtársunk, valóban egy jó kérdés. Lehet, hogy mondták neki, hogy mindig az inverzére gondoljon annak, amit mond, és akkor komoly tud maradni, vagy valóban gondoljon egy másik országbeli médiahatóságra, és akkor talán komoly tud maradni. De valóban sokatmondó volt az, ahogy a győzelmi jelentés felolvasását követően, vélhetően szégyenében kisüdürgött a teremből.

Én meg elkezdtem gondolkodni azon, hogy vajon mire gondolhatott a képviselő úr, amikor az ominózus mondatokat mondta, hogy milyen objektív és jól működő az MTVA és az NMHH Magyarországon. Vajon Lomnici Zoltán kitakarására gondolt akkor, amikor erről beszélt, vagy arra, ahogy a közszolgálati média, a televízió az Alaptörvény hatálybalépésekor történt tüntetésről beszámolt, vagy az MTI cenzúrájáról és hírtorzításairól, esetleg Papp Dániel jogerős hírhamisításáról beszélt? Vagy esetleg arról, amit többen is elmondtak, és a médiában is megjelent, hogy a Fidesz-frakciósajtó napi eligazítást tart a baráti televízióadóknál - ha jól emlékszem, az anyagban is mindjárt megtalálom, Tarr Péternek volt ez a nyilatkozata, a Hír TV vezérigazgató-helyettesének -, vagy éppen a Freedom House gyászos országjelentéseire gondol, ahol a médiaszabadságot évről évre rosszabb pontokkal jutalmazták? És aztán elkezdtem azokon a saját tapasztalatokon is gondolkodni, hogy a rendkívül kiegyensúlyozott tájékoztatás jegyében, a sokszínű tájékoztatás jegyében vajon mikor tájékoztatták a közvéleményt, mondjuk, a migrációval kapcsolatos szocialista álláspontokról és javaslatokról, no nem egy fideszes képviselő tolmácsolásában, hanem egy saját képviselőnk tolmácsolásában. Vagy mikor hívtak be a számunkra fontos témákban, amelyek az MSZP központi üzeneteit képezik, a közszolgálati médiába szocialista képviselőt? S aztán hirtelen eltűnődtem azon is, vajon ahhoz képest, hogy a legaktívabb 5 százalékába tartozom az országgyűlési képviselőknél, az elmúlt egy évben hívtak-e egyáltalán be engem közszolgálati televízióba, és aztán rájöttem, hogy nem.

(22.30)

Hogy erről beszélt-e Simon képviselő úr, amikor erről a rendkívül kiegyensúlyozott MTVA- és

NMHH-működésről beszélt? És az is eszembe jutott, hogy mindezen példákkal kapcsolatban, amiket én soroltam, vajon mikor és milyen eljárásokat indított az NMHH, és mikor marasztalta el ezekben az ügyekben a kiegyensúlyozatlanság miatt a közszolgálati médiát. És akkor rá kellett arra jönnöm, hogy valóban helytálló Mesterházy és Szakács képviselőtársam álláspontja, miszerint valószínűleg Simon képviselő úr nagyon nehezen tudta nevetés nélkül megállni annak a győzelmi jelentésnek a felolvasását, amit ő a magyar közszolgálati médiaviszonyokról és az NMHH működésével kapcsolatban megfogalmazott.

Nagyjából, ha költségvetési szintre lebontjuk ezt, ha az NMHH-nak ez a teljesítménye, amit eddig láttunk, akkor a méltányos támogatási összeg nagyjából nulla forint lenne a 2016-os esztendőre. És ahogy Mesterházy Attila mondta, valóban egyik kijelentésünk sem azokat a munkatársakat bélyegzi meg, akik egyébként ott beosztottként dolgoznak, akár az MTI-nél tudósítóként, akár az NMHH-nál munkavállalóként, hanem azt a felső vezetést, amelyik hajlandó volt alávetni magát egy fideszes pártpropagandának, alávetni magát a miniszterelnök egyszemélyi irányító akaratának.

Végül, mivelhogy ebben a vitában is aktuális az, hiszen most sincs itt az NMHH-nak egyetlen felső vezetője sem, amit Szűcs képviselőtársam elmondott, amely szerint én vagy mi alkalmatlan tárgyon elkövetett kísérletet hajtánánk végre, nos, két megjegyzéssel kapcsolatban, Szűcs képviselő úr. Az egyik, hogy ugyan ez egy büntetőjogi fogalom, és ha át akarom konvertálni, akkor nagyjából azzal a példával szoktak élni, hogy halott embert nem lehet megölni; ha ilyen példával akarnék élni, akkor azt mondanám, hogy egy lemondott elnököt nem lehet számon kérni. De ez az elnök nincs lemondva, csak itt nincs. A hivatalában ott van sajnos, itt, a parlamentben nem jelent meg. Tehát szerintem ilyen szempontból sem jó a példa.

Nem is süket, ahogy Mesterházy képviselőtársam bekiabálta az elmúlt vita során. Ha itt lenne, akkor valószínűleg hallaná azt, amit mi mondunk, és a legfőbb ügyész úrhoz hasonlóan ő is tudna legalább írásban válaszolni, ha már önök egyébként nem tették lehetővé, hogy itt személyesen a vitában részt tudjon venni.

És úgy is gondolom, hogy a tekintetben sem alkalmatlan tárgy, hogy az NMHH elnökeként felelős annak a költségvetéséért és működtetéséért. Tehát amikor a kritikát az ő irányába is megfogalmazom itt a parlamentben, akkor azt jól teszem, ugyanis valóban törvényjavaslatról tárgyalunk, de ennek a törvényjavaslatnak a tárgya és a tartalma az NMHH működése és költségvetése. Amiért, ugyebár, az elnök vastagon felelős.

Még egyszer visszatérve arra, hogy az alkalmatlan tárgyon elkövetett kísérlet fogalma egy büntető-eljárásban alkalmazható fogalom, de lehet, hogy Szűcs képviselőtársam már a jövőbe lát, amikor az NMHH és az MTVA gazdálkodását bizonyos bünte-

tőeljárásokkal köti össze - nem zárom ki, hogy ez lesz a vége a dolognak. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Természetesen nem folytunk le itt egy jogvitát, én azt mondtam, hogy alkalmatlan tárgyon elkövetett kérdés, és direkt nem a jogi kategóriát mondtam, de hát természetesen mindig tudni kell elvonatkoztatni ettől az egész helyzet-től, mégiscsak a parlamentben vagyunk.

Azért egy dologra főlhívnam mindenkinek a figyelmét, mégpedig arra, hogy miért pont most került be ez a törvényjavaslat a Ház elé. Ennek egy nagyon komoly és lényegi oka van, mégpedig az, hogy nyáron elfogadtuk a 2016. évi költségvetést, és a költségvetés elfogadása után nyílt meg az a lehetőség, hogy a médiahatóság és a Médiatanács elkészíthesse saját költségvetését.

Ebből pedig az következik, tisztelt képviselő úr, hogy a költségvetésben a Médiatanácsot, illetve a médiahatóságot illető költségvetési forrásokról egyszer már szavazott ez a Ház, megszavaztuk a jövő évi költségvetésben.

Ebből pedig az is következik, hogy azok a részek, amiket az állami költségvetésből kapnak ezek az érintett hatóságok, a költségvetési törvény beszámolójában egyszer ide fognak elénk kerülni és meg fogjuk tárgyalni, utána következik majd az, amikor a teljes médiahatóság és -tanács költségvetési beszámolójáról itt vitakozhatunk.

De természetesen azt is még egyszer szeretném mindenkinek elmondani, hogy a szakmai viták lefolytatása nem a plenáris ülésen lesz, ahogy önök is elmondták, hanem a bizottsági üléseken, a Kulturális és a Gazdasági bizottság fogja ezeket a beszámolókat megtenni.

Azt gondolom, mert volt szerencsém már a tavalyi évben végighallgatni mind a beszámolót, mind pedig a költségvetési javaslatot, nem szeretnék komoly kritikákat mondani, de jó néhány esetben copy/paste módon álltak önök hozzá ehhez a javaslatához.

Tavaly Novák Előd ugyanezeket a mondatokat elmondta a beszámolóval, illetve a törvényjavaslattal kapcsolatban, sőt, Lukács Zoltán képviselő úr is szinten ugyanazokat a mondatokat mondta el, mint a tavalyi beszámoló és költségvetési javaslat tárgyalása során. *(Dr. Bárándy Gergely: Mert nem javult semmit.)* Ez talán azt is mutatja, hogy túlságosan nem volt ingerben gazdag önöknek ez a történet.

Én pedig zárszóként annyit szeretnék mondani, hogy kérem a képviselőtársakat, a részletes vita lefolytatása után szavazzák meg ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Varju László képviselő úr már sokadjára visszavonta napirend utáni felszólalását, pedig az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan tudhattunk volna meg több információt. *(Derültség a Jobbik sorában.)*

Viszont Bodó Sándor képviselő úr a Fidesz részéről jelen van, ő is napirend utáni felszólalásra készült: „Hajdúszoboszló az év fürdője 2015-ben” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban így van, a napirend utáni hozzászólásom címe és tartalma, hogy ebben az évben Hajdúszoboszló nyerte el „az év fürdője” címet.

Az ember életében is, egy szervezet életében is gyakran előfordul, hogy versenyhelyzetbe kerül, és olyankor mindig ez egy pluszinspirációt hoz ki belőle. Vannak olyan versenyek, amelyekre hosszas, alapos felkészülés szükséges, és bőven is van rá idő, aztán van olyan, amikor hirtelen, gyorsan kell valamiféle jeles produktumot előadni.

Hajdúszoboszló fürdője az elmúlt hónapban egy olyan megmérettetésen vállalt igen komoly szerepet, ahol az év fürdőjének választották meg eredményképpen. Mindenképpen gratulálok innen is valamennyi dolgozónak, vezetőnek, akinek munkája ezt lehetővé tette. Természetesen egy ilyen cím csak akkor lehet igazán hiteles, ha látjuk azt is, ami mögötte van, az a munka, azok az előzetes befektetések, amelyek nélkülözhetetlenek voltak ennek érdekében. Egyébként magáról a cím odaítéléséről egy közönségszavazás döntött. A termalfurdo.hu internetes oldalon a Magyar Fürdőszövetség írta ki tulajdonképpen ezt a szavazási lehetőséget. Június 4. és szeptember 30. között, tehát nagyjából a főszezon idején lehetett interneten szavazni.

A szervezők célja az volt, hogy ezzel egy hagyományteremtő versenyre invitálják egyrészt a fürdőlátogatókat, másrészt magukat a fürdőket, fölhívni a figyelmet arra a köztudomású tényre, hogy hazánk egy termásvíz-nagyhatalom. Ez egyértelműen ismert ebben a Házban és talán minden magyar állampolgár előtt, hogy gyógy- és termásvizek tekintetében talán nincs is olyan ország, amelyik tudna velünk vetekedni.

(22.40)

Magyarországon nincs is olyan megye, ahol ne lenne egy vagy akár több, nemzetközileg is elismert fürdőhely.

Visszatérve egy picit még a szavazásra: a komolyságát jelzi, hogy közel 200 ezren adták le a szavazatukat - ez nagyon nagy szám egyébként -, és 200 hazai fürdő kapott igazából voksot. Ahogy említettem, természetesen nagy büszkeség számomra, hogy a választókerületünkben található hajdúszoboszlói Hungarospát választották meg, szavazták, díjazták mindazok, akik vették erre a fáradságot. Hajdúszoboszló - nyilvánvalóan mindannyian tudják - az ország, sőt Európa egyik legnagyobb fürdőkomplexuma gyógyfürdővel, stranddal, aquaparkkal, uszodával és fedett élményfürdővel, harminchektáros terület, gyönyörűen parkosított. Extrém pályák, extrém zónák vannak benne, kalandcsúszda, vízesés, tehát azt gondolom, hogy minden korosztály megtalálja a maga számára a legérdekesebb és számára a leginkább pihenést, kikapcsolódást biztosító szolgáltatást.

A folyamatos fejlesztésekre természetesen szükség van, mert anélkül ezek az eredmények nem születhettek volna meg. A fejlesztéseknek az elmúlt éveket áttekintve alapvetően talán három nagy fejezetét tudjuk megemlíteni. Egyrészt volt egy 2008 és 2010 közötti, 4,8 milliárdos fejlesztés, amiből 2,2 milliárd volt állami támogatás. Ez egy rendkívül nagy horderejű és tényleg a fürdő egész arculatát befolyásoló fejlesztés volt. Aztán 2013-ban folytatódott ez a munka, 500 millió forint értékben sikerült az aquapark bővítését elérni, megvalósítani. Ez a rész az, amiről az előbb már szóltam, talán inkább a fiatal korosztálynak kedvezve: 6 új extrém csúszda, 20 méteres mászófal, gyermek-kalandpark, illetve a gyógyfürdő termálcarnokának a felújítására is sor került.

Ahogy mondani szoktuk, természetesen ezek a fejlesztések nem lehetnek csak a gyakorlatias oldalról támogatottak, az is fontos, hogy a fürdőben tevékenykedők is a lehető legszínvonalasabb felkészítést kapják. Ennek keretében 10 millió forintos támogatásban részesült az intézmény, illetve a cég, egészségre nevelő és szemléletformáló életmódprogramok elérésére. Ahogy említettem, ezzel az volt a határozott cél, hogy a dolgozók is a lehető legfelkészültebben tudják fogadni a vendégeket. Ez mind-mind olyan eredmény, ami azt gondolom, hogy lehetővé tette ennek az elismerésnek az elnyerését, a szavazók bizalmát. Természetesen ez a munka a jövőben is folytatódni fog.

Jelentős eredmény, hogy Hajdúszoboszló a magyar hungarikumok sorába is bekerülhet, illetve egy olyan megállapodás született, hogy a termásvíz bekerülhet ebbe az értékrendbe. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Pusztán már csak egy dátum, köszönöm a türelmét, elnök úr: most október 25-én lesz pontosan 90 éve, hogy ez a jeles intézmény, a hajdúszoboszlói fürdő megnyílt, azóta várja a látogatókat. Köszönöm a türelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirend utáni felszólalásra Lukács László György

képviselő úr jelentkezett, a Jobbik részéről: „Ezt tehetné az új egészségügyért felelős államtitkár” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon zárult le az a méltatlan időhúzás és az a méltatlan folyamat, ami az új, egészségügyért felelős államtitkár megválasztása, kiválasztása körül volt. 44 napig nem lehetett tudni, hogy ki is az új egészségügyi államtitkár, ami egyébként azért volt szomorú, vagy több okból is szomorú volt, de az egyik ok az, mert önmagában a kormány is öt éve - és nemcsak ez alatt a 44 nap alatt, hanem öt éve - keresi a saját útját az egészségügyi politikában, nem találja, nincs kiforrott, illetve kiszámítható és, ahogy ők fogalmaznak, gránitszilárdságú egészségügyi politikájuk. A másik, amiért igencsak fontos, illetve szomorú ez az esemény, hogy 44 napig sikerült kétségek között tartani az egészségügy dolgozóit, az egészségügy szereplőit, mindazokat, akik az egészségügyet működtetik.

Na de miről is beszélhetne vagy mit is jelenthetett volna be az új államtitkár? Miről kellene szólnia az ő credójának, ha úgy tetszik? Mindenképpen szólnia kellene arról, hogy mit kezd azokkal az egészségügyi intézményi adósságokkal, amelyek immár lassan blokkolják a rendszer működését, és ami az alulfinanszírozottságból ered. De beszélhetne például az életpályamodellről is, azaz, hogy miként kívánják az egészségügybe becsatlakozó dolgozóknak, illetve az abban az előmenetelüket váró dolgozóknak - legyen akár orvosok, legyenek egészségügyi szakdolgozók - a bérét rendezni, hiszen köztudottan rendkívül alacsony a magyar bérekhez viszonyítottan is, pedig sajnos azok is európai viszonylatban a hátsó régióhoz tartoznak. Így gondoskodunk mi az egészségügyi dolgozóinkról, hogy egy alacsony béren tartjuk őket.

De szólhatott volna egyébként az ő székfoglalója magáról az elvándorlás problémájának a megvitatásáról vagy az az ellen tett intézkedésekről. Ehelyett inkább szólt arról - és itt megpróbálok pár, egymásnak ellentmondó információt rögtön a friss, általa, az egészségügyért felelős államtitkár, Ónodi-Szűcs Zoltán által elmondottakból felvillantani.

Ő azt mondta, hogy az intézményi érdekekkel szemben elsősorban az emberek érdekét szeretné képviselni. Egyébként ez egy nagyon szimpatikus, az emberek számára szimpatikus hozzáállás, viszont az intézmények számára kevésbé tartogat jó hírt. Emléksünk rá, hogy minden kormány eddig abban jeleskedett, hogy folyamatosan kórházak leépítésében, illetve osztályok bezárásában járt élen ahelyett, hogy egyébként több forrást biztosított volna, mindig csak intézményi strukturális visszavágásokat helyezett kilátásba. Úgy tűnik, most is talán bezárások fognak következni.

A másik, amit viszont elmondott, hogy szeretné visszavinni az emberek közelébe az egészségügyet, ami pont ezzel ellentétes; itt egymásnak egyből el-

lentmond a két állítás, hiszen ha az intézmények érdekét nem szeretné képviselni, azaz intézményeket szeretne bezárni, akkor igen nehéz lesz visszavinni az emberek közelébe az intézményeket, mert pont onnan viszi el.

A másik, ami nagyon sok mindenkinek megütötte a fülét - és ez pont az előbb említett életpályamodellrel való viszonya -, hogy az életpályamodellről 2010 óta a Fidesz minden évben hangoztatta, hogy a következő évben be fogja vezetni, és lényegében 2015-ben is annyit sikerült megismételni, hogy 2016-tól vezetik be, nos, az új egészségügyért felelős államtitkár rögtön azzal kezdte, hogy azt mondta, hogy életpályamodell bevezetéséről szó sem lehet, az életpályamodell mint olyat, az egészet elvetette. Ez is jól mutatja, hogy úgy látszik, ötévnyi tévúton járt az Orbán-kormány egészségügyi politikája, amikor életpályamodellről beszéltek, vagy ha rosszabbat feltételezünk, akkor folyamatosan hazudtak az ebben az ágazatban dolgozóknak, és őket egy olyan dologgal hitegették, ami most már meg se fog valósulni. Nagyon jól mutatja, hogy egyébként nemhogy kontinuitás, hanem egymásnak ellentmondás van folyamatosan az Orbán-kormány most már öt éve tartó egészségügyi ámokfutásában, hiszen nyugodtan nevezhetjük ezt most már annak.

Ugyhogy sokadik verzióját kapjuk azon humán-erőforrás-krízis megoldásának, amellyel most előállt az új államtitkár. Lényegében egy ágazati kollektív szerződést szeretne, aminek még mindig nem tudjuk a tartalmát. Egy biztos: valamit nagyon sürgősen kell kezdeni ezzel, ugyanúgy, ahogy sürgősen kellene valamit kezdeni - és erről szintén nem szólt, pedig szólhatott volna az új államtitkár - azzal az adósságállománnyal, amelyet maguk előtt görgetnek az intézmények.

Az egészségügyi intézmények eddig a pontig, úgy tűnik, 45 milliárd forintnyi adóssággal rendelkeznek ismételtén, különösen úgy, hogy egyébként 60 milliárddal csökkentette az adósságukat a kormány az év elején, bár az sem az év eleje volt, hanem május környéke, amikor a csökkenés beindult. A korábbi 80 milliárdról nemhogy 20 milliárdra csökkent volna, hanem látjuk, ismételtén 45 milliárdnál tart ez az adósság. Államtitkár úr nem nevezte meg - mert nem is tudta megnevezni -, hogy milyen forrás lesz ennek a csökkentésére, ugyanis a következő évi költségvetés erre nem tartalmaz forrásokat.

Így hát azt várta volna el a közvélemény, azt várta volna el az egészségügyi szakma, hogy ilyen kérdésekről beszéljen őszintén az új, egészségügyért felelős államtitkár, mert akkor lehetett volna megítélni az ő valós szándékait.

Továbbra is várjuk ezekben az ő észrevételeit, megnyilatkozásait. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Magyar Zoltán képviselő úr jelentkezett: „Hogyan is állunk féldőben?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Évről évre itt a napirend utáni felszólások keretében igyekszem a nemzeti vidékstratégiával kapcsolatos ügyeket felhozni, nemcsak azért, mert szívügyem ez a dokumentum, hanem azért is, mert önök, a kormány vállalta azt, hogy a 2010 és 2020 közötti időszakra lefektet egy olyan stratégiát, amiben megmutatja nekünk azt, hogy hogyan is képzeljük el a magyar vidék jövőjét majd 2020-ban.

Sajnálom, hogy - ahogy látom - egyetlen kormánypárti képviselő vagy kormánytag sincs jelen, így a választ is, azt hiszem, nehezen várhatom, de azért mindenféleképpen el fogom mondani a mondanivalomat.

Ez a mostani felszólalás azért lesz az elmúlt évekhez képest talán egy picit más, mert még jelentősebb aktualitása is van a dolognak, egyrészt, mert félidőnél járunk, 2015-öt írunk, így a stratégiában lefektetett célok minimum felének a megvalósulásáról kellene most jó esetben beszámolnom.

(22.50)

Illetve azért is fontos erről most beszélni, mert komoly plágiumgyanú merült fel itt a stratégia környékén, hiszen ezt még annak idején, Ángyán államtitkársága idején dolgozták ki, és közben azt tapasztaljuk, hogy a vidékstratégiával, annak végrehajtásával kapcsolatos végrehajtási tervvel, mondjuk így, a Darányi Ignác-tervvel kapcsolatban azért felmerültek problémák.

Itt hadd idézzem Ángyán volt államtitkár urat, aki úgy fogalmazott, hogy plágiumnak, azaz szellemi tolvajlásnak nevezhetjük más művének közlését saját név alatt, a mű alap gondolatának vagy részleteinek felhasználását a szerzőre való hivatkozás nélkül. Ahogy említettem, ez a Darányi Ignác-tervnel merül fel, hiszen az eredeti anyag felelős szerkesztői Ángyán Józsefen kívül Czene Zsolt és Tátrai Eszter voltak, akik egyébként a korábbi változatban mint szerzők jelen is voltak, azonban felkerült most a honlapra egy 90 százalékos szó szerint megegyező anyag, amelyre viszont már szerzőként Budai Gyula, Szerdahelyi Kinga és Viski József nevét írták. Tehát ez pluszban egy kis adalék ahhoz, hogy a kormány hogyan is viszonyul korábbi önmagához.

Illetve fontos lenne arról is beszélnünk - ahogy említettem, félúton jár ez a stratégia elvileg -, hogy hova is jutottunk, hiszen itt nemcsak vidékfejlesztésről és mezőgazdaságról kell beszélnünk, hanem úgy gondoljuk, ahogy egyébként a korábbi, eredeti szerzők is gondolták, hogy egy néppárti vidékstratégia megvalósulása elképzelhetetlen anélkül, hogy ehhez minőségi szellemi háttér ne alakuljon ki. Itt a felső- és középfoktatás megújulását és egyfajta szemléletváltását vetítette előre a stratégia. Hát, ebben nemhogy előreléptünk volna, hanem inkább a teljes szét hullás, szétverés stádiuma felé tartunk.

Szintén nagyon érdekes, hogy a minőségi élelmiszerre egyébként maga a stratégia szavakban nagyon nagy hangsúlyt fektet, és nem győzöm aláhúzni, hogy egyébként kormány szinten elfogadták ezt a stratégiát, bár a parlament elé nem merték hozni. Mindeközben például szavakban nagy GMO-ellenesség van a teljes parlament egyetértésével, a gyakorlatban meg azt látjuk, hogy az USA-val megkötendő kereskedelmi megállapodás gyakorlatilag nagyon előrehaladott állapotban van, amiről még azt sem tudta megmondani egyetlen magyar illetékes, egyetlen magyar kormánytag sem, hogy ha egyáltalán majd eljutunk az aláírás pillanatáig, akkor hazánk, a magyar Országgyűlés vagy bárki, bármilyen megválasztott képviselő Magyarországról dönthet-e erről, vagy majd a fejünk felett Brüsszelben aláírják. Hát, az a gyanúnk, a sunnyogásnak az az oka, hogy önök már tudják, hogy bizony ez fog bekövetkezni, ez pedig a GMO-s szembenállásunkat is jelentősen meg fogja változtatni és fel fogja forgatni.

Szintén aggodalommal figyeljük, ami a génbankok és az ott felhalmozott tudás környékén zajlik ma Magyarországon. Óriási a bizonytalanság, erre a területre is nagyon nagy veszélyt jelent egyébként a TTIP, már ha tényleg aláírásra fog kerülni. Pedig egyébként a nemzeti vidékstratégiának az lett volna talán a legnagyobb küldetése, hogy ebben a megadott tízéves időintervallumban kormányoktól függetlenül hatást tudjon gyakorolni a vidékkel kapcsolatos döntésekre, magára a törvényalkotásra, illetve ami szintén nagyon fontos, a költségvetési források elosztására, legyen az európai uniós vagy hazai forrás. Ezekre sok minden hatást gyakorolt, láthattuk a mai jobbikos felszólalásokból is -, amelyek a fideszes korrupcióra hívták fel a figyelmet -, hogy elég sok tényező hatást gyakorol ezen források elosztására, de a nemzeti vidékstratégia sajnos biztosan nem.

A KSH-adatokból órákig lehetne mutatni, illetve felhozni azokat a példákat, amelyek azt bizonyítják, hogy pontosan a stratégiában lefektetett ellenkező folyamatok indultak el a teljes magyar vidék és mezőgazdaság területén, de ezeket majd egy későbbi felszólalásban fogom részletezni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Ander Balázs képviselő úr jelentkezett: „Jövendő az utolsó oskoláról a Somogyban” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hol vannak már azok az idők, amelyekről Csokonai Vitéz Mihály még így írt Somogyi kázus című művében? „Tegnap Csököl és Hedrehely csaknem üstökbe kapott, / Egy sem akarván engedni a másoknak a papot.” Szedte rímekbe a Kis Bálint nevű papon összeugró két somogyi község háborúskodásának történetét a költő. Akkor még ismerték annak igazságát, amit később Reményik Sándor úgy fogalmazott meg, hogy: „Ne

hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát!" És ezért akár harcolni is képesek voltak.

Aztán más idők jöttek. Az MSZMP vidékromboló, 1971-es országos településhálózat-fejlesztési koncepciója olyan halálos pályára állította a szerep kör nélkülinek nyilvánított, a lakosság majd' egyötödének otthont adó mintegy kétezer községet, amely halálos pályát a rendszerváltás utáni szélsőliberális felfogás - miszerint a magyar falu középkori csökevény - végképp megpecsételni látszik.

Somogy településeinek több mint felében, szám szerint 132-ben több mint tizedével csökkent a lakosság száma egy évtized alatt - szólnak a legfrissebb híradások. Vészjóslo jövő komorlik, ősi településeink demográfiai haláltusája sötét évtizedeket vetít elénk: előregedés és rohamos fogyás vagy elgettősodás és kilátástalan szociokulturális nyomor. Annak a falunak, ahol megszűnik a kisiskola, nem sok reménye marad a továbbélésre, a továbblépésre. Az iskola-központosítás pusztító társadalmi, társadalomföldrajzi következményei egyértelműek.

Nikláról, a 700 lelkes kicsiny somogyi településről, illetve annak most bezárt iskolájáról szeretnék beszélni, arról a faluról, amelyből a Rózsadombról vagy Bel-Pestről nézvést tizenkettő egy tucat, de ahol 1804 és 1836 között nem más élt és alkotott, mint egyik legnagyobb költőóriásunk, Berzsenyi Dániel. A település mögött már 683 évnyi írásos történelem áll, de nem kell pesszimistának, elég csak realistának lenni ahhoz, hogy belássuk, ha minden így megy tovább, már tizedennyije sincs hátra.

A falu iskoláját egy pályázatnak köszönhetően 2006-ban 40 millió forintból felújították, de a fenntartás igen megerhelte a település kasszáját. Ezért 2011-ben átadták az üzemeltetést a Bodrogban már szép sikereket felmutató „Jó az Úr” Baptista Gyülekezetnek, akik aztán itt is kisebb csodát tettek az elcigányosodó település rossz hírű iskolájában. A csőd közeli helyzetben jól jött a keresztény szellemiség meghonosítása mellett a kiváló szakmai, pedagógiai munkával is párosuló segítség.

2014 végén viszont - sokak számára máig érthetetlen módon - az önkormányzat elvette a katolikusokkal is nagyon jó viszonyt ápoló baptistáktól az iskolát, és a 2015/16-os tanévtől átadta a KLIK-nek, amelyik ahelyett, hogy vállalta volna a további fenntartást, rögvést be is zárta azt. Az okok közt sok minden tolerálható elem szerepel.

Igaz, hogy már a helyi óvoda ballagóinak nagyobbik része sem a helyi iskolát választotta, és igaz, hogy a pusztakovácsi iskolaközpontban jobb a szakos ellátottság, de a helyi iskola halálával járó lépés végösségítélése azért ennél ellentmondásosabb kell hogy legyen minden, a vidék sorsáért aggódó ember számára. Valóban fel kellett volna újítani az iskola kazánjához tartozó kéményt, amelynek költsége a 3 millió forintot, horribile dictu, pár Louis Vuitton vagy Gucci ridikül árát is elérhette volna. Ehelyett inkább bezárták az iskolát, félszáz gyermeket pedig

iskolabusszal fuvaroznak a szomszédos település központi intézményébe.

Hogy a vidék népességmegtartó erejét mennyire biztosító, mennyire logikus lépésről van szó, ahhoz azért erős kételyeket fűznék: Klebelsberg iskolát vitt a legnagyobb nyomorúságosabb helyekre, a KLIK viszont inkább központosít. Jövendölés az első oskoláról a Somogyban című versében Csokonai ezt írta: Oh, szomorú sorsa / Egy szép megyének! / Hol a magyar lelkek / Megvetve heverének. / Oh, nem fáj-é a szíve / Minden magyarnak, / Hogy a magyar fiakkal / Gondolni nem akarnak? / De tán jó / Oly idő, / Melyben nekünk / A vidékünk / Új Hélikon lesz.

A vidéki Magyarország és ezzel szoros összefüggésben a cigányintegráció kérdésében a 24. óra utolsó percében vagyunk. Ébresztő! Mert különben Somogy nemhogy új Hélikon nem lesz, de süllyedő Atlantiszként felszámolja magát, akárcsak Magyarország többi régiója. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Hegedűs Lorántné képviselő asszony jelentkezett, a Jobbik részéről: „Az emlékezetkulturáról” címmel. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk, hogy az emlékezetkultúra milyen jelentőséggel bír a társadalom egésze számára történelmünk, nemzeti értékeink, nemzeti hőseink emlékének megőrzése érdekében, így különösen is fontos a jövő nemzedékét nevelő pedagógusok, illetve leendő pedagógusok képzésében.

(23.00)

Ebben a kérdésben nekünk, közéleti szereplőknek kiemelkedő felelősségünk van, értelemszerűen kinek-kinek megbízatásához, beosztásához mérten, így döntéshozó pozícióban lévő kormányzati politikusoknak - különösen is minisztereknek, államtitkároknak - kell példamutatóan elől járni. Nem engedhetik meg maguknak azt, hogy személyes ellenérzéseiknek vagy akár kisebbségi érzésüknek teret engedve, méltatlan és szégyenteljes helyzeteket teremtsenek. Ezért is tartom arcpirítónak azt az eljárást, amellyel egyes miniszterek, mondjuk ki, nevezük nevén: Balog Zoltán és államtitkárai megbotránkoztattak sok jóérvű magyar embert.

Kérem, engedjék meg, hogy ezzel kapcsolatban idézzem Kiss Jánost, Nagykőrös város egykori KDNP-s polgármesterét. A nyílt levelében, amelyből most nemsokára idézni fogok, egy hitbéli előljárónk, '56 egyik hőse, az ateista kommunista rendszer által meghurcolt lelkész-püspök, dr. Hegedűs Loránt - néhai apósom - emléktáblájának a sorsáról van szó, aki a Károli Egyetem egyik alapítója és ezzel együtt ezen

egyetem tanítóképző karának újjászervezője, és egyben Nagykőrös város díszpolgára volt.

Így szól az idézet, csak egy részletét tudom felolvasni: „A Károli Gáspár Református Egyetem tanítóképző főiskolai karának vezetésével már több mint egy éve elhatároztuk, hogy a nagykőrösi tanítóképzés újjászervezésének 25. évfordulóján, 2015. október 6-án emléktáblát állítunk annak a püspöknek, aki a magyar református oktatás megteremtésének kiváló harcosa volt. Miután a nagykőrösi lakosok adományaiból rendelkezésre állt az emléktábla elkészítéséhez szükséges összeg, sok körültekintés és egyeztetés után megállapodtunk az emléktáblára kerülő szöveg részleteiben, az emléktáblát avató és az avatáson megemlékező beszédet mondó kiválasztott személyekkel.” Valamint úgy folytatódik, hogy az október 6-ai ünnepségen számos államtitkár, nyugalmazott államtitkár, főosztályvezető, a Világszövetség számos tisztségviselője és más szervezetek jelezték részvételi szándékukat. Az emléktábla 2015. szeptember végére elkészült és a helyére is került, de szeptember 30-án, az avatás előtt hat nappal egy otromba, udvariatlan, kirekesztő üzenet érkezett - feltételezhetően az EMMI-ből -, amely közölte velünk, hogy az emléktábla szövegében nem szerepelhet a „magyarok püspöke” megjelölés, és az a latin idézet, hogy „Hungariam esse salvandum”. A hírrel egy időben minden államtitkár lemondta az október 6-ai nagykőrösi szereplését, így a tábla avatása természetesen elmaradt, és azt el is kellett távolítani.

Felmerül ezek alapján a kérdés, milyen tanulsággal jár mindez azon főiskolások számára, akiknek végig kellett nézniük a tábla felállítását, majd avatás előtti eltávolítását, s akik, mint leendő pedagógusok, a jövő nemzedékét fogják az emlékezetkultúrára tanítani. Továbbá honnan vették a merészséget, honnan vették a példát azok a kormánypárti szereplők, akik ilyen szégyenteljesen jártak el? Megsértették a legalapvetőbb kegyeleti érzéseket, és durván beavatkoztak egy felsőoktatási tanintézmény autonómiájába. Mindezek alapján azt kell hogy mondjuk, az egykori állampárti idők Állami Egyházügyi Hivatala és a vele szoros együttműködésben dolgozó III/III-as ügyosztály ügynökei továbbra is mérgezik egyházi és világi közéletünket.

És végül kérdezem: azok a percmemberkék, akik most ezt a gyalázatot elkövették, mit tettek le a nemzet asztalára, ami akár ezredrészével is felérne azzal a kiemelkedő szellemi munkássággal, amely a magyarok püspökének áldott hagyatéka? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik részéről „Miért tiltja vagy jobb esetben is csak tűri az önkéntességet a kormány?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Nagy hiba volt a pökhendi Fidesz részéről, hogy az

önkénteseket tömörítő Magyar Gárda betiltása után még a szabálysértési törvényt is kiegészítették abszurd módon a tiltott prostitúció paragrafusa előtt azzal, hogy aki közterületen a közbiztonság, közrend fenntartására irányuló tevékenységet végez vagy ilyen látszatot kelt, szabálysértést követ el.

Az, hogy már az országos rendőrfőkapitány otthonát is kifoszthatták, annak a jele, hogy Papp Károlynál megállt az idő, nála még két hét sem telt el. A rendőrség nem tudja ellátni feladatát, így önkéntes szerveződésekre igenis szükség volna, akár közbiztonsági, közrendvédelmi, akár árvíz- és más katasztrófavédelmi, akár határvédelmi feladatok ellátása céljából. Hiba annak a diktátumnak a fenntartása, hogy az előbbieket állami monopóliumnak minősülnek, inkább hatósági irányítás és ellenőrzés alatt kellene az önkéntes erőket becsatornázni. A Jobbik kormányra kerülve ezt fogja tenni.

Addig is jó példát mutatva, Vona Gábor januárban meghirdette az önkéntesség évét, melynek keretében képviselőink havonta egy napot karitatív munkával töltenek. A Jobbik-frakció tagjai jellemzően oktatási intézményekben, idősotthonokban vállalnak önkéntes munkát, de volt, aki mező- és polgárőri tevékenységet végzett, erdőtisztításban vett részt. Ander Balázs történelem szakos tanárként tiszteletdíj nélkül oktatott, még érettségizetésben is részt vett. Lukács László cikkek felolvasásával is foglalkozott a látássérültek részére a „Lapról hangra” kezdeményezés keretében. Magyar Zoltán az idősöknek vágott fát, Hegedűs Lorántné pedig a Szabadság téri református egyházközösségben végez rendszeres közösségi munkát.

Közösen voltunk legutóbb az egész frakcióval Ásotthalmon a migránsok utáni romeltakarításban segíteni, most vasárnap pedig a CÖF-fel mentem Hegyeshalomra összeszedni a szemetet, a horvát határunkon keresztül az elmúlt hetekben szabadon beengedett bevándorlók után. Igen, a Civil Összefogás Fórummal tartottam, mi ugyanis komolyan gondoljuk a nemzeti összefogást az ügyben, hogy az életterületet vissza kell szereznünk, rendbe kell tennünk.

A CÖF előbb határvédő kerítésépítésre toborzott, majd miután a kormány - szokása szerint - semmilyen önkéntes tevékenységnek nem adott lehetőséget, nekik sem, jobb híján a migránsok után takarítottunk Hegyeshalom önkormányzatával együttműködve, illetve néhány métert Ausztriába is átmentünk, onnan is fújja a szemetet a szél. Az osztórák rendőrök értékelték a segítségünket, még gumikesztyűt is kaptam tőlük, mikor látták, hogy elhasználták a mieink. Eközben a magyar rendőrök ugyebár megbüntetik azt, aki például önkéntes járőrözést folytat.

A bicskei befogadóállomáson is önkénteskedhettem korábban egy napot tapasztalatszerzési célból is, de ott is arra jutottam, hogy a határon kell feltartóztatnunk a migránsokat, s ha önkéntesként csak így van mód, hát jelentkeztem a honvédségbe. De az önkéntes művelti tartalékos rendszer jelenleg úgy

működik, hogy háromévente összesen hat hónapot kell szolgálni, jellemzően évente két hónapra be kell tehát vonulni akkor is, ha nincs semmi válsághelyzet. Ezt nem sokan tudják vagy szeretnék vállalni, de egy alapkiképzést szívesen elvégeznének önkéntes alapon, és ha tényleg szükség van rá, szolgálnának is. Ezért volna jó a Jobbik által javasolt, hangsúlyozottan önkéntes alapú sorkatonaság, amely a hivatások és tartalékosok után a honvédség harmadik szintje lehetne. Tudomásom szerint a kormány már fontolgatja is javaslatunkat, miként korábban a honvédség határra való vezénylésére vonatkozó javaslatunkat is először bár a Fidesz még elítélte, de néhány napra rá fideszes politikusok, illetve nem sokkal később együtt a Jobbik segítségével, immár kétharmaddal az Országgyűlés is elfogadta azt.

Ami az önkéntesség más területeit illeti, augusztus elején jelentette be Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár az onkentes.gov.hu elindulását, ami az önkéntes munkát kínáló és kereső személyek misszióját segítő kormányzati portál. A Jobbik ezt a honlapot, ezt a portált saját sikerének is tekinti az önkéntesség évének idén januári meghirdetése után, azonban fel kell hívjam a figyelmet arra, hogy ameddig a kormányzati propagandára százmilliók, éves szinten milliárdok folynak el, addig ez a kezdeményezés nem kapja meg a kellő társadalmi figyelmet, ezért a legtöbb feltüntetett önkéntes munkára nulla fő jelentkezett be. Ezért ez a kormányzati honlap önmagában hamvába születettnek tekinthető.

A kormánypropaganda erőforrásait tehát inkább az önkéntes munkára, illetve más közcélú társadalmi üzenetekre, hirdetésekre kellene fordítani. És örülünk, ha több parlamenti képviselő is vállalna rendszeres önkéntes munkát, amivel növelni tudnák társadalmi empátiájukat, kipróbálhatnák a keserves, kemény közmunkát azok is, akik szerint 47 ezer forintból meg lehet élni. Megtudhatnák a parlamenti képviselők, kilépve az elefántcsonttoronyból, hogy az Országgyűlés az egyetlen olyan munkahely Magyarországon, ahol Kövér László házelnöki szabályozásának köszönhetően lehet munkavégzés közben is alkoholt fogyasztani.

A kormánynak tehát szövetségeseket kellene végre találni az önkéntesekben, és a kormányzati propaganda helyett az önkéntességet kellene népszerűsíteni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(23.10)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP részéről: „Különben dühbe jövünk” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. És hadd fejezzem ki bizalmamat, hogy talán még hátha nem az utolsó, ebben a ciklusban még egyet-kettőt megpróbálok majd, ha megengedi.

Némi óvatossággal kezdem el napirend utáni felszólalásomat, hiszen Lukács képviselőtársam, földim azt mondta, hogy a kormányzat egészségügyi ámokfutásának lehetünk szemtanúi. Majd végigmenve a napirend utánikon, láttuk azt, hogy nemcsak egészségügyi ámokfutásról van itt szó, hanem itt van oktatási ámokfutásról, vidéki ámokfutásról, nemzeti örökségeket gyalázó ámokfutásról és számos más olyan ámokfutásról, ami semmiképpen nem szolgálhatja az ország érdekeit. Kérem, nézzék el nekem, de napirend utánra mindenképpen be akartam hozni szűkebb szakmámnak, a természetvédelemnek a problémáját, hiszen miután múlt héten meghirdetésre kerültek a termőföld-privatizációval érintett földrészek helyrajzi számai a Nemzeti Földalap honlapján, nyilvánvalóan mára kiderült az, hogy azon kormányzati állítás, mely kiserint ez természeti értékeket nem fog érinteni, nem igaz, sőt nyilvánvaló hazugság volt. Hiszen a Natura 2000-es site-okat, tehát az Európai Unió élőhelyvédelmi és madárvédelmi irányelve alapján kijelölt úgynevezett Natura 2000-es területeket, amiket szántóként az állam tulajdonolt, nyilvánvalóan kijelölte értékesítésre.

Ezek a Natura 2000-es területek azok, amelyekkel 2004-ben nagy büszkeséggel vonultunk az Európai Unióba, hogy ők élnek Pannóniában, ezek azok az örökségek, amelyekkel gazdagítjuk az Európai Uniót és része leszünk az Uniónak, és ezek azok a területek, amelyek országos védett területekhez kapcsolódva fokozottan védett fajok élőhelyeként vonultak be az uniós védettségi szintet fenntartó hálózatba. Ezen területek értékesítése azért jelent kiemelt veszélyt, hiszen alapvetően a fajok nem pontoszerűen élnek egy-egy élőhelyen, nem tudnak megmaradni egy-egy pici védett területen, és az ország megközelítőleg 20 százalékát kitevő Natura 2000-es hálózatnak közel a fele teljes mértékben át is fed a korábban hazai jogrendszerben védetté nyilvánított földekkel. A többi pedig nagyjából ennek a pufferterrülete, olyan ökológiai folyosók része, ami a fajok vándorlásához, megtelepedéséhez szükséges.

Ezek a Natura 2000-es területek olyannyira védettek, hogy ezek azok, amelyek egységesen, mondjuk, támogatási alapot adnak a magyar gazdálkodóknak, hogy amennyiben természetvédelmi feladatokat vállalnak el, akkor kiegészítő támogatásokhoz jussanak. Ugyanígy nem pusztán a Natura 2000-es kiegészítő területalapú támogatást kaphatják meg a gazdálkodók, de erre épül az agrár-környezetgazdálkodási programnak is számos eleme, amely pont idén november 7-én kerül meghirdetésre, és ezen területekre építetten lehet csatlakozni gazdálkodóknak a védett értékek fenntartását ösztönző mezőgazdasági tevékenységhez.

A kormányzat tehát hazudott, európai uniós védett területek kerültek kijelölésre, ami önmagában a természetvédelemben egy nagyon-nagyon komoly probléma, és nagyon-nagyon sok aggályt vet fel védett értékek megmaradása szempontjából, de még

nagyobb probléma az, hogy az összes terület egyáltalán kijelölésre került, és nem pusztán a védett területek szempontjából fontos ez.

Látható az, amiről a mai nap folyamán már szó volt itt a parlamentben, hogy statisztikai adatok egyértelműen azt támasztják alá, hogy a kormány rossz úton jár. Rossz úton jár, mert az ő általa hangoztatott célcsoport, a kis- és közepes gazdálkodók mértéke úgy csökken folyamatosan, hogy gyakorlatilag nem arról beszélhetünk, hogy a Fidesz nem tudta megállítani a korábbi tíz évben megindult, tehát a 2000 és 2010 közötti romlását ezen kisgazdálkodói szektornak, hanem felgyorsította azt, és az első három éve során gyakorlatilag felgyorsította azt a folyamatot, amelyben az öt fő alatti mezőgazdasági termelők bármilyen szinten is meg tudnak maradni. Ez a folyamat az, amellyel Magyar Zoltán képviselőtársam által a nemzeti vidékstratégia kálváriáját említve szóvá lehet tenni, hogy nem pusztán nem valósítja meg a terveket, nem pusztán megállít egy negatív folyamatot, hanem felgyorsítja és halmozza ennek a problémáit.

Tehát úgy, mint ahogy az ámokfutásról az egészségügyben, a vidéki iskolákban, nemzeti örökségünk védelmében beszélhetünk, így sajnos Magyarország mintegy 8 millió állampolgárát érintő vidéki ügyekben is ugyanezt tapasztaljuk, és ahol a védett értékek állapota romlik, ott mindig a helyi közösség, a vidéki értékeknek otthont adó területnek az állapotán is lemérhetjük ezt a pusztulást. Együtt pusztul a magyar természeti örökség és a magyar társadalom, és ennek a megállítására még mindig lenne lehetősége a kormánynak, amire ezúton szeretném megkérni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülést. Az **ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 23 óra 16 perckor ért véget.)

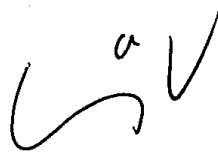
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)